

โครงการเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย กรุงเทพมหานคร
INTERIOR ARCHITECTURAL DESIGN PROPOSAL PROJECT FOR
LIKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2019

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันธิกา สวัสดิ์ศรี)
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันธิกา สวัสดิ์ศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร มุรพันธ์

รองศาสตราจารย์ ทรงชม จุลาสัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญานินทร์ รัชชวงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติ มธุรการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติ ภาสวร

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

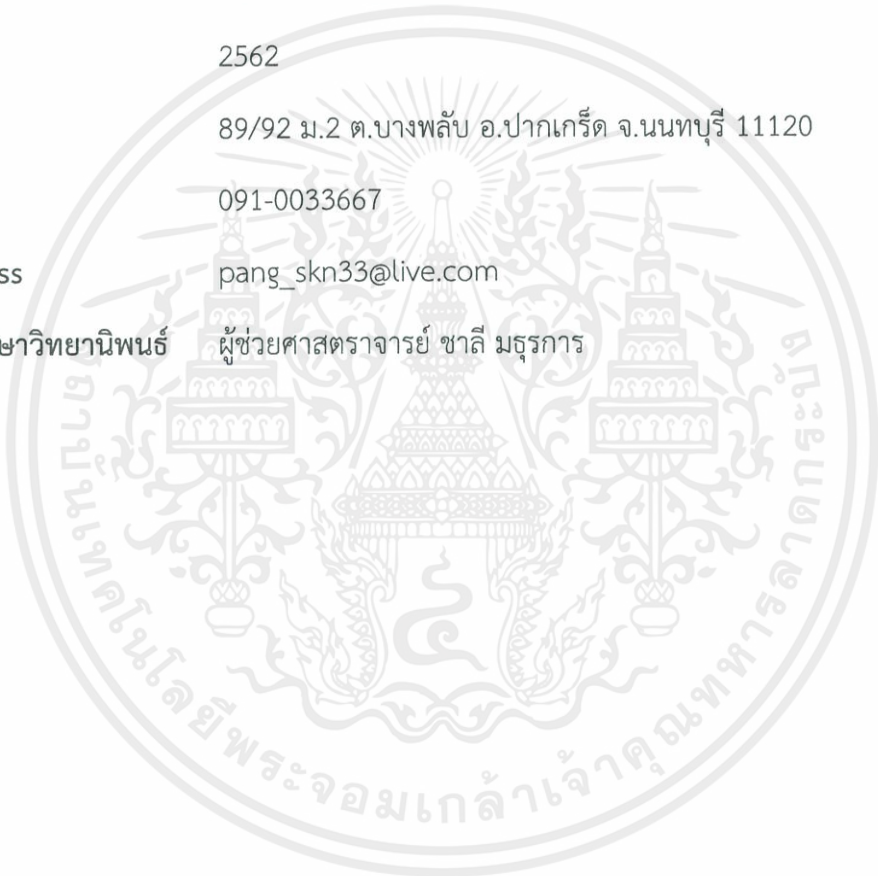
กรรมการและเลขานุการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติ มธุรการ)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย กรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวเจนจิรา จันทรงาม
รหัสประจำตัว	58020119
หลักสูตร	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2562
ที่อยู่	89/92 ม.2 ต.บางพลับ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทรศัพท์	091-0033667
Email address	pang_skn33@live.com
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาลี มธุรการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย กรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวเจนจิรา จันทรงาม
รหัสประจำตัว	58020119
หลักสูตร	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2562
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาลี มธุรการ

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นโครงการเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านลิเกสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกในประเทศไทย และเพื่อเป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับลิเกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัยที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด เป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลิเกและประชาชนทั่วไปและเพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลิเกไทย โดยภายในโครงการจะประกอบไปด้วยพื้นที่ สำหรับ ต้อนรับกรู๊ปทัวร์ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลิเก พื้นที่จัดกิจกรรมต่างๆ อาทิ เช่น พื้นที่ exhibition เกี่ยวกับลิเก เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับลิเก พื้นที่ workshop พื้นที่เพื่อการแสดงลิเก พื้นที่ขายอาหาร และเพื่อพื้นที่เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้รำไทย ร้อง รำ แสดงลิเก โดยเป็นการเพิ่มและพัฒนาทักษะให้ผู้เข้ามาในโครงการได้สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

คำสำคัญ : ลิเก ลิเกร่วมสมัย ศิลปะพื้นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติ มธุรการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ประจำภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณ

-ผศ.ดร.อนุกุล โจรนสุขสมบูรณ์ หัวหน้าภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับข้อมูลสนับสนุน ในเรื่องลิเก

-ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์ หัวหน้าภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับข้อมูลสนับสนุน ในเรื่องลิเกร่วมสมัย

-มหาวิทยาลัยมหิดลที่อนุญาตให้ใช้แปลน อาคาร ภูมิพลสังคีต

-คุณวราวุฒิ สำหรับ กลอนลิเกที่ใช้เป็น concept design

-คุณน้ากำไร ดีสุข สำหรับเสียงคำร้องกลอนลิเก (concept) ที่ไพเราะ

-คุณพ่อชัชชนันท์ จันทร์งาม สำหรับ ทำรำเพลงเสมอไทย ที่เป็นแรงบันดาลใจในการทำ concept

-คุณแม่สมหมาย ดีสุข สำหรับคำปรึกษาในเรื่องราวลิเกต่างๆ สำหรับใช้ทำข้อมูล

-พี่รหัส และ น้องรหัส สาย 13 52 75 ที่คอยเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการทำงาน

-เพื่อนรุ่น 43 สำหรับระยะเวลา 5 ปีที่เรียนและใช้ชีวิตด้วยกัน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา

เจนจิรา จันทร์งาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญภาพ	VIII
บทที่ 1	15
 บทนำ.....	XIV
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญโครงการ	XIV
1.2 เหตุผลสนับสนุนโครงการ.....	15
1.3 วัตถุประสงค์โครงการ.....	20
1.4 กลุ่มเป้าหมาย.....	21
1.5 ภาพลักษณ์โครงการ	21
1.6 องค์กรรองรับโครงการ	22
1.7 องค์ประกอบโครงการ	22
1.8 ขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์.....	24
1.9 สถานที่ตั้งโครงการ.....	26
1.10 อาคารภายในโครงการ	31
1.11 การวิเคราะห์ที่ตั้งภายในโครงการ	39
1.12 วิเคราะห์การเข้าถึงโครงการ.....	41
1.13 สภาพแวดล้อมโครงการ	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.14 ลักษณะทางกายภาพของโครงการ.....	45
1.15 วิเคราะห์อาคารภายในโครงการ.....	48
บทที่ 2.....	51
 เอกสารและข้อมูลสนับสนุนโครงการ	51
2.1 ข้อมูลพื้นฐานโครงการ.....	51
2.2 ข้อมูลสนับสนุนโครงการ	106
บทที่ 3.....	114
 ข้อมูลเปรียบเทียบ.....	114
3.1 กรณีศึกษาเปรียบเทียบ	114
บทที่ 4.....	142
4.1 พฤติกรรม.....	142
บทที่ 5.....	152
5.1 สภาพแวดล้อมภายในและวัสดุ.....	152
5.2 การวิเคราะห์.....	152
5.3 แนวความคิดในการออกแบบ	155
บทที่ 6.....	158
6.1 ผังบริเวณของโครงการ.....	158
6.2 ผังเฟอร์นิเจอร์ (Furniture Layout).....	158
6.3 ผังพื้น (Floor Pattern Layout).....	161
6.4 ผังเพดานและตำแหน่งดวงโคม (Reflected Ceiling Layout)	163
6.5 รูปด้านอาคาร (Elevation).....	166
6.6 รูปตัดอาคาร (Section).....	166
6.7 ภาพทัศนียภาพภายในโครงการ	167

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.8 ภาพโมเดลของโครงการ.....	187
6.9 สรุปโครงการ.....	190
บรรณานุกรม (ชั่วคราว).....	191
ภาคผนวก ก.....	192
ภาคผนวก ข.....	196
ภาคผนวก ข.....	200
ภาคผนวก ค.....	201
ภาคผนวก ง.....	202

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1.1 แสดงคำอธิบายกลุ่มเป้าหมายของโครงการ.....	21
ตารางที่ 1.2 แสดงคำอธิบายองค์ประกอบโครงการ.....	23
ตารางที่ 1.3 แสดงคำอธิบายขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์.....	25
ตารางที่ 1.4 แสดงคำอธิบายเหตุผลในการเลือกที่ตั้ง.....	30
ตารางที่ 1.5 แสดงคำอธิบายเกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร.....	38
ตารางที่ 2. 1 แสดงคำอธิบายกลุ่มเป้าหมายของโครงการ	106
ตารางที่ 2. 2 แสดงคำอธิบายองค์ประกอบโครงการ	110
ตารางที่ 2. 3 แสดงคำอธิบายขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์	112
ตารางที่ 3. 1 รายละเอียดเวลาขณะอดีต	114
ตารางที่ 3. 2 ตาราง casestudy	116
ตารางที่ 3. 3 แสดงคำอธิบาย case study SINGHA D-LUCK CINEMATIC THEATRE	119
ตารางที่ 3. 4 ตาราง casestudy	121
ตารางที่ 3. 5 ตาราง casestudy	124
ตารางที่ 3. 6	130
ตารางที่ 3. 7 ตาราง casestudy	134
ตารางที่ 3. 8 ตาราง casestudy	137
ตารางที่ 3. 9 สรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบที่นำมาใช้ในโครงการ	141

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1	16
ภาพที่ 1.2 ภาพบรรยากาศ การเรียน – การสอน	17
ภาพที่ 1.3 ภาพการดำเนินงานมหกรรมวัฒนธรรมแห่งชาติ.....	17
ภาพที่ 1.4 ภาพจาก "โครงการเผยแพร่ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (ลิเก).....	18
ภาพที่ 1.5 กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	18
ภาพที่ 1.6 สานสัมพันธ์ไทย-จีน.....	19
ภาพที่ 1.7 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ A สุวรรณภูมิ.....	27
ภาพที่ 1.8 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ B จังหวัด ออยุธยา.....	28
ภาพที่ 1.9 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ C ใกล้ศูนย์วัฒนธรรม.....	29
ภาพที่ 1.10 แสดงภายนอกอาคาร.....	32
ภาพที่ 1.11 แสดงภายนอกอาคาร	32
ภาพที่ 1.12 แพลนชั้น 1.....	33
ภาพที่ 1.13 แพลนชั้น 2.....	33
ภาพที่ 1.14 แพลนชั้น 3.....	34
ภาพที่ 1.15	34
ภาพที่ 1.16 รูปด้านอาคาร.....	35
ภาพที่ 1.17 รูปตัดอาคาร	35
ภาพที่ 1.18 แสดงภายนอกอาคาร.....	36
ภาพที่ 1.19 แสดงผังอาคาร	36
ภาพที่ 1.20 แสดงภายนอกอาคารศูนย์การเรียนรู้มหิดล	37
ภาพที่ 1.21 แสดงภายนอกอาคารศูนย์การเรียนรู้มหิดล	37
ภาพที่ 1.22 ตำแหน่งและที่ตั้ง.....	39
ภาพที่ 1.23 ขนาดพื้นที่โครงการ	40
ภาพที่ 1.24 สภาพอากาศ	40
ภาพที่ 1.25 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางโดยรถส่วนบุคคลหรือรถแท็กซี่.....	41
ภาพที่ 1.26 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทาง โดย รถไฟฟ้าใต้ดินและรถประจำทาง.....	42
ภาพที่ 1.27 สภาพภายในโครงการ.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.28 สภาพภายนอกโครงการ.....	44
ภาพที่ 1.29 แพลนชั้น 1.....	45
ภาพที่ 1.30 แพลนชั้น 2.....	45
ภาพที่ 1.31 แพลนชั้น 3.....	46
ภาพที่ 1.32 แพลนชั้น 4.....	46
ภาพที่ 1.33 รูปด้านอาคาร.....	47
ภาพที่ 1.34 รูปตัดอาคาร.....	47
ภาพที่ 2. 1 แสดงลักษณะเวที types ต่างๆ (ภาพจาก theatredesigner.wordpress.com)	55
ภาพที่ 2. 2 โปสเตอร์ลิเกร่วมสมัย.....	61
ภาพที่ 2. 3 บรรยากาศ Len Likay Play of My Life.....	62
ภาพที่ 2. 4 ภาพแสดงไฟแบบ Foot light (ภาพจาก missionplayhouse.org).....	84
ภาพที่ 2. 5 แสดงภาพ Border Light (ภาพจาก http://www.claypaky.it).....	85
ภาพที่ 2. 6.....	85
ภาพที่ 2. 7 ภาพแสดงไฟแบบ Props Light (ภาพจาก http://thtr382.weebly.com).....	86
ภาพที่ 2. 8แสดงภาพ Follow Light (ภาพจาก www.robertjuliat.com).....	86
ภาพที่ 2. 9 ภาพตู้ Dimmer (ภาพจาก www.avolites.com).....	87
ภาพที่ 2. 10 แสดงภาพการควบคุมไฟด้วย Switch Board.....	88
ภาพที่ 2. 11แสดงภาพรูปแบบการกระจายเสียง.....	91
ภาพที่ 2. 12 แสดงภาพผนังรูปแบบพัด.....	92
ภาพที่ 2. 13 แสดงภาพระยะการมองเห็นของที่นั่ง.....	93
ภาพที่ 2. 14 แสดงภาพขนาดของที่นั่ง.....	95
ภาพที่ 2. 15 การจัดแถวที่นั่ง(seat arrangement).....	96
ภาพที่ 2. 16.....	102
ภาพที่ 2. 17 ภาพแสดงอัตรกำลัง.....	105
ภาพที่ 2. 18.....	108
ภาพที่ 2. 19 สายงานบริหารและอัตรกำลัง.....	112
ภาพที่ 3.1 เวทีโรงลิเกคณะอดิเทพ ฟ้ารุ่ง.....	114
ภาพที่ 3.2 ภาพบรรยากาศหลังโรงลิเก.....	115
ภาพที่ 3. 3 BEHAVIOR & ACTIVITIES.....	116
ภาพที่ 3. 4 ภาพกราฟฟิกแสดงส่วนหน้าเวทีและหลังเวที.....	117

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3. 5 ภาพแสดงส่วนหน้าเวทีและหลังเวที.....	117
ภาพที่ 3. 6 ORGANIZATION คณะลิเก	117
ภาพที่ 3. 7แสดงภายในอาคาร SINGHA D-LUCK CINEMATIC THEATRE	118
ภาพที่ 3. 8 The Esplanade Theatre Singapore	120
ภาพที่ 3. 9โรงละครภัทราวดี.....	122
ภาพที่ 3. 10 โรงละครกลางแจ้ง.....	126
ภาพที่ 3. 11 จากผังวิเคราะห์การออกแบบ	127
ภาพที่ 3. 12 บรรยากาศหอวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยวน.....	129
ภาพที่ 3. 13 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี	131
ภาพที่ 3. 14 ตารางเรียนนักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี	132
ภาพที่ 3. 15 หอประชุม วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี	132
ภาพที่ 3. 16.....	133
ภาพที่ 3. 17 ภาพบรรยากาศกิจกรรม thai fit.....	136
ภาพที่ 3. 18 รายละเอียดคอร์สเรียนของ thai fit	137
ภาพที่ 3. 19 ตารางเรียนสถาบันปวีร์ศิลป์	138
ภาพที่ 3. 20 ตารางเรียนโรงเรียนพทยกุลการดนตรีและนาฏศิลป์.....	140
ภาพที่ 4. 1 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการภายในโครงการทั้งหมด	142
ภาพที่ 4. 2 ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ parking และ hall.....	142
ภาพที่ 4. 3ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ toilet.....	143
ภาพที่ 4. 4ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ office.....	143
ภาพที่ 4. 5ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ teasher room และ ห้องพักนักแสดง.....	144
ภาพที่ 4. 6ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ performance area	144
ภาพที่ 4. 7 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ	145
ภาพที่ 4. 8ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ	145
ภาพที่ 4. 9ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ	146
ภาพที่ 4. 10ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ	146
ภาพที่ 4. 11ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ	147
ภาพที่ 4. 12ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ	147
ภาพที่ 4. 13ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ	148
ภาพที่ 4. 14ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ	148

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4. 15 ตารางแสดง กิจกรรมใน exhibition	149
ภาพที่ 4. 16 ตารางแสดง กิจกรรมใน exhibition	149
ภาพที่ 4. 17 ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานในแต่ละช่วงเวลา	150
ภาพที่ 4. 18 ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานในแต่ละช่วงเวลา	150
ภาพที่ 4. 19 ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานห้องเรียนในแต่ละช่วงเวลา.....	151
ภาพที่ 4. 21 ภาพแสดงการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์พื้นที่ (Relation matrix), (Bubble diagram)	152
ภาพที่ 4. 23 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (Pie chart).....	153
ภาพที่ 4. 24 ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning).....	154
ภาพที่ 4. 25 ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ภายใน exhibition (Zoning).....	154
ภาพที่ 4. 26 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	155
ภาพที่ 4. 27 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	155
ภาพที่ 4. 28 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	156
ภาพที่ 4. 29 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	156
ภาพที่ 4. 30 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	157
ภาพที่ 4. 31 แสดงแนวคิดในการออกแบบ	157
ภาพที่ 5. 1 ภาพแสดงการใช้วัสดุภายในโครงการการวิเคราะห์และแนวความคิดในการออกแบบ	152
ภาพที่ 5. 2 ภาพแสดงการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์พื้นที่ (Relation matrix), (Bubble diagram) ...	152
ภาพที่ 5. 3 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสำคัญของขนาดพื้นที่ (Functional diagram).....	153
ภาพที่ 5. 4 แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (Pie chart).....	153
ภาพที่ 5. 5 ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning).....	154
ภาพที่ 5. 6 ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ภายใน exhibition (Zoning)	154
ภาพที่ 5. 7 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	155
ภาพที่ 5. 8 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	155
ภาพที่ 5. 9 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	156
ภาพที่ 5. 10 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	156
ภาพที่ 5. 11 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	157
ภาพที่ 5. 12 แสดงแนวคิดในการออกแบบ.....	157
ภาพที่ 6. 1 ภาพแสดง layout plan ของโครงการ	158
ภาพที่ 6. 2 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นล่าง	158
ภาพที่ 6. 3 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 1	159

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 4แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 2	159
ภาพที่ 6. 5 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 3	160
ภาพที่ 6. 6 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 4	160
ภาพที่ 6. 7 แสดงภาพผังพื้นที่ชั้นล่าง.....	161
ภาพที่ 6. 8 แสดงภาพผังพื้นที่ชั้นที่ 1	161
ภาพที่ 6. 9 แสดงภาพผังพื้นที่ชั้นที่ 2	162
ภาพที่ 6. 10แสดงภาพผังพื้นที่ชั้นที่ 3.....	162
ภาพที่ 6. 11แสดงภาพผังพื้นที่ชั้นที่ 4.....	163
ภาพที่ 6. 12แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นล่าง.....	163
ภาพที่ 6. 13 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 1	164
ภาพที่ 6. 14แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 2	165
ภาพที่ 6. 15 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 3	165
ภาพที่ 6. 16แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 4	165
ภาพที่ 6. 17แสดงภาพรูปด้านของอาคาร.....	166
ภาพที่ 6. 18แสดงภาพรูปตัดของอาคาร.....	166
ภาพที่ 6. 19 แสดงภาพทัศนียภาพโครงการ	167
ภาพที่ 6. 20 แสดงภาพทัศนียภาพมุมสูงของโครงการ	167
ภาพที่ 6. 21 แสดงภาพทัศนียภาพลานหน้าโครงการ	168
ภาพที่ 6. 22 แสดงภาพทัศนียภาพลานหน้าโครงการ	168
ภาพที่ 6. 23 แสดงภาพทัศนียภาพหน้าโครงการ.....	169
ภาพที่ 6. 24แสดงภาพทัศนียภาพหน้าโครงการ.....	169
ภาพที่ 6. 26แสดงภาพทัศนียภาพ food hall.....	170
ภาพที่ 6. 27แสดงภาพทัศนียภาพ food hall.....	171
ภาพที่ 6. 28แสดงภาพทัศนียภาพ food hall.....	171
ภาพที่ 6. 29แสดงภาพทัศนียภาพ main entrance	172
ภาพที่ 6. 30แสดงภาพทัศนียภาพ sub entrance	172
ภาพที่ 6. 31แสดงภาพทัศนียภาพ ห้องแต่งตัวชุดลิเก	173
ภาพที่ 6. 32แสดงภาพทัศนียภาพร้านเช่าชุดลิเก	173
ภาพที่ 6. 33แสดงภาพทัศนียภาพ reception	174
ภาพที่ 6. 34แสดงภาพทัศนียภาพ หน้าที่ทางเข้า Exhibition.....	174

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 35แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone1	175
ภาพที่ 6. 36 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone2	175
ภาพที่ 6. 37แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone2	176
ภาพที่ 6. 38แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone3	176
ภาพที่ 6. 39 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone5	177
ภาพที่ 6. 40 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone4	177
ภาพที่ 6. 41แสดงภาพทัศนียภาพโถงทางเดินชั้น 3.....	178
ภาพที่ 6. 42แสดงภาพทัศนียภาพโถงทางเดินชั้น 3.....	178
ภาพที่ 6. 43แสดงภาพทัศนียภาพ พื้นที่นั่งรอ	179
ภาพที่ 6. 44แสดงภาพทัศนียภาพร้านอาหาร	179
ภาพที่ 6. 45แสดงภาพทัศนียภาพ โซน workshop	180
ภาพที่ 6. 46แสดงภาพทัศนียภาพห้อง workshop.....	180
ภาพที่ 6. 47แสดงภาพทัศนียภาพ ห้อง workshop.....	181
ภาพที่ 6. 48แสดงภาพทัศนียภาพห้อง workshop.....	181
ภาพที่ 6. 49แสดงภาพทัศนียภาพหน้าห้องไหว้ครู.....	182
ภาพที่ 6. 50แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องไหว้ครู.....	182
ภาพที่ 6. 51แสดงภาพทัศนียภาพทางเดินระหว่างห้องเรียน	183
ภาพที่ 6. 52แสดงภาพทัศนียภาพทางเดินระหว่างห้องเรียน	183
ภาพที่ 6. 53แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนรำไทย	184
ภาพที่ 6. 54แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนลิเก	184
ภาพที่ 6. 55แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนลิเก	185
ภาพที่ 6. 56แสดงภาพทัศนียภาพภายใน auditorium	185
ภาพที่ 6. 57 ภาพไอโซเมตริก	186
ภาพที่ 6. 58แสดงภาพโมเดลของโครงการ.....	187
ภาพที่ 6. 59แสดงภาพโมเดลของโครงการ	187
ภาพที่ 6. 60 แสดงภาพโมเดลของโครงการ.....	188
ภาพที่ 6. 61 แสดงภาพโมเดลของโครงการ.....	188
ภาพที่ 6. 62แสดงภาพโมเดลของโครงการ.....	189

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

| บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญโครงการ

ลิเกเริ่ม เกิดขึ้นประมาณสมัยร.5แล้วก็มาปรากฏเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายจนมาถึงปัจจุบัน จากสภาพสังคมในอดีตลิเกเป็นมหรสพชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมากเนื่องจากในสมัยนั้น ไม่มีสื่อให้เลือกชมหลากหลายเท่าปัจจุบันและด้วยความเปลี่ยนแปลงหลายๆด้านตามยุคสมัยทำให้ความสนใจในการชมการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกไทย ในคนรุ่นใหม่ลดลง ถึงดั่งนั้นก็ตาม ลิเกยังคงมีความสามารถในการทำการตลาดของตัวเอง สามารถเปลี่ยน ปรับปรุง ผสมผสานเนื้อเรื่องให้เข้ากับประเด็นปัญหา ทางสภาพสังคม ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดีตลอดจนหลายปีที่ผ่านมาลิเกได้มีความเคลื่อนไหวออกไปสู่กลุ่มคนภายนอก นอกเหนือจากกลุ่มคนในสังคมวงการลิเกด้วยตัวเองแล้ว เช่นงาน Bangkok theater festival และงาน หอศิลป์ ที่ กทม. เป็นงานที่จัดรวบรวมการแสดง ศิลปะการสื่อสารหลายแขนงเข้ามารวมอยู่ด้วยกัน และได้มีการทำละคร ลิเกร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และลาว ซึ่งประเทศดังกล่าวนี้ เป็นประเทศที่มี วัฒนธรรมค่อนข้างคล้ายกับวัฒนธรรมของประเทศไทย

ซึ่งหากมองในแง่คนดู เวลาเทคโนโลยีมันถึงจุดสูงสุด คนดูจะย้อนกลับมาหาของที่สัมผัสได้ และการแสดง ลิเกเป็นหนึ่งในละครเวทีที่ แสดงสด การที่เราเห็นหน้ากัน เราได้คุยกัน การให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเป็นสิ่งที่มันขาดหายไป ในสังคม และการแสดงลิเก นอกเหนือจากหน้าที่ให้ความบันเทิง ลิเกยังช่วยให้คนที่รู้สึกเหงา โดดเดี่ยว ได้เกิดความรู้สึกมีความสุข และเห็นคุณค่าในตัวเองอีกด้วย และในปีพ.ศ.2561 ทางภาครัฐมีโครงการออกมาเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศิลปะการแสดงลิเกไทย

1.โครงการเรียนฟรีโดยสมาคมลิเก แห่งประเทศไทยสำหรับเยาวชน
2.พัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้าน
3.โครงการส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน(ลิเก)สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่ลิเกไทย

ความสำคัญของการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกไทย อีกหนึ่งอย่างคือภาพสะท้อนทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในการแสดงลิเก ไม่ว่าจะเป็น ขนบประเพณีค่านิยมและความเชื่อ การสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นไทย การใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม ศิลปกรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี จิตรกรรมและการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สิ่งเหล่านี้ได้สืบทอดจากอดีตสู่ปัจจุบัน อย่างไม่เปลี่ยนแปลง ลิเกจึงเป็นศิลปะการแสดงแขนงหนึ่งที่มีคุณค่า และมีเสน่ห์ในตัวของมันเองและมีเอกลักษณ์ของลิเกที่ต้องรักษาไว้

จากการที่เห็นว่าลิเกไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติที่ควรจะอนุรักษ์และส่งเสริมให้แพร่หลาย เหมือนดั่งเช่นในอดีตจึงได้เสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาลิเกไทยเพื่อเผยแพร่และเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เกี่ยวกับลิเกไทยตลอดจนประชาชนที่สนใจนำการแสดงลิเกไปประกอบอาชีพ และนักท่องเที่ยวที่อยากสัมผัสกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมไทย ซึ่งโครงการนี้จะช่วยอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมลิกไทยให้คนทั่วไปได้รู้จัก เพื่อให้เกิดความรู้สึก

ภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมไทยและเพื่อให้ลิกไทยอยู่คู่สังคมไทยต่อไป

1.2 เหตุผลสนับสนุนโครงการ

นโยบายภาครัฐ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้าน

“การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้าน” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 ณ สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม โดยมีนาย ประดิษฐ์ โปธิวร รองอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมโดยมีศิลปินพื้นบ้าน 8 สาขา เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ และท่านรองอธิบดี ประดิษฐ์ โปธิวร เผยว่า ได้มีงบประมาณปลายปีส่วนหนึ่งที่จะพร้อมสนับสนุนศิลปินพื้นบ้านทั้ง 8 แขนง ด้วยวงเงินประมาณสามหมื่นสองแสนบาทและท่านรองอธิบดีประดิษฐ์ได้เผยว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ยินดีพร้อมสนับสนุนศิลปินพื้นบ้านอย่างจริงจังเพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมของไทยไม่ให้เลือนหายไปตามกระแสโลกาภิวัตน์สมาคมศิลปินพื้นบ้านที่เข้าร่วมการประชุม มีดังนี้

- 1.)สมาคมลิกประเทศไทย
- 2.)สมาคมศิลปินขับซอล้านนา
- 3.)สหพันธ์สมาคมมโนราห์แห่งประเทศไทย
- 4.)สมาคมหมอลำอีสาน
- 5.)สมาคมกลองและศิลปะการแสดงล้านนา
- 6.)สมาคมหนังตะลุงปักษ์ใต้
- 7.)สมาคมเพลงพื้นบ้านภาคกลาง
- 8.)สมาคมอุปรากรจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (ลิเก) สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
วันอาทิตย์ที่ 17 มีนาคม 2562 เวลา 17.00 น. ณ เวทีหน้าศาลาการเปรียญ วัดวรนาถบรรพต พระอารามหลวง
อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์ โดยนายประสิทธิ์ พุ่มไม้ชัยพฤกษ์
วัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์ พร้อมด้วยนางสาวบังอร มงคล ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและ
วัฒนธรรมและคณะข้าราชการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์ ดำเนินงานโครงการส่งเสริมศิลปะการ
แสดงพื้นบ้าน(ลิเก)สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมีกิจกรรมต่างๆดังต่อไปนี้

- 1.) การประกวดแข่งขันวงปี่พาทน์นักเรียน
- 2.) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
- 3.) ประกวดการขับร้องลิเก สำหรับเยาวชน
- 4.) การเดินแบบผ้าไทยสำหรับเยาวชน
- 5.) การแสดงศิลปะพื้นบ้าน (ลิเก) คณะไพศาลเพียรศิลป์
- 6.) ตลาดประชารัฐ ตลาดวัฒนธรรม

โครงการเรียนฟรีโดยสมาคมลิเกแห่งประเทศไทยสำหรับเยาวชนที่สนใจเข้าร่วม

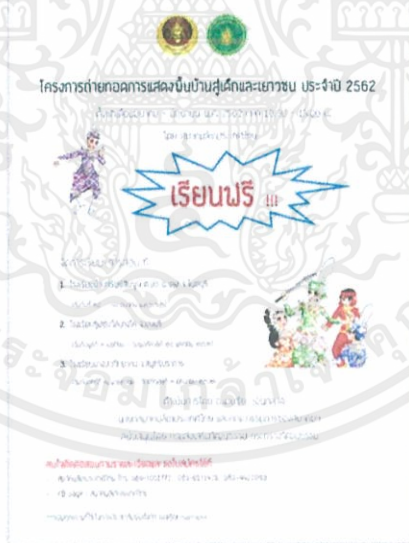
โครงการถ่ายทอดการแสดงพื้นบ้านสู่เด็กและเยาวชน

ปีพ.ศ.2562ที่

จ.จันทบุรี,

จ.นนทบุรี,

จ.สมุทรปราการ

ภาพที่ 1.1

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ โครงการถ่ายทอดการแสดงพื้นบ้านสู่เด็กและเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาคมลิเกแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 1.2 ภาพบรรยากาศ การเรียน – การสอน

ในโครงการถ่ายทอดศิลปการแสดงพื้นบ้านสู่เด็กและเยาวชน จ.ระยอง เมื่อเดือน กันยายน 2561 โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ให้เด็กและเยาวชน เรียนฟรี เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมไทย สาขาลิเก ให้เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการรู้จักศิลปะแขนงนี้มากขึ้น

ภาพที่ 1.3 ภาพการแสดงงานมหกรรมวัฒนธรรมแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 5 ส.ค. 61 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยในงานนี้มีศิลปะการแสดงที่หลากหลาย อาทิ เช่น โขน, ลิเก, หมอลำ, โนรา, ละครชาตรี เป็นต้น โดยทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาคมليเกประเทศไทย ได้รับมอบหมายให้จัดการليเกแสดงในช่วงเวลา 20.00 - 21.00 น. เพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปะพื้นบ้านของไทย

ภาพที่ 1.4 ภาพจาก "โครงการเผยแพร่ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (ลิเก) ประเทศไทย สหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนี" ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ภาพที่ 1.5 กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

กระทรวงวัฒนธรรม ได้มอบหมายให้สมาคมليเกประเทศไทย นำศิลปินลิเกร่วมแสดงในงาน "ได้ร่มพระบารมี 236 ปี กรุงรัตนโกสินทร์" เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองครบรอบ 236 ปีของกรุงรัตนโกสินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.6 สานสัมพันธ์ไทย-จีน

ภาพงานศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “สานสัมพันธ์ไทย-จีน” ระหว่างวันที่ 6-11 เมษายน 2561 ณ มณฑลไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 วัตถุประสงค์โครงการ

- 1) เพื่อสร้างพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้าน ลีเกสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 2) เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริม ศิลปะการแสดงพื้นบ้านลีเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลีเกในประเทศ
- 3) เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับลีเกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัย ที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดเป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลีเกและประชาชนทั่วไปแลเพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลีเกไทย

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

- 1) เพื่อศึกษากิจกรรมและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย
- 2) เพื่อศึกษาลักษณะการใช้พื้นที่ ที่เหมาะสมกับกิจกรรมและพฤติกรรม
- 3) เพื่อเสนอการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโครงการ ศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลีเกไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1.-นักเรียนนาฏศิลป์ ที่อยากเรียนลิเก -บุคคลทั่วไปที่อยากประกอบอาชีพลิเก	-มีความสนใจเฉพาะทางและต้องการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับลิเกไทย -ต้องการ การฝึกฝน เพื่อนำไปประกอบอาชีพ
2.-บุคคลที่สนใจในศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย -บุคคลในแวดวงลิเก -บุคคลในวงการศิลปินพื้นบ้านไม่ใช่แค่วงการลิเก	-เพื่อชื่นชม เรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องของลิเก -เพื่อมีพื้นที่ร่วมตัวในการจัดงานไหว้ครู -เพื่อมีพื้นที่ร่วมตัว จัดมหกรรมลิเก -เพื่อมีที่ร่วมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนพูดคุย อัปเดตข่าวสาร
3.นักท่องเที่ยว ทั้งไทยและต่างชาติ	-มีความต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ -เพื่อพักผ่อน -เพื่อท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อความสนุกสนาน
4.-นักเรียน/นักศึกษา	-ศึกษา เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เพื่อสืบสาน -กิจกรรมส่งเสริมการแสดงออกและการสื่อสาร -ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

ตารางที่ 1.1 แสดงคำอธิบายกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

1.5 ภาพลักษณ์โครงการ

โครงการนี้เกิดขึ้นเพื่อเพื่อเผยแพร่และเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เกี่ยวกับลิเกไทยตลอดจนประชาชนที่สนใจการแสดงลิเกไปประกอบอาชีพ สร้างพื้นที่ส่วนกลางและให้ความสำคัญกับศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ไม่ว่าจะเป็นการอนุรักษ์ การทำลิเกให้ทันสมัย โดยจะยกระดับศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเกให้เข้าถึงได้ง่าย เพื่อเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจได้กว้างขึ้นแต่ยังคงวัฒนธรรมและศิลปะการแสดงแบบดั้งเดิมเอาไว้เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป โดยให้คนภายนอกพื้นที่ได้เข้ามารับรู้และเพื่อให้เกิดความรู้สึกความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 องค์การรองรับโครงการ

- 1) สมาคมลิเกแห่งประเทศไทย
- 2) กระทรวงวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- 3) หอศิลป์กรุงเทพมหานคร

1.7 องค์ประกอบโครงการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	สถานที่รองรับ
1.เพื่อสร้างพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านลิเกสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	-การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม -Work shop สอนรำ แสดง ร้องลิเก -Work เรียนเกี่ยวกับเครื่องประดับลิเก	ส่วนบริการ - ลานอเนกประสงค์ (ลานแสดงกลางแจ้ง) - สวนแสดงศิลปะ - ร้านอาหาร , ร้านกาแฟ - ร้านขายของ
2.เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกในประเทศไทย	-กิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการแสดง ร้อง รำ ลิเก เพื่อประกอบอาชีพ -work shop กับแขกรับเชิญที่มีความถนัดทางด้านนั้นๆ	ส่วนบริการ - ส่วนติดต่อสอบถามข้อมูล - ส่วนพิพิธภัณฑ์ (ถาวร) - ส่วนจัดนิทรรศการ (ชั่วคราว) - ส่วนสมัครเรียนการแสดง - ส่วนพักคอย - ห้องเรียนดนตรี - ห้องเรียนลิเก - ห้องสมุด - ส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ ส่วนสำนักงาน - ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ - ห้องพักครูผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>3.เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับโลกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัยที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดเป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลิเกและประชาชนทั่วไปและเพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลิเกไทย</p>	<p>-เพื่อชื่นชมเรียนรู้ประวัติศาสตร์ลิเกให้ความรู้เกี่ยวกับลิเก เช่น ดนตรี เครื่องแต่งกายบทร่ำ บทร้อง ฉาก</p> <p>-ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม</p> <p>-จุดซื้อของที่ระลึก</p> <p>-จัดงานไหว้ครู</p> <p>-พื้นที่รวมตัว จัดมหรสพลิเก</p> <p>-รวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนพูดคุย</p> <p>-พื้นที่พบปะแฟนคลับ</p> <p>-พื้นที่จัดรายการพิเศษ</p>	<p><u>ส่วนบริการ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - โถงต้อนรับ - ส่วนติดต่อสอบถาม <p>ข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนจำหน่ายบัตรเข้าชม - ส่วนพักคอย - ส่วนจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว -สถานที่สำหรับmeet and greet -Street food <p><u>ส่วนเข้าชมการแสดง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เวทีการแสดงลิเก - ส่วนที่นั่งผู้ชม <p><u>ส่วนเบื้องหลังการแสดง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่บนเวทีทั้งหมด - ส่วนควบคุมระบบเวที - ห้องควบคุมระบบไฟและเสียง - ห้องแต่งตัวนักแสดง - ห้องซ้อม - ห้องเก็บอุปกรณ์ <p><u>ส่วนสำนักบริหาร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ห้องประชุมพนักงาน - ห้องจัดเอกสาร - ห้องรับรอง
---	---	--

ตารางที่ 1.2 แสดงคำอธิบายองค์ประกอบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์

การจัดแบ่งพื้นที่	ขอบข่ายโครงการ	ขอบเขตวิทยานิพนธ์	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.) โดยประมาณ
1) พื้นที่ส่วนกลาง			
Front of the house			
Lobby	/	/	
Restaurant	/	/	
Coffee shop	/	/	
Student class			
Beginner class	/	/	
Intermediate class	/	/	
Advance class	/	/	
Workshop area	/	/	
Performance area	/	/	
Auditorium	/	/	
Exhibition	/	/	
Outdoor	/	/	
Performance area			
Back of the house			
- ส่วนบริหาร			
ฝ่ายบริหาร	/		
ฝ่ายบริหารฝ่ายจัดซื้อ	/		
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	/		
ฝ่ายบุคคล	/		
ฝ่ายการเงิน	/		
- ส่วนงานสอน			
ฝ่ายสอนนาฏศิลป์	/		
ฝ่ายเครื่องแต่งกาย	/		
ฝ่ายดูแลการแสดง	/		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนบริการ			
Service entrance	/		
Staff facility	/		
storage	/		
Main entrance	/		
Engineering service	/		
Service parking	/		

ตารางที่ 1.3 แสดงคำอธิบายขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 สถานที่ตั้งโครงการ

เกณฑ์/ข้อพิจารณาในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

- 1.USER SUPPORT บริเวณนั้นอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้งานได้สูงสุด
- 2.ZONING & TARGET อยู่ในย่านกลุ่มเป้าหมาย
- 3.LAND USE & LAW กฎหมายในการใช้ที่ดินบริเวณนั้น เช่น เป็นเขตอุตสาหกรรม เป็นพื้นที่ สีเขียว
- 4.INFRASTRUCTURE สาธารณูปโภคครบถ้วน
- 5.LINKAGE เชื่อมต่อไปสู่อะไรได้บ้าง
- 6.POLLUTION มีมลภาวะหรือไม่
- 7.CITY EXPASION อยู่ในพื้นที่ ที่มีนโยบายการขยายตัวของเมือง
- 8.TRANSPORTATION ใกล้สนามบิน สนามขนส่ง การคมนาคม
- 9.LAND COST ราคาที่ดิน
- 10.SHAPE รูปร่างของที่ดินเหมาะสมหรือไม่
- 11.TOPOGRAPHIC สภาพภูมิประเทศ ความเสี่ยงต่อกภัยพิบัติ
- 12.ACCESSIBILITY เข้าถึงได้ง่าย เช่นการเดินทาง ยานพาหนะ
- 13.SURROUNDING บริเวณโดยรอบส่งเสริมภาพลักษณ์โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ A สุวรรณภูมิ

ตั้งอยู่ใกล้ สนามบินเป็นสถานที่ ที่มีนักท่องเที่ยวอยู่มาก และเป็นจุดสำคัญในการคมนาคม

ภาพที่ 1.7 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ A สุวรรณภูมิ

ขอบเขตที่ตั้ง

: อำเภอบางพลี สมุทรปราการ 10540

ขนาดพื้นที่

: 54,905.21 ม²

อาณาเขต

: ทิศเหนือ สนามบินสุวรรณภูมิ

ทิศใต้ เขตลาดกระบัง

ทิศตะวันออก central village

การเข้าถึงโครงการ : 1.) รถส่วนตัวสามารถใช้ถนนบางนาตราด - สุวรรณภูมิ

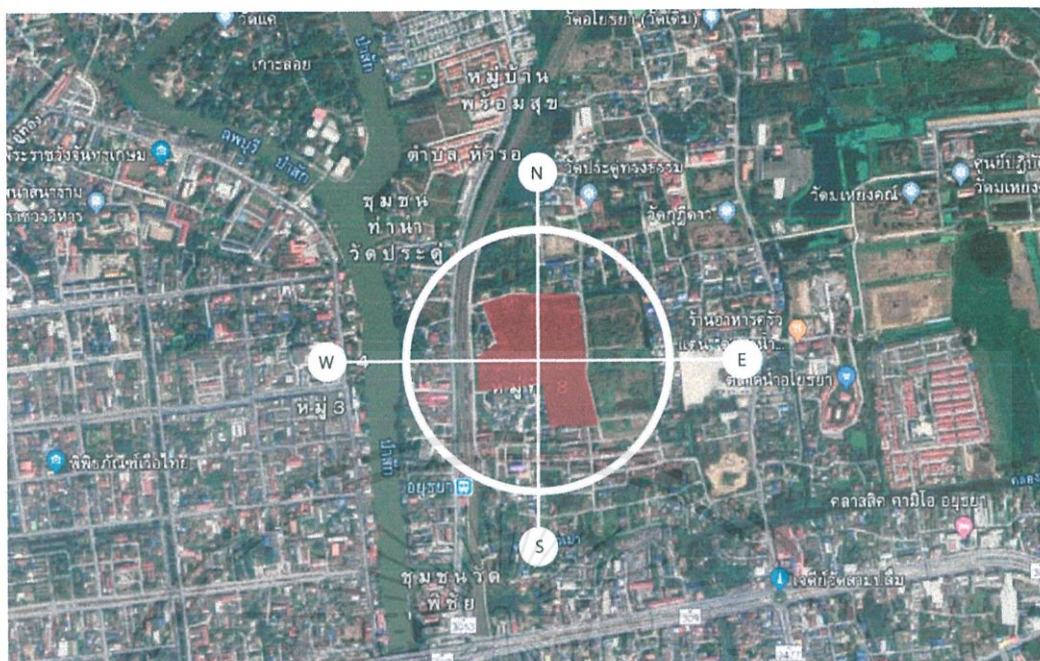
2.) รถไฟฟ้า ลงสถานี BTS อุดมสุขแล้วต่อรถแท็กซี่

3.) รถตู้ ขสมก.จากสนามบินสุวรรณภูมิ สาย 552

กฎหมายอาคาร : ควบคุมความสูงรอบสนามบิน

ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ B จังหวัด ออยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.8 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ B จังหวัด ออยุธยา

- ขอบเขตที่ตั้ง : ตำบล หัวรอ อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
- ลักษณะที่ตั้งโครงการ : ตั้งอยู่ในย่านชุมชนที่มีประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อันเก่าแก่ของประเทศไทยมากมายและยังเป็นจังหวัดที่มีการแสดงลิเกมากเป็นอันดับต้นๆของประเทศไทยและนักแสดงลิเกก็อาศัยอยู่ภายในจังหวัดอยุธยาจำนวนมาก
- ขนาดพื้นที่ : 66,259.28 ม²
- การเข้าถึงโครงการ : 1.รถส่วนตัวจากทท.ขึ้นทางด่วนสายบางปะอิน-ปากเกร็ด/ทางพิเศษอุดรรัถยา, ถนนหมายเลข9 และ ถนนหมายเลข32 ไปทาง อยุธยา-อ่างทอง มุ่งไป ตำบล คานหาม ออกจาก ถนนหมายเลข 32
- 2.รถไฟสถานีกรุงเทพ-อยุธยา
- 3.รถตู้โดยสารจากกรุงเทพไปอยุธยา รถตู้จะออกจากสถานีขนส่งหมอชิตในกรุงเทพ
- 4.รถโดยสารประจำทางจากกรุงเทพไปอยุธยาเวลาในการเดินทางจากกรุงเทพไปอยุธยา ประมาณ 1-2 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ C ใกล้ศูนย์วัฒนธรรม

ภาพที่ 1.9 ตำแหน่งและที่ตั้งพื้นที่ C ใกล้ศูนย์วัฒนธรรม

- ขอบเขตที่ตั้ง : 14 ถนน เทียมร่วมมิตร แขวง ห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
- ลักษณะที่ตั้งโครงการ : ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจ ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยและอยู่ใกล้สถานที่สำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นชุมทางรถไฟฟ้าศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สถานที่จัดแสดงนิทรรศการการแสดงผลต่างๆคอนเสิร์ตละครเวที รวมไปถึงเป็นสถานที่จัดการประชุมต่างๆจัดอยู่ในสังกัดสถาบันวัฒนธรรมศึกษา
- ขนาดพื้นที่ : 32,805.29 ม²
- การเข้าถึงโครงการ : 1.รถส่วนตัวสามารถใช้ ถนนหมายเลข 306 ไปยังจุดหมายของคุณที่ แขวง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2.รถไฟฟ้าใต้ดิน : ขึ้นลงที่สถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากถนนรัชดาภิเษก / สาย 73, 136, 137, 206, ปอ.15, ปอ.22 จากถนนพระราม 9 / สาย 168, 137, ปอ.168, ปอพ.4จากถนนเทียมร่วมมิตร / สาย 122จากถนนรามคำแหง / สาย 122, 137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลในการเลือกที่ตั้ง

เหตุผลในการเลือกที่ตั้ง	A	B	C
1.USER SUPPORT	3	3	5
2.ZONING & TARGET	1	5	3
3.LAND USE & LAW	1	5	5
4.INFRASTRUCTURE	4	4	5
5.LINKAGE	5	3	3
6.POLLUTION	3	2	3
7.CITY EXPASION	5	2	5
8.TRANSPORTATION	5	2	4
9.LAND COST	4	5	3
10.TOPOGRAPHIC	5	3	5
11.ACCESSIBILITY	4	2	5
12.SURROUNDING	1	5	4
	41	41	50

ตารางที่ 1.4 แสดงคำอธิบายเหตุผลในการเลือกที่ตั้ง

4=เหมาะสมมาก 3=เหมาะสม 2=พอใช้ 1=ค่อนข้างไม่เหมาะสม 0=ไม่เหมาะสม

สรุป จากการพิจารณาเลือกพื้นที่ตั้งโครงการเห็นสมควรที่จะเลือกที่ตั้งโครงการบริเวณข้างศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ถนน วัฒนธรรม เขตห้วยขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 อาคารภายในโครงการ

เกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

1. เป็นอาคารที่มีพื้นที่ส่วนกลางเปิดโล่งและมีพื้นที่เป็น OPEN AIR แบบปิดล้อม
2. มีทางเข้าหลักจากภายนอกโครงการที่ชัดเจนแต่ละอาคารมีทางสัญจรเชื่อมต่อกันอย่างทั่วถึงทั้งโครงการ
3. มีความสูงไม่เกิน 4 – 5 ชั้นและมีความเป็น Universal design รองรับคนสูงอายุ
4. มี SPACE ไม่ปิดทึบเกินไปมีช่องแสงและให้ความรู้สึกผ่อนคลายโปร่งโล่ง มีพื้นที่รองรับการทำกิจกรรมสำหรับเด็กและครอบครัว
5. สามารถสร้างและส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นไทยรวมถึงกลิ่นอายวิถีชีวิตความเป็นไทยแต่ดั้งเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคาร A อาคารเรียน ภูมิพลสังคีต

การสร้าง “Sense of Place” เป็นแนวคิดหลักในการออกแบบที่สถาปนิกได้วางแนวคิดเอาไว้โดยต้องการให้กลุ่มอาคารเหล่านี้ “เป็นชุมชนทางดนตรีที่อบอุ่นมีชีวิตชีวา” โดยให้ความสำคัญกับที่ว่าง กึ่งภายนอก (Semi-outdoor space) เพื่อแก้ไขปัญหาที่ว่างแบบปิด (Closed Space) อันได้แก่พื้นที่ใช้สอยหลักภายในอาคาร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นห้องซ้อมและห้องเรียนดนตรีที่ต้องมีการควบคุมเสียงมิให้รบกวนกัน เป็นเหตุให้แต่ละห้องที่ติดกัน ไม่ต่อเนื่อง และตัดขาดออกจากกันในแทบทุกส่วน สถาปนิกจึงได้ใช้ที่ว่าง กึ่งภายนอก (Semi-outdoor space) สร้างความต่อเนื่องให้เกิดความเชื่อมโยงที่มีชีวิตชีวาขึ้นระหว่างแต่ละเนื้อหาของที่ว่าง และระหว่างภายในกับภายนอก นอกจากนี้ในด้านเทคนิค อาคารหลังนี้ยังถูกออกแบบโดยต้องคำนึงถึงคุณภาพของระบบอุโมงค์วิทยา รวมทั้งเรื่องของการประหยัดพลังงานอีกด้วย

พื้นที่โดยรวม : 12,244 ตารางเมตร

พื้นที่ใช้สอย 4,175 ตารางเมตร

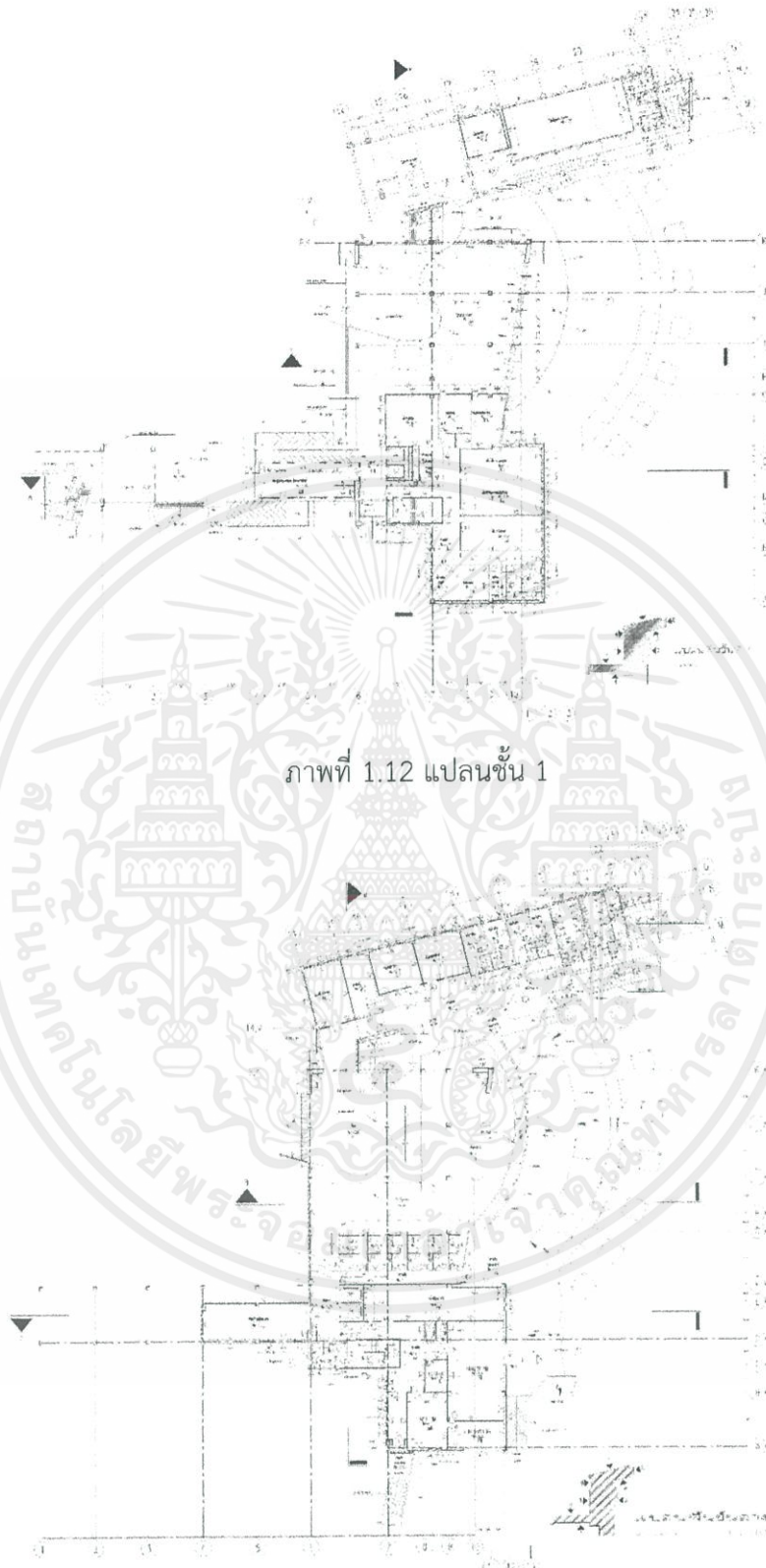

ภาพที่ 1.10 แสดงภายนอกอาคาร

ภาพที่ 1.11 แสดงภายนอกอาคาร

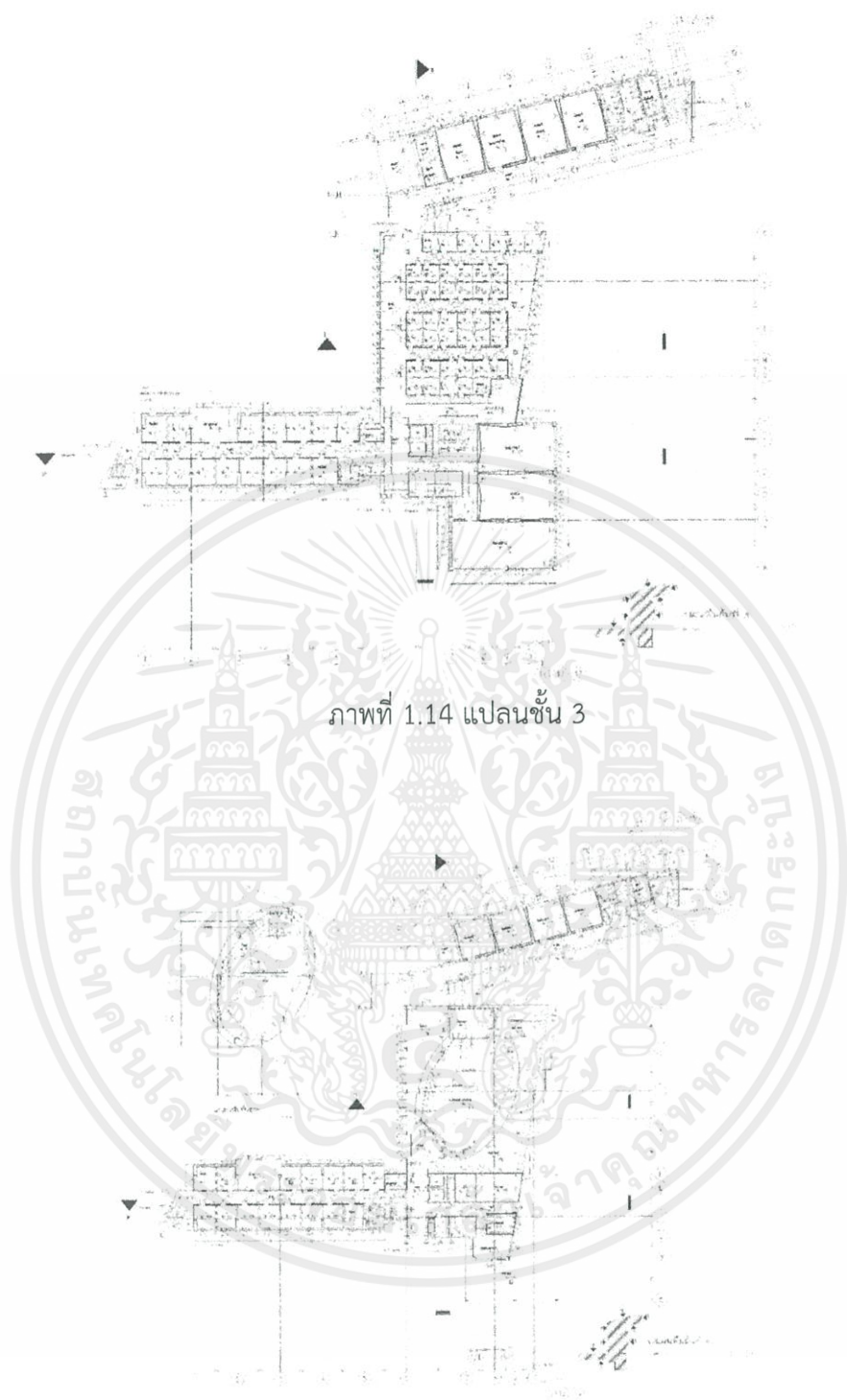
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.12 แพลนชั้น 1

ภาพที่ 1.13 แพลนชั้น 2

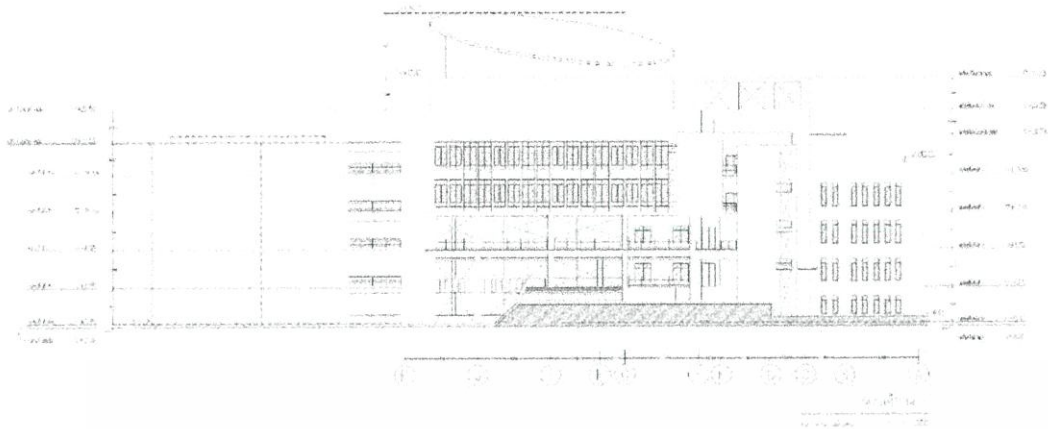
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

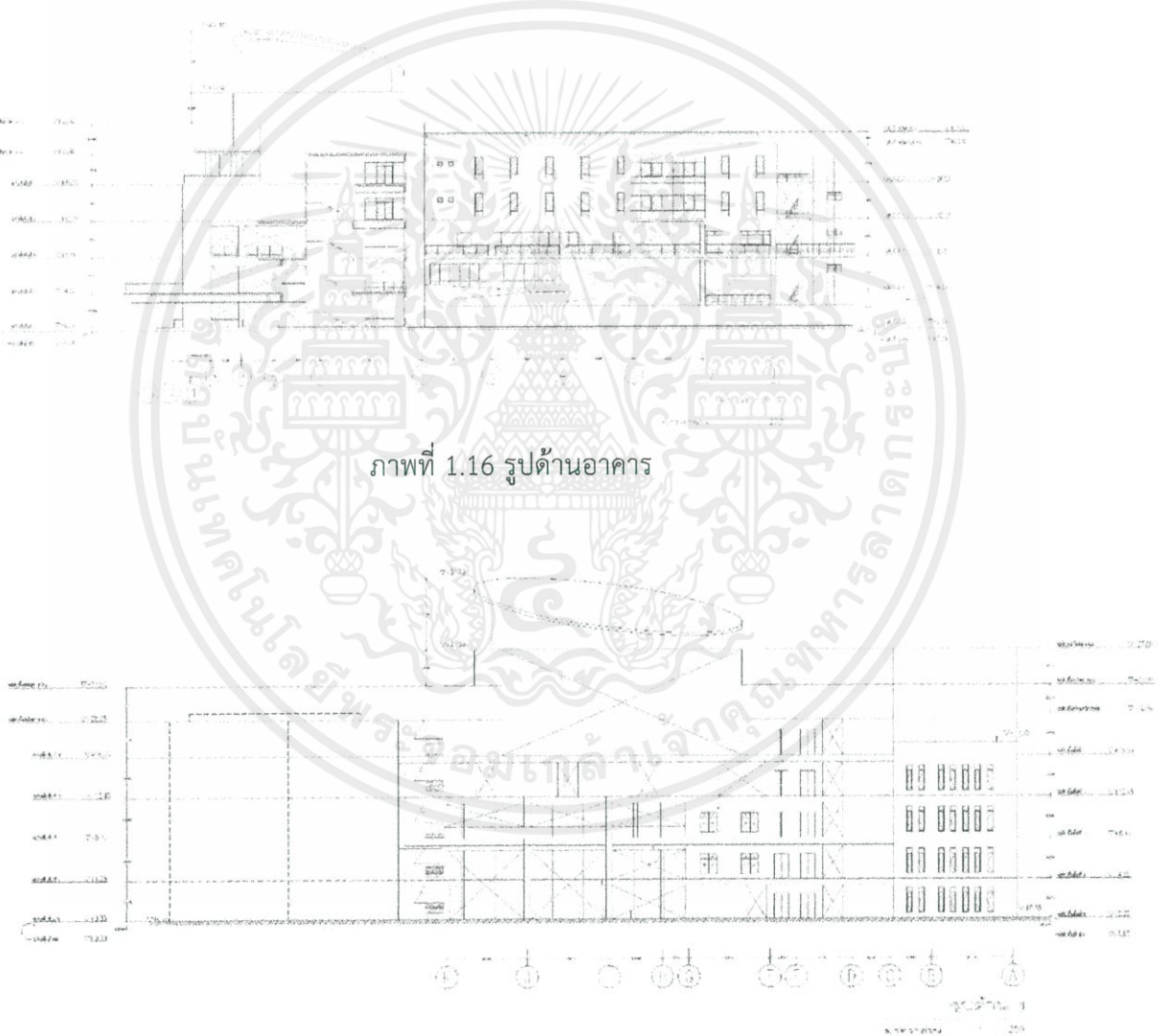
ภาพที่ 1.14 แพลนชั้น 3

ภาพที่ 1.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.16 รูปด้านอาคาร

ภาพที่ 1.17 รูปตัดอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคาร B สำนักงานสหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้

ห้องประชุมใหญ่สำหรับรองรับการประชุมใหญ่ประจำปีของสหกรณ์เปิดพื้นที่บริเวณชั้นล่างของสำนักงานให้เป็นได้ถุน MEETING PLACE ที่ประชาคมกรมป่าไม้มาใช้งานได้ทั้งหมดและสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ให้กับ ทุกคนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งร้านอาหาร พื้นที่พักผ่อน และกิจกรรมชมรมบริเวณชั้นลอยเปิดพื้นที่ด้านหน้าสำนักงานซึ่งเดิมมีสภาพถนนแคบเป็นคอคอดและอยู่ใกล้บริเวณทางเข้ากรมป่าไม้ให้เป็นสวนสาธารณะและสระน้ำขนาดใหญ่ สร้างมุมมองที่สวยงามเพื่อต้อนรับผู้มาติดต่อทุกคน

และบุคลากรของกรมที่เดินทางมาทำงานในชีวิตประจำวัน ให้ได้สัมผัสถึงพลังธรรมชาติที่สร้างความสดชื่น

ชื่อโครงการ สำนักงานสหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้

สถาปนิก อาคารสถาปนิกชุมชนและสิ่งแวดล้อม สถาบันอาศรมศิลป์

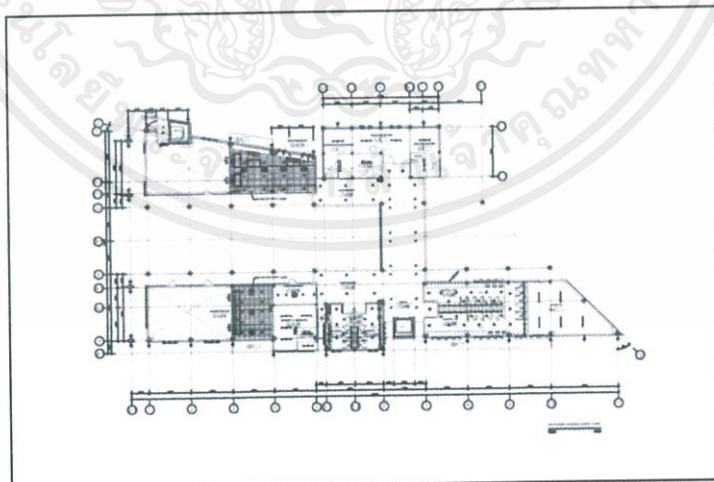
เจ้าของโครงการ สหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้ จำกัด

ผู้ออกแบบ บริษัท เอส อินเตอร์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด (SIA)

พื้นที่ใช้สอย 4,175 ตารางเมตร

ภาพที่ 1.18 แสดงภายนอกอาคาร

ภาพที่ 1.19 แสดงผังอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคาร C อาคารศูนย์การเรียนรู้มหิดล

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นวิทยาเขต หลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีขนาดใหญ่ มีบุคลากรและนักศึกษาเข้ามาปฏิบัติงาน ศึกษาเล่าเรียน และประกอบกิจกรรมในพื้นที่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โรงอาหาร ลานกิจกรรม/นันทนาการ สวนสาธารณะ พื้นที่โดยรวม : 12,244 ตารางเมตร

ภาพที่ 1.20 แสดงภายนอกอาคารศูนย์การเรียนรู้มหิดล

ภาพที่ 1.21 แสดงภายนอกอาคารศูนย์การเรียนรู้มหิดล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

เกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร	A	B	C
1.เป็นอาคารที่มีพื้นที่ส่วนกลางเปิดโล่งและมีส่วนที่เป็น OPEN AIR แบบปิดล้อม	4	1	4
2.มีทางเข้าหลักจากภายนอกโครงการที่ชัดเจนแต่ละอาคารมีทาง สัญจรเชื่อมต่อกันอย่างทั่วถึงทั้งโครงการ	5	2	4
3.มีความสูงไม่เกิน 4 – 5 ชั้นและมีความเป็น Universal designรองรับคนสูงอายุ	4	3	3
4.มี SPACE ไม่ปิดทึบเกินไปมีช่องแสงและให้ความรู้สึกผ่อนคลายโปร่งโล่ง มีพื้นที่รองรับการทำกิจกรรมสำหรับเด็กและครอบครัว	3	3	3
5.สามารถสร้างและส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นไทยรวมถึงถิ่น อายุวิถีชีวิตความเป็นไทยแต่ดั้งเดิม	4	2	2
	20	11	16

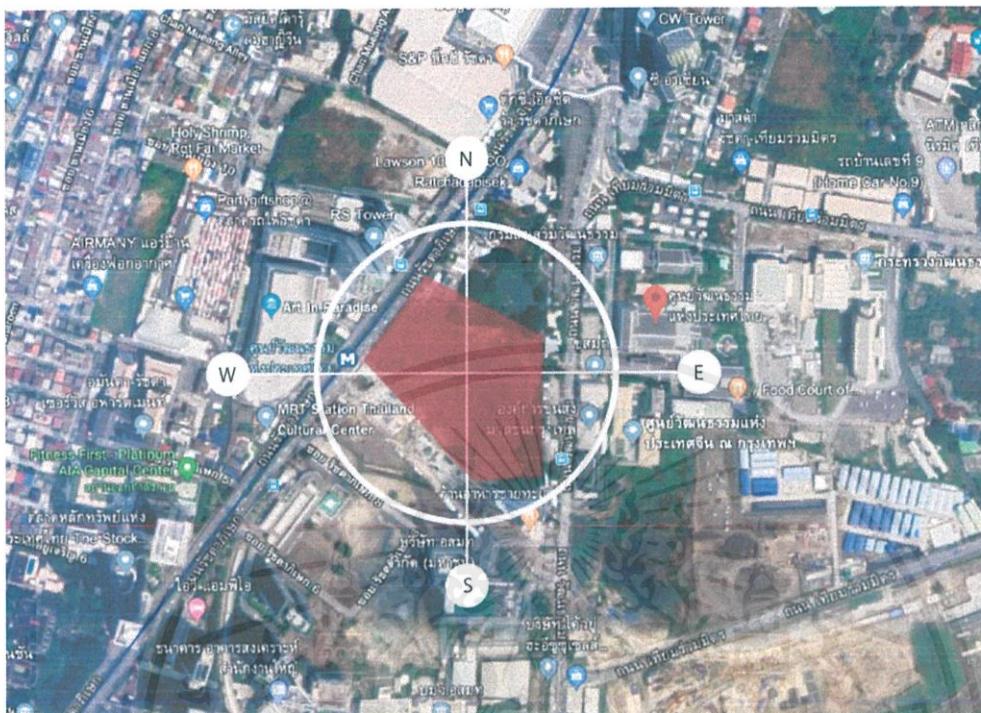
4=เหมาะสมมาก 3=เหมาะสม 2=พอใช้ 1=ค่อนข้างไม่เหมาะสม 0=ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 1.5 แสดงคำอธิบายเกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

สรุป จากการเกณฑ์/ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร พิจารณาเลือกอาคารเรียน ภูมิพลสังคีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 การวิเคราะห์ที่ตั้งภายในโครงการ

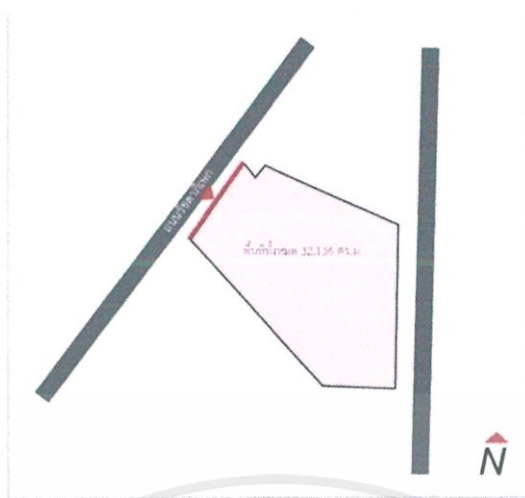
ภาพที่ 1.22 ตำแหน่งและที่ตั้ง

ขอบเขตที่ตั้ง : 14 ถนน เทียมร่วมมิตร แขวง ห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
 (13°45'58.0"N 100°34'17.1"E)
 (13.766104, 100.571407)

ลักษณะที่ตั้งโครงการ : ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจ ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยและอยู่ใกล้สถานที่สำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นชุมทางรถไฟฟ้าศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สถานที่จัดแสดงนิทรรศการการแสดงผลต่างๆคอนเสิร์ตละครเวที รวมไปถึงเป็นสถานที่จัดการประชุมต่างๆจัดอยู่ในสังกัดสถาบันวัฒนธรรมศึกษา

ขนาดพื้นที่ : 32,805.29 ม²
 ทิศเหนือ : รถไฟฟ้ามหานคร (รถไฟฟ้าใต้ดิน)
 ทิศใต้ : ถนน วัฒนธรรม
 ทิศตะวันตก : ถนน รัชดาภิเษก , เอสพลานาด รัชดา
 ทิศตะวันออก : ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

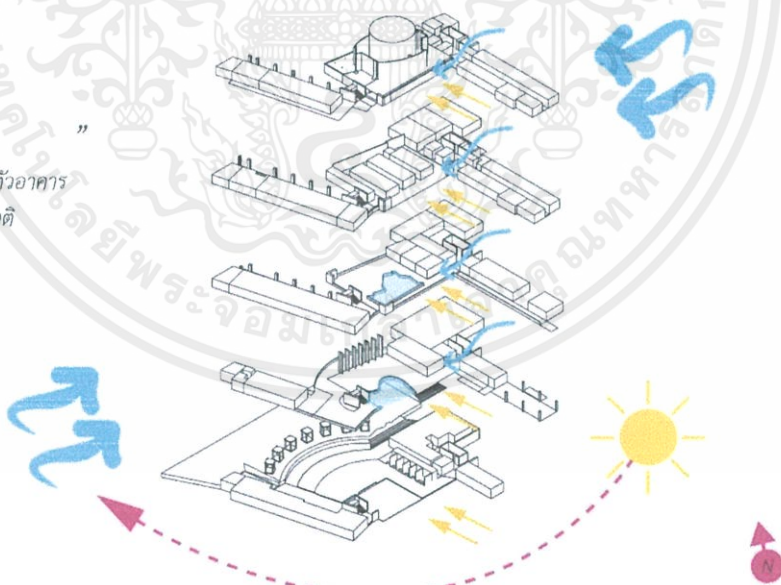
ภาพที่ 1.23 ขนาดพื้นที่โครงการ

ขนาดพื้นที่ : 32,136 ตร.ม.

ลักษณะที่ดิน : หน้าแคบของที่ดินขนานไปกับแนวถนนหลัก หากมีสิ่งก่อสร้างที่มีความสูงขนาดด้านข้างของถนนอาจจะทำให้สังเกตเห็น พื้นที่เป็นพื้นที่ราบ ด้านหน้าติดถนนใหญ่ ถนนรัชดาภิเษก ตรงข้างของอีกฝั่งถนนเป็น ห้างสรรพสินค้า เอสพลานาด ลักษณะโดยรวมรูปทรง 5 เหลี่ยม
วิเคราะห์ทิศทางลม

BUILDING ANALYSIS

“ ประหยัดพลังงาน
ในแง่ป้องกันความร้อนเข้าสู่ตัวอาคาร
และการใช้แสงธรรมชาติ ”

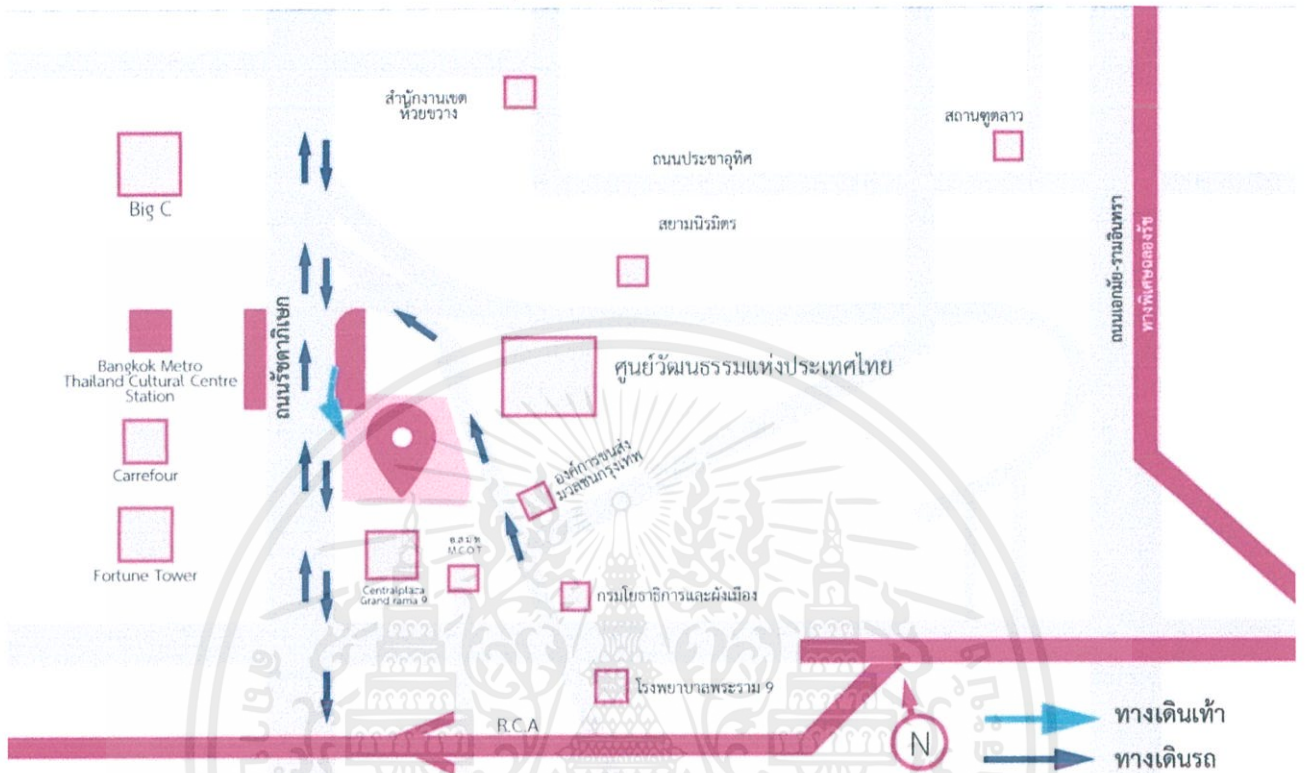
ภาพที่ 1.24 สภาพอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.12 วิเคราะห์การเข้าถึงโครงการ

1) รถส่วนบุคคลหรือรถแท็กซี่

ถนนหมายเลข 306 ไปยังจุดหมายของคุณที่ แขวง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 1.25 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทางโดยรถส่วนบุคคลหรือรถแท็กซี่

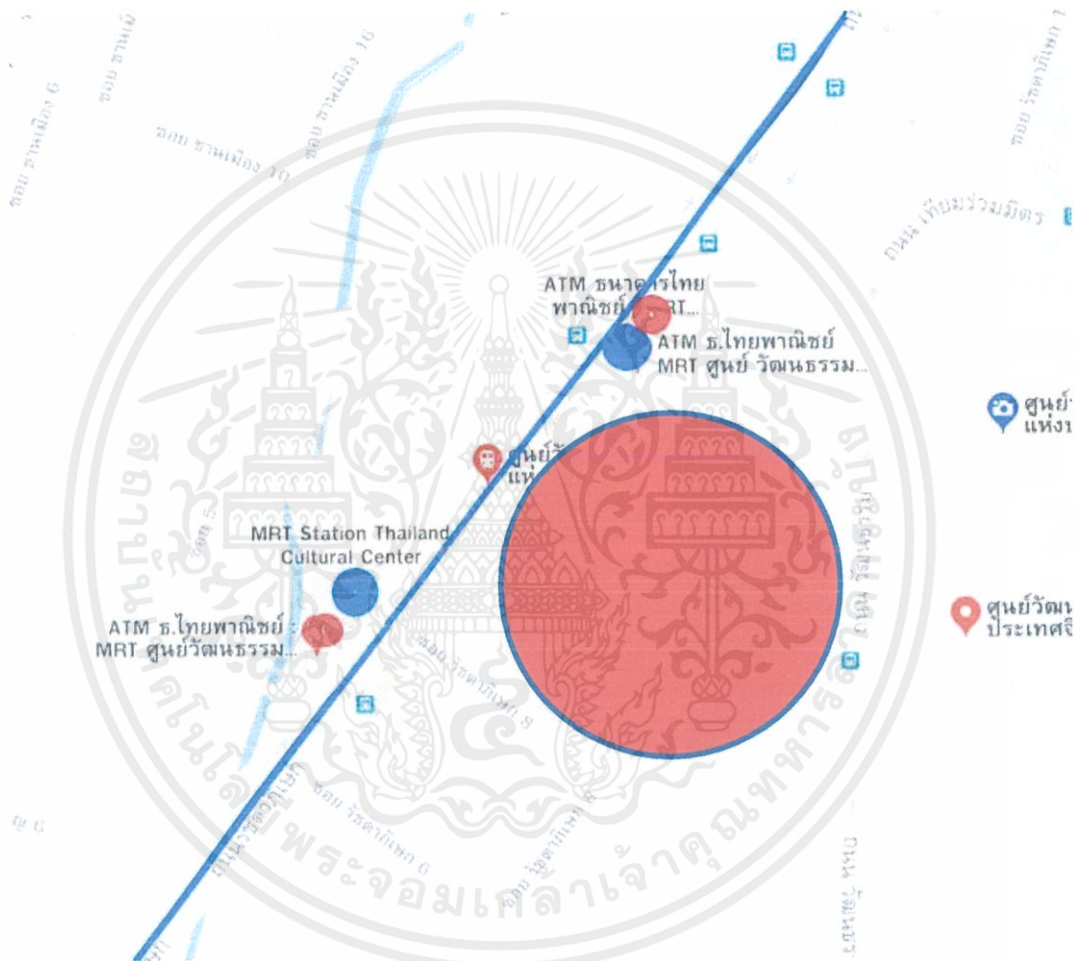
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) รถไฟฟ้าใต้ดิน

รถไฟฟ้ามหานคร (รถไฟฟ้าใต้ดิน) ลงที่สถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (เดินเท้าจากทางออกสถานีเป็นระยะทาง 600 เมตร)

3) รถประจำทาง

มีรถประจำทางผ่าน 20 สาย และมีป้ายรถประจำทางอยู่ด้านหน้าของ ที่ตั้ง สามารถลงรถประจำทางแล้วเดินต่อเข้ามาภายในโครงการได้เลย

ภาพที่ 1.26 แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทาง โดยรถไฟฟ้าใต้ดินและรถประจำทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.13 สภาพแวดล้อมโครงการ

สภาพภายในโครงการ

ภาพที่ 1.27 สภาพภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

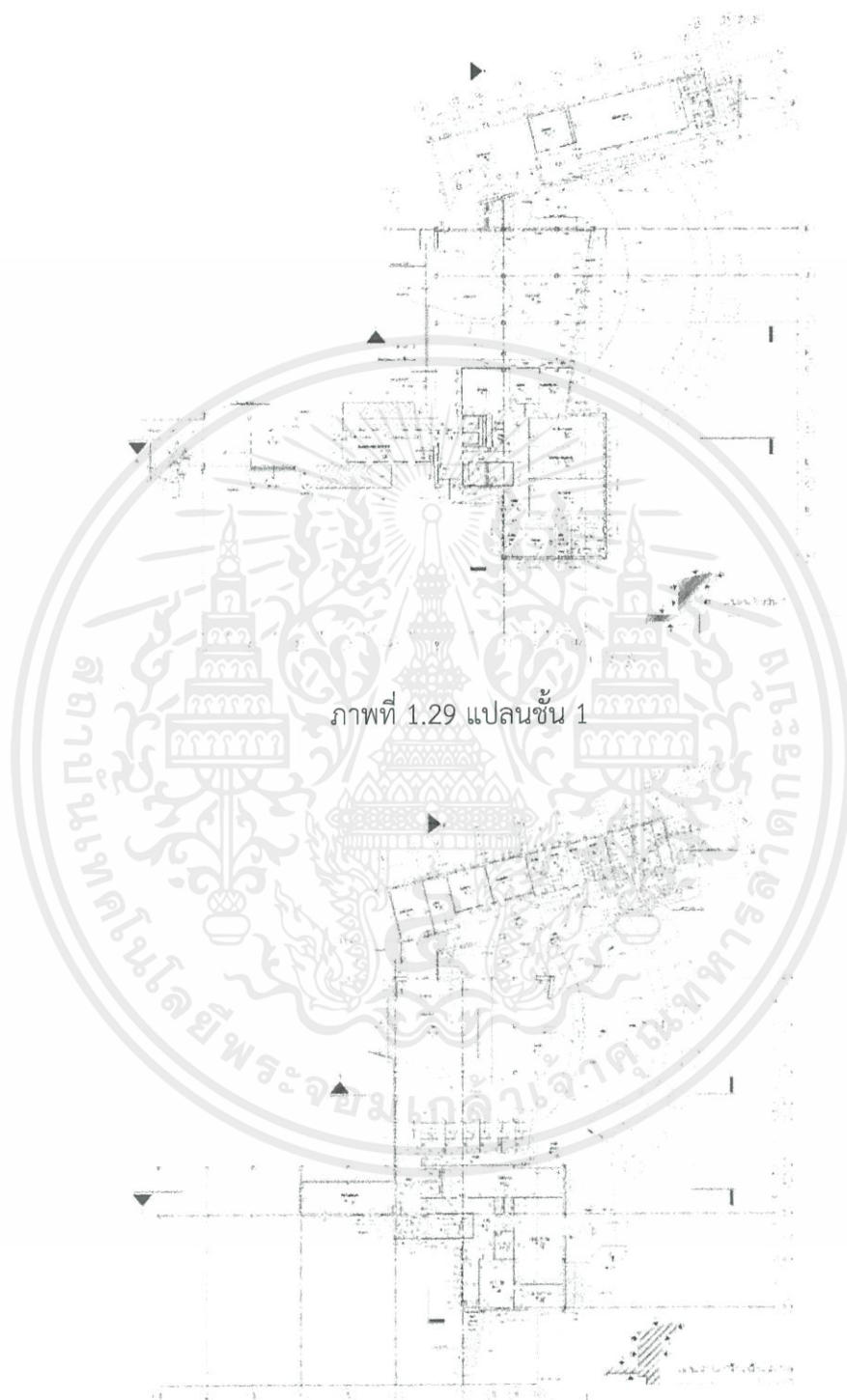

ภาพที่ 1.28 สภาพภายนอกโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.14 ลักษณะทางกายภาพของโครงการ

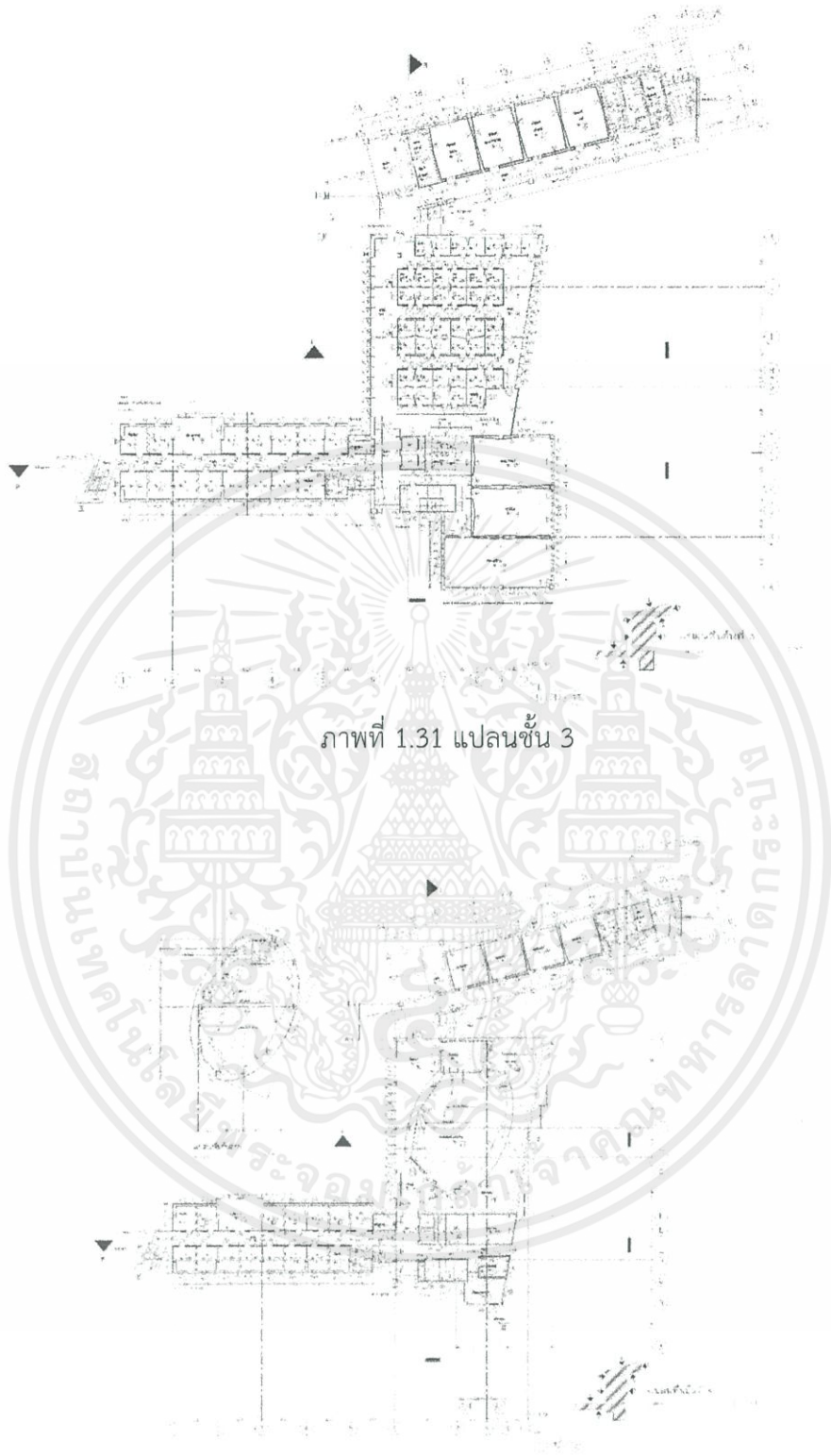
ผังอาคาร

ภาพที่ 1.29 แปลนชั้น 1

ภาพที่ 1.30 แปลนชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

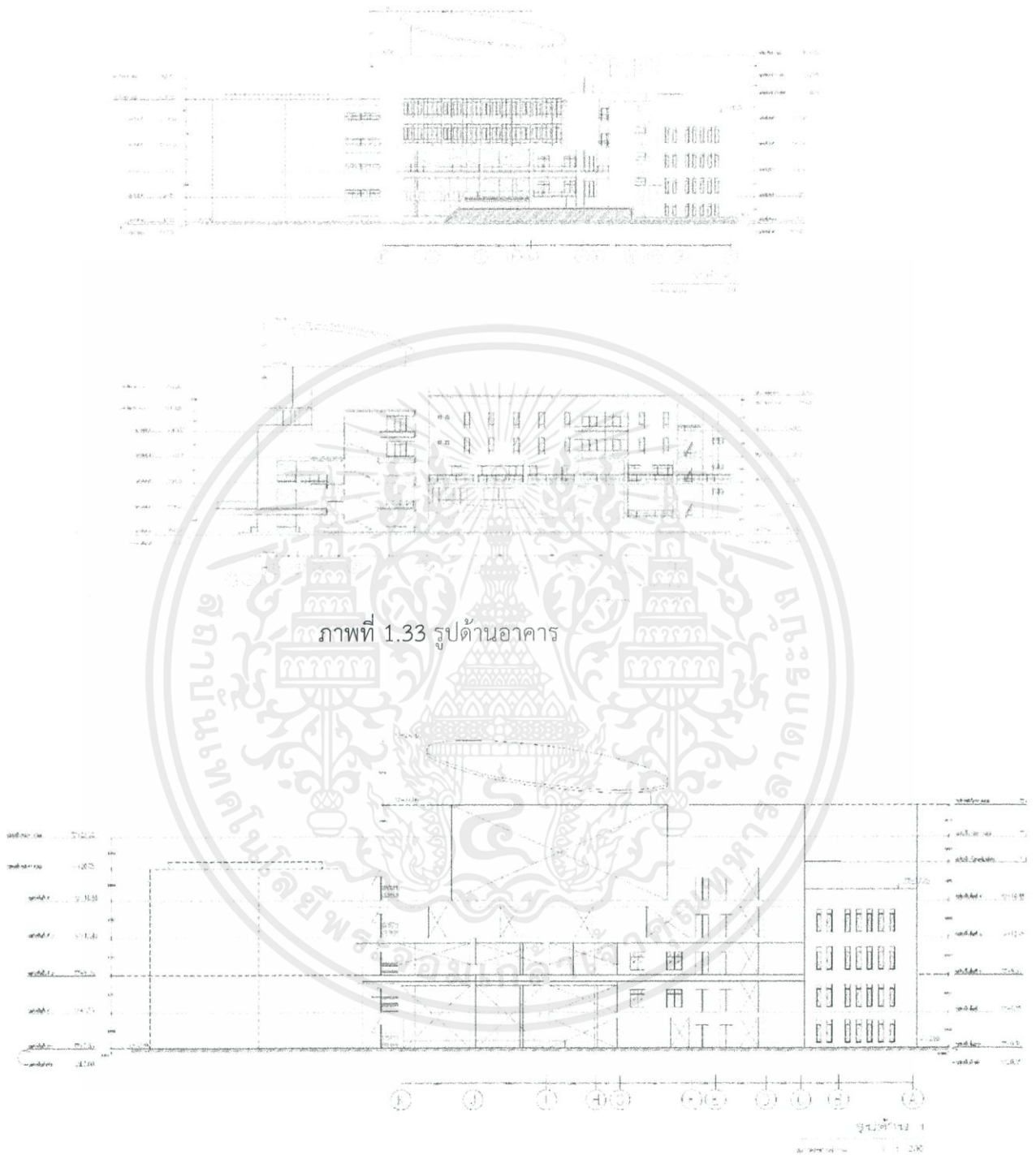

ภาพที่ 1.31 แปลนชั้น 3

ภาพที่ 1.32 แปลนชั้น 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านอาคาร

ภาพที่ 1.34 รูปตัดอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.15 วิเคราะห์อาคารภายในโครงการ

ลักษณะอาคาร

อาคารภูมิพลสังคีตอาคารหลักเป็นอาคารสมัยใหม่สูง 5 ชั้นมีลักษณะคล้ายกลุ่มอาคาร 3 หลังโดยถูกเชื่อมไว้ด้วยโถงกลางอันเป็นส่วนหนึ่งภายในและภายนอก ในชั้น G ถึงชั้น 2 และเป็นลักษณะห้องปิดทึบ ซ่อนในเปลือกอาคารชั้น 2 ในชั้น 3 ถึงชั้น 4 ในอาคารแต่ละส่วน มีการสัญจรแบบทางเดียวแจกสู่ห้องต่างๆ

อาคารหลักได้ตั้งอยู่ในเกณฑ์สำคัญของโครงการที่เกิดจากการวางตัวของหอกกลางน้ำลานแสดงดนตรีกลางแจ้งและทางเข้าหลักโครงการจากที่จอดรถตัวอาคารมีลักษณะทั่วไปคอนกรีตแผ่นเรียบโดยพื้นส่วนใหญ่เป็นลักษณะถึงภายนอกด้วยรูปแบบตรงเปิดสู่ธรรมชาติและทางเดินระเปียงแจกห้องต่างๆโดยมีลักษณะเรียงลำดับที่วางที่ว่างจากธรรมชาติกลางแจ้งของอเนกประสงค์กึ่งภายในห้องปิดทึบบนเป็นส่วนหนึ่งในการเชื่อมโยงงานภูมิศาสตร์ประเทศกรรมตกแต่งภายในเขาด้วยกัน

ชั้นล่าง 3,035 ตารางเมตร

ชั้น 1 2,469 ตารางเมตร

ชั้น 2 2,478 ตารางเมตร

ชั้น 3 2,581 ตารางเมตร

ชั้น 4 2,746 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ภายในอาคารทั้งหมด 13,310 ตารางเมตร

แนวความคิดในการออกแบบและทางเข้า

โครงการตั้งอยู่ริมบึงน้ำซึ่งเป็นด้านมุมมองหลัก ทำให้สามารถมองเห็นอาคารผ่านบึงน้ำขณะเคลื่อนตัวเข้ามาสู่อาคารตามถนน ซึ่งผู้ออกแบบได้ออกแบบอาคารให้มีองค์ประกอบหลักในส่วนสูงสุด (ห้องซ้อมใหญ่และห้องจัดแสดงอเนกประสงค์) ให้มีรูปทรงที่น่าสนใจ เพื่อเน้นภาพรวมของโครงการให้เกิดเอกภาพ ขณะที่ทางด้านหน้าซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกนั้น ได้ออกแบบให้มีลักษณะที่บิดัน เรียบง่าย และต้องอ้อมไปจอดรถด้านหลัง ซึ่งคนขับรถส่วนใหญ่จะเข้าทางทิศนั้น ทางเข้าทั้ง 3 จุด จึงให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน

ตำแหน่งที่ตั้งและการเข้าถึงการเข้าถึง

ทางหลัก-บริเวณชั้น 1

ทางเข้ารอง - บริเวณชั้น G ต่อเนื่องกับส่วนโรงอาหารและบริการสาธารณะอื่นๆ

ทางเชื่อมส่วนต่อหอแสดงดนตรีบริเวณชั้น 2 ผ่านส่วนอำนวยความสะดวก

ทางเข้าบริการส่องทางบริเวณชั้น G รองรับบริการอาคารและบริการโรงอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การวางผัง

พื้นที่มีการเข้าถึงโครงการ ในส่วนของกลางอเนกประสงค์เป็นหลักและมีการควบคุมมุมมองแรก มีอาคารด้านตะวันตกลักษณะเป็นถุนเดินแจกสู่ห้องต่างๆด้วยลักษณะเปิดภายในสู่ภายนอกทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ได้รับชมธรรมชาติและแสงธรรมชาติอย่างเพียงพอ

1.15.4.1 รูปทรงและการเกาะกลุ่มของอาคารทำให้เกิดการวางทางสัญจรทั่วไปดังนี้

ทางสัญจรทางตั้ง

- บันไดหลัก เป็นส่วนสัญจรหลักด้านเหนือของชงกลาง
- ลิฟท์ เป็นส่วนสัญจรหลักด้านใต้ของชงกลาง
- บันไดรอง ได้แก่ช่องบันไดตั้งอยู่ต่อเนื่องกับโถงลิฟท์
- บันไดหนีไฟ จำนวน 2 แห่งตั้งอยู่ปลายปีกอาคารด้านตะวันตกและมีอาคารด้านเหนือ

ทางสัญจรราบ

- โถงกลาง บริเวณชั้น G ถึงชั้น 2 ลักษณะเป็นถุนขนาดกว้างสำหรับแจกไปยังอาคารทั้ง 3 ส่วน
- โถงเชื่อม บริเวณชั้น 3 และชั้น 4 ลักษณะโถงตามยาวเพื่อเชื่อมอาคารด้านเหนือและด้านใต้เข้า

ด้วยกัน

- ปีกอาคารด้านเหนือ มีระเบียบเปิดสู่ธรรมชาติจากสื่อต่างๆ
- อาคารด้านใต้ มีความหลากหลายในแต่ละชั้นส่วนใหญ่เป็นการสัญจรแบบทางยาวแจกจากถุนขนาด

เล็ก

ที่ว่างภายในอาคาร

ลักษณะที่ว่างภายในพบได้ทั่วไปคือการแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นห้องที่แยกกันชัดเจน ส่วนดังกล่าวได้ถูกต้องต่อโดยทางสัญจรในลักษณะต่างๆตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ที่ว่างขนาดใหญ่มีความสูงประมาณ 2 เมตร บริเวณโถงถึงกลางภายนอก ภายในเปิดโล่ง 3 ชั้นโดยมีการเจาะช่องทะลุด้วยเส้นสายที่แตกต่างกันในแต่ละชั้น ได้แก่ เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นพินปลา ตามลำดับจากชั้น G ถึงชั้น 2

- ที่ว่างมีความสูง 3.5 เมตรเปิดโล่งเห็นเสาโครงสร้างสี่เหลี่ยมลอยบริเวณโถงกลางภายนอกภายใน
- ที่ว่างภายในมีความสูง 3.5 เมตร
- ที่ว่างตรงระเบียบสูง 3.5 เมตรบริเวณอาคารด้านเหนือของชั้น 1 ถึงชั้น
- ที่ว่างภายในรูปทรงวงรีด้วยผนังสูง 4.5 เมตรบริเวณห้องจัดแสดงอเนกประสงค์ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบโครงสร้าง

วิศวกรรมโยธา

อาคารมีโครงสร้างโดยทั่วไปเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กระบบไร้คาน(Posttension)โดยมีลักษณะช่วงเสาทั่วไประบบช่วงเสาสั้น(short span) พบส่วนทั่วไปของอาคารเรียน ได้แก่ส่วนที่มีการกันเป็นห้องย่อยๆได้แก่ ส่วนห้องเรียน ห้องซ้อมดนตรี เป็นต้น และใช้ระบบช่วงเสายาว(long span) ในส่วนที่ต้องการพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ไม่ต้องการเสากลางห้องได้แก่ห้องจัดแสดงอเนกประสงค์อาคารเรียน

ผนังภายนอกเป็นผนังคอนกรีตเสริมเหล็กสำเร็จรูป มีบางส่วนของอาคารเป็นผนังกระจกเปลือยสูง โครงสร้างภายนอกโดยทั่วไปเช่นเสาคานผนังคอนกรีตเป็นผิวเปลือยเรียบทาสี

ผนังภายในผนังก่ออิฐฉาบปูนภายในโดยทั่วไปเช่นพื้นผนังและฝ้าเป็นผิวคอนกรีตเปลือยเรียกใน ส่วนที่ต้องมีระบบป้องกันเสียงใช้ผนังอะคูสติคบอร์ดโครงคร่าวไม้เนื้อแข็งยึดกับผนังสำเร็จรูปคอนกรีตเสริมเหล็ก

วิศวกรรมไฟฟ้า

-ระบบแสงสว่างสำรอง เพื่อถอยยู่ผู้ชมออกได้

-เครื่องกำเนิดไฟสำรอง เพื่อให้การแสดงดำเนินไปอย่างปกติ

ระบบประปา

ใช้ระบบจ่ายลง feed down โดยมีถังพักน้ำประปาใต้ดิน จากนั้นสูบน้ำมาไว้บนที่สูง และมีห้องปั้มน้ำ ตั้งอยู่บนชั้น 1 ของอาคาร

ระบบปรับอากาศ

-ระบบปรับอากาศแบบ ทำความเย็นส่วนกลาง(Central Air System) ใช้น้ำเป็นตัวระบายความร้อน (chilled water system) ส่งผ่านความเย็นจากห้องเครื่องทำน้ำเย็น (chiller) ที่อยู่ชั้น 1 ของอาคารด้วยท่อเหนือ เพดานมีห้องเครื่องแอร์ (AHU) 3 จุดที่ชั้น 3 ชั้น 5 ชั้น 6 เพื่อบริการชั้นดังกล่าวและชั้นใกล้เคียงติดตั้งตัวแฟนคอน (fancoil) โดยแยกแต่ละห้อง ในส่วนห้องเรียน ในห้องซ้อมดนตรี เพื่อป้องกันการส่งผ่านของเสียงระหว่างห้อง

-ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (split type system)

ใช้กับส่วนย่อยๆ ที่ใช้งานเวลาต่างจากส่วนอื่น ได้แก่ ส่วนห้องพักค้างคืนทั้ง 4 ห้อง ส่วนสำนักงานอำนวยการ และส่วนสำนักงานบริกานักศึกษา

แนวความคิดด้านการออกแบบระบบเทคโนโลยีอาคารอาคาร

ถูกออกแบบให้เป็นอาคารที่ประหยัดพลังงานทั้งในแง่การป้องกันความร้อนเข้าสู่อาคารการใช้สารธรรมชาติและระบบปรับอากาศโดยผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานและยังเป็นอาคารที่มีการออกแบบระบบเสียงเป็นพิเศษในทุกส่วนที่จำเป็นโดยผู้เชี่ยวชาญด้านนี้โดยเฉพาะ

วิเคราะห์ Circulation ภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารและข้อมูลสนับสนุนโครงการ

2.1 ข้อมูลพื้นฐานโครงการ

ลักษณะโครงการ

โครงการเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์การเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย กรุงเทพมหานคร เป็นโครงการสาธารณะ

ความหมายของคำว่า “อาคารสาธารณะ” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2526) และกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้ให้ความหมายของคำว่า “อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการหรือ การพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สถานกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

นิยามพื้นฐานของศิลปะการแสดง

“ศิลปะแสดง”, “ศิลปะแสดงสด” หรือ “ศิลปะสื่อแสดง” คือคำที่พยายามถอดความมาจากศัพท์ศิลปะในตะวันตกคำว่า เพอร์ฟอร์แมนซ์ อาร์ต (Performance Art) หรือบางครั้งก็อาจไม่มีคำว่า อาร์ต ตามหลัง ก็เป็นที่เข้าใจเช่นกัน การที่ไม่มีการใส่คำว่า “อาร์ต” ตามหลังโดยต้นตอของ เพอร์ฟอร์แมนซ์ นั้น เกิดขึ้นจากการต่อต้านศิลปะในความหมายแบบเดิม ศิลปะที่ปรากฏในชื่อนี้เริ่มขึ้นตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 ในวงการศิลปะนานาชาติ โดยเฉพาะในแถบประเทศตะวันตก คำว่า เพอร์ฟอร์แมนซ์ อาร์ต (Performance art) มีความหมายของคำที่ไม่ชัดเจน เป็นอีกคำหนึ่งที่มีความหมายที่เปิดกว้าง

ตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1970 คำนี้กลายเป็นที่นิยมมากสำหรับกิจกรรมทางศิลปะต่างๆ ที่นำเสนอต่อหน้าคนดูแบบสดๆ มีการรวมเอา ดนตรี นาฏศิลป์ กวี ละคร และวิดีโอ เข้ามาอยู่ในการแสดงด้วยอย่างหลากหลาย คำนี้ยังเรียกศิลปะที่ใช้การแสดงสดๆ อย่าง ไลฟ์ อาร์ต (Live Art), บอดี้ อาร์ต (Body Art) แฮ็ปเพนิง (Happening) แอ็คชัน (Action) และกิจกรรมบางอย่างของ ฟลักซุส (Fluxus) และ เฟมินิสต์ (Feminist, กลุ่มสตรีนิยม)

เพอร์ฟอร์แมนซ์ เกิดขึ้นจากการที่ศิลปินต้องการสื่อสารกับคนดูโดยตรง มากไปกว่าที่จิตรกรรมและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประติมากรรมสามารถทำได้ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินในสายทัศนศิลป์หลายคน ตั้งแต่กลุ่ม ดาดา (Dada)จอห์น เคจ (John Cage) ผู้ซึ่งทำให้ความคิดแบบ ดาดา เผยแพร่ที่นิวยอร์กในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และจากการที่ แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) ที่ทำจิตรกรรมแบบแอ็คชัน เพนติ้ง (action painting) สำหรับการถ่ายภาพยนตร์ในปี 1950 จนกระทั่งปลายคริสต์ทศวรรษ 1970 ศิลปินปฏิเสทที่จะใช้คำว่า เพอร์ฟอร์แมนซ์ นี้กับการแสดงในแบบละครเวที (ซึ่งนิยมใช้คำว่า เพอร์ฟอร์มมิง อาร์ต, performing art มากกว่า)

เพอร์ฟอร์แมนซ์ ในระยะแรกเริ่มเมื่อปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 มักจะเป็นกิจกรรมในแนวคิดของกลุ่ม คอนเซ็ปชวล (Conceptual) ซึ่งไม่มีลักษณะที่เป็นละครเวทีหรือนาฏศิลป์ พวกศิลปินมักจะทำ เพอร์ฟอร์แมนซ์ ในแกลเลอรีและพื้นที่สาธารณะ ความยาวของการแสดงมีตั้งแต่ไม่กี่นาทีไปจนถึงยาวนานเป็นวันๆ และมักจะทำเพียงครั้งเดียวไม่ค่อยมีการทำซ้ำอีก

ในปี 1969 กิลเบิร์ตและจอร์จ (Gilbert and George) ศิลปินคู่ได้ใช้ร่างกายของตัวเองในผลงานศิลปะ โดยกลายสถานะตัวเองให้เป็น “ประติมากรรมที่มีชีวิต” (ลิฟวิ้ง สคัลป์เจอร์, living sculpture) เป็นตั้ง ศิลปะวัตถุที่มีลักษณะแบบหุ่นยนต์ในนิทรรศการของพวกเขาหรือบางทีก็ออกไปแสดงตามท้องถนนในกรุงลอนดอน และในปี 1972 วีโต แอคคอคชี (Vito Accoci) ทำ เพอร์ฟอร์แมนซ์ ชื่อ ซี๊ด เบด (Seed bed) ที่นิวยอร์กส์ ซอนนาเบนด์ แกลเลอรี (New York's Sonnabend Gallery) เขาสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองใต้บันไดที่คนดูเดินอยู่และคนดูจะได้ยินเสียงของศิลปินที่ขยายออกไปสู่ลำโพง ในปี 1975 ลอว์รีแอนเดอร์สัน (Laurie Anderson) ทำ เพอร์ฟอร์แมนซ์ ชื่อ ดูเอท ออน ไอซ์ (Duet on Ice) แอนเดอร์สัน ทำการหล่นน้ำแข็งหุ้มรองเท้าสเก็ตของตัวเอง แล้วยื่นโซ่ขัดโซเชบนถนน พร้อมกับเล่นไวโอลินเพลงคลาสสิกจนน้ำแข็งละลายหมด

ศิลปิน เพอร์ฟอร์แมนซ์ รุ่นที่สองเริ่มบทบาทในปลายคริสต์ทศวรรษ 1970 โดยปฏิเสทความเคร่งครัดของศิลปะแนว คอนเซ็ปชวล ทำให้งาน เพอร์ฟอร์แมนซ์ เริ่มไปปรากฏให้เห็นในโรงละครและไนท์คลับ ในรูปของดนตรีหรือตลกเดี่ยว หรือบางทีก็อยู่ในรูปของวิดีโอหรือภาพยนตร์ ในหลายกรณีที่ เพอร์ฟอร์แมนซ์ ที่ทำได้ อย่างน่าตื่นตาตื่นใจ จะถูกเทียบเคียงหรือได้กลายเป็นนาฏลีลา ละคร หรือดนตรีแบบหัวก้าวหน้า (avant-garde, อวองท์-การ์ด)

ในคริสต์ทศวรรษ 1980 ได้เกิดศิลปินที่มีความสามารถอย่างยอดเยี่ยมหลายคนที่ทำ เพอร์ฟอร์แมนซ์ ในลักษณะ “ผสมและข้ามสาขา (ทางศิลปะ)” คือการแก่งทั้งในสาขาการแสดงแบบศิลปะการแสดง (performing art เช่น ดนตรี นาฏลีลา และละครเวที) และสาขาทัศนศิลป์ (ทางด้านจิตรกรรมและประติมากรรม) ไม่ว่าจะเป็นนักดนตรีอย่าง ลอว์รีแอนเดอร์สัน และ เดวิด เบิร์น (David Byrne) สาขานักแสดงอย่าง แอน แมกนุสัน (Ann Magnuson) ดาวตลกอย่าง วูปี โกลด์เบิร์ก (Whoopi Goldberg) และนักออกแบบศิลปะให้อุปกรณ์อย่าง โรว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบิร์ต วิลสัน (Robert Wilson) ศิลปิน เพอร์ฟอร์แมนซ์หลายคน ทำงานทั้งแบบ เพอร์ฟอร์แมนซ์ และ ก็สร้างงานในสื่ออื่นๆอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็ฉจิตรกรรม หรือ ประติมากรรม เช่นเดียวกับศิลปินที่ทำงานจิตรกรรม และประติมากรรมเป็นหลัก ก็อาจจะมีการทำงานด้านเพอร์ฟอร์แมนซ์ได้ด้วยเช่นกัน งานเพอร์ฟอร์แมนซ์ จึง เป็นเสมือนเครื่องมือหรือสื่ออีกทางเลือกหนึ่ง สำหรับการแสดงออก ศิลปินไทย คุณจุมพล อภิสุข กล่าวว่า ใน ศิลปะแสดงสายฝรั่งเศสนิยมใช้คำว่า Live Art ซึ่งมีนัยถึงความ “สด” ในการแสดง มหกรรมศิลปะแสดงที่ริเริ่ม โดยจุมพลและเพื่อน ชิวศิลป์ Live Art, สื่อการแสดง ครั้งที่ 1 เมื่อปี 2539 ที่ศูนย์บ้านตึก คือ การลองถอดความ คำว่า Live art ให้เป็นไทยว่า “ชีวิศิลป์”

ดังนั้นเราจะพบว่าแม้ว่างาน "Performance Arts" จะใช้การแสดงเป็นสื่อในการสร้างงาน ใน ขณะเดียวกัน คนสร้างสรรค์งานละครอย่าง Performing Arts ก็ได้แรงบันดาลใจจากงาน Performance Arts อยู่เหมือนกัน ในปัจจุบันทางด้านศิลปะทั้งสองแบบนี้ ได้อยู่ปะปนกันจนแทบแยกกันไม่ได้ ซึ่งไม่ใช่สาระสำคัญ ะไรนัก ทราบใดที่งานศิลปะสามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ ก็ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์

ประเภทโครงการ

2.1.2.1 ASSEMBLY BUILDINGS

These buildings may include any building or part of a building where a group of people gathers for recreation, amusement, social, religious or such types of purposes such as theaters, assembly halls, exhibition halls, restaurants, museum, club rooms, auditoria etc.

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับศูนย์วัฒนธรรม (ASSEMBLY BUILDINGS)

ศูนย์วัฒนธรรมเป็นสถานที่ที่รวบรวมกิจกรรมทางวัฒนธรรมไว้ด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของสถานที่นั้นๆให้คนภายนอกได้รู้จัก เข้าใจ และเรียนรู้ อีกทั้งยังทำหน้าที่ เป็นเหมือนจุดนัดพบของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้มารวมตัวเพื่อรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและจัดกิจกรรมทาง วัฒนาธรรม

ซึ่งโดยทั่วไปศูนย์วัฒนธรรมจะอยู่ภายใต้หรือได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐ เพราะศูนย์วัฒนธรรมเป็น องค์กรที่สร้างขึ้นโดยไม่แสวงหาผลกำไร

1) การศึกษาประเภทของ theatre

Theatre แบ่งออกตามลักษณะการใช้งาน 6 อย่าง คือ

1. Drama

Smaller drama theatre

Theatre ขนาดเล็กมีจำนวนที่นั่งผู้ชมระหว่าง 50 ถึง 300 ที่นั่ง หรือมากที่สุดไม่เกิน 400 ที่นั่ง โดยส่วนใหญ่จะ ไม่มีการแยกเวทีออกมาต่างหาก ซึ่งหมายถึงเวทีเชื่อมต่อเป็นเนื้อเดียวกันกับโครงสร้างสถาปัตยกรรม และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากว่า theatre มีขนาดที่เล็กจึงทำให้ผู้ชมและนักแสดงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ส่วนที่นั่งแบ่งออกเป็นที่นั่งถาวรและที่นั่งแบบชั่วคราวขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการจัด

1.1 Arena : theatre ลักษณะนี้จะเป็นแบบที่ผู้ชมจะอยู่ล้อมรอบเวที/พื้นที่การแสดง และทางเข้าของนักแสดง คือการเดินผ่านที่นั่งของผู้ชมไปยังเวที

1.2 Thrust : ลักษณะที่นั่งผู้ชมจะล้อมเวที 3 ด้าน ทำให้นักแสดงจะถูกบังคับทางเข้าออกได้เพียงด้านหลังเพียงด้านเดียว

1.3 End stage : theatre ลักษณะนี้จะมีเวทีที่เป็นเนื้อเดียวกับสถาปัตยกรรม โดยปลายด้านหนึ่งของเวทีจะเชื่อมต่อกับที่นั่งของผู้ชมแถวแรก

1.4 Flexible theatre : เป็น theatre ที่มีความยืดหยุ่นที่ผู้แสดงและผู้ชมจะเป็นตัวกำหนดว่าจะออกมาในลักษณะอย่างไร ซึ่งโดยปกติและจะมีการตั้งค่าพื้นฐานเอาไว้ในระดับหนึ่ง และค่อยมาปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมภายหลัง

1.5 Environment theatre : theatre ลักษณะนี้พื้นที่ทำการแสดงกับพื้นที่ของผู้ชมจะมีการซ้อนทับกันในบางครั้ง และอาจเกิดการจุดสนใจหลายๆจุดเกิดขึ้นพร้อมๆกัน

1.6 Promenade theatre : เป็น theatre แบบที่ไม่มีเก้าอี้ถาวรให้ผู้ชมนั่ง โดยจะให้ผู้ชมยืนชมการแสดงได้เอง

1.7 Black box theatre : flexible theatre ที่ไม่มีการตกแต่งเพื่อการแสดงในการแสดงหนึ่งโดยเฉพาะ

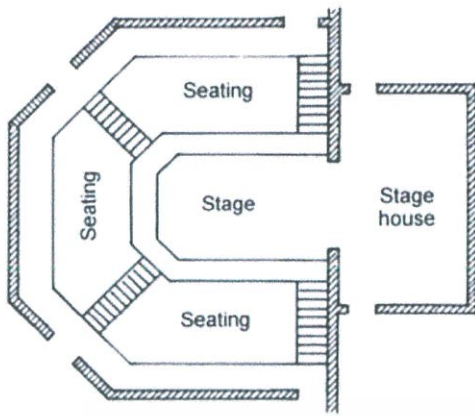
Larger drama theatre

Theatre ขนาดใหญ่ที่มีจำนวนที่นั่งผู้ชมระหว่าง 300 ถึง 900 ที่นั่ง หรือมากที่สุดไม่เกิน 1,100 ที่นั่ง

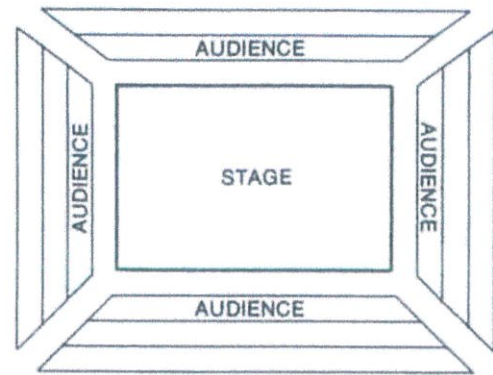
1.8 Proscenium from : เป็น theatre ที่เวทีการแสดงอยู่ปลายด้านหนึ่งของ hall โดยเวทีการแสดงจะถูกแยกออกจากที่นั่งของผู้ชมอย่างชัดเจน บางครั้งมีการเรียก theatre ลักษณะนี้ว่าเป็นแบบ “two-box” โดยเปรียบว่าเวทีและที่นั่งผู้ชมเป็นกล่อง 2 กล่องที่แยกออกจากกัน

1.9 Thrust and open stage : มีลักษณะคล้ายๆกับ proscenium from แต่ว่าที่นั่งผู้ชมจะมองเห็นเวทีได้จาก 3 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thrust

In the round

ภาพที่ 2. 1 แสดงลักษณะเวที types ต่างๆ (ภาพจาก theatredesigner.wordpress.com)

2) Acoustic

2.1 Recital hall: เป็น hall ขนาดไม่ใหญ่ สามารถจุผู้ชมได้ระหว่าง 150 – 800 ที่นั่ง โดย hall มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีเวทีอยู่ปลายสุดของห้อง

2.2 Concert hall: ออกแบบมาเพื่อการแสดง Symphonic music โดยเฉพาะ สามารถจุผู้ชมได้ระหว่าง 1,100 – 2,000 ที่นั่ง หรืออาจจุได้มากที่สุด 2,200 ที่นั่ง

2.3 Shoebox concert hall : hall ลักษณะนี้จัดว่าเป็น hall แบบ classic โดยจะมีเพดานที่สูง มีที่นั่งผู้ชมหลายชั้น แต่ที่ที่นั่งจะค่อนข้างแคบ

2.4 Vineyard concert hall, surround hall : เป็น hall ที่มีเวทีอยู่ตรงกลางล้อมรอบไปด้วยที่นั่งของผู้ชม โดยลักษณะของที่นั่งมีการจัดคล้ายๆ หีบรวงุ่น

3) Opera and dance

3.1 Opera house : จัดเป็น theatre ประเภท proscenium form โดยสามารถจุผู้ชมได้ระหว่าง 1,200 – 2,000 ที่นั่ง และสามารถจุได้มากที่สุด 2,400 ที่นั่ง โดยจะมี box ที่อยู่ด้านข้าง เพื่อทำให้ผู้ชมได้มีความใกล้ชิดกับนักแสดงมากยิ่งขึ้น

3.2 Dance theatre : เป็น theatre ที่แบบดั้งเดิมที่ใช้สำหรับการจัดแสดง ballet โดยจะสามารถจุผู้ชมได้ไม่มาก จุได้ประมาณ 100 ถึง 300 ที่นั่ง

4) Multiple uses

4.1 Multipurpose theatre: เป็น theatre แบบ proscenium form ที่สามารถรองรับ activity ได้หลากหลายทั้ง symphonic music, opera, musical, ballet และ touring production โดยจุผู้เข้าชมได้ระหว่าง 1,200 – 2,400 ที่นั่ง และมากที่สุด 2,800 ที่นั่ง ซึ่งมีความพร้อมในด้าน acoustic เหมาะสำหรับ symphony และมีการออกแบบที่เหมาะสมสำหรับการแสดงแบบ opera และ musical

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 Multiform theatre: เป็น theatre ขนาดใหญ่ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ ตั้งแต่การจัดให้เป็นแบบ concert hall ที่มีการจัดเวทีแบบ arena ที่มี 1 hall แล้วปรับเปลี่ยนให้เป็น theatre แบบ proscenium ที่มี 2 hall ได้

5) Entertainment

5.1 Multiuse commercial theatre: theatre ลักษณะนี้มีการออกแบบพื้นฐานมาจาก theatre แบบ proscenium แต่มีการปรับเปลี่ยนบางส่วนทำให้ไม่สามารถขยายเสียงได้ดีเท่าแบบดั้งเดิม แต่สามารถรองรับคนได้มากขึ้น โดยจุผู้ชมได้ระหว่าง 1,200-2,500 ที่นั่ง และสามารถเพิ่มความจุให้ได้มากที่สุด 10,000 ที่นั่ง ซึ่งจะเน้นใช้ในการจัดงานประเภท pop music performance, award ceremonies และ headliners

5.2 Showroom: เป็น theatre ที่สร้างบนพื้นฐานของ theatre แบบ proscenium, thrust หรือ arena แต่จะพิเศษในเรื่องลักษณะของที่นั่งผู้ชม ซึ่งจำนวนผู้ชมที่น้อยที่สุดคือ 600 ที่นั่ง แต่ส่วนใหญ่จะสร้างให้จุผู้ชมได้ระหว่าง 1,200-4,000 ที่นั่ง โดย theatre ในลักษณะนี้นิยมสร้างขึ้นมาให้เชื่อมต่อกับ casino, hotel หรือ resort 67

6) Media interaction

Theatre นี้มีความทันสมัยกว่าแบบอื่นๆ อีกทั้งยังมีความยืดหยุ่นสูง ด้วยการใช้เทคโนโลยีแบบถาวรทำให้ง่ายต่อการปรับเปลี่ยน และระบบเสียงยังถือว่าอยู่ในระบบที่มีคุณภาพในการขยายเสียงได้ดีมาก และยังรวมไปถึงระบบ media recording, playback capability, immersive environment และ electronic communication ต่างๆ เช่น remote spaces for distance learning, distributed ensembles, remote performance เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2 EDUCATIONAL BUILDINGS

These buildings include any building used for school, college or day care purposes involving assembly for instruction, education or recreation.

การศึกษาแหล่งเรียนรู้

1) ความหมายของแหล่งเรียนรู้

"แหล่งเรียนรู้" หมายถึง "แหล่ง" หรือ "ที่รวม" ซึ่งอาจเป็นสภาพ สถานที่ หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วย ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอน ที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอน หรือศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่มีกำหนดเวลาเรียน ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน การประเมินและการวัดผลการเรียนมีลักษณะเฉพาะที่สร้างขึ้นให้เหมาะสมกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบเดียวกันกับการประเมินผลในชั้นหรือห้องเรียน แหล่งเรียนรู้ตามมาตรา 25 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น เป็นต้น "แหล่งเรียนรู้" คือ ถิ่น ที่อยู่ บริเวณ บ่อเกิด แห่ง ที่หรือศูนย์ความรู้ที่ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ ซึ่งแหล่งเรียนรู้จึงอาจเป็นได้ทั้งสิ่งที่เป็นธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นได้ทั้งบุคคล สิ่งมีชีวิต และไม่มีชีวิต และแหล่งเรียนรู้ อาจอยู่ในห้องเรียนในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน ก็ได้

2) แหล่งเรียนรู้ประเภทศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณี

หมายถึง แหล่งการเรียนรู้ทางสังคมที่แสดงถึงความเป็นอยู่ ความเชื่อ วิถีชีวิตที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต เช่น ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ดนตรีพื้นเมือง การแสดงพื้นบ้าน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน กิจกรรมชุมชน พิธีทางศาสนา ประเพณีความเชื่อ พิธีกรรมต่างๆ ศิลปกรรม แกะสลัก เครื่องปั้นดินเผา ภาพวาด ภาพเขียน เป็นต้น

3) การศึกษาประเภทของการจัดนิทรรศการ

ประเภทของการจัดนิทรรศการแบ่งตามลักษณะการจัด ออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. นิทรรศการชั่วคราว

นิทรรศการชั่วคราว เป็นการจัดนิทรรศการเป็นครั้งคราวในวาระโอกาส หรือ เทศกาลพิเศษ เพื่อแสดงความรู้ใหม่ๆ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ วันสำคัญแห่งชาติ หรือ ของ หน่วยงาน หรือเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ พิธีพิเศษ นิทรรศการชั่วคราว อาจจัดแสดงในสถานที่เดิม เป็นประจำ แต่สื่อและเนื้อหาที่นำมาแสดงชุดนั้น ๆ เปลี่ยนไป หรือจัดเปลี่ยนไปตาม สถานที่ต่าง ๆ แต่ลักษณะที่สำคัญก็คือ นิทรรศการชั่วคราวนี้ มีระยะเวลาจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงที่แน่นอน ตั้งแต่สั้นที่สุดคือเพียงหนึ่งวัน เป็นต้นไป จนถึง สัปดาห์ หรือเป็นเดือน แต่ไม่ว่าจะมีระยะเวลาสั้นหรือนานเท่าไร ก็ตาม นิทรรศการชั่วคราวนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่แน่นอน

นิทรรศการชั่วคราวมีวัตถุประสงค์ ที่สำคัญ คือ

- 1.) อนุรักษ์ในเรื่องที่เป็นความสำคัญของชุมชน
- 2.) เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการถาวร เช่นภายในพิพิธภัณฑ์อาจจัดนิทรรศการ ชั่วคราวเพื่อชักจูงให้ประชาชนเข้ามาชมพิพิธภัณฑ์ หรือเพื่อโอกาสพิเศษ
- 3.) เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเพื่อสร้างจิตสำนึก
- 4.) เพื่อเน้นความสำคัญของเทศกาลหรือวาระพิเศษ
- 5.) เพื่อสาระบันเทิง เช่น งานศิลปะ หัตถกรรมนักเรียน งานนิทรรศการพืชสวนโลก
- 6.) เพื่อให้ความรู้เฉพาะเรื่องแก่ผู้ชม

2. นิทรรศการถาวร

นิทรรศการถาวร หมายถึง นิทรรศการที่จัดแสดงเรื่องราวเดิมๆ ไม่เปลี่ยนแปลง สิ่งที่แสดง เช่น ของจริง หุ่นจำลอง รูปภาพ งานกราฟฟิค ฯลฯ และวิธีการ จัดแสดงนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะเวลานาน จัดอยู่ในอาคารหรือ สถานที่เดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลง ผู้ชมสามารถเข้ามาชมได้ตลอดเวลาตลอด ทั้งปี นิทรรศการถาวร มีการจัดกันหลายรูปแบบ และมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่ที่รู้จัก มักคุ้นกันดีก็คือมีค่าพิพิธภัณฑ์ หอนิทรรศการ หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม นาหน้า

นิทรรศการถาวร มีวัตถุประสงค์ ที่สำคัญ คือ

- 1.) เพื่อให้ความรู้สาระทางวิชาการแก่ผู้ชมโดยตรงเช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเพื่อการศึกษาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของชาติ หอศิลป์แห่งชาติ ให้ความรู้ด้าน ศิลปะของชาติ เป็นต้น
- 2.) เพื่อกระตุ้นและชักจูงความคิดของผู้ชม ในเรื่องที่ต้องการสร้างสำนึกร่วมกันในด้านต่างๆ เช่น ความสำนึกในศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- 3.) เพื่อสาระและบันเทิง เช่น หอเกียรติยศศิลปินแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

3. นิทรรศการสัญจร

นิทรรศการสัญจร หมายถึง นิทรรศการที่จัดขึ้นเป็นชุดสำเร็จ หรือถอดประกอบได้เพื่อนำไปแสดงในหลายๆ ที่หมุนเวียนกันไป รูปแบบและเนื้อหาที่จัดแสดงเป็นแบบเดิม วัตถุประสงค์ในการจัดเป็นอย่างไรเดิมอาจมีสิ่งของหรือการแสดงผล ประกอบเพิ่มเติมในบางครั้งเท่านั้น ส่วนสถานที่จัดก็หมุนเวียนเปลี่ยนไปเรื่อย อาจสัญจรไปต่างจังหวัด หรือในจังหวัดเดียวกันแต่เปลี่ยนชุมชนที่นำไป

นิทรรศการสัญจร อาจจัดบนยานพาหนะ เช่น รถหรือเรือ จัดเป็นนิทรรศการ ตระเวนไปจอดใน ชุมชนต่างๆ ก็ได้ เพื่อความสะดวกในการขนย้ายได้ นิทรรศการสัญจร ใช้เวลาแสดง เพียงครึ่งวันหรือหนึ่งวันเป็นอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาก นิทรรศการสัญจรมีข้อเด่น คือสามารถ ในการเดินทางไปสู่ชุมชนต่างๆ ได้ทำให้ สามารถเผยแพร่ได้ กว้างขวาง แต่มีข้อด้อย คือ เนื้อหาที่จัดแสดงอาจมีน้อย

นิทรรศการเคลื่อนที่มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ

- 1.) เพื่อเสนอนิทรรศการแก่ผู้ชมได้กว้างขวาง และให้ความสะดวกแก่ผู้สนใจได้ถึงพื้นที่
- 2.) เพื่อสะดวกในการจัด เพราะองค์ประกอบต่างๆ ของสื่อสารเตรียมพร้อม ก่อนข้างสมบูรณ์อยู่แล้วจัดได้ ง่ายในแต่ละครั้ง

ประเภทของการจัดนิทรรศการแบ่งตามจุดมุ่งหมายการจัด

การจัดนิทรรศการแบ่งตามจุดมุ่งหมายการจัด คือการกำหนดให้แน่ชัดว่า นิทรรศการนั้นต้องการ จุดมุ่งหมายไปในแนวทางใด เป็นการแบ่งกลุ่มเพื่อ นำไป กำหนดทิศทางการวางแผนให้ตรงตามจุดประสงค์ ต่อไป โดยทั่วไปสามารถ จากแนกจุดมุ่งหมายหลักได้ 8 แนวทาง คือ

1. เพื่อความเข้าใจหรือสร้างจิตสำนึก
2. เพื่อความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
3. เพื่อนำเสนอผลงานหรือกิจกรรม
4. เพื่อการประชาสัมพันธ์
5. เพื่อนำเสนอนวัตกรรม
6. เพื่อผลทางการตลาด
7. เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
8. เพื่อความบันเทิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเฉพาะของตัวโครงการ

ลิเก เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษา ฮิบรู ว่า ซาคูร์ (Zakhur) ซึ่งหมายถึง การสวดสรรเสริญพระเจ้าใน ศาสนายูดาห์หรือยิวมาแต่โบราณหลายพันปี ต่อมาชาวอาหรับเรียกการสวดสรรเสริญพระเจ้าว่า ซิกร (Zikr) และ ซิกิร (Zikir) ผู้สวดนั่งล้อมเป็นวงโยกตัวไปมา เมื่อการสวดแพร่หลายเข้าไปในอินเดียโดยชาวอิหร่าน เรียกว่า ดฮิกิร (Dhikir) โดยมีการตีกลองรำมะนาประกอบ ครั้นการสวดแพร่มาถึงจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทยก็ เรียกเป็นภาษาถิ่นว่า ดิเก (Dikay) และจิก (Jikay) ชาวมุสลิมนำดิเกเข้ามาสู่กรุงเทพมหานคร ตอนต้นสมัย รัตนโกสินทร์การเรียกก็เปลี่ยนเป็น ยิกะ หรือ ยีเก (Yikay) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงเรียกว่า ลิเก (Likay) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ และใช้เรียกอย่างเป็นทางการตั้งแต่นั้นมา ส่วนคำว่า ยีเก ยังคงใช้ เรียกกันอยู่ หนึ่ง ลิเกได้ถูกเปลี่ยนชื่อตามพระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมทางศิลปกรรม พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็น นาฏดนตรี และเรียกคำนี้แทนลิเกอยู่ประมาณ ๑๕ ปี ก็กลับมาเรียกว่า ลิเก เหมือนเดิมจนถึงปัจจุบัน

2.1.3.1 ความหมายของลิเกร่วมสมัย

ลิเกกับความร่วมสมัย “ความร่วมสมัย” หมายถึง การที่สิ่งหนึ่งสิ่งใดยังคงเกี่ยวข้องกับคนในยุคสมัย ปัจจุบัน อย่าง “ลิเกร่วมสมัย” ที่มีเนื้อเรื่องที่มีความทันสมัย ผู้ชมมีความรู้สึกเกี่ยวข้องกับละครเรื่องนั้นๆ เมื่อผู้ชมสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวมาสู่ตัวเองได้ ก็จะทำให้เกิดความสนใจตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเรื่อง ลิเกในยุค ปัจจุบันจึงไม่ได้นำเพียงแค่นำเรื่องราววรรณคดีมาแสดง แต่ผู้กรรราวใหม่ให้ทันสมัยต่อความชื่นชอบในสมัย นั้นๆ และปรับขั้นตอนการแสดงให้มีความกระชับขึ้น ปรับเครื่องแต่งกายให้มีความทันสมัย เช่น สวมวิกผมสีสั้น สดใส ปรับเครื่องแต่งกายให้มีความเป็นสากล เพิ่มผู้แสดงตลกและสอดแทรกบทสนทนาที่มีความสนุกสนาน ทำให้ลิเกธรรมดา กลายเป็นลิเกร่วมสมัย ที่ดูง่ายและไม่น่าเบื่อ ความพยายามของลิเกในปัจจุบัน ที่จะทำให้คน ดูกลับมาสนใจนั้น จึงไม่ใช่ด้วยเหตุผลที่ว่า ลิเกเป็นศิลปะของชนชาติไทยที่ทุกคนต้องร่วมอนุรักษ์ไว้เท่านั้น แต่ เพราะลิเกเป็นการแสดงที่มีความสนุกสนาน เรื่องราวสะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของสังคมไทยขณะนั้น เพื่อให้ผู้ชมนำไปปรับใช้หรือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้ เพราะเมื่อลิเกเข้าไปอยู่ในหัวใจได้แล้ว การสืบ สานเพื่อให้ลิเกคงอยู่ต่อไปถึงรุ่นลูกหลานก็ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

2.1.3.1.1 ยักษ์ตัวแดง

เนื้อเรื่องนั้นนำมาจากละครของญี่ปุ่นชื่อเรื่องว่า Red Demon (AKAONI) เป็นของ Hideki Noda ผู้กำกับ ที่มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก เขาได้นำมาทำเป็นลิเกร่วมสมัย จัดแสดงแบบคนดู คนเล่นสามารถปฏิสัมพันธ์กันได้ ภายใต้โรงละครของบ้านจิมส์ ทอมสัน ที่มีที่นั่งเพียง 80 ที่นั่ง

คนที่มาดูนั้นมีทั้งเด็กและผู้ใหญ่นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่มีการแสดงแบบนี้ทำให้ทุกฝ่ายดู “ลิเก” อย่างไม่เคอะเขิน ทั้งเด็กรุ่นใหม่หรือผู้ใหญ่รุ่นเก่า แต่ก่อนอาจจะมองว่าลิเกนั้นโบราณ ในขณะที่เดียวกันทราบว่าการกระทรวง วัฒนธรรมก็มาร่วมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องนี้นำเสนอโดยคุณ ต๊อบ(ประดิษฐ์ ประสาททอง) เป็นศิลปินศิลปาธรสาขาการแสดงคนแรกในปี 2547 บอกว่ากว่าจะคิดทำเรื่องนี้ยากมาก แถมทำให้เครียดมากๆด้วย เพราะเป็นเรื่องจริงๆที่น่าเศร้ามาก จึงพยายามที่จะสร้างลิเกเรื่องนี้ที่สะท้อนภาพความขัดแย้งในสังคมไทย

สิ่งที่ทำให้เกิดคระหว่างคู่ก็คือ คนชอบเอาเรื่องเล็กๆน้อยๆมาเป็นประเด็นปัญหาโดยตลอด แค่เจอขวิดใบเดียวก็ตีความไปต่างๆนาๆล้วนแล้วแต่นำไปสู่ความร้ายแรงทั้งสิ้น สังคมอยู่กับข่าวลือแล้วก็เชื่อๆ จนเพี้ยน ชอบมองคนที่เปลือกไม่ได้มองลึกลงไปในจิตใจ ยกซ์ตัวแดงที่มองกันว่าชั่วร้ายแท้ๆจริงเป็นคนที่ดีงามจิตใจดีมีมนุษยธรรม คนกลัวกันว่ายกซ์จะกินคนแต่สุดท้ายของการแสดงกลายเป็นคนนั้นกินยกซ์

ลิเกร่วมสมัยเรื่องนี้จะนำไปแสดงที่ประเทศญี่ปุ่น ในโครงการ “Mekong Festival 2009” เป็นการเฉลิมฉลองปีแห่งการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในลุ่มน้ำแม่โขงและประเทศญี่ปุ่นในช่วงวันที่ 18 – 25 พ.ย.นี้ และเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลละครกรุงเทพ 2552

ลิเกเรื่องนี้จะเป็นความภาคภูมิใจว่าในปีนี้ คุณต๊อบ-ประดิษฐ์ ได้รับเชิญจาก ฮิเดกิ โนดะ (Hideki Noda) ผู้กำกับการแสดงและนักเขียนบทชาวญี่ปุ่น ผู้เลื่องชื่อทางด้านละครไปทั่วโลก ให้นำบทละครเรื่อง “ยกซ์ตัวแดง” มาดัดแปลงในสไตล์ของมะขามป้อม ที่โดดเด่นในเรื่องการแสดงลิเกร่วมสมัย

ในเรื่องจะเปลี่ยนชื่อตัวละครจากชื่อญี่ปุ่น มาเป็นชื่อไทย เพลงที่ใช้ก็ปรับเป็นเพลงไทยดั้งเดิมที่หาฟังยาก

ภาพที่ 2. 2 โปสเตอร์ลิเกร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

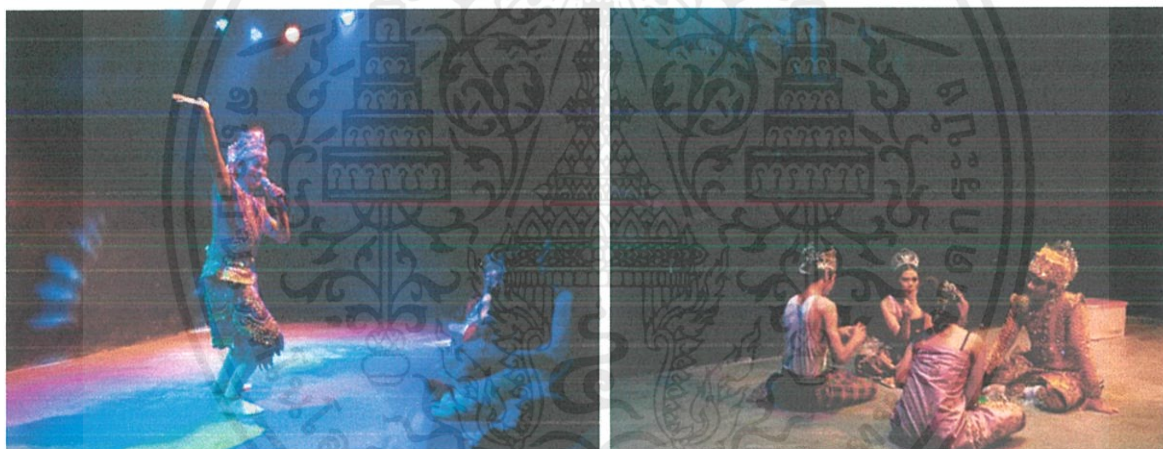
2.1.3.1.2 Len Likay Play of My Life : ปลูกซีพลิเก มนต์เสน่ห์ที่รวยริน

ศิลปิน: ประดิษฐ ประสาททอง

สถานที่แสดง: Thong Lor Art Space

ตอนที่ผมบอกพ่อว่าจะไปดูลิเกที่ทองหล่อ พ่อข้าก๊ิ่ง ถามว่าจะไปดูลิเกทำไม ผมตอบพ่ออย่างมั่นใจว่าอยากดู เพราะมันต้องไม่ใช่ลิเกธรรมดาแน่ ๆ ไม่เช่นนั้นเราคงหาลิเกในทองหล่อไม่ได้หรอก

Len Likay Play of My Life นำแสดงโดยตัว-ประดิษฐ ประสาททอง เจ้าของรางวัลศิลปาธรสาขา ศิลปะการแสดง ปี 2547 ต้องยอมรับเลยว่าลิเกของเขาไม่ธรรมดาจริงๆ หากพูดถึงลิเก เราคงนึกถึงละครชาวบ้าน คนใส่ชุดเพชร ร้องเพลงเอื้อนเอ่ยคุยกันบนเวที ร่ายรำด้วยท่วงท่าที่อ่อนช้อยและมีเอกลักษณ์ ใบหน้าขาวนวลเครื่องสำอางแน่นๆ แต่ลิเกของประดิษฐ์นั้นต่างออกไป เขาได้ผสมสีสันทันจากแสงไฟและใช้ภาพฉายจากจอโปรเจกเตอร์ร่วมแสดง และที่สำคัญ เขายังประยุกต์ใช้เทคนิคการแสดงละครเวทีเข้ามาด้วย ทำให้ Len Likay Play of My Life เป็นส่วนผสมที่ลงตัวเหมือนกะเพราคู่กับไข่ดาว

ภาพที่ 2. 3 บรรยากาศ Len Likay Play of My Life

ก่อนเริ่มแสดง ทีมงานและนักแสดงสมทบช่วยกันสร้างบรรยากาศด้วยเพลงลูกทุ่งสนุกๆ และเสียงโหมฆกที่สะท้อนเยอะๆ แสงไฟวิบวับสีสันทันสดใส นักแสดงลิเกชายหญิง 2 คนออกมาแจกพวงมาลัยทำให้บรรยากาศเป็นกันเองมากขึ้น รู้สึกราวกับว่าอยู่ในงานวัด กำลังรอดูลิเกอยู่ไม่มีผิด

ส่วนเนื้อหา ลิเกร่วมสมัยเรื่องนี้นำเสนอชีวิตของศิลปินที่รายล้อมด้วยลิเก ประดิษฐ์เลือกเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาผ่านลิเก ทำให้ผู้ชมเห็นภาพว่าลิเกเทียบเท่าได้กับชีวิตของเขา และทำให้รู้สึกว่ลิเกซบเลี้ยงชีวิตเขามา ถึงตอนนี้ก็เป็นคราวของเขาที่จะซบชีวิตให้ลิเกบ้าง ได้เห็นข้อขัดแย้งในจิตใจ ความรักที่ศิลปินมีต่อลิเกที่กำลังลุดจกจนก่อนจะถูกตั้งคำถามจนสิ้นคลอนผ่านแสงระยิบระยับจากชุดเพชรที่ค่อยๆ ดับลง โดยระหว่างนั้น เราจะได้ร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมผัสวัฒนธรรมลิเกอย่างง่าย ๆ บนเส้นทางชีวิตของศิลปินไปพร้อม ๆ กัน ได้รู้ตั้งแต่ลิเกมีลูกเล่นอย่างไรบ้าง จนกระทั่งหลังฉากของการแสดงเหนือจริงนี้

แต่จะมัดใจผู้ชมได้หรือไม่? ถ้าหากผู้แสดงนำเสนออยู่ฝ่ายเดียว แถมยังนำเสนอด้วยรูปแบบที่คนดูไม่คุ้นเคยอย่าง ลิเกอีก อย่างที่กล่าวไว้ว่าลิเกเรื่องนี้ใช้เทคนิคละครเวทีมาผสมโรงด้วย ทำให้มีทั้งบทพูดและบทร้องผสมกันอย่าง เหมาะเจาะ ไม่เพียงแค่ว่าจะได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ และลูกเอื้อนแสนอออดอ่อนและหวานละมุนจากลูกคอ ของตัว แต่ผู้ชมจะได้มีส่วนร่วมช่วยคิดคําลงท้ายวรรคเพื่อสร้างสัมผัสระหว่างบทร้อง อีกทั้งได้ลองเล่นเป็นแม่ยก คล้องพวงมาลัยพระเอกลิเกขวัญใจมหาชน จนนึกว่าดูลิเกอยู่จริงๆ หากแต่เป็นลิเกที่ไฮเทคทีเดียว เพราะ องค์ประกอบอื่นๆ ทั้งวงดนตรีปี่พาทย์ที่เล่นประกอบ แสงไฟและโปรเจกเตอร์ก็มีส่วนสำคัญในการแสดง เช่น ฉายฉากหลังเป็นฉากวังลิเก ทำให้เห็นภาพโรงลิเกมากขึ้น หรือฉายภาพนักลิเกขึ้นมาแล้วตัวก็พากย์เสียงกันสดๆ แต่บางจังหวะก็อาจใช้เยาะไปหน่อยจนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนักแสดงและผู้ชมลดลงไปบ้าง แต่ทั้งนี้ สิ่ง ที่เติมสีสันให้การแสดงนี้ขึ้นมากคือมุกเด็ดและวรรคทองที่ตัวพามาพร้อมนี้กับผู้ชมอีกเพียบ

หากใครไม่เคยดูลิเกมาก่อน Len Likay Play of My Life ก็เป็นใบเบิกทางสู่การแสดงชุดเพชรที่ดูง่าย เข้าใจง่าย และที่สำคัญยังสนุกแต่ก็เจือปนด้วยรสขมเศร้า ประดิษฐ์พิสูจนให้เห็นว่าลิเกไม่ใช่เพียงกิจกรรมบันเทิงนร่ากิน แต่มันคือศิลปะ มันคือชีวิตของคนกลุ่มหนึ่ง พวกเราที่เป็นผู้ชมต่างก็มีส่วนช่วยเหลือเลี้ยงชีวิตของลิเกและผู้เกี่ยวข้อง

พวกเรานี่แหละที่เป็นเจ้าของชีวิตลิเก

Len Likay Play of My Life แสดงครั้งแรกที่เทศกาล TPAM 2017 เมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น เมื่อเดือน กุมภาพันธ์ 2560 ที่ผ่านมา และจัดแสดงครั้งแรกในไทยที่เทศกาล Bangkok Theatre Festival Asia Focus เมื่อวันที่ 26-28 พฤษภาคมที่ผ่านมา โดยจะจัดแสดงที่ประเทศต่างๆ อีกต่อเนื่อง <https://adaymagazine.com> (17 กันยายน 2562)

2.1.3.2 ความหมายของศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก

ลิเก หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า ยี่เก เป็นละครเวทีที่เจ้าภาพจ้างไปแสดงที่วัดหรือที่บ้าน ในงานประจำปี งาน บวช และงานศพ หรือปลูกโรงล้อมรั้วเก็บเงินค่าเข้าชมเอง โรงลิเกเป็นเวทียกพื้นเล็กน้อย มีตั้งหรือเตียงไม้วาง ตรงกลางเป็นที่นั่งแสดง ข้างหลังตั้งยกพื้นสูงขึ้นเป็นที่ตั้งวงดนตรีปี่พาทย์ข้างหลังมีฉากผ้าวาดเป็นทิวทัศน์กันมิ ให้ผู้ชมเห็นหลังโรงซึ่งเป็นสำหรับแต่งตัว

ลิเก แสดงทั้งกลางวันและกลางคืน เริ่มต้นด้วยโหมโรงคือ เล่นดนตรีเรียกคนมาชมลิเก ออกแขกคือ มีผู้แสดง ออกมาแนะนำคณะลิเก เรื่องที่จะแสดง ขอบคุณเจ้าภาพ และผู้ชม จบออกแขกก็แสดงลิเกเป็นเรื่องอย่างละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปจนจบเรื่องหรือหมดเวลา ตัวลิเกแบ่งออกเป็น พระเอก นางเอก ตัวโง่ ตัวอิจฉา และตัวตลก ซึ่งต่างออกมาแสดงอย่างสวยงาม รวดเร็ว สนุกสนาน จัดจ้าน และตลกโปกฮา ตัวลิเกร้องรำ และเจรจา ด้วยการด้นคือ คิดขึ้นเองเดี๋ยวนั้น ไม่มีการฝึกซ้อมมาก่อน และไม่มีการบอกรบท ภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยภาคกลาง ลิเกจึงมีแสดงในภาคกลางเป็นส่วนใหญ่

ลิเก มีลักษณะเด่นคือ เครื่องแต่งกายของพระเอกประดับเพชรจำนวนมาก มีขนนกสีขาวขนาดใหญ่ประดับศีรษะ สวมถุงน่องสีขาวและมีเพลง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของลิเกคือ เพลงราชินิกุล (ราต-นิ-เกลิง) ที่ใช้ร้องดำเนินเรื่องตลอดเวลา นอกจากนี้เมื่อผู้ชมพอใจการแสดงก็ลุกจากที่นั่งมาที่หน้าเวทีเพื่อมอบรางวัลเป็นธนบัตรหรือพวงมาลัยติดธนบัตรแก่ตัวลิเก ซึ่งมักเป็นพระเอกผู้ชมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มักชอบดูพระเอกที่หน้าตาดีรูปร่างอ่อนแอ้นร้องเพลงได้ไพเราะด้นกลอนเก่ง รำสวย เครื่องแต่งกายงดงาม ส่วนฉากที่ชอบดูคือฉากตลกลิเก มาจาก จิก คือ การสวดสรรเสริญพระเจ้าของชาวไทยมุสลิม ผสมผสานกับละครรำของไทย จนเกิดเป็นละครแบบใหม่ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ และเป็นที่ยอมรับของชาวบ้านมาจนถึงปัจจุบัน

"ลิเก" เป็นละครผสมระหว่างการพูด การร้อง การรำ และการแสดงกิริยาท่าทางตามธรรมชาติ โดยมีวงปี่พาทย์บรรเลงประกอบ ทำนองเพลงหลักที่ใช้สำหรับร้องดำเนินเรื่อง เรียกว่า ราชินิกุล (รา-นิ-เกลิง) หรือ ราชินิกุล (ราต-นิ-เกลิง) ส่วนอื่นๆ ที่ใช้สำหรับร้องรำ และประกอบกิริยา นำมาจากเพลงของละครรำ และเพลงลูกทุ่ง ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในขณะนั้น ผู้แสดงรับบทชายจริงหญิงแท้ มีบทพูด และบทร้องตามท้องเรื่อง ที่ได้ใฝ่กำหนดให้ก่อนการแสดง บางครั้งมีการบรรยายเรื่อง และตัวละครจากหลังเวที เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจง่ายขึ้น เนื้อเรื่องมักเป็นการชิงรักหักสวาท และอาฆาตล้างแค้นย้อนไปในอดีต หรือในปัจจุบัน

โครงเรื่องมักซ้ำกัน จะต่างกันที่รายละเอียด การแสดงลิเกแบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ โหมโรงดนตรี เพื่อเรียกผู้ชม และให้ผู้แสดงเตรียมพร้อม ออกแขก เพื่อต้อนรับผู้ชม ขอบคุณเจ้าภาพ แนะนำการแสดง และผู้แสดง และละครที่ดำเนินเรื่องเป็นฉากสั้นๆ ติดต่อกันไปอย่างรวดเร็ว ลิเกมีแสดง ทั้งในเวลากลางวัน และกลางคืน ช่วงกลางวันเริ่มแสดงตั้งแต่ ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป และหยุดพักเที่ยง แล้วแสดงต่อ จนถึงเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ส่วนช่วงกลางคืน เริ่มแสดงตั้งแต่ ๒๐.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น.

2.1.3.3 เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายลิเกชายเป็นแบบคล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยเสื้อคอกว้างแขนสั้น หรือยาวแนบตัว ปีกเพชร สนับเพลลา หรือกางเกงรัดขายาวครึ่งน่องเชิงปีกเพชร ผ้านุ่งสำเร็จรูปปีกเพชรสวมทับกางเกง ถุงน่องสีขาว เครื่องประดับทำด้วยเพชรเทียม ประกอบด้วยเกี้ยว ปิ่น สังกวียน ขนนก ต่างหู สร้อยคอ เข็มขัด กำไลมือ กำไลเท้า แหวน เครื่องแต่งกายลิเกหญิงมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบไทยประเพณี และแบบสากล ที่เป็นชุดราตรียาว ปีกเพชร เครื่องประดับทำด้วยเพชรเทียม มักประกอบด้วยมงกุฎ สร้อยคอ ตุ่มหู สังกวาล กำไลมือ เครื่องแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลิเกมักมีสี่ส้นสอดใส่ ใช้แปงฝุ่นสีขาวยัดหน้า และลำตัวให้ดูพอง แต่งหน้าทาปากสีฉูดฉาด เขียนคิ้วเข้ม ตัดขนตาปลอมยาว

2.1.3.4 ยุคของศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก

ยุคลิเกสวดแขก

คือ ยุคที่ชาวไทยมุสลิมเดินทางจากภาคใต้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพมหานคร ในสมัยรัชกาลที่ ๓ แล้วได้นำการสวดสรรเสริญพระเจ้าประกอบพิธีรำมะนา (กลองหน้าเดี่ยวตีประกอบลำตัดในปัจจุบัน) เข้ามาด้วย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ลูกหลานชาวไทยมุสลิมก็ใช้ภาษาไทยแทนภาษามลายู สำหรับการแสดงลิเกสวดแขก นั้นผู้แสดงชายนั่งล้อมเป็นวงกลมมีคนตีรำมะนาเสียงทุ้มและแหลม ๔ ใบ หรือ ๑ สำหรับการแสดงเริ่มด้วยการสวดสรรเสริญพระเจ้าเป็นภาษามลายู จากนั้นก็ร้องเพลงต้นกลอนภาษามลายูตอนใต้ เรียกกันว่า ปันตุน หรือ ลิเกบันตุน ต่อมาแปลงจากภาษามลายูเป็นภาษาไทยการแสดงบางครั้งมีการประชันวงร้องตอบโต้กันจนกลายมาเป็นลำตัดในปัจจุบัน

ยุคลิเกออกภาษา

คือ ยุคที่ลิเกนำเพลงออกภาษาของการบรรเลงปี่พาทย์และการสวดคฤหัสถ์ในงานศพสมัยรัชกาลที่ 5 มาเพิ่มเข้าไปในการแสดงลิเก เพลงออกภาษาเป็นการแสดงล้อเลียนชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครในขณะนั้นด้วยการนำการแต่งกายน้ำเสียงในการพูดภาษาไทยปนกับภาษาของตนและเพลงที่ขับร้องในหมู่ชาวต่างชาติเหล่านั้นมาล้อเลียนเป็นที่สนุกสนานผู้ชมนิยมกันมาก เมื่อลิเกนำมาใช้ก็เริ่มต้นการแสดงด้วยการสวดแขกเป็นการออกภาษามลายูเพราะถือว่าเป็นการแสดงที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นสิริมงคลแล้วจึงต่อด้วยภาษาอื่น ๆ เช่น มอญ จีน ลาว ญวน พม่า เขมร ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ชาว อินเดีย ตะลุง (ปักซีใต้) การแสดงออกภาษาเป็นการแสดงตลกขุดขัน ๆ ตัดต่อกันไป ต่อมาปรับปรุงการแสดงมาเป็นเริ่มต้นด้วยสวดแขกแล้วต่อด้วยชุดออกภาษาแสดงเป็นละครเรื่องยาวอีก 1 ชุด

ยุคลิเกทรงเครื่อง

การแสดงลิเกออกภาษาในส่วนที่เป็นสวดแขกกลายเป็นการออกแขกมีผู้แสดงแต่งกายเลียนแบบชาวมลายู ออกมาร้องเพลงอำนวยการมีตัวตลกถือขันน้ำตามออกมาให้ผู้แสดงเป็นแขกประพรมน้ำมนต์เพื่อเป็นสิริมงคล ส่วนที่เป็นชุดออกภาษากลายเป็นละครเต็มรูปแบบซึ่งวงรำมะนายังคงใช้บรรเลงตอนออกแขกแต่ใช้ปี่พาทย์บรรเลงในช่วงละครเครื่องแต่งกายหรูหราเลียนแบบข้าราชการสำนักในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงเรียกว่า ลิเกทรงเครื่อง ลิเกทรงเครื่องแสดงในโรง (วิก) และเก็บค่าเข้าชม เกิดขึ้นโดยคณะของพระยาเพชรปาณีข้าราชการกระทรวงวัง ซึ่งนำแสดงโดยภรรยาของตน วิกพระยาเพชรปาณีตั้งอยู่นอกกำแพงเมืองหน้าวัดราชนัลดารามประมาณ พ.ศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2440 ลิเกทรงเครื่องแพร่หลายไปทั่วภาคกลางอย่างรวดเร็วมีวิถีเกเกิดขึ้นมากมาย ต่อมามีการนำเนื้อเรื่องและขนบธรรมเนียมของละครนำมาใช้ จนถึงขั้นแสดงเรื่องอิเหนาตามบทพระราชนิพนธ์ เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้นใน พ.ศ. 2484 ลิเกทรงเครื่องก็ประสบปัญหาการขาดแคลนวัสดุเครื่องแต่งกายซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ผ้าและเพชรเทียม จนในที่สุดการแต่งกายชุดลิเกทรงเครื่องก็หมดไป วงร่ำมะนาที่ใช้กับการออกแขกก็เปลี่ยนไปใช้วงปี่พาทย์แทนเพื่อเป็นการประหยัด เพลงรานีเกลิงหรือเพลงลิเก เกิดขึ้นโดยนายดอกดิน เสือสง่า ในยุคลิเกทรงเครื่องนี้เองและต่อมานายหอมหวล นาคศิริ ได้นำเพลงรานีเกลิงไปร้องด้นกลอนสดอย่างยาวหลายคำกลอนทำให้มีชื่อเสียงและมีลูกศิษย์มากมายช่วงปลายยุคนี้เริ่มมีการออกอากาศลิเกทางวิทยุ

ยุคลิเกลูกบท

อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงช่วงภายหลังสงครามรวมเวลานานประมาณ 10 ปี ลิเกในยุคนี้แต่งกายแบบสามัญคือ เสื้อคอกลมแขนสั้น โจงกระเบน มีผ้าคาดพุง คล้ายเครื่องแต่งกายของลำตัดในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะเป็นช่วงที่อยู่ในสภาวะขาดแคลน แต่การแสดงลิเกก็ยังเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง เนื้อเรื่องที่แสดงเปลี่ยนไปเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ ซึ่งอาศัยพื้นฐานของบทละครนอกและละครพื้นทางอยู่มาก

ยุคลิเกเพชร

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อบ้านเมืองเข้าสู่ภาวะปกติก็มีการตกแต่งเครื่องแต่งกายลิเกตัวพระให้หรูหราอีกครั้งแต่ไม่ได้กลับไปใช้รูปแบบลิเกทรงเครื่อง เริ่มต้นด้วยการสวมเสื้อกั๊กปักเพชรทับเสื้อคอกลม สวมสนับเพลา แล้วนุ่งผ้าโจงทับอย่างตัวพระของละครรำ สวมถุงน่องสีขาวเหมือนลิเกทรงเครื่องเอาแถบเพชรหรือ “เพชรหลา” มาทำสังเวียนคาดศีรษะประดับขนนกสีขาวของลิเกทรงเครื่อง คาดสะเอวเพชร แถบเชิงสนับเพลาเพชร ฯลฯ มาเป็นลำดับ ส่วนผ้านุ่งใช้ผ้าไหมที่นำเข้ามาจากเมืองจีนเพราะเนื้อแข็งนุ่มแล้วอยู่ทรงไม่ยับ สำหรับชุดลิเกตัวนางไม่ค่อยมีแบบแผนส่วนใหญ่เป็นชุดราตรียาวสมัยนิยมมีเครื่องประดับ เช่น มงกุฎ สายสร้อย กำไล ฯลฯ แต่ไม่หรูหราเท่าตัวพระการแสดงลิเกยุคนี้มีความหลากหลายเพราะพยายามนำการแสดงประเภทอื่น ๆ เข้ามาเสริมเพื่อให้การแสดงเป็นที่นิยมอยู่เสมอ เช่น เพลงลูกทุ่งยอดนิยม เพลงจากภาพยนตร์อินเดีย การเต้นอะโกโก้ การนำม้าขึ้นมาขี่รับกันบนเวที การทำฉากสามมิติให้ดูสมจริง เป็นต้น ลิเกได้มีการแพร่ภาพทางโทรทัศน์เป็นประจำ หนังสือพิมพ์ให้ความสนใจเสนอข่าวเรื่องลิเก โรงละครแห่งชาติให้การยอมรับและจัดให้มีการแสดงลิเกขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518 โดยคณะลิเกของนายสมศักดิ์ ภัคดี ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่เริ่มขยายหน้าเวทีให้กว้างออกไปกว่าเดิมเกือบ 2 เท่า

ยุคลิเกลอยฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นยุคที่เวทีลิเกเปลี่ยนจากรูปแบบเดิมที่มีเวทีดนตรีอยู่ทางขวาของผู้แสดงมาเป็นเวทีที่วางเครื่องดนตรีอยู่บนยกพื้นหลังเวทีการแสดงให้ผู้ชมได้เห็นวงดนตรีทั้งวงและได้ขยายขนาดเวทีการแสดงออกไปจากประมาณ 6 เมตรเป็น 12 เมตร แต่ไม่มีหลังคาจึงเรียกว่า ลิเกลอยฟ้า เครื่องแต่งกายตัวพระในยุคนี้เพิ่มเครื่องเพชรมากขึ้น คือ มีแผงประดับศีรษะเพชรแทนขนนกเสี้อรดูรูปปักเพชรที่เกิดขึ้นในปลายยุคลิเกเพชรก็เพิ่มจำนวนเพชรจนเต็มไปทั้งตัว ฝ้านุ่งกลายเป็นแบบสำเร็จรูปปักเพชรทั้งผืน ส่วนเครื่องประดับต่าง ๆ ก็เพิ่มจำนวนเพชรขึ้นมากกว่าแต่ก่อน ประมาณ พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา เริ่มมีการนำเรื่องผู้ชนะสิบทิศ บทละครพันทางของอาจารย์เสรีหวังในธรรมซึ่งเป็นที่ยกย่องมากในขณะนั้นมาแสดงเป็นลิเกและแต่งตัวแบบละครพันทางลิเกเป็นการแสดงเพื่อเลี้ยงชีพผู้ชมชอบอย่างไรก็แสดงอย่างนั้น ดังนั้นรูปแบบการแสดงลิเกในแต่ละยุคจึงมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาสิ่งที่คงอยู่คือ ปฏิภาณศิลป์ ที่ทำให้ลิเกยังคงมีความแปลกใหม่ สำหรับให้ความบันเทิงแก่คนในสังคมไทยตลอดไป

2.1.3.5 วัฒนธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติของศิลปินนักแสดงลิเก

การไหว้ครูประจำปี ลิเกต้องมีการไหว้ครูประจำปีซึ่งเป็น เอกลักษณ์ของไทยอย่างหนึ่งพิธีนี้เป็นพิธีใหญ่ มีเครื่องสังเวยครบเครื่องตั้งบูชาครู มีครู ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ครอบตามพิธีผู้แสดงต้องให้ครู เป็นผู้ครอบก่อนการฝึกหัด ในกรุงเทพฯจะไป ร่วมไหว้ครูกับดนตรีและการแสดงอื่น ๆ มีพิธี ไหว้ครูที่วัดพระพิเรนทร์ของสมาคมสหายศิลปิน ทุกปีมีนายนิม โปธิเอี่ยม เป็นพิธีกร แต่ปัจจุบันคือนายบุญเลิศ นางพินิจ ศิลปินแห่งชาติ เป็นพิธีกรโรงพิธีจัดอย่างสวยงาม

ชื่อเพลงที่ใช้ไหว้ครูวัดพระพิเรนทร์ซึ่งเป็นพิธีไหว้ครูรวมของบรรดาศิลปินทั้งหลาย ทั้งในด้านดนตรีและการแสดงของสมาคมสหายศิลปิน

- 1) สาธุการ ประธานจุดเทียน
- 2) พรหมณ์เข้า
- 3) สาธุการกลอง
- 4) ตระเชิญ
- 5) ตระสันนิบาต
- 6) ตระนารายณ์บรรทมสินธุ์
- 7) เสมอข้ามสมุทร
- 8) ตระ พระพิฆเนศวร์
- 9) กลม
- 10) โค สุขาดา พระอินทร์พระปัญจสิงขร โคมเวียน เชิญ พระสุรสวดดีลักษมี
- 11) ตระ พระฤๅษีกระไลโยขันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 12) ดำเนินพรหมณ์
- 13) เพลงช้า
- 14) กราวนอก กราวใน
- 15) บาทสกุณี
- 16) เสมอมาร เข็ญยักษ์
- 17) ตระเข็ญพระประโคนธรรพ
- 18) ตระประธานพรพระพิราพเต็มองค์
- 19) ลงสรง
- 20) เสมอเข้าที่
- 21) เสมอพรหมณ์-ครูแขก
- 23) นั่งกินเช่นเหล่า
- 22) เพลงช้า เพลงเร็ว รำถวายมือ

ผู้แสดงลิเกแม่จะไหว้“พ่อแก่” ทุกครั้งที่แสดง แต่ก็ยังต้องมีการไหว้ครูประจำปี ซึ่งอาจจัดขึ้นในวงการลิเกหรือในวงการศิลปนิรมเป็นการแสดงความเคารพ ความกตัญญู ต่อครูบาอาจารย์และเป็นการทดสอบความสามารถศิษย์รุ่นหลังด้วย เพราะแต่ละคณะ จะจัดการแสดงมาประชันกันคล้ายกับเป็นการประกวดไปในตัว

ไหว้ครู ตั้งกำนล

จุดธูป 3 ดอก 5 ดอก หรือ 9 ดอก วางในพานกำนล พร้อมด้วยดอกไม้เทียน หมากพลูและเงิน 6 บาท สักเค กาเม จะ รูปเป ศิริขระระตะฎู จันตะลิก เข วิมานะ ทีเป รัฎเถ จะ คาเม ตะรุ วะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขต เต ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสาเม ยักขะคันธัพพะ นาคา ตัญญันตา สันติเก ยัง มุนีวะระวะจะนั่ง สาธะโว เมสุณันตฺฯ ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ไตรสรณะคม

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (ว่า 3 หน) พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ พุติยัมปิพุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ พุติยัมปิธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ พุติยัมปิสังฆัง สาระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิพุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิสังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อติปิโส อิศวาสุสะวาอิ

นะโม 8บท นะมะพะทะ จะพะกะสะ

อัญเชิญครู

นะ คือ พระกฤๅ สันโท โม คือ พระโคณาตม พุท คือ พระกัสะปะ ธา คือ พระสมณะโคตม ยะ คือ พระศรี อริยะเมตตรัย ขำขออารมีคุณพระพุทเจ้า จงมาปกเกล้า เมตตา ณ บัดนี้ ขำพเจ้าขออัญเชิญคุณบิดามารดา อัญเชิญครูบาอาจารย์ทั้งคุณพระพุท พระธรรม พระสงฆ์ของมาเป็นประธาน ขออัญเชิญพระเทพเจ้า สถิตเท่า ทุกวิมาน ขออัญเชิญสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ทั่วทิศจักรวาล ขอเชิญพระอิศวรมาอยู่เหนือผม ขอเชิญพระพรหมมาอยู่บ่า ซ้าย ขอเชิญพระนารายณ์มาอยู่ บ่าขวา ขออัญเชิญแม่พระคงคามาน้ำลาย ขอเชิญแม่พระพายมาเป็น ลมปาก ขอเชิญ พญานาคมาเป็นสังวาลขอเชิญพระกาฬมาเป็นหัวใจ ขำประกอบกิจใดจงประสิทธิประสิทธิ เม ๑

ขออัญเชิญครูอาจารย์ทั่วทั้งจักรวาลมาในการร้องรำ ขออัญเชิญคุณพระวิษณุกรรม คุณพระเพชรฉลู กรรม คุณพระพิณเนศวร ฤๅษีผู้เฒ่าทั้ง 8 องค์จงมาสู่อยู่ในกาย พระฤๅษี นารอท พระฤๅษีนารายณ์ พระฤๅษีตา ไฟ พระฤๅษีตาวั พระฤๅษีสิงหดาบส พระฤๅษี กระไลยะโกศ พระฤๅษีสสมมิตร พระฤๅษีอาฬารดาบส ครุฑนตรี ทั้งหมด มีพระประโคนธรรพ อีกทั้งพระประโคนธรรพ พระมโหระทึก พระไพเราะ พระขุนเสนาะเทวะ อิมสมิง สันติเทวา ตูปีตุมเห อนุรักษ์ขุนตุ พระคุณยะยันเต จงมาประชุมพร้อมกัน จงมาเป็นประธาน ให้แก่ขำ ณ กาล บัดนี้เทอญ

2.1.3.6 การหัดลิเก

การหัดลิเกมี 2 วิธีวิธีหนึ่งคือ การหัด โดยตรง กับครูหรือกับพ่อแม่ อีกวิธีหนึ่งหัดด้วย ตัวเองโดยแอบจำ วิธีการแสดงของคนอื่นมาทดลอง ทำจนเกิดความชำนาญ แล้วจึงนำไปแสดง วิธีนี้ เรียกว่า ครูพักลักจำ ลิเกส่วนใหญ่ต้องหัดรำ และหัดร้องก่อน ต่อจากนั้นจึงจะหัดदनกลอนสด การหัดร้องและหัดรำนี้ส่วนใหญ่เน้นหัดไปพร้อม ๆ กัน การหัดรำเริ่มรำจะถือเอาวันพฤหัสบดีหรือวันครูเป็นวันเริ่มหัด ฝ่ายผู้หัดจะนำดอกไม้ ธูปเทียน ชั้นโลหะ ผ้าขาวและเงิน 6บาท มาไหว้ครูขอวิชา ครูมักเป็นลิเกอาวุโสหรือ ครูละครรำ จะจับมือลูกศิษย์ของตนขึ้นตั้งวง และจับมือพอเป็นพิธีแสดงว่ายอมรับเป็นครู เป็นศิษย์กัน ต่อจากนั้นก็นัดวันเวลาทำการฝึกหัด บทแรกที่หัดรำ คือ รำเพลงช้าและเพลงเร็ว ซึ่งเป็นการหัดรำ ตามมาตรฐานของนาฏศิลป์ไทย เมื่อรำได้คล่องดีแล้วก็หัดรำแม่บท เล็ก ต่อไปก็ถึงรำใช้บท คือ การศึกษาถึงการใช้ท่ารำประกอบบทร้องและบทเจรจา ชั้นสุดท้าย การหัดรำหน้า พาทยเช่น รำเพลงเสมอ เป็นอันหมดการหัดกระบวนรำ

ในด้านฝึกหัดร้องเพลง จะเริ่มด้วยการหัดร้องเพลงไทยอัตราสองชั้นอย่างง่าย ๆ ที่ใช้กันเป็นประจำในการ แสดงลิเก เช่น ตะลุ่มโปง หงส์ทอง สองไม้และราชินีกลิง โดยหัด ออกเสียงให้ชัดเจนรู้จังหวะ การถอนหายใจ และการทอดเสียงไม่ให้ขาดเป็นห่วง ๆ ลิเกบางคน ได้ครูดีมีวิชาก็ได้ต่อเพลงสูง ๆ ก็ถึงชั้นหัดร้องเพลงดับและ เพลงเถา เช่น เพลงดับพระลอ (ดับลาวเจริญศรี) เพลงต้นวรเชษฐเถา ฯลฯ ลิเกเก่า ๆ ที่มีอายุตั้งแต่ประมาณ ๓๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีขึ้นไป สามารถร้องเพลงชั้นสูง ๆ ได้เป็นอย่างดีส่วนพวกลิเกวัยรุ่นนั้นหาได้น้อยคนเต็มทีและที่ร้อง ได้ก็เพียงไปจากของเดิมเป็นส่วนใหญ่

เมื่อได้ฝึกการร้องและการรำจนใช้การได้แล้ว ครูก็จะหัดให้ด้นกลอนด้วย หัดจาก กลอนง่าย ๆ ที่เรียกว่า กลอนลึกลอนลา คือ กลอนที่คำท้ายสะกดด้วยสระอีหรือสระอา ถือเป็นสระที่ใช้กันมากในภาษาไทย การหัดนั้น ครูจะแต่งกลอนให้ท่องจนเคยปากจากนั้นก็ ปล่อยให้ด้นเอง การด้นกลอนนี้จะต้องฟังมาก อ่านมาก เรียกว่ารู้หนังสือมาก เรียกใช้ศัพท์แสง ต่าง ๆ ได้ถูกต้องทันทีไม่มีติดขัดจึงจะนับว่าด้นกลอนได้เก่ง การหัดดังกล่าวมานี้ เป็น กระบวนการของลิเกยุคก่อนซึ่งใช้เวลาหัดนาน 2-3 ปีซึ่งไม่เหมาะกับสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน ดังนั้น ลิเกรุ่นใหม่จึงมักเรียนลัด พอหัดเพลงช้าเพลงเร็วได้เล็กน้อย ร้องเพลงได้ 3-4 เพลง และรำไซ้บทได้ไม่กี่ท่าก็ออกโรงแสดงกันเลย โดยคิดไปหาความชำนาญเอาด้านหน้า ตั้งใจว่าจะจดจำวิธีรำและคำกลอนที่มีกรรมคมคายจากศิลปินอาวุโสไปใช้ซึ่งใครหัวไว้ก็ได้ดี วิธีนี้ลิเกแต่ละคนจะมีสมุดกลอนประจำตัว นอกจากจดกลอนจากครูแล้วก็จดจากที่ได้ยินได้ ฟังมาในขณะที่ทำการแสดงอันเป็นวิธีครูฝึกหลักจำ

การที่ลิเกหัดแต่น้อยทำให้การแสดงไม่ประณีตเพราะขาดหลักที่แน่น จึงทำให้คน ที่มีรสนิยมสูงดูถูกลิเกว่าเป็นของต่ำ แต่ถ้าลิเกเอาความประณีตเป็นหลักก็ไม่ถูกใจตลาด ยิ่งประณีตมากยิ่งขึ้นก็ยิ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาให้ทันโลกที่ตนต้องจ้อเขากิน ถ้ามีวชิรโลกอยู่เห็นจะไม่รอดมาถึงปานนี้

2.1.3.7 การร้อง

ควรหัดร้องเพลงชั้นเดียวก่อนแล้วเป็นเพลงสองชั้น ตามบทที่ครูแต่งให้และอ่าน หนังสือที่เป็นกลอนมาก ๆ เพื่อให้แตกฉานในเรื่องกลอน เมื่อชำนาญแล้วครูจึงจะหัดให้ ด้นกลอนสดเอง การร้องลิเกที่แตกต่างไปจากละครอีกประเภทหนึ่ง คือ การเล่นลูกคอ และ ปีบเสียงร้องท่อนปลายเอื้อนจึงจะเรียกว่า เสียงดีความนิยมเหล่านี้มาจากการร้องเพลงพื้นบ้าน นั้นเอง และบางครั้งเนื่องจากผู้แสดงร้องเอง รำเอง จึงหาโอกาสโดยการร้องให้ปีพาทย์หรือ จังหวะกลองรับที่ละวรรค นอกจากนั้นแล้วอาจจะร้องเพลงเดี่ยว มีสองทำนองก็กระทำได้ ไม่มีกฎเกณฑ์อะไรห้ามได้นับเป็นวิธีการอิสระในการแสดงบทร้องทางลิเกด้วย

การด้นกลอนสด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. การด้นกลอนสด จะพบในศิลปินอาวุโส ที่มีความชำนาญในด้านกาพย์ กลอนเท่านั้นและมีอยู่น้อยคน อาทิ นายพร ภิรมย์วิธีนี้ผู้ด้นสามารถหยิบยกเรื่องราวต่าง ๆ ขึ้นมาบรรยายได้ทันควัน ไม่ต้องเตรียมตัวมาล่วงหน้า นายพร ภิรมย์ เคยด้นกลอนสดเพลง ราชนิเกลิงชนิดคำเดียวลงตามแบบฉบับของนายดอกดิน เสือสง่าให้ฟัง นายพร ภิรมย์หยุด คิดนิดหนึ่งแล้วร้องด้นให้ฟังเดี๋ยวนั้นว่า เดินทางกลางทุ่ง เต็ดดอกผักบุ้งมาตัดหูดอกผักบุ้ง มันเหี่ยว เอ๊ะ ใครมาเกี่ยวเมียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การด้นกลอนสด เป็นการประพันธ์อย่างหนึ่งที่ต้องการความรวดเร็วในการคิด คนที่คิดด้นกลอนได้เก่งก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นกวีกวีของไทยแบ่งได้เป็น 4 จำพวก คือ

- 1) อรรถกวีคือ กวีที่ประพันธ์เรื่องซึ่งได้จากเหตุการณ์และความเป็นจริง เช่น หม่อมราโชทัย เขียนนิราศลอนดอน
- 2) จิตกวีคือ กวีที่ประพันธ์เรื่องตามความคิด เช่น สุนทรภู่ เขียนพระอภัยมณี
- 3) สุตกวีคือ กวีที่ประพันธ์เรื่องขึ้นจากที่ได้ยินได้ฟัง เช่น กรมพระปรมาภิไธย ทรงเรื่อง ลิลิตตะเลง
- 4) ปฏิภาณกวีคือ กวีที่ประพันธ์กาพย์กลอนโดยปฏิภาณเป็นกลอนสด เช่น ศรีปราชญ์

2.1.3.8 ขั้นตอนการแสดงลิเก

1) โหมโรง

เป็นการบูชาเทพยดาและครุบาอาจารย์พร้อมทั้งอัญเชิญท่านเหล่านั้นมาปกป้องรักษาและอำนวยความสำเร็จให้แก่การแสดง นอกจากนั้นยังเป็นการอุ่นโรงให้ผู้แสดงเตรียมตัวให้พร้อมเพราะใกล้จะถึงเวลาแสดงและเป็นสัญญาณแจ้งแก่ประชาชนที่อยู่ทั้งใกล้และไกลให้ได้ทราบว่าจะมีการแสดงลิเกและใกล้เวลาลงโรงแล้วจะได้ชักชวนกันมาชม

โหมโรงเป็นการบรรเลงปีพาทย์ตามธรรมเนียมการแสดงละครของไทยเพลงที่บรรเลงเรียกว่า โหมโรงเย็น ประกอบด้วย เพลงชั้นสูงหรือเพลงหน้าพาทย์ 13 เพลง บรรเลงตามลำดับคือ สาธุการ ตระนิมิตร รักสามลา ต้นเข้าม่าน ปฐม ลา เสมอ เชิดฉิ่ง เชิดกลอง ชำนาญ กราวโน และวา ถ้าโหมโรงมีเวลาน้อยก็ตัดเพลงลงเหลือ 4 เพลงคือ สาธุการ ตระนิมิตร กราวโน และวา แต่ถ้ามีเวลามากก็บรรเลงเพลงเบ็ดเตล็ดแทรกต่อจากเพลงกราวโนแล้วจึงบรรเลงเพลงว่าเป็นสัญญาณจบการโหมโรง

2) ออกแขก

เป็นการคำนับครู อวยพรผู้ชม ขอบคุณเจ้าภาพ แนะนำเรื่อง อวดผู้แสดง ฝีมือการร้องรำและความหุรหุราของเครื่องแต่งกาย เพื่อให้ผู้ชมสนใจและเตรียมพร้อมที่จะชมต่อไปออกแขกเป็นการเบิกโรงลิเก โดยเฉพาะการออกแขกมี 4 ประเภทคือ ออกแขกรดน้ำมนต์ ออกแขกหลังโรง ออกแขกรำเบิกโรง และออกแขกอวดตัว

3) ออกแขกรดน้ำมนต์

โต้โผ คือ หัวหน้าคณะ หรือผู้แสดงอาวุโสชาย แต่งกายแบบแขกมลายูบ้าง ฮินดูบ้าง มีผู้ช่วยเป็นตัวตลกถือขันน้ำตามออกมาแขกร้องเพลงออกแขกชื่อว่า เพลงซ่มเซ เสียงเสียงภาษามลายู จบแล้วกล่าวสวัสดิ์และทักทายกันเองออกมุขตลกต่าง ๆ เล่าเรื่องที่จะแสดงให้ผู้ชมทราบจบลงด้วยแขกประพรมน้ำมนต์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่การแสดงและเป็นการอวยพรผู้ชมการออกแขกรดน้ำมนต์ไม่ค่อยมีแสดงในปัจจุบัน

4) ออกแขกหลังโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โต้โผหรือผู้แสดงชายที่แต่งตัวเสร็จแล้วช่วยกันร้องเพลงซิมเซออยู่หลังฉากหรือหลังโรงแล้วจึงต่อด้วยเพลงประจำคณะที่มีเนื้อเพลงอวดอ้างคุณสมบัติต่าง ๆ ของคณะ จากนั้นเป็นการประกาศชื่อและอวดความสามารถของศิลปินที่มาร่วมแสดงประกาศชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องย่อที่จะแสดงแล้วลงท้ายด้วยเพลงซิมเซอวยพรผู้ชม

5) การออกแขกรำเบิกโรง

คล้ายออกแขกหลังโรง โดยมีการรำเบิกโรงแทรก 1 ชุด ก่อนลงท้ายด้วยเพลงซิมเซอวยพรผู้ชม รำเบิกโรงนี้มักแสดงโดยลูกหลานของผู้แสดงที่มีอายุน้อย ๆ เป็นการฝึกเด็ก ๆ ให้เจนเวที เป็นการรำชุดสั้น ๆ สำหรับรำเดี่ยว เช่น พม่ารำขวาน พลายชุมพล มโนห์ราบุชายัญ หรือชุดที่คิดขึ้นเอง เช่น ชุดแขกอินเดีย ในกรณีที่เป็นการแสดง เพื่อแก้บน รำเบิกโรงจะเป็นรำเพลงช้าเพลงเร็ว โดยผู้แสดงชาย-หญิง 2 คู่ ตามธรรมเนียมของการรำแก้บนละครซึ่งเรียกว่า รำถวายมือ เมื่อจบรำเบิกโรงแล้วข้างหลังโรงจะร้องเพลงซิมเซอวยพรผู้ชม

6) ออกแขกอวดตัว

คล้ายออกแขกรำเบิกโรงแต่เปลี่ยนจากรำเดี่ยวหรือรำถวายมือมาเป็นการอวดตัวแสดงทั้งโรง ผู้แสดงทุกคนจะแต่งเครื่องลิเกนาโดยโต้โผหรือพระเอกอาวุโสร้องเพลงประจำคณะต่อด้วยการแนะนำผู้แสดงเป็นรายตัว จากนั้นผู้แสดงออกมารำเดี่ยวหรือรำหมู่หรือรำพร้อมกันทั้งหมดคนที่ไม่ได้รำก็ยืนรอเมื่อรำเสร็จแล้วก็ร้องเพลงซิมเซอวยพรผู้ชมแล้วทยอยกันกลับเข้าไป

7) ละคร

เป็นการแสดงลิเกเรื่องราว ที่โต้โผ ซึ่งเป็นผู้เล่าเรื่องกำหนดขึ้น ก่อนการแสดงเพียงเล็กน้อย แล้วเล่าเรื่องพร้อมทั้งแจกแจงบทบาทด้วยปากเปล่าให้ผู้แสดงแต่ละคนฟังที่หลังโรงในขณะที่กำลังแต่งหน้าหรือแต่งตัวกันอยู่ โดยจะเริ่มต้นแสดงหลังจากจบออกแขกแล้วโต้โผจะคอยกำกับอยู่ข้างเวทีจนกว่าเรื่องจะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ในกรณีที่เกิดปัญหา เช่น การแสดงเชื่องช้า ตลกผิด ตัวแสดงบาดเจ็บโต้โผก็จะพลิกแพลงให้เรื่องดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ผู้แสดงทุกคนต้องรู้บท รู้หน้าที่ และต้นบทร้องบทเจรจาของตนให้เป็นไปตามแนวเรื่องของโต้โผได้ตลอดเวลา

8) ลาโรง

เป็นธรรมเนียมการแสดงละครไทยที่มีการบรรเลงปี่พาทย์ลาโรง ผู้แสดงกราบอำลาผู้ชมโต้โผกล่าวขอบคุณผู้ชมและเชิญชวนให้ติดตามชมการแสดงคณะของตนในโอกาสต่อไป ลิเกเริ่มการแสดงเป็นละครด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากตัวพระเอก แต่ในระยะหลัง ๆ นี้ มักเปิดการแสดงด้วยฉากตัวโง่งเพื่อให้การดำเนินเรื่องรวบรัดและฉากตัวโง่งก็อีกทีก็ครึกโครมทำให้ผู้ชมตื่นตื่นและติดตามชมการแสดง การดำเนินเรื่องแบ่งออกเป็นฉากสั้น ๆ ติดต่อกันไปอย่างรวดเร็วยิ่งตึกยิ่งใกล้จะจบการแสดงก็ยิ่งคึกคัก ตื่นเต้น โลดโผน ตลกโปกฮา จนถึงมีฉากตลกเป็นฉากใหญ่ให้ผู้ชม ครื้นเครง แล้วรีบรวบรัดจบเรื่องซึ่งบางครั้งก็ไม่จบบริบูรณ์แต่ผู้ชมก็ไม่ตั้งใจสงสัย

การแสดงในฉากแรก ๆ เป็นการเปิดตัวละครสำคัญในท้องเรื่องผู้แสดงจะส่งสัญญาณให้นักดนตรีบรรเลงเพลงสำหรับรำออกจากหลังเวที เช่น เพลงเสมอ หรือเพลงมะลิซ้อน เมื่อรำถวายมาถึงหน้าตั้งหรือเตียงที่วางอยู่กลางเวทีก็นั่งลงหรือทำท่าถวายมียอกเท้าจะขึ้นไปนั่ง แต่กลับยืนอยู่หน้าเตียงแล้วร้องเพลงแนะนำตัวเองและตัวละครที่สวมบทบาทพร้อมทั้งร้องเพลงขอบคุณผู้ชมและออกอ้อนแม่ยก เพลงที่ร้องเป็นเพลงไทยอัตราสองชั้นต้นเนื้อร้องเอาเองจากนั้นเป็นการร้องเพลงลูกทุ่งยอดนิยมอีก 1 เพลง แล้วจึงดำเนินเรื่องร้องรำและเจรจาด้วยการด้นตลอดไปจนจบฉาก เพลงที่ใช้ร้องต้นดำเนินเรื่องเรียกว่า เพลงลิเก ที่มีชื่อว่า เพลงรานิกเกลิงหรือ ราชนิกเกลิง เมื่อตัวแสดงหมดบทบาทในการออกมาครั้งแรกแล้ว ก็ลาโรงด้วยการร้องเพลงแจ้งให้ผู้ชมทราบว่าตนคิดอะไรและจะเดินทางไปไหนจากนั้นปีพาทย์ทำเพลงเสมอให้ผู้แสดงรำออกไป

การแสดงในฉากต่อ ๆ มา ผู้แสดงมักเดินกรายท่าออกมา ผู้แสดงบนเวที หรือผู้บรรยายหลังโรงจะแจ้งสถานที่และสถานการณ์ในท้องเรื่องให้ผู้ชมทราบแล้วจึงดำเนินเรื่องไปจนจบฉากอย่างรวดเร็ว เมื่อผู้แสดงหมดบทบาทของตนเองแล้วก็จะร้องเพลงด้วยเนื้อความสั้น ๆ แล้วกลับออกไปด้วยเพลงเชิดซึ่งใช้สำหรับการเดินทางที่รวดเร็ว

การแสดงในฉากตลกใหญ่ ซึ่งเป็นฉากสำคัญที่ผู้ชมชื่นชอบนั้น ผู้แสดงจะเวียนกันออกมาแสดงมุขตลกต่าง ๆ โดยมีตัวตลกตามพระคือผู้ติดตามพระเอกกับตัวโง่งเป็นผู้แสดงสำคัญในฉากนี้ เนื้อหามักเป็นการที่ตัวตลกตามพระหามุขตลกมาลงโทษตัวโง่งทำให้คนดูสนใจและพึงพอใจที่คนไม่ดีได้รับโทษตามหลักคำสอนของศาสนา ที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

การแสดงในฉากจบ มักเป็นฉากที่ตัวโง่งพ่ายแพ้แก่พระเอก ผู้แสดงเกือบทั้งหมดออกมาไล่ล่ากันประฝีมือปากและฝีมือกัน โดยในตอนสุดท้ายพระเอกเป็นฝ่ายชนะส่วนตัวโง่งพ่ายแพ้และได้รับบาดเจ็บสาหัสต้องหนีไปหรือยอมจำนนอยู่ ณ ที่นั้น การแสดงก็จบลงโดยไม่มีการตายบนเวทีเพราะถือว่าเป็นเรื่องอัปมงคลผู้แสดงมักทำท่าหนึ่งเพื่อแสดงให้ทราบว่าแสดงจบลงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.9 องค์ประกอบของศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก

1) การด้น

ลิเกเป็นการแสดงละครที่อาศัยการด้นเป็นปัจจัยหลัก การด้น หมายถึง การผูกเรื่องที่จะแสดงบทเจรจาและบทร้อง ท่ารำ อุปกรณ์การแสดง ในทันทีทันใดโดยมิได้เตรียมตัวมาก่อนแต่ทั้งนี้โต้ไฟ และผู้แสดงมีประสบการณ์ที่สั่งสมมาก่อนแล้ว ดังนั้นการด้นจึงมักเป็นการนำเรื่อง คำกลอน กระบวนรำ ที่อยู่ในความทรงจำกลับมาใช้ในโอกาสที่เหมาะสม น้อยครั้งที่โต้ไฟต้องด้นเรื่องใหม่ทั้งหมดหรือผู้แสดงต้องด้นกลอนร้องใหม่ทั้งเพลง

1.2) การด้นเรื่อง

โต้ไฟหรือหัวหน้าคณะจะแต่งโครงเรื่องสำหรับการแสดงครั้งนั้นโดยพิจารณาจากจำนวนผู้แสดงที่มา ร่วมกันแสดง ตลอดจนความชำนาญเฉพาะบทของผู้แสดงแต่ละคน เรื่องที่แต่ง ก็นำมาจากเค้าโครงเรื่องเดิม ๆ ที่เคยใช้แสดง แต่ได้ดัดแปลงให้เหมาะกับการแสดงในครั้งนั้น ๆ ผู้แสดงมีจำนวนประมาณ ๗ - ๑๕ คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้ว่าจ้างต้องการลิเกโรงเล็ก หรือโรงใหญ่ สำหรับลิเกโรงเล็กมีผู้แสดงน้อย เนื้อเรื่องจึงมักเน้นพระเอกนางเอกเพียงคู่เดียว ส่วนลิเกโรงใหญ่มีผู้แสดงมากจึงมักสร้างตัวละครตั้งแต่รุ่นพ่อต่อมาถึงรุ่นลูกหรือเป็นเรื่องที่มีพระเอกนางเอก ๒ คู่

1.3) การด้นบทร้องบทเจรจา

ผู้แสดงจะแต่งบทเจรจาและบทร้องตลอดการแสดงลิเกสำหรับบทเจรจานั้นผู้แสดงสามารถด้นสดได้ทั้งหมดเพราะเป็นภาษาพูดที่เข้าใจง่ายไม่มีใจความที่ลึกซึ้ง ส่วนบทร้องมีเพลงและรูปแบบคำกลอนของเพลงไทยและเพลงราชนิกลึงกำกับประกอบด้วยคำร้องซึ่งเป็นเนื้อร้องตอนต้นที่มีหลายคำกลอนและคำลงซึ่งเป็นเนื้อร้องตอนจบที่มีเพียง ๑ คำกลอน การด้นบทร้องมีศิลปะ ๓ ระดับ ระดับสูงคือ ด้นคำร้องและคำลง ขึ้นใหม่หมดทั้งเพลง ระดับกลางคือด้นคำร้อง ให้มาสัมผัสกับกลอนของคำลงที่ตนจำมาใช้ ระดับล่างคือด้นคำร้องและคำลงที่ลึกลับหรือจ้างคนเขียนให้มาใช้ทั้งเพลง

1.4) การด้นท่ารำ

ลิเกจะเน้นการร้องทั้งบทกลอนและน้ำเสียงส่วนการรำเป็นเพียงส่วนประกอบ ดังนั้น ผู้แสดงจึงไม่เคร่งครัดในการรำให้ถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่นำแบบแผนมาจากละครรำ การรำของลิเก จึงเป็นการย่างกรายของแขนและขา ส่วนการใช้มือทำท่าทางประกอบคำร้องที่เรียกว่า รำตีบทนั้น ตามธรรมเนียมของละครรำมีเพียงไม่กี่ท่า นอกเหนือจากนั้นผู้แสดงจะรำกริตรหายไปตามที่เห็นงาม การด้นท่ารำอีกลักษณะหนึ่งเป็นการรำแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถเฉพาะตัวของนักแสดงบางคนในท่ารำชุดที่กรมศิลปากรได้สร้างสรรค์เป็นมาตรฐานเอาไว้แล้ว แต่ผู้แสดงลิเกลักจำมาได้ไม่หมดก็ดัดท่ารำของดั้งเดิมให้เต็มเพลง

1.5) การดัดท่าอุปกรณ์การแสดง

การแสดงลิเกมีการสมมติในท้องเรื่องมากมายและไม่มีการเตรียมอุปกรณ์การแสดงไว้ให้ดูสมจริง นอกจากดาบ ดังนั้นผู้แสดงจำเป็นต้องหาวัสดุใกล้เคียงมีขณะนั้นมาทำเป็นอุปกรณ์ที่ตนต้องการใช้ เช่น เอาผ้าขนหนูมาม้วนเป็นตุ๊กตาแทนทารก เอาผ้าขาวม้ามาคลุมตัวเป็นผี เอาดาบผูกกับฝ่ามือซ้ายเป็นพิศพิเศษ เอาผ้าขาวม้าผูกเป็นหัวปล่อยชาย แล้วซื้อคร่อมเป็นม้าวิเศษการคิดทำอุปกรณ์การแสดงอย่างกะทันหันเช่นนี้มุ่งให้ความขบขันเป็นสำคัญและผู้ชมก็ชอบมาก

1.6) การร้องการเจรจา

การร้องและการเจรจาของลิเกมีลักษณะเฉพาะผู้แสดงจะเปล่งเสียงร้องและเสียงเจรจาเต็มที แม้จะมีไมโครโฟนช่วยจึงทำให้เสียงร้องและเจรจาค่อนข้างแหลมนอกจากนั้นยังเน้นเสียงที่ขึ้นนาสิกคือ มีกระแเสเสียงกระทบโพรงจมูก เพื่อให้มีเสียงหวาน การร้องเพลงสองชั้นและเพลงราชินิกลิ่งนั้นผู้แสดงให้ความสำคัญที่การเอื้อนและลูกค้อมมากในการร้องเพลงสองชั้นผู้แสดงร้องคำหนึ่ง ปี่พาทย์บรรเลงรับท่อนหนึ่งเพื่อให้ผู้แสดงพักเสียงและคิดกลอน ส่วนการเจรจานั้นผู้แสดงพูดลากเสียงหรือเน้นคำมากกว่าการพูดธรรมดาเพื่อให้ได้ยินชัดเจน อีกรูปแบบหนึ่งที่สะกดด้วย “น” ผู้แสดงลิเกจะออกเสียงเป็น “ล” นับเป็นลักษณะของลิเกอีกอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ลิเกนิยมแสดงเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ ที่มีกษัตริย์เป็นตัวเอก แต่ผู้แสดงมักใช้คำราชาศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ด้วยสาเหตุ ๒ ประการคือ ความไม่รู้และความตั้งใจให้ตลกขบขัน

2) การรำ

การแสดงลิเกใช้กระบวนรำและท่ารำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย โดยแบ่งเป็น ๓ ประเภทคือ รำเพลง รำใช้บท หรือรำตีบท และรำชุด

2.1) รำเพลง

คือ การรำในเพลงที่มีกำหนดท่ารำไว้ชัดเจน เช่น เพลงช้า - เพลงเร็ว เพลงเสมอ ผู้แสดงพยายามรำเพลงเหล่านี้ ให้มีท่ารำและกระบวนรำใกล้เคียงกับแบบฉบับมาตรฐานให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2) รำใช้บทหรือรำตีบท

คือ การรำทำท่าประกอบคำร้องและคำเจรจา เป็นท่าที่นำมาจากละครรำและเป็นท่าง่าย ๆ มีประมาณ ๑๓ ท่า คือ ท่ารัก ท่าโศก ท่าโอด ท่าซึ้ง ท่าพาดนิ้ว ท่ามา ท่าไป ท่าตาย ท่าคู่ครอง ท่าช่วยเหลือ ท่าเคือง ท่าโกรธ และท่าป้อ ซึ่งเป็นทำให้สัญญาณปีพาทย์หยุดบรรเลง

2.3) รำชุด

คือ การรำที่ผู้แสดงลีเกิ้ลักจำมาจากท่ารำชุดต่าง ๆ ของกรมศิลปากร เช่น มโนห์ราบุชายัญ ชัดชาตรี และพลายชุมพล แต่ผู้แสดงจำได้ไม่หมดจึงแต่งเติมจนกลายเป็นท่ารำที่ลีเกิ้ลักคิดขึ้นเองมาแต่เดิม เช่น พม่ารำชวาน และขี้ม้ารำทวน จึงมีท่ารำต่างไปจากของกรมศิลปากรโดยสิ้นเชิง การรำของลีเกิ้ลต่างกับละครกล่าวคือ ละครรำเป็นท่าแต่ลีเกิ้ลเป็นท่าที่ซึ่งหมายความว่า การรำละครนั้นผู้รำจะรำเต็มตั้งแต่ท่าเริ่มต้นจนจบกระบวนท่าโดยสมบูรณ์ แต่การรำลีเกิ้ลนั้นผู้แสดงจะรำเลียนแบบท่าของละคร แต่ไม่รำเต็มกระบวนรำมาตรฐาน เช่น ตัดทอนหรือลดท่ารำบางท่า รำให้เร็วขึ้นลดความกรืดกราย ในขณะที่เดียวกันผู้แสดงลีเกิ้ลตัวพระนิยมยกขาสูงและย่อเข่าต่ำกว่าท่าของละครรำอีกทั้งนิยมเอียงลำตัวและเอนไหล่ให้ดูอ่อนช้อยกว่าละคร

3. การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายของลีเกิ้ลมีลักษณะเฉพาะซึ่งต่างไปจากละครรำ เครื่องแต่งกายของผู้แสดงชายมีแบบแผนที่ชัดเจนกว่าผู้แสดงหญิง เครื่องแต่งกายของลีเกิ้ลแบ่งได้เป็น ๓ ประเภท คือ ชุดลีเกิ้ลทรงเครื่อง ชุดลีเกิ้ลภูบท และชุดลีเกิ้ลเพชร

3.1) ชุดลีเกิ้ลทรงเครื่อง

เป็นรูปแบบการแต่งกายของลีเกิ้ลแบบเดิมเมื่อเริ่มมีลีเกิ้ลในสมัยรัชกาลที่ ๕ โดยเลียนแบบการแต่งกายของข้าราชการในยุคนั้นและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่อมาบ้างจนถึงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อวัสดุที่ใช้สร้างเครื่องแต่งกายลีเกิ้ลที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศขาดแคลน ชุดลีเกิ้ลทรงเครื่องก็หมดไปคงเหลือให้เห็นเฉพาะในการแสดงสาธิตเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2) ชุดลีเกลูกบท

เป็นชุดเครื่องแต่งกายลำลองของคนไทยในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ นิยมแต่งในการแสดงเพลงพื้นบ้าน เมื่อวัสดุที่ใช้สร้างชุดลีเกทรงเครื่องขาดแคลนผู้แสดงจึงหันมาแต่งกายแบบลำลองที่เรียกว่า ชุดลีเกลูกบท

3.3) ชุดลีเกเพชร

เป็นชุดที่เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยการนำเพชรซีก และแถบเพชรมาประดับเครื่องแต่งกายชุดลีเกลูกบทสวมเสื้อกั๊กทับเสื้อตัวเดิมให้ดูหรูหราขึ้นจากนั้นก็เพิ่มความวิจิตรขึ้นจนกลายเป็นเครื่องเพชรแทบทั้งสิ้น สำหรับชุดของผู้แสดงหญิงมีแบบหลากหลายแต่ไม่ประดับเพชรมากเท่าชุดของผู้แสดงชาย

เวที เวทีลีเกมี ๒ แบบ คือ เวทีลีเกแบบเดิม และเวทีลีเกลอยฟ้า

4.1) เวทีลีเกแบบเดิม

เป็นเวทีติดดินหรือยกพื้นเล็กน้อยทำด้วยไม้มีหลังคาที่เป็นทรงหมาแหงน แบ่งพื้นที่เป็น ๓ ส่วนคือ เวทีแสดง หลังเวทีซึ่งใช้สำหรับเตรียมตัวก่อนออกแสดงหรือพักผ่อนและเวทีดนตรี เวทีลีเกมีขนาดมาตรฐานคือ กว้าง ๖ เมตร ลึก ๖ - ๘ เมตร มีฉากผ้ากั้นกลางสูง ๓.๕ เมตร หน้าฉากเป็นเวทีแสดงหลังฉากเป็นหลังเวทีถัดจากเวทีแสดงไปทางขวามือของผู้แสดงเป็นเวทีดนตรีสูงเสมอกัน ขนาดกว้าง ๓ เมตร ลึก ๔ เมตร บนเวทีแสดงมีตั้งอเนกประสงค์ตั้งกลางประชิดกับฉาก

4.2) เวทีลีเกลอยฟ้า

เป็นเวทีที่พัฒนาขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยขยายความกว้างของเวทีแสดงออกไปเป็น ๑๐ - ๑๒ เมตร ลึก ๔ - ๕ เมตร สูง ๑ เมตร เวทีดนตรีอยู่ตรงกลางระหว่างเวทีแสดงกับหลังเวทียกสูงจากพื้นเวทีแสดง ๑.๕๐ - ๒.๐๐ เมตร ลึกประมาณ ๒.๕ เมตร มีฉากไม้อัดเขียนลายอยู่ด้านหลังวงดนตรี หลังเวทีกว้าง ๑๒ เมตร ลึก ๔ - ๕ เมตร ไม่มีหลังคา หน้าเวทีแสดงมีเสาแขวนป้ายผ้าบอกชื่อคณะลีเกยาวตลอดหน้ากว้างของเวทีสองข้างเวทีมีทึบไม้อัดสำหรับบังผู้แสดงเข้าออกตรงกลางเวทีแสดงตั้งตั้งอเนกประสงค์

4.3) ฉาก

ฉากลีเกเป็นฉากผ้าใบเขียนเป็นภาพต่าง ๆ ด้วยสีที่ฉูดฉาด ฉากลีเกแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ ฉากชุดเดี่ยว ฉากชุดใหญ่ และฉากสามมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4) ฉากชุดเดี่ยว

คือ มีฉากผ้าใบ ๑ ชั้น เป็นฉากหลัง เขียนภาพห้องพระโรงขนาด ๓.๕ x ๕ เมตร และ/หรือผ้าใบ ๒ ผืน อยู่ทางด้านซ้าย - ขวาของเวที เขียนเป็นภาพประตูสมมติให้เป็นทางเข้า - ออกของผู้แสดง และมีระบายผ้าเขียนชื่อคณะลิเกอีก ๑ ผืน ฉากชุดเดี่ยวนี้นี้เป็นฉากมาตรฐานของลิเกที่จัดแสดงเพียงคืนเดียว

4.5) ฉากชุดใหญ่

คือ ฉากผ้าใบเช่นเดียวกับฉากชุดเดี่ยวแต่ฉากหลังมีหลายผืนเขียนเป็นภาพแสดงสถานที่ต่าง ๆ ที่การแสดงลิเกมักใช้ดำเนินเรื่อง เช่น ฉากห้องพระโรงแทนเมือง ฉากป่า ฉากอุทยาน ฉากกระท่อม ฉากแต่ละผืนจะม้วนกับแกนไม้ไผ่ แขนวซ้อนกันอยู่เหนือเวทีหลังตั้งอเนกประสงค์โดยจะคลี่ออกมาใช้หรือม้วนเก็บขึ้นไป เมื่อเปลี่ยนฉากฉากชุดใหญ่จะมีสี่ส้นถ้าเจ้าภาพต้องการเป็นพิเศษ หรือมีการแสดงติดต่อกันหลายเดือน

4.6) ฉากสามมิติ

คือ ฉากผ้าใบที่เขียนให้ดูคล้ายจริง เช่น ฉากป่าจะมีฉากหลังเขียนเป็นทิวทัศน์ของป่าจริง ๆ และมีผ้าใบเขียนเป็นต้นไม้เถาวัลย์ ฯลฯ ตัดเจาะเฉพาะลำต้นและใบแขวนห้อยสลัซบซ้อนกันมีแสงสีสาดส่องเห็นฉากลึกเป็นสามมิติ ฉากสามมิติจะมีหลายฉากเพื่อให้เหมาะแก่การแสดงลิเกประเภทปิดวิกซึ่งเก็บค่าเข้าชมการแสดงโดยแสดงเรื่องหนึ่งติดต่อกันหลายคืนจนจบและต้องแสดงความงดงามสมจริงของฉากเพื่อให้ผู้ชมติดใจกลับมาชมอีก

2) ดนตรี

ดนตรีสำหรับการแสดงลิเก บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ ๒ แบบ คือ วงปี่พาทย์ไทย และวงปี่พาทย์มอญ เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงในอัตราสองชั้นที่ใช้กับละครรำของไทยกับเพลงลูกทุ่งยอดนิยม ที่ผู้แสดงลิเกนำมาร้องเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชม

วงปี่พาทย์ไทยและวงปี่พาทย์มอญมีเครื่องดนตรีคล้ายคลึงกันต่างกันที่ตะโพนกับฆ้องวงตะโพนมอญมีขนาดใหญ่กว่าตะโพนไทยฆ้องวงมอญวางตั้งฉากกับพื้น ส่วนฆ้องวงไทยวางราบกับพื้น เครื่องดนตรีที่สำคัญได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ปี่ใน ปี่นอก ปี่มอญ ปี่ชวา ขลุ่ย ฉิ่ง ฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ กลองทัด ตะโพนไทย ตะโพนมอญ และเปิงมางคอก เครื่องดนตรีดังกล่าวของปี่พาทย์แต่ละวงมีจำนวนต่างกัน เครื่องดนตรีที่สำคัญและจะขาดไม่ได้คือ ระนาดเอก ฆ้องวงใหญ่ ตะโพนมอญ ตะโพนไทย และฉิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.10 องค์ประกอบอื่นๆ ที่สำคัญ

1) การผสมโรง

หมายถึง การที่ผู้แสดงลิเกมารวมตัวกันเป็นคณะเพื่อทำการแสดงครั้งหนึ่ง เดิมคณะลิเกเป็นการรวมตัวที่ค่อนข้างถาวรมีหัวหน้าคณะหรือโต้โผและมีลูกโรงคือผู้แสดงกินอยู่ด้วยกันและแสดงเป็นระยะเวลานานๆ โดยที่ผู้แสดงเหล่านั้นมักเป็นญาติพี่น้องกันและอาจมีผู้แสดงที่ไม่ใช่เครือญาติกันมาร่วมแสดงเป็นครั้งคราว ปัจจุบันคำว่า คณะลิเก หมายถึง บุคคลกลุ่มเล็กที่ประกอบด้วยโต้โผ ทำหน้าที่หาหรือรับงานมาจัดแสดง โดยมีภรรยาและลูกหลานอีก ๒ - ๓ คน เป็นแกนนำในการแสดงจากนั้นก็เรียกผู้แสดงที่เคยร่วมงานกันมาผสมโรงให้มีจำนวนพอที่จะแสดงในครั้งนี้ได้ผู้แสดงทุกคนมีเครื่องแต่งกายและเครื่องแต่งหน้าของตัวเองในส่วนของวงดนตรีก็เช่นเดียวกัน เมื่อได้รับการว่าจ้างจากโต้โผลิเกแล้วโต้โผวงเป็พาทย์ก็ไปเรียกนักดนตรีที่เคยเล่นประจำวงมาร่วมกันบรรเลง เมื่องานแสดงลิเกครั้งนั้นเสร็จสิ้นลงแล้วทุกคนก็แยกย้ายกันไปรื่องานหรือหางานใหม่ ถ้าโต้โผที่เคยร่วมงานกันจองตัวไว้ก็จะให้โอกาสก่อนการผสมโรงเช่นนี้ทุกคนต้องรับผิดชอบตนเองความรุ่งเรืองหรือความเสื่อมเป็นเรื่องเฉพาะตนการที่ผู้แสดงทุกคนต้องรับผิดชอบงานและชีวิตของตนเองย่อมส่งผลดีให้แก่วงการลิเกในภาพรวมลิเกจึงดำรงอยู่ได้ตลอดมา

2) ผู้ชม

ผู้ชมลิเกส่วนใหญ่เป็นสตรีวัยกลางคนขึ้นไป กลุ่มรองลงมาคือ เด็ก ส่วนวัยรุ่นและหนุ่มสาว มีน้อย ผู้ชมสนใจความสวยงามของผู้แสดงและเครื่องแต่งกายรวมทั้งคำกลอน การแสดงบทบาทในอารมณ์ต่าง ๆ และบทตลก ผู้ชมลิเกครั้งหนึ่งๆมีประมาณ ๓๕๐ - ๕๐๐ คน พวกที่ตั้งใจมาชมจะให้เด็กนำเสื้อหรือหนังสือพิมพ์มาปูจองที่นั่งด้านหน้า ขณะที่ลิเกกำลังแสดงถ้าผู้ชมเกิดความพอใจผู้แสดงคนใดซึ่งโดยมากจะเป็นตัวพระเอกก็จะลุกขึ้นมาที่หน้าเวทีแล้วมอบเงินรางวัลหรือคล้องพวงมาลัยประดับธนบัตรเป็นรางวัลผู้แสดงจะมารับรางวัลในช่วงที่เป็พาทย์บรรเลงรับการร้องเพลงเงินรางวัลที่ได้รับจะเป็นของผู้แสดงคนนั้นโดยเฉพาะ

3) แม่ยก

เป็นผู้ชมผู้หญิงที่ติดตามชมและสนับสนุนเงินรางวัลแก่ผู้แสดงชายหรือพระเอกลิเกคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะ คำว่า “แม่ยก” มาจากคำที่ผู้แสดงเรียกผู้ชมกลุ่มนี้ว่า “แม่” ด้วยความ “ยกย่อง” เงินรางวัลจากแม่ยกเป็นรายได้ที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับพระเอกลิเก อีกทั้งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ลิเกยังคงอยู่และเป็นสิ่งดึงดูดใจเยาวชนให้สนใจที่จะเข้ามาสืบทอดการแสดงลิเกให้คงอยู่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) สถานภาพของผู้แสดง

ผู้แสดงลิเก มี ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นลูกหลานของลิเกที่สืบทอดอาชีพกันมาอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้แสดงที่มาจากครอบครัวเกษตรกรผู้ยากจนที่ไม่ต้องการทนความยากลำบากในการทำนาทำไร่หรือขอบร้องรำทำเพลงก็มาขออาศัยอยู่กับโต้โผลิเกและฝึกหัดไปแสดงไปพร้อมกัน ประมาณ ๒ - ๓ ปี ก็สามารถออกโรงแสดงได้เต็มตัว ผู้แสดงลิเกส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษามีบางคนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปวช. ปวส. และอุดมศึกษา บางคนจบการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้แสดงส่วนใหญ่มีรายได้พอเลี้ยงตน เมื่อรายได้ลดลงเพราะมีนักแสดงรุ่นใหม่เข้ามาแทนที่หรือเมื่อมีอายุมากขึ้นก็เลิกแสดงลิเกและหันไปประกอบอาชีพอื่น ผู้แสดงที่มีฐานะดีซึ่งมีจำนวนไม่มากเมื่อมีอายุมากขึ้นก็จะเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นโต้โผลิเกตั้งคณะลิเกของตนเอง ปัจจุบันผู้แสดงลิเกมีสถานภาพทางสังคมดีขึ้นกว่าแต่ก่อนสังคมยอมรับและมีบางคนได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ

5) การประยุกต์เพื่อการสื่อสาร

ลิเกเป็นละครพื้นบ้านที่เป็นที่นิยมกันในบริเวณภาคกลางของประเทศไทยที่พูดภาษาไทยกลาง ซึ่งเป็นภาษาที่ลิเกใช้แสดง แต่ลิเกก็เป็นที่นิยมในภูมิภาคอื่น ๆ อยู่บ้าง การแสดงลิเกมีผลต่อการชม การฟัง และการกระตุ้นการรับข่าวสารของผู้ชม ดังนั้นลิเกจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทั้งภาครัฐและเอกชนนำมาใช้เพื่อช่วยส่งข่าวสารไปสู่ผู้ชม เช่น การต่อต้านลัทธิบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ การป้องกันและการรักษาสุขภาพอนามัยและโภชนาการ การเสริมสร้างลัทธิชาตินิยมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งนับว่าได้ผลดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อกำหนดโครงการ

โรงแรมสหประเภท ง หมายความว่า โรงแรมที่ตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน ซึ่งไม่มีการจัดที่นั่งคนดูในลักษณะยึดติดกับพื้น

ข้อ ๑๒ แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณของโรงแรมสหต้องเป็นสิ่งพิมพ์ สำเนา ภาพถ่าย หรือเขียนด้วยหมึก และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) มาตรฐาน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ให้ใช้มาตราเมตริก
- (๒) แผนผังบริเวณให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐ แสดงลักษณะที่ตั้งและขอบเขตของสถานที่เพื่อประกอบกิจการโรงแรมสหพร้อมด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้
 - (ก) แสดงขอบนอกของโรงแรมสหและอาคารที่โรงแรมสหนั้นตั้งอยู่
 - (ข) ทางเดินจากโรงแรมสหไปยังบันไดหนีไฟ
 - (ค) ลักษณะและขอบเขตของสถานที่เพื่อประกอบกิจการโรงแรมสหและบริเวณที่ติดต่อกันด้วยโดยสังเขปพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ
 - (ง) แสดงระดับของพื้นโรงแรมสหและความสัมพันธ์กับระดับทางหรือถนนสาธารณะที่ใกล้ที่สุดและระดับพื้นดิน
 - (จ) แบบแปลนอาคารที่แสดงทางหนีไฟจากโรงแรมสหออกสู่ภายนอกอาคาร

ข้อ ๑๘ โรงแรมสหหรืออาคารที่ตั้งโรงแรมสหต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับเครื่องขยายเสียงทางฉุกเฉิน ทางเดิน บันได บันไดหนีไฟ ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และไฟส่องสว่างสำหรับทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ แยกเป็นอิสระจากระบบไฟฟ้าปกติครอบคลุมพื้นที่โรงแรมสหถึงบันไดหนีไฟ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงเมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน

ข้อ ๒๓ อาคารใดที่มีโรงแรมสหตั้งอยู่ตั้งแต่ชั้นที่สองขึ้นไป ต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟให้เป็นไปตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเกี่ยวกับอาคารสูง

ข้อ ๒๔ ทางหนีไฟจะต้องมีส่วนปิดล้อมที่ไม่มีช่องให้ไฟหรือควันจากภายนอกผ่านเข้ามาได้ และส่วนปิดล้อมนี้ต้องมีอัตราการทนไฟได้ไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง และมีประตูหนีไฟซึ่งมีขนาดความกว้าง ระบบระบายอากาศ ระบบอัดลมภายใน แสงสว่างจากไฟฟ้าฉุกเฉินและป้ายบอกทางหนีไฟเช่นเดียวกับบันไดหนีไฟตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเกี่ยวกับอาคารสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ ๓๔ โรงมหรสพจะต้องมีจำนวนทางออกหรือประตูทางออก ดังต่อไปนี้

(๑) โรงมหรสพที่มีความจุคนไม่เกินห้าสิบคน ต้องมีทางออกหรือประตูทางออกไม่น้อยกว่าสองแห่ง

(๒) โรงมหรสพที่มีความจุคนตั้งแต่ห้าสิบเอ็ดคนถึงสองร้อยห้าสิบคน ต้องมีทางออกหรือประตูทางออกไม่น้อยกว่าสามแห่ง

(๓) โรงมหรสพที่มีความจุคนตั้งแต่สองร้อยห้าสิบเอ็ดคนถึงหกร้อยคน ต้องมีทางออกหรือประตูทางออกไม่น้อยกว่าสี่แห่ง

(๔) โรงมหรสพที่มีความจุคนตั้งแต่หกร้อยเอ็ดคนขึ้นไป ต้องมีทางออกหรือประตูทางออกไม่น้อยกว่าห้าแห่ง

โรงมหรสพที่มีการจัดที่นั่งคนดูในพื้นที่ชั้นลอย ให้มีการจัดทางออกหรือประตูทางออกตามจำนวนที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งในพื้นที่ชั้นลอยดังกล่าวด้วย
ทางออกหรือประตูทางออกของโรงมหรสพที่ตั้งอยู่ด้านข้างจะต้องตรงกับแนวทางเดิน

ข้อ ๓๗ ประตูทางออกจากโรงมหรสพจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบานประตูซึ่งเปิดออกสู่ภายนอก และเมื่อเปิดออกแล้วจะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือบันไดหรือชานพักบันได

(๒) บานประตูต้องมีอัตราการทนไฟได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ข้อ ๔๐ โรงมหรสพประเภท ค และประเภท ง จะต้องมีทางเดินภายนอกโดยรอบซึ่งไม่มีสิ่งกีดขวางและมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร โดยทางเดินโดยรอบดังกล่าวจะต้องเชื่อมต่อกับบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟ

ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบป้องกันอัคคีภัย

ตามกฎหมายโรงมหรสพ (โรงภาพยนตร์ โรงละคร) จะต้องมีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยที่พิเศษการอาคารประเภทอื่น ดังนี้

1. จำนวนและประตูทางออกในโรงมหรสพจำเป็นต้องสอดคล้องกับจำนวนคนสูงสุดที่อยู่ในพื้นที่โรงมหรสพนั้น นั่นคือ จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 50 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 2 แห่ง จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 250 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 3 แห่ง จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 600 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 4 แห่ง และจำนวนคนสูงสุดตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป ต้องมี จำนวนและประตูทางออก ไม่น้อยกว่า 5 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หากเป็นโรงมหรสพที่มีเวทีการแสดง จะต้องมีทางออกหรือประตูทางออกด้านหลังเวทีเพิ่มอีกอย่างน้อย 1 แห่ง

3. ประตูทางออกจากโรงมหรสพทุกบานจะต้องมีระยะห่างจากบันได หนีไฟหรือทางหนีไฟไม่เกิน 45 เมตร และที่นั่งทุกที่นั่งจะต้องห่างจากบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟไม่เกิน 60 เมตร

4. ประตูทางออกจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร สูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร และมีระดับพื้นด้านนอกบริเวณหน้าทางออกอยู่ต่ำกว่าพื้นด้านในได้ไม่เกิน 25 มิลลิเมตร เพื่อให้ประตูทางออกสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา

(กฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ประเภทและระบบความปลอดภัยของโรงมหรสพ และอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ พ.ศ. ๒๕๕๐)

ระบบแสงสว่าง

ในการจัดการแสดงการจัดแสงประกอบเป็นส่วนสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่ง เพราะมีความสำคัญต่อฉากและการแสดงบนเวที ผู้ปฏิบัติงานบนเวทีไม่ว่าจะถือเป็นงานสมัครเล่นหรือไม่ก็ตาม ก็ควรมีความรู้ความเข้าใจในงานด้านนี้บ้าง

ประโยชน์ของการจัดแสงบนเวที

1. แสงบนเวทีช่วยให้ภาพที่ปรากฏบนเวทีมองเห็นได้ชัดเจนทำให้ผู้ชมสามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวการแสดงบนเวที และอารมณ์ของนักแสดงได้ชัดเจน ทำให้ผู้ชมเข้าใจในบทบาทพฤติกรรมการแสดงของตัวละคร เข้าใจในเหตุการณ์ในเรื่อง มองเห็นความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนเวที ภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้น จึงทำให้ผู้ชมเข้าใจ ประทับใจภาพที่ปรากฏบนเวที และเกิดความรู้สึกคล้อยตามกับบทบาทตัวละคร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

2. ในกรณีมีอุปกรณ์อื่นๆ บนเวที เช่น ฉาก บางครั้งในการสร้างฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากอาจมีจุดด้อยปรากฏให้เห็นภาพ การใช้แสงประกอบสามารถช่วยแก้ไขความบกพร่องของงานฉากและอุปกรณ์บนเวทีให้ดูสมบูรณ์ขึ้นหรือช่วยลดความบกพร่องลงได้ ขณะเดียวกันการจัดแสงบนเวทีสามารถออกแบบได้เหมาะสมจะใช้ให้ภาพบนเวทีเกิดความโดดเด่น สวยงาม เกิดความสมดุลบนเวทีและการแสดง ดังนั้นการใช้เทคนิคแสงบนเวทีผู้ออกแบบแสงต้องมีความรู้และความเข้าใจในนาสีของแสงเข้ามาประกอบ ตลอดจนเข้าใจการวางจุดของแสงให้เหมาะสมด้วยเพื่อความสมบูรณ์ของงานการแสดงให้งดงามเหมาะสมมากขึ้น

3. การจัดแสงที่เหมาะสม และเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบที่ถูกต้อง จะช่วยทำให้วัตถุต่างๆ บนเวทีที่ใช้เป็นองค์ประกอบของฉากมีความเป็นมิติดูสมจริงมากขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างบรรยากาศของฉากและเหตุการณ์ในฉาก ให้ดูกลมกลืนสมจริงมากยิ่งขึ้น ช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกและมีอารมณ์คล้อยตามไปกับบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

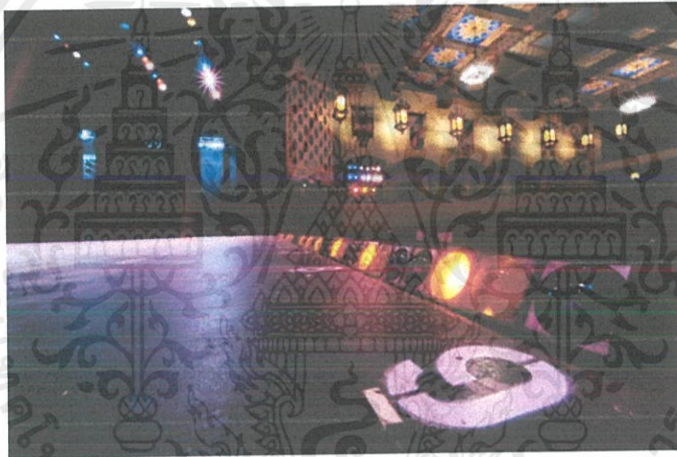
เหตุการณ์ เรื่องราว และการดาเนินการแสดง เข้าใจในบรรยากาศ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของเรื่องราวที่ชม มีจินตนาการร่วมในการแสดง เสริมให้ผู้ชมได้รับทั้งสุนทรียภาพ และสุนทรีย์รสจากการชมการแสดงมากยิ่งขึ้น

ไฟที่ทำให้เกิดแสงบนเวที

ดวงไฟที่ทำให้เกิดแสงที่นิยมนำมาใช้ในการแสดงมีหลายลักษณะ จุดประสงค์ของการใช้ดวงไฟที่แตกต่างกันไป เพื่อต้องการให้ภาพบนเวทีมีความกลมกลืนกันมากที่สุด และออกมาได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของงาน ฉาก สี ให้มากที่สุด จึงมีการนำเอาดวงไฟที่มีลักษณะ และการให้แสงหลายรูปแบบดังนี้

1. Foot Light หรือ ไฟรางหน้าเวที

เป็นแสงไฟที่ใช้ให้แสงเข้ามาในเวที ช่วยให้ภาพบนเวทีหรือนักแสดงมีความชัดเจนขึ้น ไฟชนิดนี้มีมักมีหลายสี และสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับช่วงการแสดงนั้นๆได้ ไฟประเภทนี้มักจะถูกจัดให้วางอยู่พื้นด้านหน้าเวที

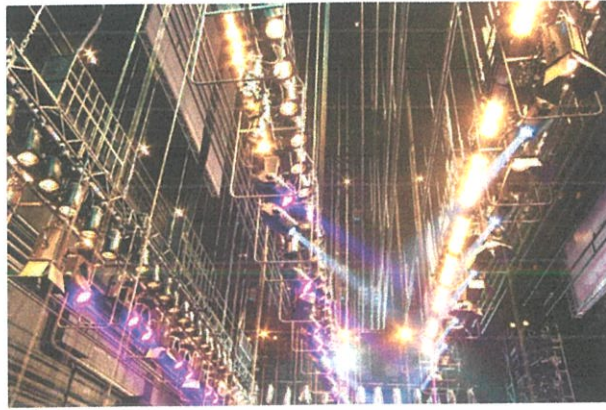

ภาพที่ 2. 4 ภาพแสดงไฟแบบ Foot light (ภาพจาก missionplayhouse.org)

2. Border Light หรือ ไฟราว

เป็นไฟราวแขวนเหนือบนเวที ยึดไว้ด้วยลวดสลิง ในโรงละครส่วนใหญ่จะมีราวจำนวนมากวางติดกัน ไว้สำหรับเลือกใช้ในระยะเวลาต่างๆตามที่ต้องการ ด้านบนจะมีไฟที่ให้แสงสว่างหลากหลายตามที่คุณออกแบบเป็นผู้กำหนด รวมถึงราวนี้ยังสามารถติดกับฉาก ไว้สำหรับซักรอกฉากที่ต้องการเก็บไว้ด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2. 5 แสดงภาพ Border Light (ภาพจาก <http://www.claypaky.it>)

3. Flood Light หรือ ไฟฉาย

เป็นไฟที่ใช้ให้แสงด้านหลังฉากปัจจุบันมีหลากหลายแบบทั้งเป็นแบบให้แสงสีเดียว (ไฟ Par 64) หรือสามารถเลือกเปลี่ยนสีได้ในตัวเดียว (ไฟชนิด LED) สามารถเปิด-ปิด หรือแสงสว่างได้ตามต้องการ ใช้ประกอบบรรยากาศของฉาก และหลบเงาบนตัวนักแสดงที่ทอดมายังหลังฉากไม่ให้ปรากฏบนฉาก

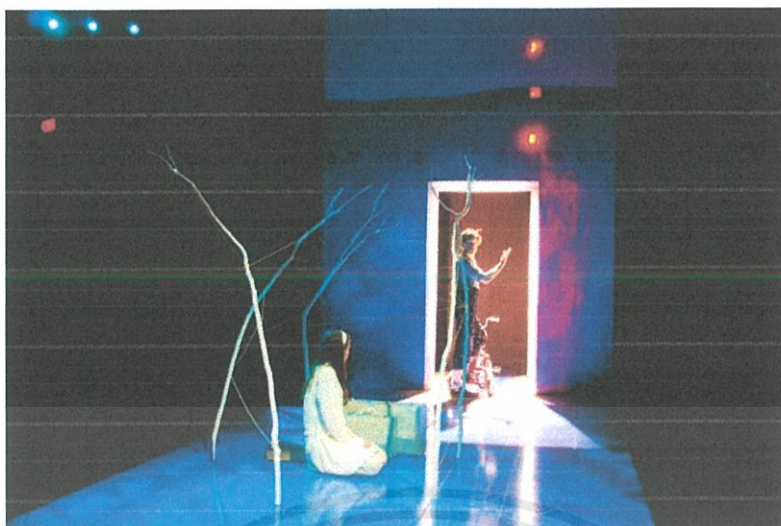

ภาพที่ 2. 6

4. Props Light หรือ ไฟประกอบฉาก

เป็นไฟที่มีการกำหนดจุดสีไว้แต่ละดวงเพื่อตกแต่งฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากให้เกิดความสวยงามเพื่อความสนุกและกลมกลืนกันระหว่างฉากกับอารมณ์ในการแสดง

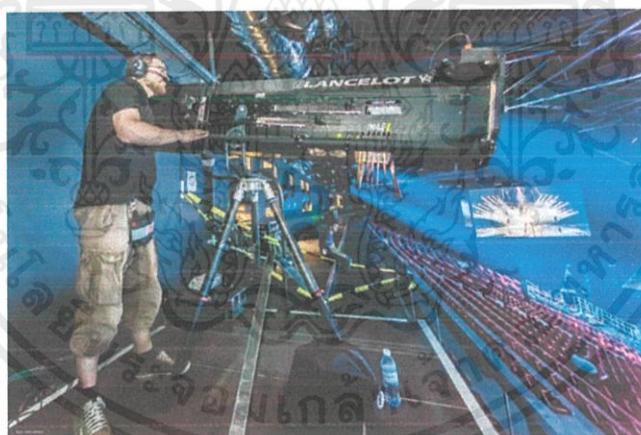
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2. 7 ภาพแสดงไฟแบบ Props Light (ภาพจาก <http://thtr382.weebly.com>)

5. Spot Light หรือ Follow light

เป็นไฟส่องสว่างให้แสงเป็นลำแผ่กระจาย มักใช้ส่องนักแสดงหรือจุดที่ต้องการให้ความสนใจ สามารถเปลี่ยนสีได้ ใช้คนในการบังคับทิศทาง มีกำลังส่องสว่างตามจนวนวัตต์ 200 300 หรืออาจถึง 500 วัตต์

ภาพที่ 2. 8แสดงภาพ Follow Light (ภาพจาก www.robertjuliati.com)

6. Electronics Light

เป็นหลอดแบบไฟนีออน หรือ หลอดแบบแสงจันทร์ มีแสงสีม่วง เมื่อกระทบกับสีขาว หรือสีสะท้อนแสงจะทำให้สีนั้นเรืองแสงใช้กับฉากพิศดารที่ใช้สีสะท้อนแสง อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับไฟและการควบคุมไฟบนเวที ในการควบคุมแสงสว่างบนเวทีสิ่งที่ขาดไม่ได้คือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ควบคุมแสงไฟบนเวที อุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Wire and Plug หรือ สายไฟและปลั๊ก

ใช้สำหรับต่อจากแผงสวิตช์ไฟในอาคารไปยังจุดต่างๆ มีปลั๊กตัวรับติดอยู่ปลายสายอีกด้านเพื่อใช้สำหรับเสียบอุปกรณ์ต่างๆ ในสถานที่ที่ใช้ไฟจำนวนมากเช่น โรงละครหรือสถานที่แสดงคอนเสิร์ต จะมีอุปกรณ์เพิ่มเติมคือ ตู้ Dimmer สำหรับรองรับการใช้ไฟจำนวนมาก

ภาพที่ 2. 9 ภาพตู้ Dimmer (ภาพจาก www.avolites.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Switch Board หรือแผงควบคุม

เป็นแผงควบคุมไฟฟ้าทุกดวงบนเวที มีสวิตซ์ไฟฟ้าที่ทำหน้าที่ให้แสงเฉพาะบางดวง ปัจจุบันมีตัว Switch Board ที่สามารถวางโปรแกรมควบคุมไฟให้ไฟเปิดปิดตามอัตโนมัติตามที่วางโปรแกรมเอาไว้ มักใช้ในงานคอนเสิร์ต หรืองานละครที่มีจำนวนการแสดงหลายรอบ

ภาพที่ 2. 10 แสดงภาพการควบคุมไฟด้วย Switch Board
(ภาพจาก <http://www.lightsoundjournal.com>)

ระบบปรับอากาศ

การระบายอากาศ (Ventilation) คือ การทำให้อากาศเกิดการไหลเวียนและถ่ายเทภายในอาคาร มีการเติมอากาศบริสุทธิ์เข้าไปภายในอาคารโดยตรง โดยผ่านระบบท่อลม หรือการเติมโดยใช้พัดลม และขณะเดียวกันจะต้องระบายอากาศออกไปยังภายนอกด้วยเช่นกัน

- ขณะเดียวกันจะต้องระบายอากาศออกไปยังภายนอกจากวิธีธรรมชาติหรือวิธีทางกล
- การระบายอากาศแบบธรรมชาติคือ การไหลเวียนของอากาศผ่านช่องเปิดหน้าต่าง ประตู และช่องเปิดของเปลือกอาคาร เกิดขึ้นจากแรงดันอากาศที่แตกต่างตามธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น
- การระบายอากาศแบบทางกล คือ การทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศเข้า และออกจากอาคารโดยใช้พัดลมในการระบายอากาศ

- ระบบระบายอากาศมักจะมาคู่กับระบบปรับอากาศ ในระบบปรับอากาศเองก็มีความจำเป็นที่จะต้องเติมอากาศบริสุทธิ์เข้าไปภายในอาคาร 5% ของปริมาณอากาศที่ไหลเวียนอยู่ในระบบ 139

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบปรับอากาศ (Air Conditioning) คือ ระบบการถ่ายเทความร้อนจากบริเวณที่ต้องการปรับอากาศ โดยทั่วไปมักมีอุณหภูมิต่ำกว่าอุณหภูมิภายนอก เป็นการปรับสภาพของอากาศให้เหมาะสมกับสภาวะที่ผู้ใช้ โดยอาจจะเป็นการปรับให้อุณหภูมิสูงขึ้นหรือต่ำลงก็ได้ และยังต้องมีการควบคุมปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศ ความเร็วลม กลิ่น และสิ่งเจือปนในอากาศ

การจ่ายลมเย็นในระบบปรับอากาศ คือ การส่งลมเย็นผ่านทางท่อหยั่งหัวจ่ายลมที่ติดตั้งไว้บนฝ้าเพดาน หรือผนัง เพื่อจ่ายลมเย็นเข้าสู่พื้นที่ปรับ อากาศ โดยลมเย็นที่ถูกเป่าออกมาจะมีแรงยกตัวไหลเกาะไปกับฝ้าเพดานเพื่อให้มีระยะการกระจายลมมากขึ้น พร้อมทั้งเหนี่ยวนำอากาศภายในห้องที่มีอุณหภูมิสูงกว่าผสมอากาศเย็นที่จ่ายออกมา เรียกระบบนี้ว่า “Mixing Ventilation System”

- แต่ก็ยังมีการกระจายลมในรูปแบบอื่นๆ ที่ความพิเศษเฉพาะทาง รวมทั้งมีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ที่สูงขึ้น เช่น ระบบ Unidirectional, การจ่ายลมจากพื้น (Under floor), ระบบ Displacement เป็นต้น ซึ่งในรายงานฉบับนี้จะนำเสนอในส่วนของระบบการระบายอากาศและจ่ายลมเย็นด้วยวิธี Displacement Air Conditioning System

- Displacement Air-Conditioning System คือ เทคโนโลยีการจ่ายลมเย็นโดยอาศัยหลักของ ธรรมชาติของหลักการไหลของมวลอากาศ ซึ่งอากาศที่ร้อนจะมีมวลเบาอากาศเย็น จึงทำให้อากาศร้อนลอยขึ้น สู่อากาศ และอากาศเย็นที่มีมวลมากกว่าจะลอยลอยเข้ามาแทนที่อากาศร้อน โดยการจ่ายมวลอากาศเย็นที่สะอาดจะจ่ายที่ระดับต่ำใกล้ๆ ผู้ใช้งาน และลมจะกลับมาที่ระดับบนเหนือผู้ใช้งาน อากาศร้อนจะลอยขึ้นสู่อากาศ เย็นจะอยู่เฉพาะในระดับล่างบริเวณพื้นที่ที่ต้องการปรับอากาศ (Occupied Zone) อากาศร้อนที่เบาจะพาอนุภาค สิ่งปนเปื้อนต่างๆ ลอยขึ้นไปในอากาศทำให้สภาพอากาศในบริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานมีความสะอาดและเย็น สบาย อากาศบางส่วนจะกลับเข้าเครื่องปรับอากาศและบางส่วนก็จะถูกระบายออกที่ระดับสูง ใกล้ๆ เพดาน

- เนื่องจากการจ่ายลมแบบนี้มีระดับการจ่ายที่อยู่ใกล้กับผู้ใช้งาน ดังนั้นอุณหภูมิลมจ่ายจะได้รับการ ออกแบบ ให้มีอุณหภูมิที่สูงกว่าการจ่ายลมแบบระบบ Mixing และความเร็วลมจ่ายที่หัวจ่ายจะต้องออกแบบให้มีความเร็วลมที่ต่ำกว่าการจ่ายลมแบบระบบ Mixing เพื่อป้องกันไม่ให้ลมจ่ายมาปะทะกับผู้ใช้งานโดยตรง ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่สบายเชิงอุณหภูมิแก่ผู้ใช้งาน และเพื่อให้เกิดการแยกชั้นระหว่างอากาศร้อนที่ระดับบนกับอากาศ เย็นที่ระดับล่าง ซึ่งทำให้เกิดการกระจายลมเย็นอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อพิจารณาในการเลือกการจ่ายลมแบบ Displacement Ventilation

1. เหมาะสำหรับห้องที่ต้องการเน้นเรื่องคุณภาพของอากาศเฉพาะบริเวณผู้ใช้งาน
2. ทำให้ประหยัดพลังงานที่เครื่องปรับอากาศมากกว่าการจ่ายลมเย็นแบบ Mixing
3. ลดอัตราการเติมอากาศบริสุทธิ์ให้ต่ำกว่าการจ่ายลมแบบ Mixing ได้ 20% - 40% 140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ในการออกแบบจะต้องจัดวางตำแหน่งลมกลับให้เหมาะสม คือ จ่ายลมเย็นที่ผนังระดับใกล้ๆ และติดตั้ง พัดลมระบายอากาศให้อยู่ที่ระดับสูงบริเวณฝ้าเพดาน
5. สิ่งปนเปื้อนในห้องจะต้องมีน้ำหนักเบากว่าอากาศและมีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิห้อง
6. ห้องจะต้องมีความสูงมากกว่า 3 ม. ขึ้นไป
7. ควรมีระบบ Pre-cooled fresh air เพื่อควบคุมให้ความชื้นอากาศที่จ่ายเข้าห้องให้มีความแห้งเพียงพอที่จะดูดซับความชื้น และภาระความร้อนแฝงที่เกิดขึ้นภายในห้องทั้งหมด
8. ควรออกแบบให้ความเร็วลมที่หัวจ่ายค่าต่ำ แต่ถ้าเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ใหญ่ควรออกแบบให้ความเร็วลมที่หัวจ่ายที่สูงขึ้น
9. การจ่ายลมเย็นแบบ Displacement Ventilation จะได้ผลดีหรือมี Convection Effect มาก ก็ต่อเมื่อ มีความแตกต่างของอุณหภูมิอากาศระหว่างระดับบนและระดับล่าง

การประหยัดพลังงานในระบบส่งจ่ายลมเย็นของอาคาร

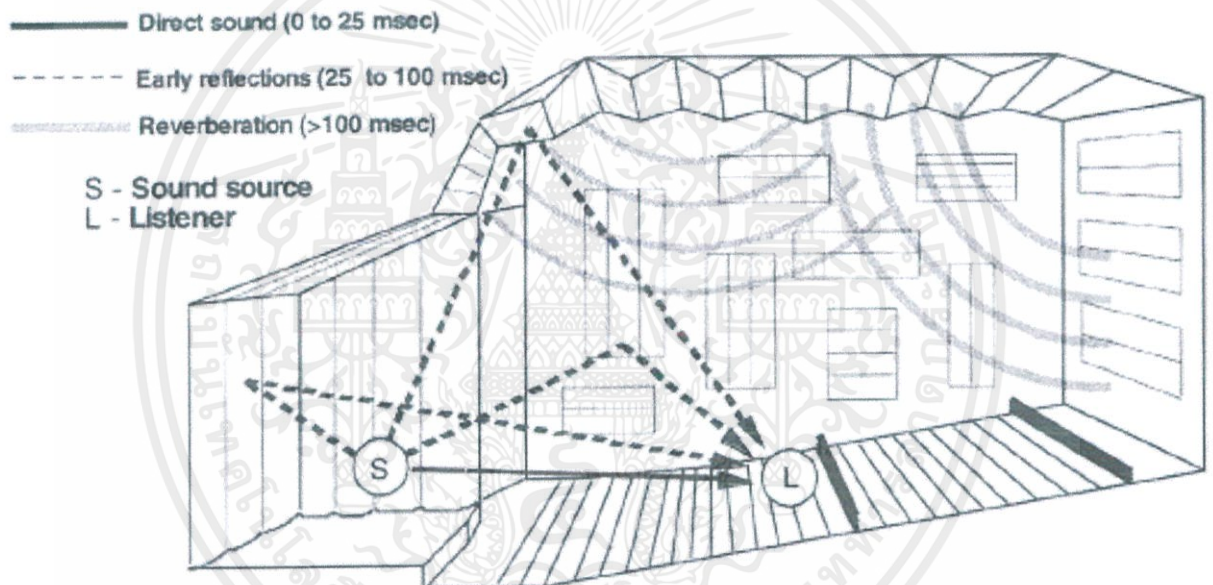
1. ปรับปรุงการออกแบบระบบการจ่ายอากาศเย็น โดยเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับระบบ
2. การควบคุมอุณหภูมิที่ดี โดยการแยกพื้นที่การควบคุมอุณหภูมิ ปรับอุณหภูมิที่ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับ สภาพอากาศภายนอก และสร้างเสถียรภาพของอุณหภูมิให้เกิดความคงที่
3. บำรุงรักษาอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ
4. ใช้อุปกรณ์ที่ช่วยในการประหยัดพลังงาน โดยการใช้เทคโนโลยีดังนี้
 - ระบบ VAV ซึ่งจะช่วยให้สามารถควบคุมอุณหภูมิห้องได้อย่างแม่นยำตามความต้องการของแต่ละพื้นที่
 - ใช้พัดลมที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น แบบ Airfoil, Axial Flow และเพิ่มประสิทธิภาพของพัดลมโดยการใช้ Inter Cone
 - ใช้ระบบนำความเย็นของอากาศที่กลับมาใช้ทำความเย็นให้แก่อากาศภายนอกที่นำเข้ามาสู่อาคารโดยอุปกรณ์ เช่น Heat Recovery Wheel หรือตัวแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่น
 - ใช้ Heat Pipe เพื่อลดความชื้นในอากาศ Heat Pipe สามารถติดตั้งกับเครื่องส่งอากาศเย็น (AHU) หัวไปได้ โดยการทำการตัดแปลงแก้ไขเพียงเล็กน้อย และไม่ต้องใช้พลังงานเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด 141

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบเสียงและการควบคุมเสียง

ระบบเสียงจัดเป็นระบบที่มีความสำคัญมากในระบบหนึ่งภายใน theatre เพราะเสียงเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ที่ผู้แสดงต้องการสื่อถึงผู้ชมต่างๆ โดยเสียงที่เกิดขึ้นภายใน theatre นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่าง

เพดาน ของโรงละครเป็นส่วนสำคัญแก่การสะท้อนเสียงโดยเฉพาะสำหรับที่นั่งที่อยู่ห่างไกลจากเวทีการแสดง สัดส่วนของความสูงเพดานต่อความกว้างของห้อง ควรเป็น 1:3 และ 2:3 สำหรับห้องขนาดใหญ่และขนาดเล็กตามลำดับ นอกจากนี้การออกแบบฝ้าเพดานควรหลีกเลี่ยงรูปร่าง โค้ง หรือ โดม แต่หากจำเป็นต้องใช้เพื่อผล ทางรูปแบบสถาปัตยกรรม รัศมีของผิวโค้งต้องน้อยกว่า 2 เท่า หรือน้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ ของความสูงเพดาน และเพดานไม้ ควรทามุมขนานกับพื้นของโรงละคร เพราะเพดานที่ทามุมเหมาะสมจะให้พื้นที่สะท้อนมากกว่าเพดานขนาน

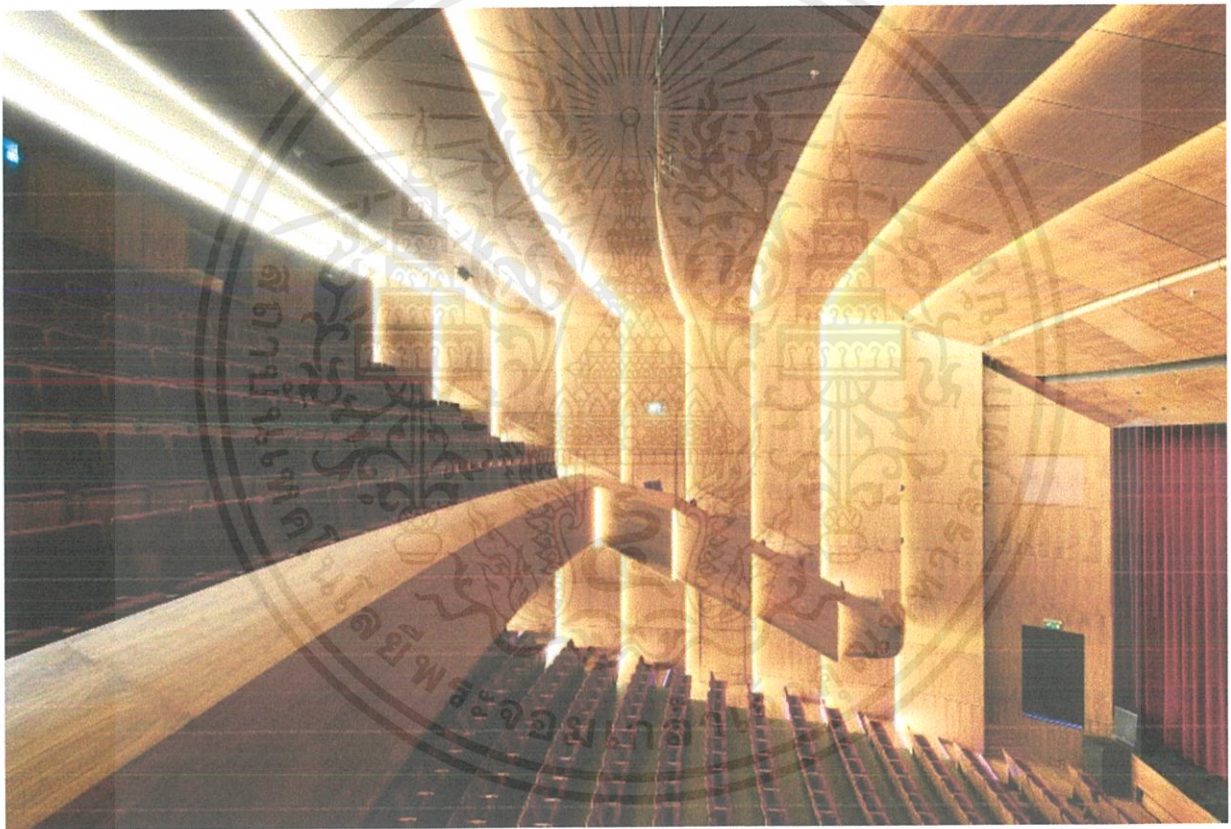

ภาพที่ 2. 11 แสดงภาพรูปแบบการกระจายเสียง
(ภาพจาก <http://proaudioencyclopedia.com>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผนัง ด้านข้างของโรงละครผนังด้านข้างก็มีผลโดยตรงต่อการสะท้อนเสียงจากบริเวณเวทีการแสดงไป ยัง ส่วนของผู้ชมเช่นกัน การกระจายเสียงขึ้นอยู่กับแหล่งกำเนิดเสียงบนเวทีการแสดง ซึ่งสามารถสะท้อนเสียง ออกไป ยังที่นั่งผู้ชมได้

รูปร่างและรูปทรงของโรงละคร รูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นรูปร่างที่อาจจะเกิดปัญหาเรื่องเสียงก้องได้ รูปร่าง แบบพัด ผนังด้านนอกที่ผายออกจะช่วยในการกระจายเสียงออกไปได้อย่างทั่วถึง รูปร่างแบบวงกลม หรือวงรีจะทำให้เสียงสะท้อนไปรวมกันที่จุดๆหนึ่ง ไม่กระจายอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ แต่หากจำเป็นต้องใช้ รูปทรงรี หรือกลมด้วยเหตุผลทางรูปทรงสถาปัตยกรรมหรืออื่นๆ ที่มีความสำคัญมากกว่า ก็สามารถแก้ไขได้โดย ทาพื้นผิวภายใน ห้องให้โค้งออก จะช่วยสะท้อนเสียงให้กระจายออกไปได้ ไม่รวมที่จุดเดียว 142

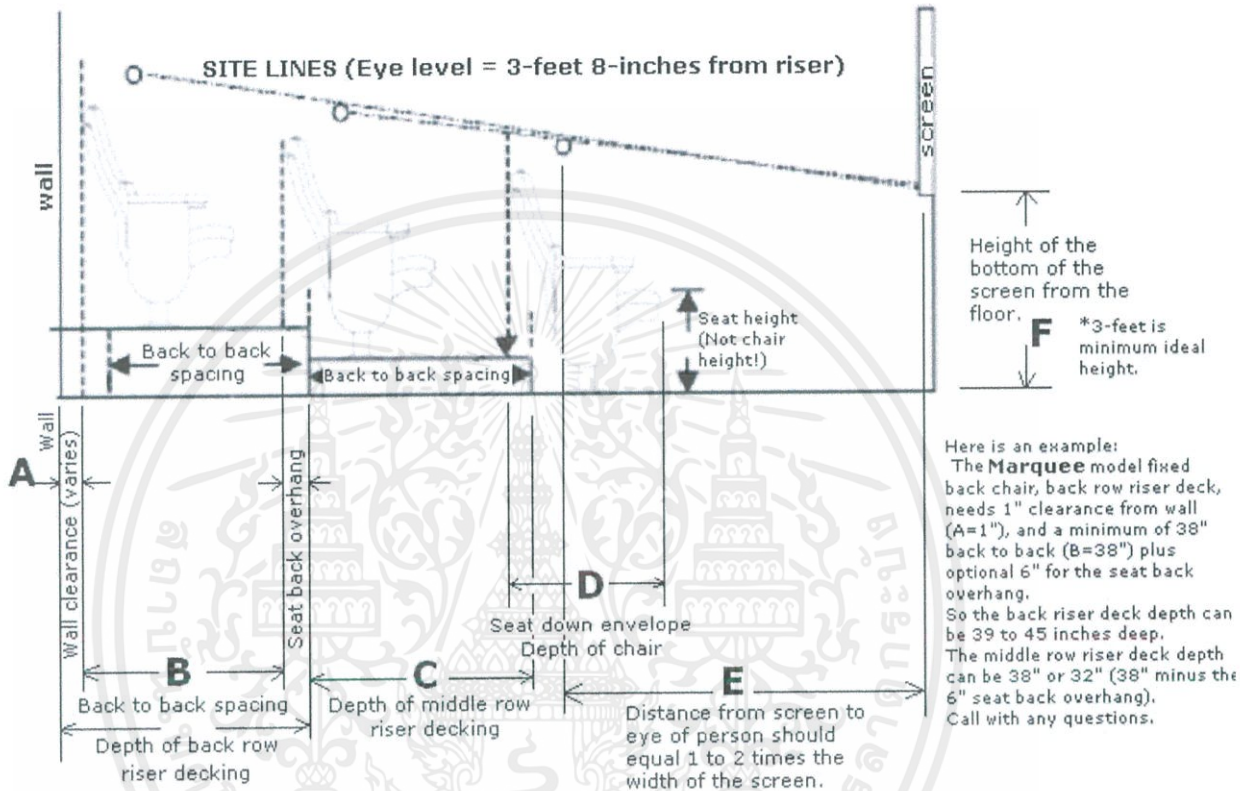

ภาพที่ 2. 12 แสดงภาพผนังรูปแบบพัด

(ภาพจาก <http://www.archdaily.com>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความลาดเอียงของที่นั่ง บริเวณที่นั่งของโรงละครควรมีความลาดชันไม่น้อยกว่า 8 องศา เพื่อประโยชน์ในการรับฟังเสียงและรับชมการแสดงบนเวที

ภาพที่ 2. 13 แสดงภาพระยะการมองเห็นของที่นั่ง

(ภาพจาก www.wholesaletheaterseating.com)

ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบป้องกันอัคคีภัย

ตามกฎหมายโรงมหรสพ (โรงภาพยนตร์ โรงละคร) จะต้องมียระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยที่พิเศษ การอาคารประเภทอื่น ดังนี้

1. จำนวนและประตูทางออกในโรงมหรสพจำเป็นต้องสอดคล้องกับจำนวนคนสูงสุดที่อยู่ในพื้นที่โรงมหรสพนั้น นั่นคือ จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 50 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 2 แห่ง จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 250 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 3 แห่ง จำนวนคนสูงสุดไม่เกิน 600 คน ต้องมีจำนวนและประตูทางออกไม่น้อยกว่า 4 แห่ง และจำนวนคนสูงสุดตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป ต้องมี จำนวนและประตู ทางออก ไม่น้อยกว่า 5 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หากเป็นโรงมหรสพที่มีเวทีการแสดง จะต้องมียางออกหรือประตูทางออกด้านหลังเวทีเพิ่มอีกอย่างน้อย 1 แห่ง

3. ประตูทางออกจากโรงมหรสพทุกบานจะต้องมีระยะห่างจากบันได หนีไฟหรือทางหนีไฟไม่เกิน 45 เมตร และที่นั่งทุกที่นั่งจะต้องห่างจากบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟไม่เกิน 60 เมตร

4. ประตูทางออกจะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร สูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร และมีระดับพื้นด้านนอกบริเวณหน้าทางออกอยู่ต่ำกว่าพื้นด้านในได้ไม่เกิน 25 มิลลิเมตร เพื่อให้ประตูทางออกสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา

ระบบอุปกรณ์พิเศษ

เป็นเทคนิคต่าง ๆ ในการแสดงเพื่อประกอบฉาก และเหตุการณ์ให้ดูสมจริง เช่น ปรากฏการณ์ทางเสียง แสง ภาพ เป็นสิ่งที่แสดงสถานการณ์พิเศษต่าง ๆ ในเรื่อง และเหตุการณ์ เพื่อเสริมบรรยากาศละครให้สมจริง หรือได้อารมณ์ตามบรรยากาศ เช่น หมอก ควีน หิมะ ฟ้าแลบ น้ำตก เสียงเดิน เสียงหมาหอน เสียงกระแทกประตู เสียงลากเกี้ยว ฯลฯ

การออกแบบและองค์ประกอบของ Theatre

2.1.10.1 Functional Diversity

- Movies
- Lectures / Conferences
- Stage Performance
- Musical Presentation

2.1.10.2 The Lobby

เป็นส่วนที่ผู้เข้าชมจะเข้ามาเป็นที่แรก ก่อนที่จะใช้ในการแจกผู้เข้าชมไปยังส่วนต่างๆของโรงละคร จึงจำเป็นต้องเป็นสถานที่ที่เข้าถึงได้ง่ายโดย lobby สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. Entrance hall ที่จะเป็นส่วนแรกที่ต้อนรับผู้ที่เข้ามาใช้งาน จึงมักจะมีการออกแบบที่หรูหรา ก่อนที่จะจ่ายผู้ชมไปยังส่วนต่างๆ

2. Central hall เป็นพื้นที่สำหรับให้ผู้ที่มาชมการแสดงใช้ในการรอเวลาก่อนที่จะเริ่มการแสดง และใช้สำหรับให้ผู้ชมได้ออกมานั่งพักระหว่างการพักครึ่ง

โดย lobby จะมี facility ต่างๆดังนี้

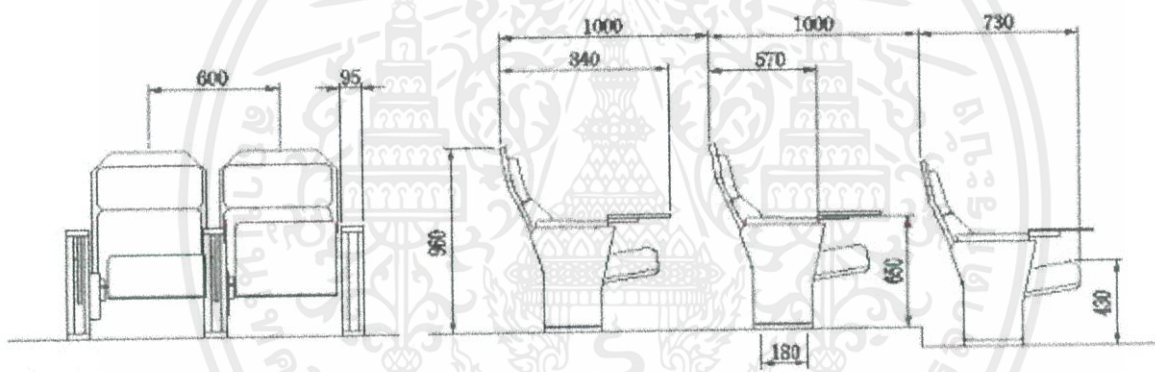
1. Ticket sales area
2. Rest rooms

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Manager's office
4. Restaurant
5. Café
6. Souvenir
7. Baggage service
8. Smoking area

2.1.10.3 The Auditorium

เป็นส่วนที่มีความต้องการถึงหลายๆอย่างทั้งในเรื่องของ interior space, circulation, lighting และ seating เพื่อที่จะได้รองรับการแสดงต่างๆที่จะเกิดขึ้น ที่นั่ง(seat) ที่นั่งคนดูเป็นแบบมีพนักพิง ตัวที่นั่งมีสปริงพับขึ้นให้สามารถเก็บแนบไปกับพนักได้ เพื่อให้ ทางเดินระหว่างแถวที่นั่งกว้างขึ้น เดินเข้า-ออกได้สะดวก

ภาพที่ 2. 14 แสดงภาพขนาดของที่นั่ง
(ภาพจาก img.weiku.com)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดแถวที่นั่ง(seat arrangement) ระยะระหว่างแถวต้องเผื่อช่องว่างทางเดินคนดูเข้าที่นั่งไว้ด้วย โดย จะมีที่นั่ง 15 ที่นั่งต่อ 1 แถว และมากที่สุดไม่เกิน 30 ที่นั่ง เนื่องจากต้องคำนึงถึงความปลอดภัยหากเกิด อัคคีภัยขึ้น และที่นั่งต้องเป็นแบบขั้นบันได วางที่นั่งแบบสลับระหว่าง เพื่อที่จะให้ผู้ชมทุกคนสามารถมองเห็น การแสดงได้ โดยไม่ ถูกบดบัง

Key to diagram:

C = the 'C' value

D = the horizontal distance from the eye to the point of focus

N = the riser height

R = the vertical height to the point of focus

T = the seating row depth

ภาพที่ 2. 15 การจัดแถวที่นั่ง(seat arrangement)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดทางเดิน(aisle) ทางเดินในโรงละคร เป็นทางที่จะนำผู้ชมเข้าไปยังที่นั่ง ซึ่งเส้นทางทั้งหมดแบบ ออกเป็น 3 ส่วน

1. ทางเดินโดยรอบของโรงละคร
 2. ทางเดินระหว่างกลุ่มที่นั่ง
 3. ทางเดินตามขวาง ทางเดินนี้สำหรับโรงละครที่มีที่นั่ง 800ที่นั่งขึ้นไป

Backstage and Performance Support Space ประกอบไปด้วย

1. Changing rooms
2. Makeup area
3. Rest room

Materials and Finishes

วัสดุที่ใช้ในโรงละครนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีผลต่อเรื่องของเสียงเป็นอย่างมาก เพราะวัสดุที่นำมาใช้ล้วนต้องมีคุณสมบัติในการดูดซับเสียงเพื่อให้ได้เสียงที่สมบูรณ์ภายในโรงละคร วัสดุทั้ง ผืน พับ และ เพดาน จึงมีความสำคัญในการเลือกใช้

ผืน

การออกแบบผืนภายในห้องประชุม โรงละคร หรือโรงหนังล้วนมีวิธีการจัดการเสียงแต่ละประเภทตามความเหมาะสมในการแสดงนั้นๆ

1. Diffuser (กระจายเสียง) เหมาะสำหรับการแสดงประเภทละครเพลงหรือการแสดงโชว์ในรูปแบบต่างๆ
2. Reflector (สะท้อนเสียง) เหมาะสำหรับการแสดงดนตรีคลาสสิก ดนตรีหรือเคสตรา การแสดงอุปรากร และคอรัส
3. Absorber (ดูดซับเสียง) เหมาะสำหรับการแสดงคอนเสิร์ตประเภทต่างๆ อาทิ Pop, Rock หรือ Jazz ซึ่งเต็มไปด้วยระบบอะคูสติกที่ออกมาแบบมาอย่างดีที่สุด

วัสดุที่ได้รับความนิยมมี 2 อย่าง คือ ไม้ ผ้า และหินอ่อน โดยบางแห่งจะเลือกใช้เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง แต่บางแห่งก็ใช้ผสมกัน เพื่อความสวยงามและการแบ่งพื้นที่

พื้น

วัสดุปูพื้นในโรงละครหรือโรงหนังที่ได้รับความนิยมมี 2 อย่าง คือ พรม และ ยาง

เพดาน

ในปัจจุบันมีการใช้วัสดุได้หลากหลายอย่างที่สามารถดูดซับกันเสียงได้ ทั้ง ไม้ ผ้า กระจก ฯลฯ

องค์ประกอบพื้นฐาน ศูนย์วัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Lobby

เป็นส่วนแรกของผู้เข้าใช้จะได้พบ เปรียบเสมือนส่วนกลางเพราะ Lobby เป็นส่วนที่คอยแจกจ่ายผู้เข้าใช้งานไปยังส่วนต่างๆ ของศูนย์วัฒนธรรม

2. Theatre

ภายในศูนย์วัฒนธรรมจะมีส่วนของ theatre เพื่อใช้ในการจัดแสดงต่างๆ โดยจะมีทั้งการแสดงที่ทางศูนย์วัฒนธรรมจัดขึ้นมา และมีการแสดงที่บุคคลภายนอกมาเช่าเพื่อจัดการแสดง โดยทั่วไปศูนย์วัฒนธรรมจะมี theatre ไม่ต่ำกว่า 2 โรง ซึ่งเป็น theatre คนละประเภท และมีขนาดต่างกัน เพื่อจะได้สามารถรองรับการใช้งานที่หลากหลาย

3. Outdoor theatre

เป็นส่วนการจัดแสดงกลางแจ้ง และสามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมอื่นๆ หรือใช้เป็นลานอเนกประสงค์ได้

4. Exhibition

แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ นิทรรศการถาวร และ นิทรรศการชั่วคราว ที่เปลี่ยนหัวข้อในการจัดแสดงไปเรื่อยๆ

5. Library

6. Restaurant / Café

7. Business / Media room

องค์ประกอบพื้นฐาน Edutainment

การเรียนรู้แบบศึกษาบันเทิง หรือ Edutainment (Education + Entertainment) เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานหลายอย่างเข้าไว้ด้วยกัน คือ สื่อมัลติมีเดีย การจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียน และกิจกรรมที่หลากหลายชนิด มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสุขสนุกสนานในการเล่นปนเรียน (Play & Learn) เปลี่ยนบรรยากาศหรือรูปแบบเดิมๆ ที่เคยเรียน ตามแนวคิดที่ว่าสิ่งบันเทิงสามารถสร้างความสนใจได้มากกว่าการเรียนตามปกติ โดยที่อาจารย์จะเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกให้เท่านั้น มีการวางแผนล่วงหน้าเป็นการเฉพาะด้วยการจัดกิจกรรม (Activity) ให้นักศึกษาทำ เมื่อนักศึกษากระทำกิจกรรมใดแล้วเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน นักศึกษาย่อมอยากทำกิจกรรมนั้นๆ ซ้ำอีกแน่นอน ผู้สอนจะต้องพิจารณาบทเรียนต่างๆ ที่มีทั้งในและนอกหลักสูตร พยายามให้บทเรียนแต่ละเนื้อหา มีความเคลื่อนไหวด้วยกิจกรรม และกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นต่อไปด้วยการมอบหมายงานให้ไปหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อมัลติมีเดียที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ล่วงหน้า เป็นสื่อที่ใช้ง่าย เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการของผู้สอนที่จะมอบหมายงานและกระตุ้นให้นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสาะแสวงหาด้วยตนเอง หรือช่วยกันค้นหา และนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ ซึ่ง “วิธีการ” ดังกล่าวนี้นี้แหละคือหัวใจของการเรียนรู้แบบศึกษابันเทิง

วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Edutainment มีหลายวิธีเช่น การเล่นเกม การแข่งขันทายปัญหา มีการใช้สื่อที่เร้าใจทั้งภาพและเสียง โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดเกมหรือจัดกิจกรรมโดยให้สัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน จะช่วยในการจดจำได้เป็นอย่างดี สภาพแวดล้อมบริเวณภายนอกศูนย์การเรียน มีสภาพธรรมชาติ มีสวนหย่อม รมไม้ ที่นั่งเล่น เป็นต้น บริเวณภายในศูนย์การเรียนมีการจัดมุมประสบการณ์ไว้ครบทุกมุม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้มีชีวิตชีวาด้วยโต๊ะ เก้าอี้ โซฟา ที่ทันสมัย ไม่ซ้ำซากจำเจ เตรียมสื่อให้เลือกเรียนตามความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เกม อินเทอร์เน็ต และรายการโทรทัศน์ เป็นต้น จะสามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองในบรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความคิดเชิงบวก สนใจที่จะเข้าชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในที่สุดสื่อในกลุ่มของ

เมื่อกล่าวถึงการเรียนรู้ในบรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลิน มีนักวิชาการหลายคนนำแนวคิดศึกษาบันเทิงมาทดลองใช้ ต่างพบว่ามมีผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังรายงานวิจัยของEdgens et al. (1984) ที่รายงานว่ กิจกรรมแบบศึกษาบันเทิงจูงใจผู้เรียนให้มีความคิดวิเคราะห์ ทบทวนความเชื่อ ความรู้ และการรับรู้ของตนในเชิงการวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของผู้ผลิตรายการ Teletubby ของ BBC ว่า รายการโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีพลังในการจัดการศึกษาในยุคเทคโนโลยี มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กยุคปัจจุบัน อ้างถึงบทความ The Transformation of Distance Learning to Distributed Learning ไว้ว่าเด็กมีธรรมชาติของความอยากรู้อยากเห็นและมีจินตนาการ หากให้เด็กๆ เหล่านี้ได้รับความบันเทิงจากเกม ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ ที่จัดโดยมีอาชีพ ซึ่งสร้างจากจินตนาการของเด็กๆ เป็นการสร้างภาพที่มีความตื่นตาตื่นใจ เสริมสร้างความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (White, 2003) สนับสนุนแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้วยความบันเทิง โดยจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม พักผ่อนหย่อนใจในยามว่าง ในยามผ่อนคลายเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่สามารถจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนก็ยังมีความรู้สึกว่าเป็นการพักผ่อนและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (เสาวพรเมืองแก้ว, 2547) จากรายงานการวิจัยของ Angell (2005) เกี่ยวกับการใช้มัลติมีเดียเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้ของวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหาการปรับตัวในสังคม ความสัมพันธ์กับเพื่อนชาย และปัญหา การเรียน พบว่า การแทรกความรู้ทางวิชาการเข้าไปในมัลติมีเดียที่ทันสมัย ทำให้วัยรุ่นหญิงมีความชื่นชอบเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมไปในทางที่ดีขึ้น มีพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถแยกแยะความรู้สึกที่สับสนและสามารถเข้าใจปัญหาวัยรุ่นได้ดียิ่งขึ้น (White, 2003) ด้วยแนวคิดการใช้ดนตรีเป็นสื่อการสอนที่บ้านระหว่างผู้ปกครองและบุตร เช่น สอนการเล่นเปียโนคู่ หรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นที่สนใจ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน จะเห็นว่าพ่อและแม่กลายเป็นผู้สอนที่ดี เป็นจุดเริ่มต้นให้ลูกๆ เข้าใจเมโลดี้ บทกวี และจังหวะของดนตรีอย่างลึกซึ้ง จนมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชำนาญในการแสดงเปียโน (Chika, 2004) นอกจากนี้ เกมในรูปแบบเอดูเทนเมนต์ยังถูกบูรณาการขึ้นระหว่าง ทฤษฎีการศึกษา จิตวิทยา และวิทยาการคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการวิจัย พบว่าการเล่นเกมเอดูเทนเมนต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative) สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งแรกคือ ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนตามความสนใจและมีความสุขสนุกสนานจากการเล่นเกมอีกด้วย

(อ้างอิง : วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง การนำหลักการศึกษابันเทิง (Edutainment) และทฤษฎีเล่นปนเรียน (Play & Learn) มาใช้ร่วมกับกิจกรรม (Activity) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้พร้อมด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้มอบหมายงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ไปค้นคว้าและเรียนรู้เพิ่มเติม

2. ศูนย์ศึกษابันเทิง (Edutainment Center) หมายถึงสถานที่ที่มีการออกแบบและจัดวางอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีความสวยงาม ดึงดูดใจ เช่น โຕ้ะ เก้าอี้ ชั้นวาง จอภาพ แสงไฟ เป็นต้น มีมุมสำหรับทำกิจกรรม รวมถึงมีสื่อให้เลือกตามความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี เกม อินเทอร์เน็ต และรายการโทรทัศน์ ที่ผ่านการพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและออกแบบสภาพแวดล้อมให้กับการเรียนรู้ที่เน้นสันนาการตามหลักการของทฤษฎีศึกษابันเทิง (Edutainment) ทฤษฎีเล่นปนเรียน (Play & Learn) และผสมผสานกับกิจกรรม (Activity) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังกรอบแนวคิด

องค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบศูนย์ศึกษابันเทิงมี 4 ประการคือ

1. Knowledge คือความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในศูนย์ศึกษابันเทิง เป็นความรู้นอกห้องเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดี และมีความสุขในการเรียน เป็นการแสดงให้เห็นว่าการที่บุคคลจะได้รับความรู้นั้น ไม่จำเป็นต้องเคร่งเครียดเสมอไป

2. Enjoy with Environment ความสนุกสนานเพลิดเพลินคือแกนหลักในการจัดสภาพแวดล้อม เป็นการออกแบบ (Design) สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เกิดความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากจำเจ ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เช่น การจัดวางโຕ้ะ เก้าอี้ การเล่นโพนสีภายใน การวางตำแหน่งของแสงไฟ เป็นต้น โดยจะทำการสำรวจความต้องการก่อนนำมาสรุปเป็นแบบที่สำเร็จรูปพร้อมจะนำออกมาใช้งาน

3. Entertainment เป็นการนำเอาความบันเทิงเข้ามาผสมไว้กับการเรียน ตามแนวคิดที่ว่าการเล่นจะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีโอกาสคิด ทำ สร้างสรรค์ ด้วยอารมณ์สุนทรีย์และเพลิดเพลิน โดยทำการผสมผสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลความรู้ในด้านต่างๆ เข้ากับความบันเทิง มีเจตนาเป้าหมายชัดเจน นำเสนอผ่านสื่อบันเทิงรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลได้รับความรู้ มีทัศนคติ และพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ผู้สอนจะช่วยจัดบรรยากาศ และกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังนี้

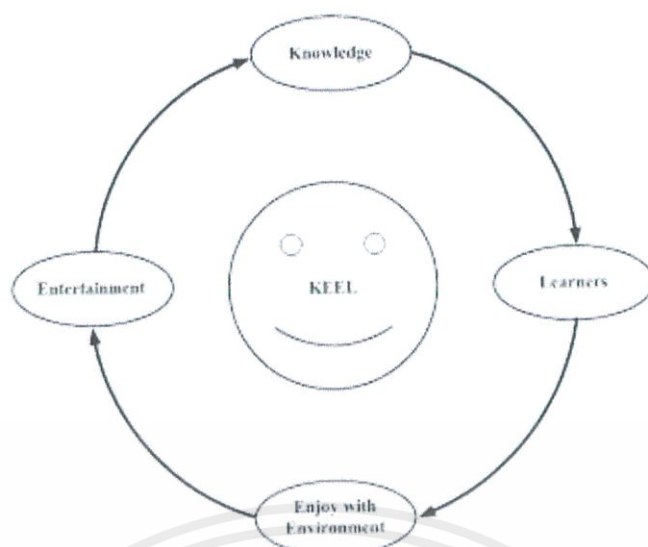
3.1 Technology เป็นการนำเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ มาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบโครงข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต มัลติมีเดีย ฯลฯ เพื่อตอบสนองผู้ใช้บริการที่มีความชอบแตกต่างกัน

3.2 Relax หมายถึงการผ่อนคลาย ตามแนวคิดที่ว่า การผ่อนคลายทำให้เกิดสมาธิและปัญญา ช่วยให้เรียนอย่างมีความสุข ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป โดยการพักสายตา พักอิริยาบถ รวมถึงการนั่งเล่น การฟังเพลง การอ่านหนังสือในมุมที่เงียบสงบ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดการผ่อนคลายทั้งสิ้น

4. Learners ยึดหลักแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการออกแบบศูนย์ศึกษابันเทิง ซึ่งจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา พื้นฐานความรู้ ความสนใจ โดยนักศึกษามีอิสระในการควบคุมการเรียนและเล่นของตนเอง ค้นคว้าหาความรู้ตามความถนัด เลือกสื่อและรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้ เช่น สามารถควบคุมทั้งเนื้อหา ลำดับของการเรียนรู้ และการทำแบบทดสอบ เป็นต้น รวมถึงได้ทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ถักทอความคิด พิชิตปัญหาพร้อมกันอีกด้วย (อาชญญา รัตนอุบล และคณะ, 2549: 2-5)

เมื่อบูรณาการแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสังเคราะห์จนได้รูปแบบศูนย์ศึกษابันเทิง ที่ตรงกับคำย่อในภาษาอังกฤษว่า “KEEL” ซึ่งเป็นคำพ้องเสียง (Homophony) กับคำว่า KILL ในบริบทของศูนย์ศึกษابันเทิงนี้หมายถึง การกำจัดความเครียดในการเรียนให้หมดไป คงเหลือแต่ความสนุกเท่านั้น โดยคำนี้ได้ถูกใช้เป็นตัวแบบในการสร้างศูนย์ศึกษابันเทิง เพื่อเป็นต้นแบบของการศึกษาแนวใหม่ ที่เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินอย่างไร้ขีดจำกัด ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2. 16

(อ้างอิง :ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน)

นอกจากนี้ดร.พนิต ยังกล่าวอีกด้วยว่าบุคลากรทางการศึกษาและครูในยุคปฏิรูปจะต้องเป็นคนเก่ง และเป็นคนดี สามารถเป็นต้นแบบให้แก่ผู้เรียนได้ นอกจากนี้จะถ่ายทอดความรู้แล้วยังต้องเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ กระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามต้องการโดยผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้บรรยากาศของความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้เรียนรู้จาก ภาพ แสง สี เสียง เพลง และคำพูด เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้อย่างแท้จริง คือ มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถนำองค์ความรู้นั้นไปใช้แก้ปัญหา

(อ้างอิง : ASTVผู้จัดการออนไลน์)

องค์ประกอบพื้นฐาน Education

1. ระบบจัดการการศึกษา (Management Education System)

ไม่ว่าระบบใดในโลกก็ต้องมีการจัดการ เพื่อทำหน้าที่ควบคุม และประสานงาน ให้ระบบดำเนินไปอย่างถูกต้อง องค์ประกอบนี้สำคัญที่สุด เพราะทำหน้าที่ในการวางแผน กำหนดหลักสูตร ตารางเวลา แผนด้านบุคลากร แผนงานบริการ แผนด้านงบประมาณ แผนอุปกรณ์เครือข่าย แผนประเมินผลการดำเนินงาน และทำให้แผนทั้งหมด ดำเนินไปอย่างถูกต้อง รวมถึงการประเมิน และตรวจสอบ กระบวนการต่าง ๆ ในระบบ และนำหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้ระบบดำเนินต่อไปด้วยดี และไม่หยุดชะงัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เนื้อหารายวิชา เป็นบท และเป็นขั้นตอน (Contents)

หน้าที่ของผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สอนคือ การเขียนคำอธิบายรายวิชา วางแผนการสอน ให้เหมาะสมกับเวลา ตรงกับความต้องการของสังคม สร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม แยกบทเรียนเป็นบท มีการมอบหมายงานเมื่อจบบทเรียน และทำสรุปเนื้อหาไว้ตอนท้ายของแต่ละบท พร้อมแนะนำแหล่งอ้างอิงเพิ่มเติมให้ไปศึกษาค้นคว้า

3. สามารถสื่อสารระหว่างผู้เรียน และผู้สอน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน (Communication)

ทุกคนในชั้นเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกัน เพื่อหาข้อมูล ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือตอบข้อซักถาม เพื่อให้การศึกษาได้ประสิทธิผลสูงสุด สื่อที่ใช้อาจเป็น E-mail, โทรศัพท์, Chat board, WWW board หรือ ICQ เป็นต้น ผู้สอนสามารถตรวจงานของผู้เรียน พร้อมแสดงความคิดเห็นต่องานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดเผยผลการตรวจงาน เพื่อให้ทุกคนทราบว่า งานแต่ละแบบมีจุดบกพร่องอย่างไร เมื่อแต่ละคนทราบจุดบกพร่องของตน จะสามารถกลับไปปรับปรุงตัว หรืออ่านเรื่องใดเพิ่มเติมเป็นพิเศษได้

4. วัดผลการเรียน (Evaluation)

งานที่อาจารย์มอบหมาย หรือแบบฝึกหัดท้ายบท จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ และเข้าใจเนื้อหาวิชามากขึ้น จนสามารถนำไปประยุกต์ แก้ปัญหาในอนาคตได้ แต่การจะผ่านวิชาใดไป จะต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อวัดผลการเรียน ซึ่งเป็นการรับรองว่าผู้เรียนผ่านเกณฑ์ จากสถาบันใด ถ้าไม่มีการสอบก็บอกไม่ได้ว่าผ่านหรือไม่ เพียงแต่เข้าเรียนอย่างเดียว จะไม่ได้รับความเชื่อถือมากพอ เพราะเรียนอย่างเดียว ผู้สอนอาจสอนดี สอนเก่ง สื่อการสอนยอดเยี่ยม แต่ผู้เรียนนั่งหลับ หรือโอดเรียน ก็ไม่สามารถนำการรับรองว่าเข้าเรียนนั้นได้มาตรฐาน เพราะผ่านการอบรม มิใช่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานจากการสอบ ดังนั้นการวัดผลการเรียน จึงเป็นการสร้างมาตรฐาน ที่จะนำผลการสอบไปใช้งานได้ ดังนั้น E-Learning ที่ดีควรมีการสอบ ว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายการบริการและอัตรากำลัง

ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

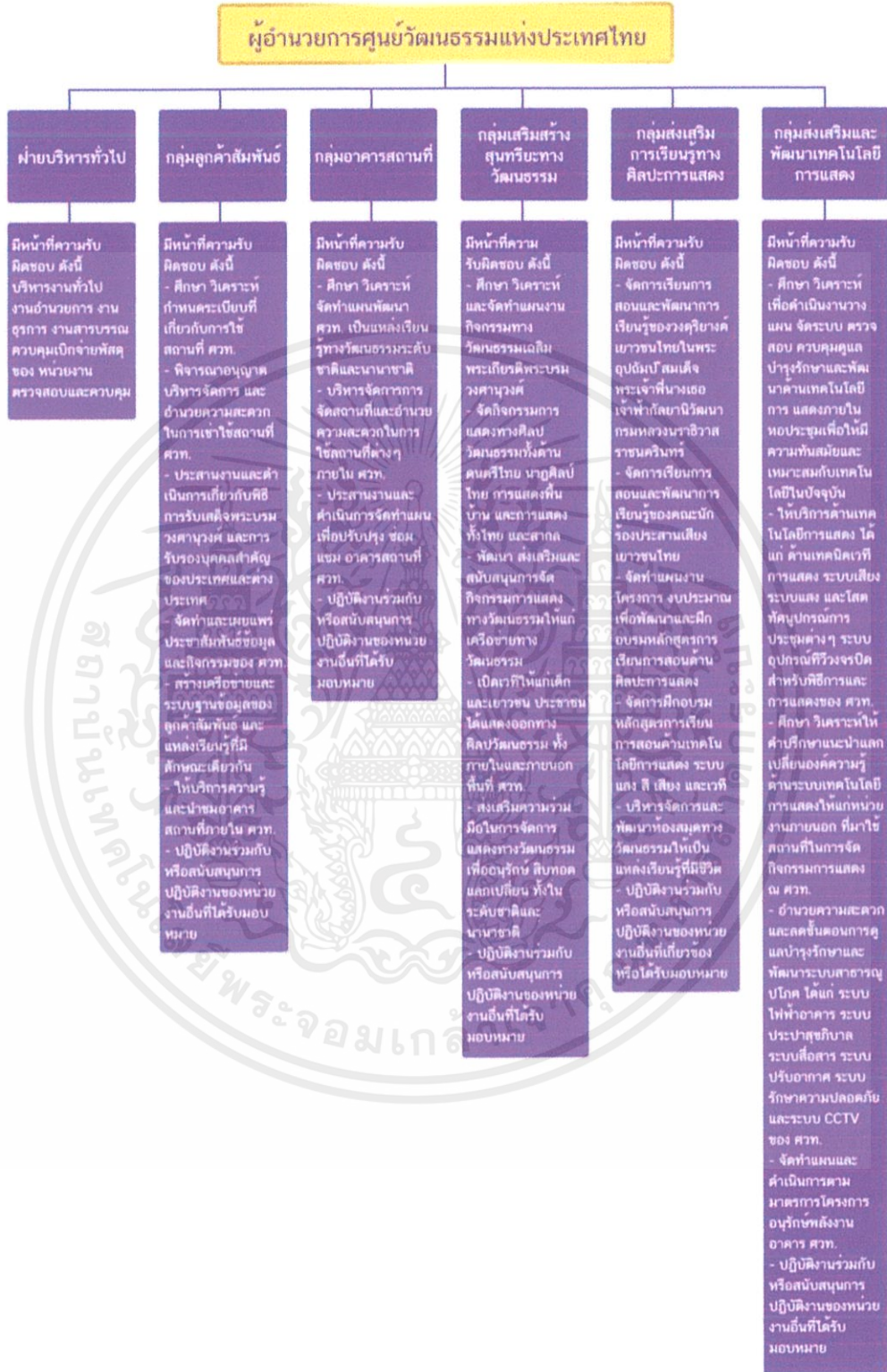
เป็นสถาบันระดับชาติ ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Thailand Cultural Centre เป็นแหล่ง กลางการให้ การศึกษาแก่สังคม (Social Education) โดยเน้นงาน ด้านศิลปวัฒนธรรม ผ่านศิลปะการแสดง (Performing Arts) กิจกรรมทางด้านการศึกษาที่จัดขึ้น ในรูปแบบต่างๆที่เป็นความคิดริเริ่มของเด็กและเยาวชน การจัด นิทรรศการหมุนเวียนและถาวร กับห้องสมุดเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ ในการจัดตั้ง ศูนย์วัฒนธรรม แห่งประเทศไทย เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมายุ ครบ ๕ รอบ ในพุทธศักราช ๒๕๓๐ โดยรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในรูป ของการให้เปล่าในด้าน การก่อสร้าง และจัดหาอุปกรณ์ คิดเป็นมูลค่า ๖๓๘ ล้านบาท รัฐบาลไทยรับผิดชอบใน เรื่องจัดเตรียมที่ดิน สำหรับก่อสร้างจัดสาธารณูปโภค และงบประมาณในการดำเนินการต่อไป

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงวางศิลาฤกษ์ ศูนย์ วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๘ และพระราชทานนามว่า ศูนย์วัฒนธรรม แห่งประเทศ ไทย และชื่อภาษาอังกฤษว่า Thailand Cultural Centre พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระมหากรุณาธิคุณเสด็จพระราช ดำเนินทรงเปิดอาคารอย่างเป็นทางการ ในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ นับแต่ นั้นมา ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยถือเป็น หน่วยงานราชการที่มีบทบาทยิ่งต่อการดำเนินงานทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของกลุ่มงานภายในศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 2. 17 ภาพแสดงอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลสนับสนุนโครงการ

ประวัติโครงการ

2.2.1.1 วัตถุประสงค์โครงการ

- 1) เพื่อสร้างพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านลิเก สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 2) เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริม ศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกในประเทศ
- 3) เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับลิเกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัย ที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดเป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลิเกและประชาชนทั่วไปแลเพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลิเกไทย

2.2.1.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย	ลักษณะความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
1.-นักเรียนนาฏศิลป์ ที่อยากเรียนลิเก -บุคคลทั่วไปที่อยากประกอบอาชีพลิเก	-มีความสนใจเฉพาะทางและต้องการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับลิเกไทย -ต้องการ การฝึกฝน เพื่อนำไปประกอบอาชีพ
2.-บุคคลที่สนใจในศิลปะพื้นบ้านการแสดงลิเกไทย -บุคคลในแวดวงลิเก -บุคคลในวงการศิลปินพื้นบ้านไม่ใช่แค่วงการลิเก	-เพื่อชื่นชม เรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องของลิเก -เพื่อมีพื้นที่รวมตัวในการจัดงานไหว้ครู -เพื่อมีพื้นที่รวมตัว จัดมหกรรมลิเก -เพื่อมีที่รวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนพูดคุย อัปเดตข่าวสาร
3.นักท่องเที่ยว ทั้งไทยและต่างชาติ	-มีความต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ -เพื่อพักผ่อน -เพื่อท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อความสนุกสนาน
4.-นักเรียน/นักศึกษา	-ศึกษา เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เพื่อสืบสาน -กิจกรรมส่งเสริมการแสดงออกและการสื่อสาร -ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

ตารางที่ 2. 1 แสดงคำอธิบายกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.3 ภาพลักษณ์โครงการ

โครงการนี้เกิดขึ้นเพื่อเผยแพร่และเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เกี่ยวกับลิเกไทยตลอดจนประชาชนที่สนใจการแสดงลิเกไปประกอบอาชีพ สร้างพื้นที่ส่วนกลางและให้ความสำคัญกับศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ไม่ว่าจะเป็นการอนุรักษ์ การทำลิเกให้ทันสมัย โดยจะยกระดับศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเกให้เข้าถึงได้ง่าย เพื่อเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจได้กว้างขึ้นแต่ยังคงวัฒนธรรมและศิลปะการแสดงแบบดั้งเดิมเอาไว้เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป โดยให้คนภายนอกพื้นที่ได้เข้ามารับรู้และเพื่อให้เกิดความรู้สึกความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกลักษณ์โครงการ

ภาพที่ 2. 18

- 1) สี การเลือกใช้สีในโครงการ ใช้สีที่ได้จากการสะท้อนแสงของคริสตัล ที่นักแสดงลิเกใช้ประดับบนชุดลิเก โดย คริสตัลลักษณะนี้เป็น เป็นที่นิยมมาเป็นเวลา 20 ปีที่แล้วจนปัจจุบัน ซึ่งสีที่ได้มา มีทั้งหมด 5 สี แต่ละสีมีความเข้มสีมาก สีมีความสด ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับ สีของชุดลิเก และการแต่งหน้าที่มีความเข้ม คมชัด ของลิเกในสมัยนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบโครงการ		
วัตถุประสงค์	กิจกรรม	สถานที่รองรับ
1. เพื่อสร้างพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านลิกสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม - Work shop สอนรำ แสดง ร้องลิเก - Work เรียนเกี่ยวกับเครื่องประดับลิเก	ส่วนบริการ - พื้นที่อเนกประสงค์ - ส่วนแสดงศิลปะ - ร้านอาหาร , ร้านกาแฟ - ร้านขายของ
2. เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกในประเทศ	- กิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการแสดง ร้อง รำ ลิเก เพื่อประกอบอาชีพ - work shop โดยผู้ชำนาญเฉพาะทางในแต่ละด้าน	ส่วนบริการ - ส่วนติดต่อสอบถามข้อมูล - ส่วนจัดนิทรรศการ (ชั่วคราว) - ส่วนสมัครเรียนการแสดง - ส่วนพักคอย - ห้องเรียนดนตรี - ห้องเรียนลิเก - ห้องสมุด - ส่วนจัดเก็บอุปกรณ์ <u>ส่วนสำนักงาน</u> - ส่วนงานเจ้าหน้าที่ - ห้องพักครูผู้สอน
3. เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับลิเก ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัยที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดเป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลิเกและ	- เพื่อชื่นชมเรียนรู้ประวัติศาสตร์ลิเกให้ความรู้เกี่ยวกับลิเก เช่น ดนตรี เครื่องแต่งกาย บทรำ บทร้อง ฉาก - ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม - จุดซื้อของที่ระลึก - จัดงานไหว้ครู - พื้นที่รวมตัว จัดมหรสพลิเก - รวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนพูดคุย	ส่วนบริการ - โถงต้อนรับ - ส่วนติดต่อสอบถามข้อมูล - ส่วนจำหน่ายบัตรเข้าชม - ส่วนพักคอย - ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>ประชาชนทั่วไปและ เพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของ ที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลิเกไทย</p>	<p>-พื้นที่พบบปะแฟนคลับ -พื้นที่จัดรายการพิเศษ</p>	<p>-สถานที่สำหรับmeet and greet -Street food -workshop <u>ส่วนเข้าชมการแสดง</u> - เวทีการแสดงลิเก - ส่วนที่นั่งผู้ชม <u>ส่วนเบื้องหลังการแสดง</u> - พื้นที่บนเวทีทั้งหมด - ส่วนควบคุมระบบเวที - ห้องควบคุมระบบไฟ และเสียง - ห้องแต่งตัวนักแสดง - ห้องซ้อม - ห้องเก็บอุปกรณ์ <u>ส่วนสำนักบริหาร</u> - ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ห้องประชุมพนักงาน - ห้องจัดเอกสาร - ห้องรับรอง</p>
---	--	---

ตารางที่ 2. 2 แสดงคำอธิบายองค์ประกอบโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอข่ายและขอบเขตโครงการ

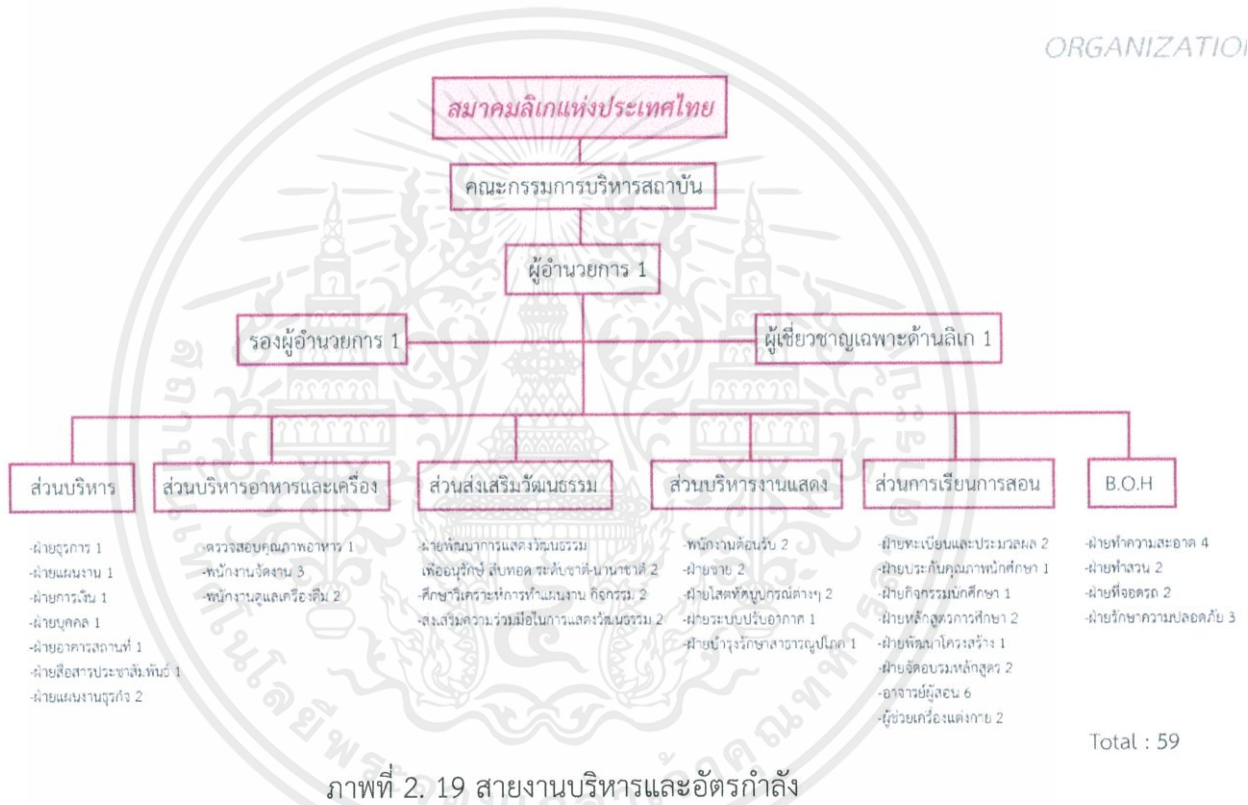
การจัดแบ่งพื้นที่	ขอข่าย โครงการ	ขอบเขต วิทยานิพนธ์	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.) โดยประมาณ
4) พื้นที่ส่วนกลาง Front of the house			
Lobby	/	/	
Restaurant	/	/	
Coffee shop	/	/	
Student class			
Beginner class	/	/	
Intermediate class	/	/	
Advance class	/	/	
Workshop area	/	/	
Performance area	/	/	
Auditorium	/	/	
Exhibition	/	/	
Outdoor Performance area	/	/	
Back of the house			
- ส่วนบริหาร			
ฝ่ายบริหาร	/		
ฝ่ายบริหารฝ่ายจัดซื้อ	/		
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	/		
ฝ่ายบุคคล	/		
ฝ่ายการเงิน	/		
- ส่วนงานสอน			
ฝ่ายสอนนาฏศิลป์	/		
ฝ่ายเครื่องแต่งกาย	/		
ฝ่ายดูแลการแสดง	/		
- ส่วนบริการ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Service entrance	/		
Staff facility	/		
storage	/		
Main entrance	/		
Engineering service	/		
Service parking	/		

ตารางที่ 2. 3 แสดงคำอธิบายขอบข่ายของโครงการและขอบเขตของการศึกษาในวิทยานิพนธ์

สายงานบริหารและอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดข้อกำหนด

วัฒนธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติของศิลปินนักแสดงลิเก

2.2.6.1 ผู้ที่อายุน้อยกว่าต้องเคารพและนอบน้อมให้ผู้อาวุโสกว่าเสมอ เรื่องนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญของวงการลิเก

2.2.6.2 การไหว้ครูประจำปี ลิเกต้องมีการไหว้ครูประจำปีซึ่งเป็น เอกลักษณ์ของไทยอย่างหนึ่งพิธีนี้เป็นพิธีใหญ่ มีเครื่องสังเวศครบเครื่องตั้งบูชาครู มีครู ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ครอบตามพิธีผู้แสดงต้องให้ครูเป็นผู้ครอบก่อนการฝึกหัด ในกรุงเทพฯจะไป ร่วมไหว้ครูกับดนตรีและการแสดงอื่น ๆ มีพิธี ไหว้ครูที่วัดพระพิเรนทร์ของสมาคมสหทัยศิลปิน ทุกปีมีนายนิ่ม โพธิ์เอี่ยม เป็นพิธีกร แต่ปัจจุบันคือนายบุญเลิศ นางพินิจ ศิลปินแห่งชาติ เป็นพิธีกร โรงพิธีจัดอย่างสวยงาม

ผู้แสดงลิเกแม้จะไหว้“พ่อแก่” ทุกครั้งที่แสดง แต่ก็ยังต้องมีการไหว้ครูประจำปี ซึ่งอาจจัดขึ้นในวงการลิเกหรือในวงการศิลปินรวมเป็นการแสดงความเคารพ ความกตัญญู ต่อครูบาอาจารย์และเป็นการทดสอบความสามารถศิษย์รุ่นหลังด้วย เพราะแต่ละคณะ จะจัดการแสดงมาประชันกันคล้ายกับเป็นการประกวดในตัว

รายละเอียดองค์ประกอบโครงการ

Workshop

- พบปะคนดังในการแสดงสาขาต่างๆของลิเก
- สอนตัดเย็บชุดลิเก เรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องประดับ
- เรียนรู้เกี่ยวกับ Makeup ของลิเก

Exhibition (ชั่วคราว)

- เรื่องแฟชั่นเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับลิเก
- เรื่อง งานสถานที่แสดง
- เรื่อง งานไหว้ครูนาฏศิลป์
- เรื่อง งานมหรหรรมลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ข้อมูลเปรียบเทียบ

3.1 กรณีศึกษาเปรียบเทียบ

เวทีโรงลิเกคณะอดิเทพ ฟ้ารุ่ง

ภาพที่ 3.1 เวทีโรงลิเกคณะอดิเทพ ฟ้ารุ่ง

เวลา	กิจกรรม	สถานที่	ผู้ใช้งาน
12.00	-ตั้งเวที (ใช้ตั้งเวลา 5-7 ชม.)	พื้นที่โล่ง,ลานวัด	พนักงานตั้งเวที
19.00	-นักแสดงเริ่มแต่งหน้า	-บนเวทีโซนด้านหลัง	นักแสดง
19.45	-จำหน่ายหลวงพ่อก (กรณีสถานวัด)	-ลานอเนกประสงค์	นักแสดง
20.40 - 00.30	-รำถวายมือหน้าเวที และเริ่มทำการแสดง	-ด้านหน้าเวที	นักแสดง
00.30	-ลาโรง,นักแสดงพบปะคนดู	-หลังเวทีหรือหน้าเวที ด้านล่าง	นักแสดง

ตารางที่ 3. 1 รายละเอียดเวลาคณะอดิเทพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

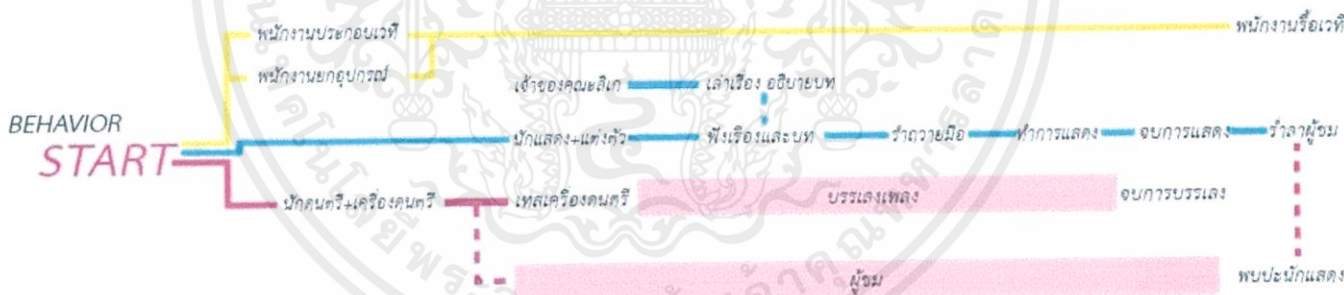
ภาพที่ 3.2 ภาพบรรยากาศหลังโรงลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER -QUANTITY จำนวนนักแสดง 30-50 คน จำนวนนักดนตรี 8-10 คน	TYPE BUILDING ประเภทเวที THE PROSCENIUM ACCESSIBILITY ทางเข้าหลักคือด้านข้างของเวที มีบันไดเล็กๆให้เดินขึ้น Servise way มีรถบรรทุกของมาจอด เทียบด้านหลังเวทีแล้วยกของขึ้นเวที	SPACE พท.ทั้งหมด 200 SQ.M. ZONING แบ่งโซนด้านหน้าเวทีเป็นส่วนของการแสดงและด้านหลังเวทีใช้เป็นโซนแต่งตัว CIRCULATION ด้านหลังเวที อยู่ที่ระยะ 90 cm. DESIGN ใช้ฉากหน้าเวทีสีฟ้า ทำให้รู้สึกสบายตา เมื่อประกอบกับแสงสี ที่ส่องเข้าไปยังฉากและผู้แสดงทำให้ชุดผู้แสดงเด่นขึ้นมา

ตารางที่ 3. 2 ตาราง casestudy

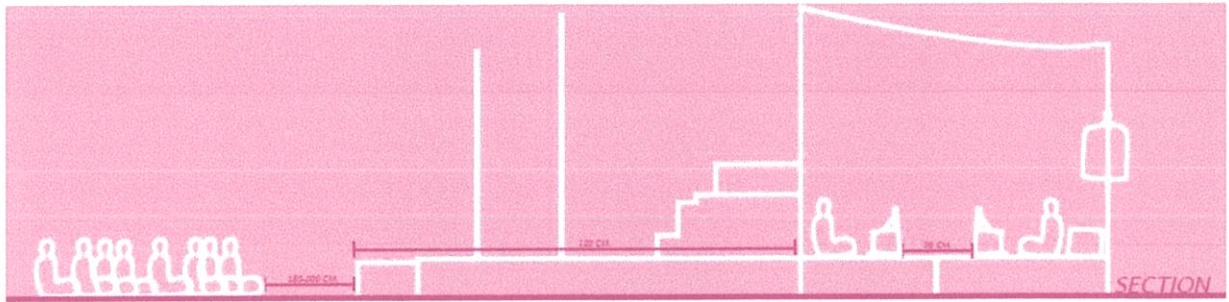
BEHAVIOR & ACTIVITIES

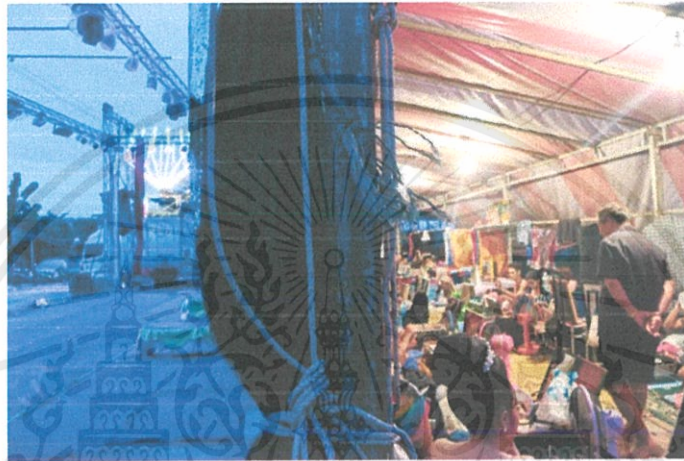
ภาพที่ 3. 3 BEHAVIOR & ACTIVITIES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ERGONOMIC & SCALE

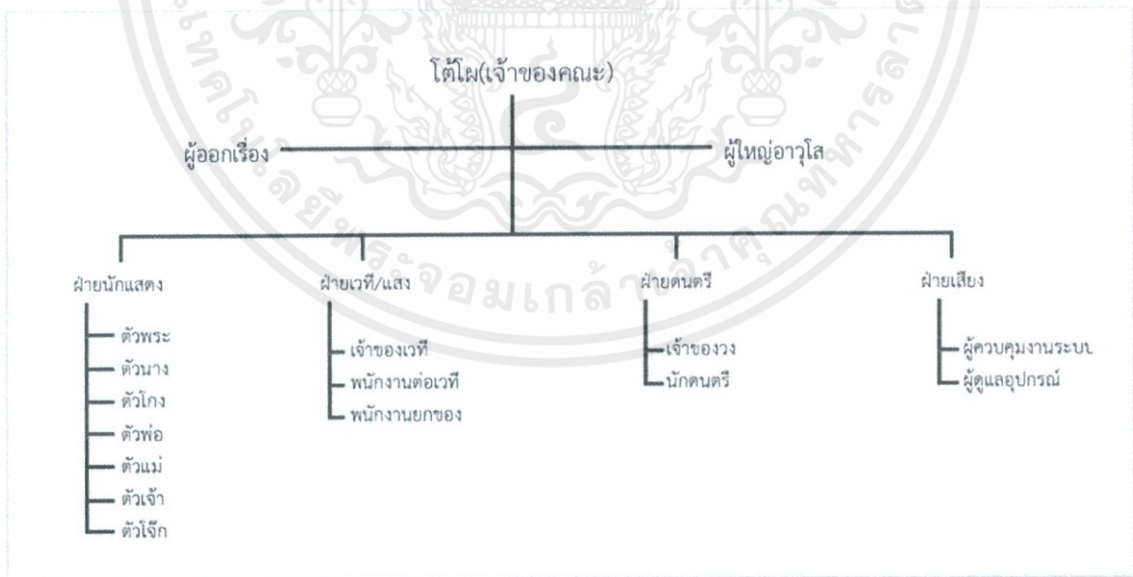

ภาพที่ 3. 4 ภาพกราฟฟิกแสดงส่วนหน้าเวทีและหลังเวที

ภาพที่ 3. 5 ภาพแสดงส่วนหน้าเวทีและหลังเวที

ORGANIZATION

ภาพที่ 3. 6 ORGANIZATION คณะลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SINGHA D-LUCK CINEMATIC THEATRE

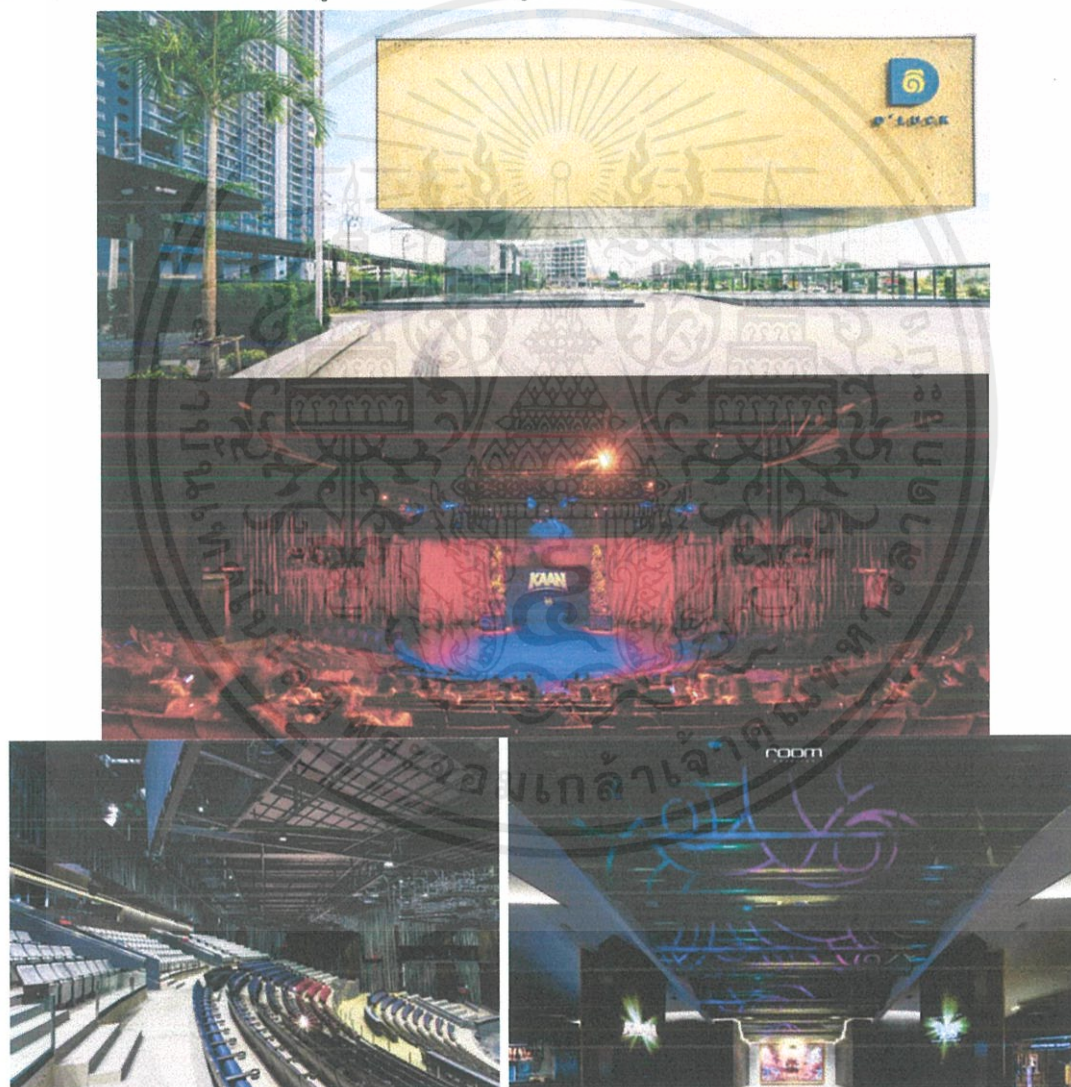
Location : 168/8 หมู่ 12 ถนนเทพประสิทธิ์ ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

Architect : A49 Limited

Engineer : AE49 Limited

AREA : 9924 SQ.M.

ภายในโรงละคร ที่นั่งถูกออกแบบพิเศษเพื่อมอบประสบการณ์ในการรับชมการแสดงได้ครบทุกอรรถรส ด้วยการแบ่งโซนตามระดับความสูงทั้ง Sky Zone, Cloud Zone, Star Zone และ Ocean Zone นอกจากนี้ยังเพิ่มไฮไลท์ก่อนการแสดงด้วยผนังไม้ที่ออกแบบโดยการเจาะรูเป็นลวดลายแล้วแต้มด้วยสีทองคล้ายเทคนิคลงรักปิดทองสมัยโบราณ ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ชมจากฟ้าและเวทีก่อนการแสดงจะเริ่มได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 3. 7 แสดงภายในอาคาร SINGHA D-LUCK CINEMATIC THEATRE

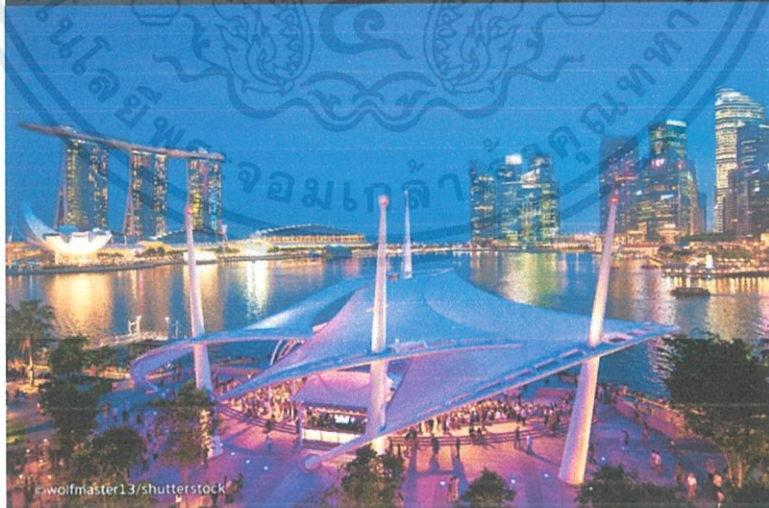
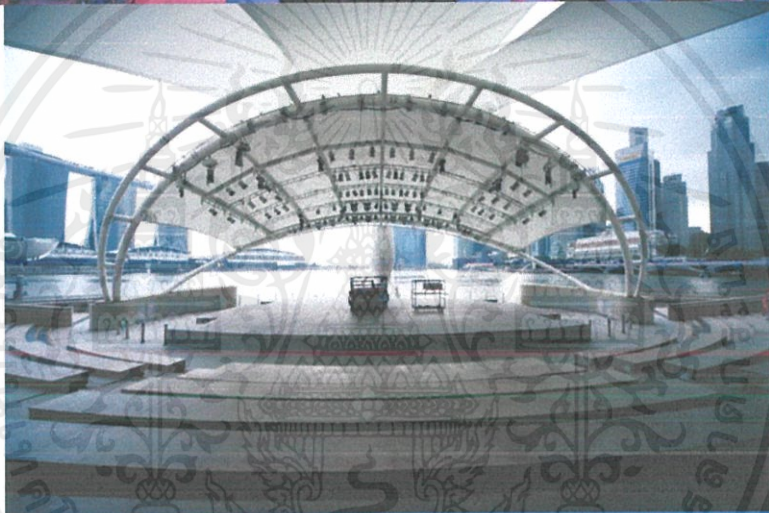
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER รองรับผู้ชมได้กว่า 1,400 ที่นั่ง/ รอบ	TYPE BUILDING CONSTRUCTION SYSTEM -โครงสร้างขนาดใหญ่ที่ต้องการช่วง พาดของเสากว้างเป็นพิเศษ ทำให้ การออกแบบโครงสร้างหลักของโรง ละครใช้โครงสร้างเหล็กรูปพรรณรีด ร้อนเพื่อให้ได้พื้นที่ภายในกว้างขวาง แบบไม่มีเสาคันระหว่างกลาง ACCESSIBILITY Levitation ที่หมายถึง การลอยตัว โดยการสร้างรูปด้านอาคารที่ดูเบา ลอยจนเหมือนลอยอยู่กลาง อากาศ ซึ่งเหตุผลที่ทำให้อาคาร เหมือนลอยได้นั้น ก็คือการใช้กระจก เจาะกับพื้นที่ชั้นล่าง	SPACE พท.ทั้งหมด 9924 SQ.M. Auditorium เป็น VOID ขนาดใหญ่ ZONING แบ่งโซนตามระดับความสูง Sky Zone, Cloud Zone, Star Zone และ Ocean Zone DESIGN หยิบเอานาฏยกรรมสมัยโบราณ ที่ เรียกว่า “การรำประเลง” หรือการ รำเบิกโรงของละครในสมัยก่อน ที่ เชื่อว่าเป็นการเสริมสิริมงคลและ ช่วยปิดเป่าสิ่งไม่ดีที่จะเป็นอุปสรรค ในการแสดงออกไป เปรียบเป็น การเตรียมความพร้อมก่อนการ แสดงมาเป็นแรงบันดาลในการ ออกแบบ

ตารางที่ 3. 3 แสดงคำอธิบาย case study SINGHA D-LUCK CINEMATIC THEATRE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE ESPLANADE THEATRE SINGAPORE

ภาพที่ 3. 8 The Esplanade Theatre Singapore

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER -QUANTITY เป็นที่สาธารณะ ทุกเพศทุกวัยสามารถเข้ามาใช้ งานได้ฟรี รองรับแขกได้ 450 คนและ สามารถรองรับผู้ชมได้มากถึง 600 คน BEHAVIOR & ACTIVITIES CONCERT HALL THEATRE RECITAL STUDIO THEATRE STUDIO REHEARSAL STUDIO ANNEXE STUDIO HOSPITALITY SPACES ROOF TERRACE OUTDOOR THEATRE JENDELA (VISUAL ARTS SPACE) ETC.	ACCESSIBILITY ลักษณะกลางแจ้ง ทางเข้า สามารถ เข้าได้หลายทาง	DESIGN FROM A FLOWER-SHAPED LAYOUT THAT REPRESENTED A LANTERN IN A PARK, TO WHAT WAS DESCRIBED AS "CONCRETE BLOBS" RESTAURANT THEATER ART CAMP JOGGING CHILL BY DP ARCHITECTS AND MICHAEL WILFORD & PARTNERS โรงละครกลางแจ้งสามารถนั่งริมน้ำ ยาว 300 เมตรไปตามอ่าวมารีน่า พื้นที่แห่งนี้มีการแสดงหลากหลาย ตั้งแต่ดนตรีการเต้นรำและโรงละคร ซึ่งสามารถเพลิดเพลินภายใต้ท้องฟ้า ที่เต็มไปด้วยดวงดาว

ตารางที่ 3. 4 ตาราง casestudy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงละครภัทราวดี วิกหัวหิน 62/70 ซอยหมู่บ้านหัวนา ถนนเพชรเกษม ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

77110

ภาพที่ 3. 9 โรงละครภัทราวดี

ภัทราวดี เธียเตอร์ เนรมิตเนื้อที่กว่า 30 ไร่ ในอำเภอหัวหิน เป็นพื้นที่สร้างสรรค์แห่งใหม่ของประเทศ ในนามวิกหัวหิน ศิลปะสถานเพื่องานศิลปะ โรงละครแห่งใหม่ของประเทศในอำเภอหัวหิน ประกอบไปด้วยโรงละครในร่ม ขนาด 300 ที่นั่ง โดมดอกไม้ โรงละครกลางแจ้งท่ามกลางหมู่บ้าน Arts Camp ที่พักเพื่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในรูปแบบประติมากรรมปูนปั้นและ ลาน Promenade ลานเอนกประสงค์สำหรับจัดการแสดงและทำกิจกรรมต่างๆรวมทั้ง โรงเรียนภัทราวดีมัธยมศึกษา หัวหิน ซึ่งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ประวัติ

“วิกหัวหิน” ที่มาของชื่อนี้มาจากคำว่า “วิก” เป็นคำที่คนไทยเคยใช้เรียกโรงมหรสพ หรือโรงละคร “วิกหัวหิน” จึงสื่อความหมายว่า เป็นโรงมหรสพ หรือโรงละครที่ตั้งอยู่ในหัวหินนั่นเอง ด้วยพื้นที่กว่า 30 ไร่ “ครูเล็ก” (คุณภัทราวดี มีชูธน) ได้สร้างสรรค์ให้ที่นี่เป็นศิลปะสถานเพื่องานศิลป์และการละครแห่งใหม่ที่ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ เกิดขึ้นจากความตั้งใจ และทุ่มเท โดยมุ่งหมายให้เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม ทั้งการแสดง การละคร และงานศิลปะ โดยส่วนหนึ่งของที่นี่ได้เปิดเป็นโรงเรียนโดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนภัทราวดีมัธยมศึกษาหัวหิน” เพื่อเป็นสถานที่ฝึกอบรมเยาวชนไทย ให้เรียนรู้ และรู้จักการผสมผสานความรู้ทางวิชาการกับจินตนาการ โดยใช้ความคิดที่สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดเป็นรูปธรรม ทั้งในรูปแบบของการแสดง หรือการจัดนิทรรศการ อันมีคุณค่า และสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.1 โปรแกรม

Special Facilities

1. Art camp มีสถานที่ให้ workshop เป็นแบบ week end course ซึ่งสามารถเข้าพักในส่วนของ Accommodation part ได้เลย สอนการแสดงโดยทีมงานของ Patravadi theatre นอกจากนี้ยังกำหนด class เองได้อีกด้วย

2. Class room เป็นส่วนหนึ่งของ Art camp

3. Theatre

4. ลานเอนกประสงค์ เป็นแบบ semi – indoor

5. ลานเอนกประสงค์ เป็นแบบ semi – indoor ไว้สำหรับรับประทานอาหาร

5.other service ว่างรองรับสำหรับ ทัวร์, กิจกรรมอื่นๆ, workshops, yoga, clay sculpture, โชว์การแสดง เป็นต้น

Weekend school

แบ่งห้องเรียนตาม level (4 sessions per month)

1. Beginner

2. Intermediate

3. Advance

Private class

ต้องจองก่อน 1 อาทิตย์

3.1.4.2 งานออกแบบ

วิกหัวหิน เป็นศิลปะสถานเพื่องานศิลป์และการละครแห่งใหม่ ของประเทศไทยท่ามกลางบรรยากาศธรรมชาติของหัวหิน มีโรงละครวิกหัวหิน ซึ่งเป็นโรงละครในร่มขนาด 300 ที่นั่ง สร้างแบบสถาปัตยกรรมสไตล์โมเดิร์น ที่พร้อมด้วยระบบเทคนิค และแสงสีเสียงที่ได้มาตรฐานระดับสากล มี “โดมดอกไม้” ซึ่งเป็นโรงละครกลางแจ้ง มีโครงสร้างเหล็กตัดก่อตัวขึ้นเป็นรูปโดมที่มีความอ่อนช้อยสวยงาม พื้นที่นี้จะใช้ในการแสดง หรือจัดทำเป็นสถานที่จัดเลี้ยง มินิคอนเสิร์ต หรือสาธิตการแสดงรูปแบบต่างๆ ก็ได้ อีกทั้งมี “ลาน Promenade” เป็นลานเอนกประสงค์ ที่พร้อมรองรับความคิดสร้างสรรค์อันหลากหลาย สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ได้ตามความต้องการไม่ว่าจะเป็นการแสดง กีฬากลางแจ้ง งานแสดงสินค้า ออกกำลังกายเป็นหมู่คณะ นิทรรศการศิลปะเชิงประติมากรรม

เอกลักษณ์ ที่พักเป็นบ้านดิน กระท่อมแบบไม้ซ้ากัน แบ่งเป็นหลังให้เลือก ได้แก่ บ้านหญิงอ้วน 1-2, บ้านกลาง, บ้านริมบ่อ, บ้านแฝด 1-2, บ้านริมครัว, บ้านริมรั้ว, บ้านหมี และบ้านหมู่พล ที่รอบรับครอบครัวกลุ่มใหญ่ และกลุ่มสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER -QUANTITY จำนวนนักแสดง 30-50 คน จำนวนนักดนตรี 8-10 คน	TYPE BUILDING ประเภทเวที THE PROSCENIUM ACCESSIBILITY ทางเข้าหลักคือด้านข้างของเวที มีบันไดเล็กๆให้เดินขึ้น Servise way มีรถบรรทุกของมา จอดเทียบด้านหลังเวทีแล้วยกของขึ้น เวที	<i>ZONING</i> แบ่งโซนด้านหน้าเวทีเป็นส่วนของ การแสดงและด้านหลังเวทีใช้เป็น โซนแต่งตัว

ตารางที่ 3. 5 ตาราง casestudy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยเป็นสถาบันระดับนานาชาติที่ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Thailand Cultural Centre เป็นแหล่งศูนย์กลางการให้การศึกษาแก่สังคม (Social Education) โดยเน้นงานด้านศิลปวัฒนธรรมผ่านศิลปะการแสดง (Performing Arts) กิจกรรมด้านการศึกษาที่จัดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นความคิดริเริ่มของเด็กและเยาวชนการจัดนิทรรศการหมุนเวียนและถาวร กับห้องสมุดเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม

โดยมีแนวความคิดในการออกแบบ คือ ออกแบบโดยแสดงออกถึงความเป็นไทย เพื่อนาเสนอความเป็นไทยให้ต่างชาติได้รู้จัก พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันในบรรดาประเทศต่างๆทั่วโลก

Facility ต่างๆของศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

1. หอประชุมใหญ่

จำนวนที่นั่งสำหรับผู้ชมการแสดง 1,757 ที่นั่ง - ชั้นล่าง ที่นั่ง 1,201 ที่นั่ง

- ชั้นสอง ที่นั่ง 234 ที่นั่ง

- ชั้นสาม ที่นั่ง 322 ที่นั่ง

วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ : โถงทางเข้า พื้น พรหม

ผนัง หินแกรนิต

: ภายในโรงละคร พื้น กระเบื้องยาง (บริเวณที่นั่งผู้ชม)

ไม้ (บริเวณเวทีการแสดง)

ผนัง ไม้

หินแกรนิต

เพดาน ไม้

2. หอประชุมเล็ก

เป็นอาคารแยกออกมาจากอาคารหอประชุมใหญ่มี การตกแต่งไม่ละเอียดเท่าหอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยโดยมีรายละเอียดภายในดังนี้

ขนาด ประมาณ 2,000 ตารางเมตร

ที่นั่ง จัดเป็นระบบอัฒจันทร์ชั่วคราว สามารถพับเก็บได้ 240 ที่นั่ง ตั้งเก้าอี้เพิ่มเติมตามผังการจัดที่นั่งได้อีก 192

ที่นั่ง รวม 432 ที่นั่ง

ห้องสำหรับใช้ประโยชน์ต่างๆ

1) ห้องแต่งตัว จำนวน 6 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ห้องโถง

3) ห้องเตรียมอาหารสำหรับจัดเลี้ยง

วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ ผนัง ผนังแบบก่ออิฐฉาบปูนเรียบทาสีขาว
พื้น ปูนขัดมัน เพดาน ยกเพดานสูงด้านบนเปิดช่องแสง

3. โรงละครกลางแจ้ง (นามาวิเคราะห์การออกแบบ)

อยู่บริเวณด้านหลังหอประชุมเล็กศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จำนวนที่นั่งสำหรับผู้ชมการแสดง
จำนวน 1,000 ที่นั่ง

1.1 ขนาด 16 ตารางเมตร จำนวน 2 ห้อง (ห้อง 1 และ 2)

1.2 ขนาด 25 ตารางเมตร จำนวน 2 ห้อง (ห้อง 3 4 และ 6)

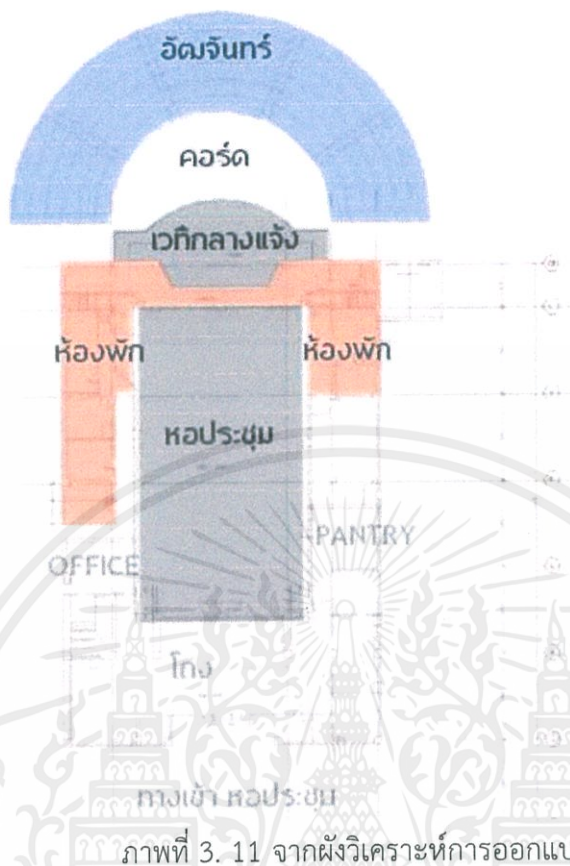
1.3 ขนาด 32 ตารางเมตร จำนวน 2 ห้อง (ห้อง 5 และ 7)

2 ห้องโถง

ภาพที่ 3. 10 โรงละครกลางแจ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3. 11 จากผังวิเคราะห์การออกแบบ

จากผังวิเคราะห์การออกแบบ

- 1) อฒจันทร์
- 2) เป็นทรงครึ่งวงกลมโดยรอบเวที ทำให้คนตีโอบล้อมและใกล้ชิดกับการแสดง ลักษณะตรงที่ นั่งเน้นที่นั่งด้วยการปูกระเบื้อง ทำให้รู้ที่ตาแหน่งที่นั่ง ลักษณะการนั่งชมเป็นแบบนั่งพื้น
- 3) เว้นระยะระหว่างเวทีกับที่นั่งคนตีด้วยการสร้างคอร์ดหย้าตรงกลาง และการทำเป็นหย้าเป็นการบอกคนว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่ได้มีเวทีให้
- 4) เวทีแสดงอยู่ติดอาคารหอประชุมเล็ก ทางเข้า - ออก ห้องแต่งตัวใช้ส่วนของหอประชุมเล็ก
- 5) ห้องพัก ห้องแต่งตัวนักแสดง อยู่ด้านข้างหอประชุมเล็กทั้งสองข้าง และขึ้นบันไดด้านข้าง
- 6) ไปชั้นที่ 2 เป็นห้องแต่งตัว และห้องพัก 94
- 7) หอประชุมเล็ก สามารถพับเก็บที่นั่งเข้าไปได้ ทำให้อาคารเป็นลานอเนกประสงค์ในร่มได้ในพื้นที่เดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อาคารนิทรรศการและบริการทางการศึกษา

เป็นอาคารแฝดสูง 3 ชั้น ประกอบด้วย

1) ห้องนิทรรศการชั่วคราว (ชั้นที่ 1)

เป็นห้องสำหรับจัดนิทรรศการหมุนเวียนทางด้านศิลปวัฒนธรรมตามหัวข้อที่กำหนด และจัดนิทรรศการจากผู้ที่มีความสนใจมาร่วมกันจัดแสดง

2) ห้องนิทรรศการถาวร (ชั้นที่ 2)

จัดแสดงเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยวัฒนธรรมของชาติไทยมีเรื่องราวสำคัญๆ คือ

- ความเป็นมาของชาติไทย
- ภูมิจักรวาล
- ภาษาและวรรณคดี
- การดำรงชีวิตของคนไทยและวัฒนธรรมข้าว
- ประเทศไทยกับโลก
- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของชาติไทย

3. ห้องสมุดวัฒนธรรม (ชั้นที่ 3)

เป็นห้องสมุดที่เน้นข่าวสารและความรู้ทางด้านวัฒนธรรมโดยเฉพาะ เปิดบริการตลอดทั้งปี ให้ประชาชนเข้ามาศึกษาอ่านหนังสือ วารสาร และนิตยสารทางศิลปวัฒนธรรม มีบริการหนังสือพิมพ์และข่าวสารรายวัน มีบริการให้ฟัง ให้อudiobook ให้ดูเทปโทรทัศน์ ทั้งด้านวรรณคดี และการบันเทิง

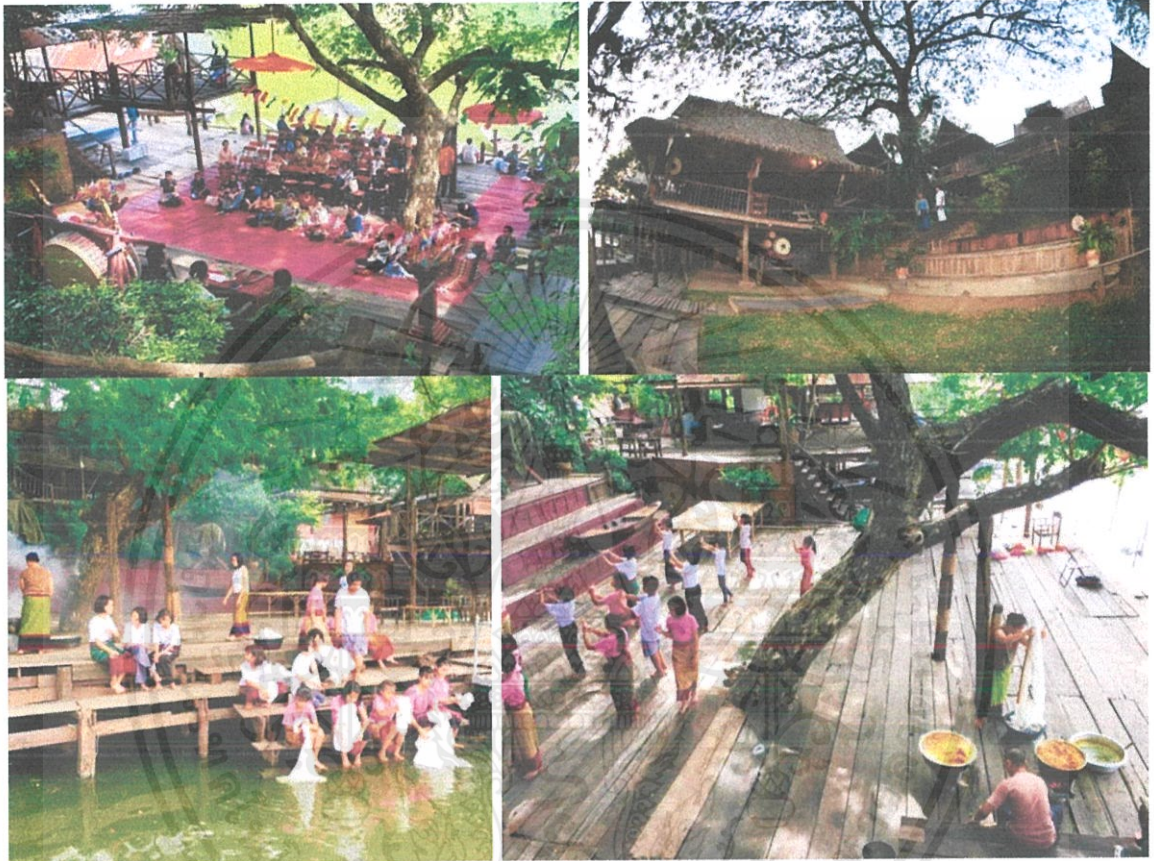
4. ห้องประชุมบริการทางการศึกษาและห้องรับรอง

5. ลานอเนกประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยวน

พิพิธภัณฑ์และศูนย์ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวไทยวนที่อยู่ในภาคกลาง ที่รวบรวมเรือนไม้ทรงไทยโบราณอายุประมาณ 80 – 100 ปี และเรือลุ่มน้ำป่าสัก โดยอาจารย์ทรงชัย วรรณกุล ซึ่งเป็นเจ้าของเรือนและพื้นที่ตั้งปณิธานในการอนุรักษ์ไว้เพื่อสืบสานวัฒนธรรมไทยวนและต้องการให้เป็นศูนย์ศึกษา ศิลปวัฒนธรรมไทยล้านนาแก่คนในบริเวณภาคกลาง

ภาพที่ 3. 12 บรรยากาศหอวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยวน

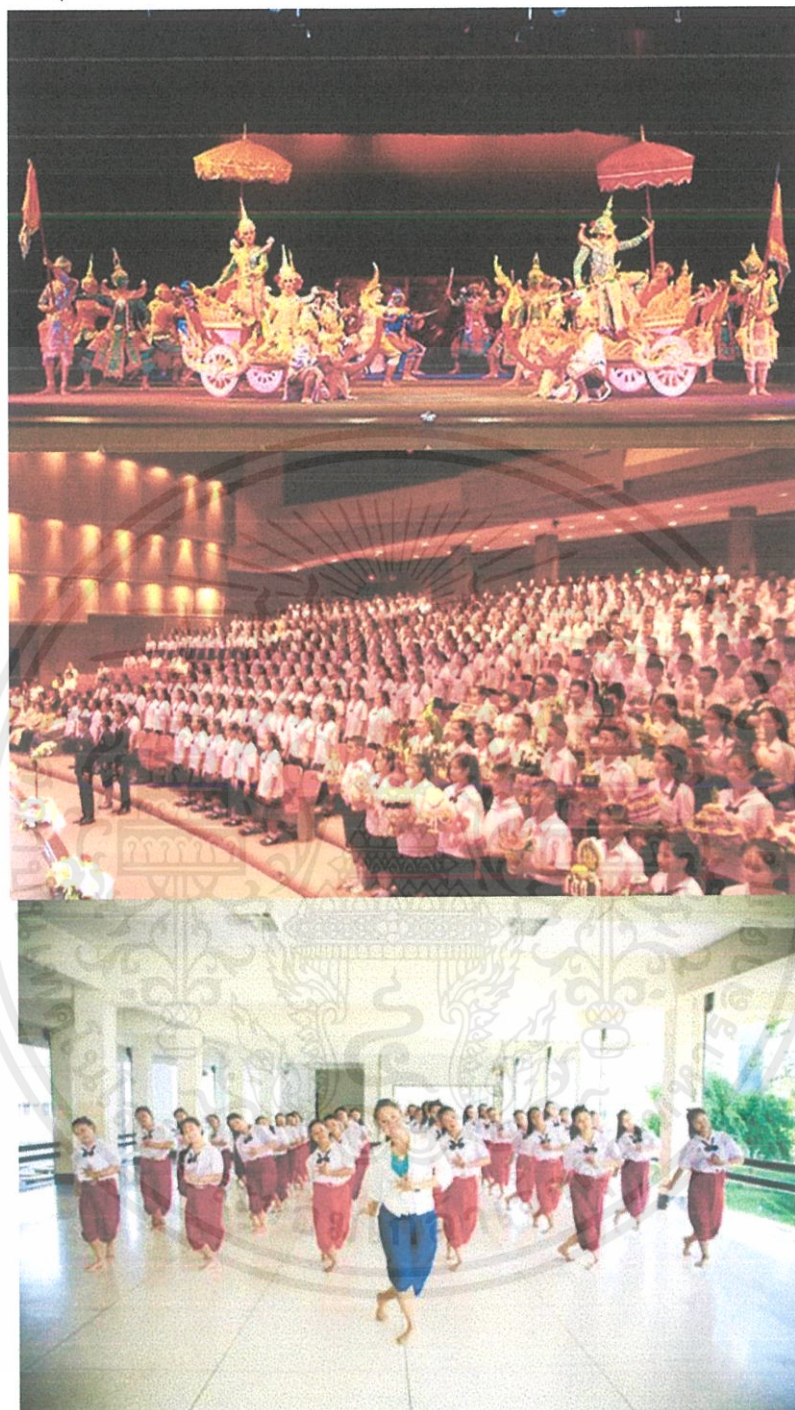
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
<p>USER</p> <p>นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศ</p> <p>ที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>JOGGING</p> <p>CHILL</p> <p>THEATER</p> <p>ART CAMP</p>	<p>TYPE BUILDING</p> <p>บ้านเรือนไทย เป็นบ้านไทยวน</p> <p>CONSTRUCTION SYSTEM</p> <p>เสาและคาน</p>	<p>SPACE</p> <p>พื้นที่จัดแสดง คือ ส่วนของเรือนไทย และพื้นที่โดยรอบ เป็นการจำลองให้มืองค์ประกอบเหมือนบ้านที่อยู่อาศัยจริงๆ ทั้งเรือนหลัก เรือนย่อย ห้องโถงห้องนอน โดยทุกห้องจะจัดแสดงวัตถุและบรรยากาศแบบชาวไทยวน</p> <p>ZONING</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ประวัติและวิวัฒนาการ 2) วิถีชีวิตของ 3) กลุ่มชนเผ่า 4) วัฒนธรรมและประเพณี 5) ภูมิปัญญา <p>DESIGN</p> <p>หอวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยวน สระบุรี</p> <p>เกิดจากแรงบันดาลใจของอาจารย์ทรงชัย วรรณกุล</p> <p>ที่ต้องการจะอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยวน</p>

ตารางที่ 3. 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

ภาพที่ 3. 13 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

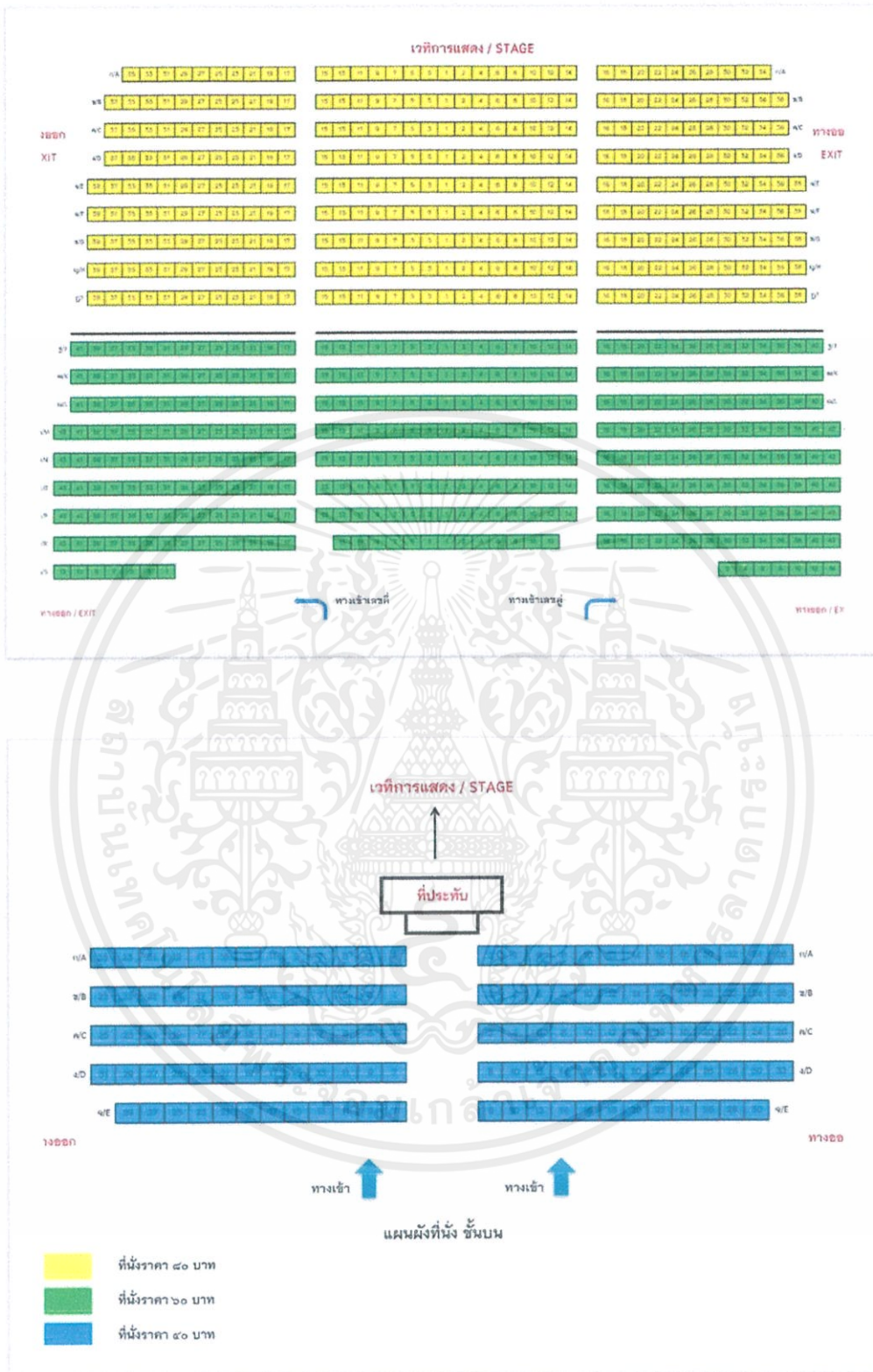
วัน	คาบที่ ๑	คาบที่ ๒	คาบที่ ๓	คาบที่ ๔	พัก	คาบที่ ๕	คาบที่ ๖	คาบที่ ๗
	เวลา	๐๘.๓๕-๑๐.๑๕ น.	๑๐.๓๕-๑๒.๑๕ น.	๑๒.๓๕-๑๔.๑๕ น.		๑๔.๓๕-๑๖.๑๕ น.	๑๖.๓๕-๑๘.๑๕ น.	๑๘.๓๕-๒๐.๑๕ น.
จันทร์	กิจกรรมแนะแนว โดย อ.ก. อ.ปญญาพร	ปฏิบัติเอก (แยกคนสาขาวิชาของตนเอง) จำนวน ๑๒ ชั่วโมง			๕.๕ นาที	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง ๑๓๖ อ.กัญญา		ดูสื่อออนไลน์
อังคาร	วิ๒๒๑๐๑(สุข) ห้อง อ.พละ	วิ๒๒๑๐๑(ประวิชา) ห้อง อ.พชวัญญา				วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.สนธยา	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.อมรรัตน์	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.เกษร
พุธ	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.อมรรัตน์	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง T.Dave				วิ๒๒๑๐๑ (com) ห้อง Com. อ.กรวรรค	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.พชวัญญา	กิจกรรมชมรม/ ป็นวิทยุประโยชน์
พฤหัสบดี	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.เกษร	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.นาวรัตน์				วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.อมรรัตน์	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง T.Dave	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.พชวัญญา
ศุกร์	วิ๒๒๑๐๑ (com) ห้อง อ.กรวรรค					วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.เกษร	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.พชวัญญา	วิ๒๒๑๐๑ ห้อง อ.สนธยา
หมายเหตุ	๑. วันศุกร์ ใช้ตารางเรียนแบบที่ ๔ (คาบละ ๕๐ นาที) คาบที่ ๑ เริ่มเรียนเวลา ๐๘.๒๐ น.							

ภาพที่ 3. 14 ตารางเรียนนักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

ภาพที่ 3. 15 หอประชุม วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3. 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER นักเรียนชั้น มัธยมศึกษา-ปริญญา ตรีจำนวน 600 คน BEHAVIOR & ACTIVITIES นักเรียน 50 คน แบ่งเป็นตัวพระ และตัวนาง ต่อ ครูผู้สอน 4 คน โดยใช้เวลาเรียนรำ 12 ชม./ สัปดาห์	TYPE BUILDING อาคารเรียน CONSTRUCTION SYSTEM เสาและคาน	SPACE ZONING ออกดอริยม มี 3 โซน ชั้น1 มี 2 โซน ชั้น2 มี 1 โซน

ตารางที่ 3. 7 ตาราง casestudy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THAI FIT

เรื่องที่เราให้ความสำคัญที่สุดของเพลงคือ จังหวะและอารมณ์ของเพลงจะต้องส่งเสริมให้เหมาะสมกับช่วง Warm Up Training และ Cool Down เช่น Training จะมีจังหวะเพลงที่ 120 BPM สอดคล้องกับอัตราการเต้นของหัวใจ” ครูติวเล่าพร้อมกับชวนให้ฟังเสียงซอด้วงที่เรอบรรเลงในเพลงระบำนกยูง ประกอบเมโลดี้บางส่วนที่มีกลิ่นอายระบำโบราณสมัยสุโขทัย เพื่อใช้เป็นเพลงประกอบห้องเรียน Thai Myth

สำหรับห้องเรียน Thai Folk นอกจากเพลงชาวเลในจังหวัดสงขลา ประกอบการเดินที่ใช้สะโพกเยาะๆ แล้ว ครูติวและทีมยังเปลี่ยนผ้าโจงกระเบนเป็นผ้ามัดย้อมสำหรับการรำประกอบเพลงภาคใต้ที่นั่นด้วย ส่วน Thai Martial Arts แม้จะเป็นเพลงปี่พาทย์ แต่ก็ไม่ได้ทำออกมาจนน่ากลัวและเอือมไม่ถึง

ครูผู้สอนของ Thai Fit ต้องมีความพิเศษแตกต่างจากครูสอนนาฏศิลป์ทั่วไปอย่างไร เราถาม

“เพราะไม่เหมือนรำไทยเลย ที่จะต้องทำท่าเดียวกันต่อเนื่องไปทั้งเพลง แต่ Thai Fit คือการต้องทำซ้ำๆ และองศาของท่าทางก็ไม่ใช่แบบรำไทยที่เคยรำเรียนเลย แรกๆ ครูก็จะรู้สึกขัดตัวขัดใจเหมือนกัน” ครูติวเสริมหลักการเลือกครูของ Thai Fit ที่รำไทยเป็นอย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องรำเป็นอย่างดีและสอนได้ ที่สำคัญต้องเป็นคนเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ

ที่ Thai Fit แบ่งห้องเรียนออกเป็น 3 รูปแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนเลือกตามความชอบ ประกอบด้วย Thai Myth คลาสที่ทำรำได้แรงบันดาลใจมาจากระบำมาตรฐานหรือระบำโบราณคดี เช่น สุโขทัย ทวารวดี เป็นต้น อ่อนช้อยสวยงาม Thai Folk คลาสที่ทำรำสนุกๆ ประยุกต์มาจากนาฏศิลป์พื้นบ้านของภูมิภาคต่างๆ และ Thai Martial Arts คลาสที่ทำรำมาจากศิลปะป้องกันตัว กระบี่กระบอง และการรำโขน มีความทะมัดทะแมง

เพลงที่ตั้งอยู่ตลอด 60 นาที ทำให้เราหายสงสัยเรื่องความแข็งแรงในความอ่อนช้อยและความอ่อนช้อยในความแข็งแรง เหมือนที่ใครบอกไว้ว่าแค่ขยับก็เท่ากับออกกำลังกาย ครูติวบอกว่าเป้าหมายของ Thai Fit ไม่

เน้นท่วงท่าที่สวยงาม แต่มันคือการสำรวจตัวเอง เช่น เมื่อรู้ว่าไหล่ไม่เท่ากัน สะโพกไม่เท่ากัน คุณครูก็จะให้การบ้านไป ถ้าสะโพกไม่เท่ากันมันมีท่าเชิงนะ เช่น ท่าขยำข้าวเหนียว ก็สามารถช่วยได้ เพราะถ้าใครติดปัญหาส่วนไหนก็ทำส่วนนั้นเป็นพิเศษ

ภาพที่ 3. 17 ภาพบรรยากาศกิจกรรม thai fit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thai Fit
STUDIO
@ BIDA Sukhumvit 42
December 2018

Date	Time	Class	Instructor
SAT : 1	11.30 AM	Thai Martial Arts	MINT
TU : 4	7 PM	Thai Folk	MAPRANG
SAT : 8	11.30 AM	Thai Martial Arts	MINT
TU : 11	7 PM	Thai Folk	MAPRANG
SAT : 15	11.30 AM	Thai Martial Arts	MINT
TU : 18	7 PM	Thai Folk	MAPRANG
SAT : 22	11.30 AM	Thai Folk	MINT
TU : 25	7 PM	Thai Martial Arts	MAPRANG

Thai Fit

JOIN US!

Promotions

- WALK IN AND TRIAL CLASSES 500 ฿ (VALID FOR 2 CLASSES)
- 10 CLASSES PACKAGE 1,500 ฿ (VALID FOR 4 MONTHS)
- 20 CLASSES PACKAGE 3,000 ฿ (VALID FOR 6 MONTHS)

- Line ID: @thaifitstudio
- FB: @thaifitstudio
- Tel: +66 85 142 7682
- IG: thaifitstudio

ภาพที่ 3. 18 รายละเอียดคอร์สเรียนของ thai fit

USER	ลักษณะอาคาร	ลักษณะภายในอาคาร
USER ผู้ที่แสวงหาประสบการณ์การ ออกกำลังกายในรูปแบบใหม่ BEHAVIOR & ACTIVITIES กิจกรรม 3 แบบ Thai Myth ,Thai Folk ,Thai Martial Arts	ACCESSIBILITY ทำกิจกรรมในพื้นที่โล่งแจ้ง และ workshop ที่จัดกิจกรรมขึ้นที่ ต่างๆ	SPACE ใช้พื้นที่โล่ง ระบายลมได้ดี บรรยากาศเป็นธรรมชาติ

ตารางที่ 3. 8 ตาราง casestudy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันปวริศศิลป์ (ศึกษาเรื่องคลาสเรียน)

ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 โดยครูปอ ปวริศ ภาณุมาศ โดยมีความตั้งใจที่จะก่อตั้งโรงเรียนสอนพิเศษนาฏศิลป์ขึ้น และด้วยแรงผลักดันของพี่สาวและคุณพ่อ ทำให้ครูปอตั้งโรงเรียนนี้ขึ้น ซึ่งในปัจจุบันสถาบันปวริศศิลป์ถือว่าเป็นสถาบันสอนนาฏศิลป์ชั้นนำของเขตหนองแขม ด้วยหลักสูตรที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นรำไทย ปั่นดิน วาดภาพ และร้องเพลง ทำให้สถาบันปวริศศิลป์ผลิตบุคคลกรที่มีคุณภาพ และมีนักเรียนจากสถาบันสามารถสอบเข้าโรงเรียนชั้นนำต่างๆ ด้วยความสามารถพิเศษรำไทย

3.1.9.1 โปรแกรม

วันเสาร์						
ห้องเรียน	9:00 – 10:30 น.	10:30 – 12:00 น.	12:00 – 13:30 น.	14:00 – 15:30 น.	15:30 – 17:00 น.	17:00 – 19:00
ห้อง 1	เด็กถึงแก่ 4 – 6 จบ	เด็กถึงแก่ 10 จบขึ้นไป	เด็กถึงแก่ 4 – 6 จบ	เด็กถึงแก่ 4 – 6 จบ	คอร์สเรียนเดี่ยว	คอร์สเรียนเดี่ยว
ห้อง 2	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ	เด็กถึงแก่ 4 – 6 จบ	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ	คอร์สเรียนเดี่ยว	คอร์สเรียนเดี่ยว
วันอาทิตย์						
ห้องเรียน	09:00 – 10:30 น.	10:30 – 12:00 น.	12:00 – 13:30 น.	13:30 – 15:00 น.	15:30 – 17:00 น.	17:00 – 19:00 น.
ห้อง 1	เด็กถึงแก่ 4 – 6 จบ	เด็กถึงแก่ 10 จบขึ้นไป	เด็กถึงแก่ 10 จบขึ้นไป	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ	คอร์สเรียนเดี่ยว	คอร์สเรียนเดี่ยว
ห้อง 2	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ					
วันพุธ, วันศุกร์						
ห้องเรียน	17:30 – 19:00 น.					
ห้อง 1	เด็กถึงแก่อายุ 7 – 9 จบ					
ห้อง 2	เด็กถึงแก่ 10 จบขึ้นไป					

ภาพที่ 3. 19 ตารางเรียนสถาบันปวริศศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนนาฏศิลป์สัมพันธ์ (ศึกษาเรื่องคลาสเรียน)

ก่อตั้งโดยนางสาวสัมพันธ์ พันธุ์มณี ในปีพุทธศักราช 2507ในรูปแบบของกิจการครอบครัวโรงเรียนนาฏศิลป์สัมพันธ์ถือได้ว่าเป็นสถานศึกษาเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการแห่งแรกที่เปิดสอนวิชานาฏศิลป์ไทย เนื่องด้วยอาจารย์สัมพันธ์ปรารถนาให้ผู้ที่มีใจรักในการรำไทยแต่ไม่ได้เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยตรง ได้มีโอกาสเรียนรำที่ถูกหลักอย่างแท้จริงจนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

หลังจากก่อตั้งในปี 2507 ทางโรงเรียนก็ผลิตบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์เป็นจำนวนมาก หลายท่านประกอบอาชีพนักแสดง เป็นดาราที่มีชื่อเสียงอยู่ในวงการบันเทิง บางท่านประกอบอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

3.1.10.1 โปรแกรม

หลักสูตรปกติ

เป็นหลักสูตรที่สร้างบุคลากรคุณภาพมาแล้วมากมาย อาจารย์สัมพันธ์ พันธุ์มณีกำหนดหลักสูตรนี้ขึ้นมา เพราะอยากให้ผู้ที่ไม่ได้เรียนในโรงเรียนนาฏศิลป์ (วิทยาลัยนาฏศิลป์) ได้มีโอกาสรู้จักการรำที่ถูกหลัก โดยจะเน้นที่พื้นฐานตั้งแต่เริ่มต้นจนสามารถนำไปออกแสดงในงานทั่วไปได้ หลักสูตรนี้จะแบ่งการเรียนออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นสูง เหมาะสำหรับเด็กอายุ 6 ปีขึ้นไปและบุคคลทั่วไป คลิกเพื่ออ่านความเป็นมาของหลักสูตร

หลักสูตรเตรียมความพร้อม

กรณีที่น้องๆ อายุต่ำกว่า 6 ปีอาจยังไม่พร้อมสำหรับหลักสูตรปกติที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ทางโรงเรียนจึงจัดหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับน้องๆ ไว้ด้วย ซึ่งในหลักสูตรนี้จะเน้นสร้างความคุ้นเคยและความกล้าแสดงออก รวมถึงการเคลื่อนไหวของร่างกายให้สอดคล้องกับเพลงเพื่อเตรียมน้องๆ ให้พร้อมสำหรับการเรียนในหลักสูตรปกติต่อไป

หลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป

เพิ่มความแข็งแรง กระฉับกระเฉง และเป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่สวยงามของไทย ในหลักสูตรนี้ คุณครูจะดูความต้องการของนักเรียนเป็นหลักเพื่อเลือกเพลงที่เหมาะสมและพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ หากไม่มีพื้นฐานมาก่อน ครูมักจะเลือกเพลงที่ไม่ยากจนเกินไปและนำไปใช้สังสรรค์หรือออกแสดงในกลุ่มเพื่อนและครอบครัวได้ เช่น รำวงมาตรฐานหรือเซิ้งกระติบ เป็นต้น การเรียนรำไทยเพลงช้าจะช่วยให้กล้ามเนื้อแข็งแรง ในขณะที่เพลงที่มีจังหวะเร็วจะช่วยให้ปอดและหัวใจได้ทำงาน ช่วยให้สุขภาพแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนพหุukulการดนตรีและนาฏศิลป์ (ศึกษาเรื่องคลาสเรียน)

ก่อตั้งโดย ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย ประจำปี 2535 ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมไทย ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามแบบแผน โบราณของการแสดงนาฏศิลป์ และดนตรีไทยชั้นสูงสู่ลูกหลาน ..

เปิดสอน หลักสูตรดนตรีไทย | ขิม จะเข้ ระนาด ขลุ่ย ซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย

หลักสูตรนาฏศิลป์ | รำเดี่ยว รำคู่ ระบำมาตรฐาน ระบำเบ็ดเตล็ด การแสดงพื้นเมือง และชุดการแสดง เฉพาะกิจเนื่องในโอกาสต่างๆ

ทุกหลักสูตรมีใบประกาศนียบัตร กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยฐานะ มีกิจกรรมเพื่อให้นักเรียน แสดงผลงานจากการเรียนสู่สายตาประชาชนได้มากมาย จากหลายเวที และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปสมัคร เรียนต่อได้ในหลายสถาบัน รวมทั้งมีโอกาเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไปต่างประเทศได้หลาย โครงการ

3.1.11.1 โปรแกรม

หลักสูตรนาฏศิลป์

เปิดสอน : นาฏศิลป์ไทย - ละคร
อายุตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา

ตารางเวลาเรียนและค่าใช้จ่าย

วัน	เวลา	อัตราค่าเรียน	จำนวนผู้เรียน
จันทร์ - ศุกร์	เปิดเฉพาะช่วงปิดภาคเรียน	3,000 - 6,000 บาท/คอร์ส	7-9 คน/ห้อง
เสาร์ - อาทิตย์	9.00 น. - 15.00 น.	1,500 บาท/เดือน	

เปิดสอน : นาฏศิลป์ไทย - โขน

คุณสมบัติ : อายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา และควรเป็นเพศชาย

ตารางเวลาเรียนและค่าใช้จ่าย

วัน	เวลา	อัตราค่าเรียน	จำนวนผู้เรียน
อาทิตย์	10.30 น. - 12.00 น.	1,500 บาท/เดือน	7-9 คน/ห้อง

ภาพที่ 3. 20 ตารางเรียนโรงเรียนพหุukulการดนตรีและนาฏศิลป์

ตารางแสดงสรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบที่นำมาใช้ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		PROGRAM AND COURSE	AUDITORIUM	THEATER	PERFORMANCE	WORKSHOP	RESTAURANT	STUDENT CLASS	BEHAVIOR	ZONING	USER	กิจกรรมอื่นๆ
โรงแรมเดอะแอดวานซ์ พัทยา		●			●				●	●	●	
โรงแรมเดอะทราเวล เบื้องหน้า		●			●				●	●	●	
PERFORMANCE AT SPINPLACE ULTIMATE THEATRE ORGANISATION				●	●							FITNESS ART CAMP
หอวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยนครปฐม					●	●	●	●				WORKSHOP ห้องผ้า
โกวิทวิบูล					●	●	●	●			●	ACCOMMODATION ART CAMP
D'LUCK PATTAYA			●	●	●		●					
ศูนย์วัฒนธรรมและการแสดงไทย			●	●	●		●			●		
โรงแรมอิมพีเรียล ซีเคาเตอร์			●	●	●					●		
สกปรูปเบย์ไซด์		●			●			●				
THAI FIT		●				●		●				FITNESS
โรงเรียนพณิชยการสวนกุหลาบวิทยาลัย		●			●			●				

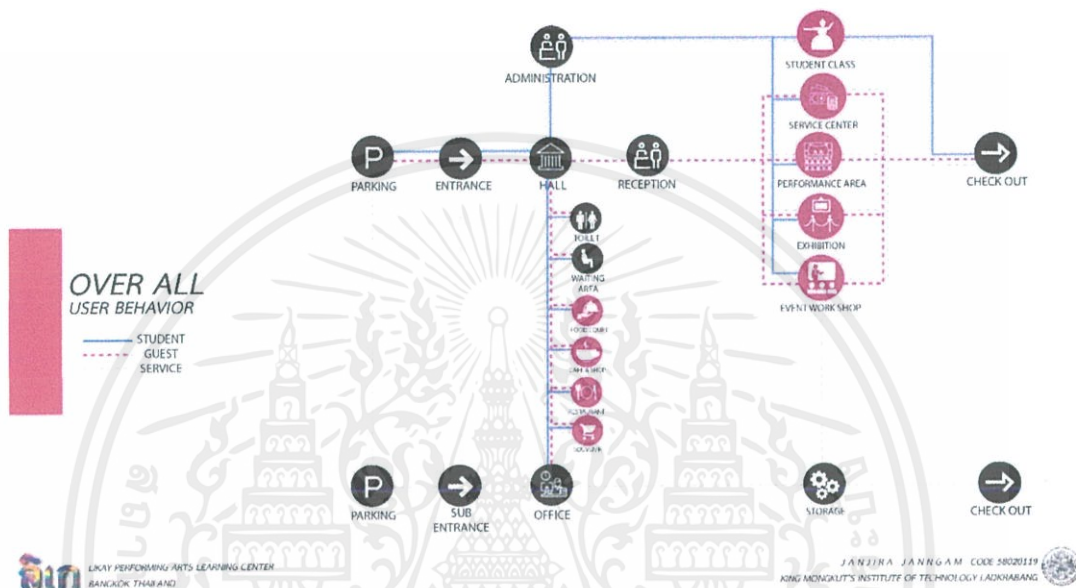
ตารางที่ 3. 9 สรุปกรณีศึกษาเปรียบเทียบที่นำมาใช้ในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

4.1 พฤติกรรม

4.1.1 พฤติกรรมผู้ให้บริการและพื้นที่ที่ต้องการ

ภาพที่ 4. 1 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ให้บริการภายในโครงการทั้งหมด

AREA	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
PARKING	CAR'S PARK	จอดรถ		14.8	2	29.6	
	CONCULATOR	คอนกรีต		15.14	1	15.14	
	CONCULATOR	คอนกรีต		20.9	2	41.8	
	CONCULATOR	คอนกรีต		4.1	1	4.1	
	CONCULATOR	คอนกรีต		44.5	1	44.5	
	CONCULATOR	คอนกรีต		12.86	1	12.86	
	CONCULATOR	คอนกรีต		7.96	1	7.96	
	CONCULATOR	คอนกรีต		1.96	1	1.96	
	CONCULATOR	คอนกรีต		1.96	1	1.96	
	TOTAL						2,528.8
HALL	CONCULATOR	คอนกรีต		4.05	1	4.05	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	3.97	1	3.97	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	3.6	6	21.6	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.475	2	0.95	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.36	10	3.6	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.36	10	3.6	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.36	10	3.6	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.36	10	3.6	
	WOOD	ไม้	WOODEN CHAIR	0.36	10	3.6	
	TOTAL						49.2
TOTAL						2,578.0	

AREA REQUIREMENT

ภาพที่ 4. 2 ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ parking และ hall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
TOILET	ห้องน้ำ	เก้าอี้	1.5 x 0.5	20	30.00M ²	5% OF AREA 16.92 SQM
	ห้องน้ำ	เก้าอี้	1.5 x 0.5	15	22.50M ²	
	ห้องน้ำ	เก้าอี้	1.5 x 0.5	15	22.50M ²	
SUBTOTAL					75.00M ²	10% OF AREA
TOTAL					255.12 SQM	

ภาพที่ 4. 3ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ toilet

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
OFFICE	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	1.00
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
	โต๊ะทำงาน	เก้าอี้	1.2 x 0.6	1	0.72M ²	
SUBTOTAL					512.52 SQM	
EXHAUSTION AREA					154.55 SQM	
TOTAL					670.17 SQM	

ภาพที่ 4. 4ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ office

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA REQUIREMENT

ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
TEACHER ROOM	โต๊ะทำงาน	ยืน/นั่ง	โต๊ะ เก้าอี้	4.00 1.40	2 3	11.12 SQM 14.70 SQM	
	ตู้เก็บของ					1.68 SQM	
	ตู้เก็บของ (อื่น)					3.04 SQM	
	TOTAL						42.87 SQM

ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
ห้องพักนักแสดง	โต๊ะ	ยืน/นั่ง		1.20	10	12.00 SQM 2.00 SQM	
	โต๊ะ	ยืน/นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ตู้เก็บของ			3.00	9	4.75 SQM 5.80 SQM	
	โต๊ะ	ยืน/นั่ง		4.00	17	24.34 SQM	
	ตู้เก็บของ			3.00	1	3.15 SQM	
	TOTAL						58.04 SQM

ภาพที่ 4. 5 ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ teacher room และ ห้องพักนักแสดง

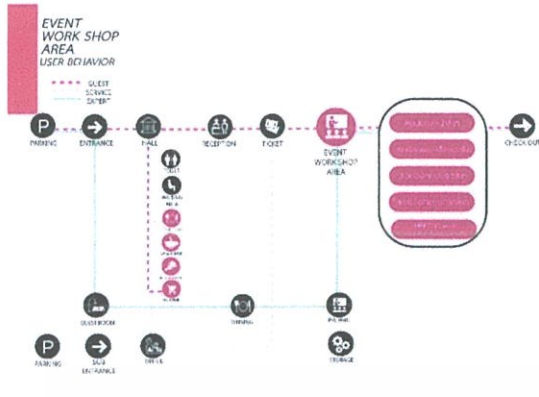

ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
PERFORMANCE AREA	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
TOTAL						120.00 SQM	

ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
THEATER	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	ที่นั่ง	นั่ง		1.20	10	12.00 SQM	
	TOTAL						36.00 SQM

ภาพที่ 4. 6 ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ performance area

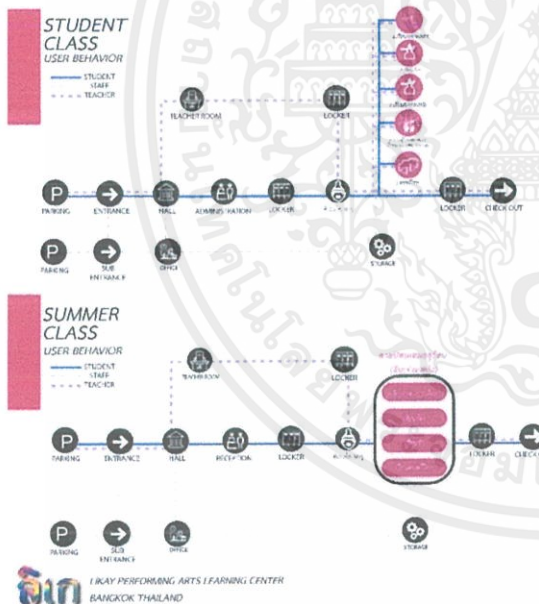
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA REQUIREMENT

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
EVENT WORKSHOP	โต๊ะกลม		120	3	4.15x3.3	
	เก้าอี้		4	1	2.2x1.1	
	โต๊ะกลม		1	2	6.3x3.1	
	เก้าอี้		2	1	4.7x2.2	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	

ภาพที่ 4. 7 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ even and workshop area

AREA REQUIREMENT

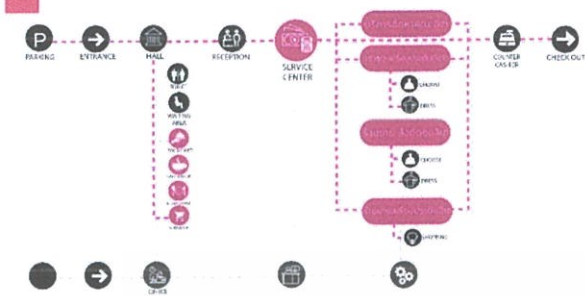
AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
STUDENT CLASS	โต๊ะ		120	3	4.15x3.3	
	เก้าอี้		4	1	2.2x1.1	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	
	เก้าอี้		1	1	1.2x0.6	

ภาพที่ 4. 8 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ student calss

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SERVICE CENTER
USER BEHAVIOR

AREA REQUIREMENT

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
MESSAGE BOX DISPLAY	รับฝากเอกสาร	TABLE	0.55	20	7.55M	CASE STUDY
	นำเอกสารมาฝาก	CHAIRING	0.25	40	1.00M	
	นำเอกสารไปฝาก	CHAIR	1.5	1	1.50M	
บริการส่งเอกสาร	ฝากเอกสาร	CHAIR	1.5	1	1.50M	CASE STUDY
	รับเอกสาร	CHAIR	1.5	1	1.50M	
บริการส่งเอกสาร	บริการ	COUNTER	3.00M	2	6.00M	CASE STUDY
บริการส่งเอกสาร					3.00M	
บริการส่งเอกสาร					5.00M	
บริการส่งเอกสาร					5.00M	

ภาพที่ 4. 9 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ service center

AREA REQUIREMENT

FOOD COURT
USER BEHAVIOR

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
บริการอาหาร	รับฝากเอกสาร	ALL TABLE	2.00	30	60.00M	CASE STUDY
	นำเอกสารมาฝาก	SEAT	0.40	15	6.00M	
	นำเอกสารไปฝาก	SEAT	0.40	15	6.00M	
บริการอาหาร	บริการ	TABLET SEAT	1.00	1	1.00M	CASE STUDY
บริการอาหาร					20.00M	
บริการอาหาร					15.00M	
บริการอาหาร					19.00M	4.00x 2.00M

ภาพที่ 4. 10 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ food court

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA REQUIREMENT

CAFE
USER BEHAVIOR

--- GUEST
--- STAFF

ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
CAFE ZONE	CASHIER	รับเงิน	RECEPTION TABLE	3.0 x 1.30	1	3.90 SQM	
	TABLE	นั่งกินอาหาร	TABLE 2 SEAT TABLE 4 SEAT TABLE 6 SEAT	1.50 x 0.75 x 0.60	8	9.00 SQM	
					6	5.40 SQM	
	SUBTOTAL					18.30 SQM	
	RECEPTION AREA					1.175 SQM	
	SUBTOTAL					19.475 SQM	
	TOTAL					19.475 SQM	275.00 SQM

ลิเกะ LIBAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4. 11 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ cafe

SOUVENIR
USER BEHAVIOR

--- GUEST
--- STAFF

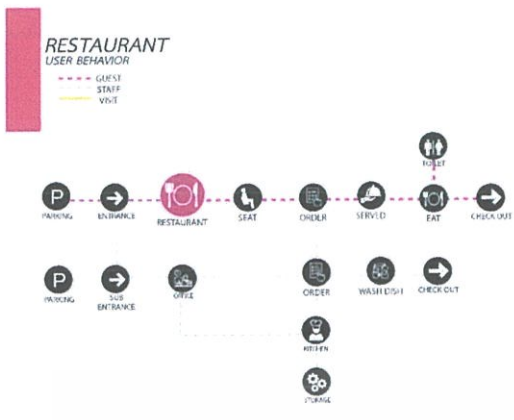
ZONE	AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
SOUVENIR	CASHIER	รับเงิน	COUNTER COUNTER	2.50 x 1.00	1	2.50 SQM	CASH STUDY
					1	2.50 SQM	CASH STUDY
	DISPLAY	วางของ		0.90 x 0.90	10	8.10 SQM	CASH STUDY
	TABLE	นั่งขาย		0.90 x 0.90	10	8.10 SQM	CASH STUDY
	RECEPTION AREA	รับเงิน		0.145 x 0.145	40	5.30 SQM	CASH STUDY
	RECEPTION AREA				1	5.30 SQM	CASH STUDY
	SUBTOTAL					38.1 SQM	
	RECEPTION AREA					11.81 SQM	
	TOTAL					49.91 SQM	

ลิเกะ LIBAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

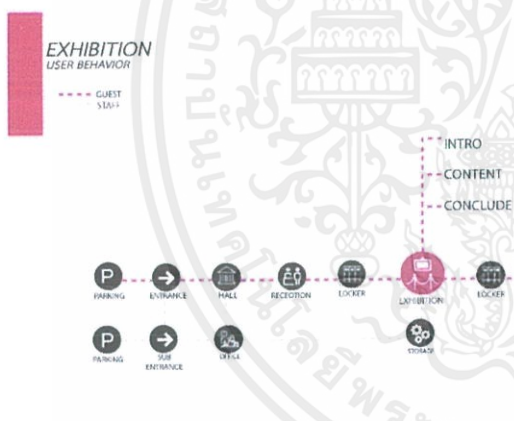
ภาพที่ 4. 12 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ souvenir

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
CHASSER	รับเงิน	CHASSER	2	2	2.00sq	
SPECIALIST	รับเงิน	TABLE 4 SEAT TABLE 2 SEAT SPECIALIST	2.51 1.41 0.40	40 20 5	86.2 sqm 1.92 sqm 1.80 sqm	
STORAGE					1.82	
WASH/EAT	ล้างมือ	COUNTER	1.70	1	61.85 sqm	
STORAGE					20.55	
CHECK/ORDER/SEAT					61.87	
TOILET					5.7 sq	2.00 sqm

ภาพที่ 4. 13 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ restaurant

AREA	BEHAVIOR	FURNITURE	SIZE	UNITE	AREA REQ.	REMARK
RECEPTION	รับเงิน	RECEPTION	7.00	1	7.00 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	2.11	1	2.11 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	2.11	1	2.11 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	1.84	4	1.44 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	1.45	1	1.45 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	2.75	1	2.75 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	2.20	1	2.20 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	1.8	1	1.8 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	1.8	1	1.8 sqm	
EXHIBITION	ชมงาน	EXHIBITION	1.8	1	1.8 sqm	
STORAGE					149.28 sqm	
CHECK/ORDER/SEAT					71.14 sqm	
TOILET					20.14 sqm	

ภาพที่ 4. 14 ภาพแสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ และ ภาพแสดงพื้นที่ ที่ต้องการใช้งานภายในพื้นที่ exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ ติดลิเก ”

เรื่องและเนื้อหา	เทคนิคการจัดแสดง						เวลา	พื้นที่	ภาพบรรยากาศ
	การออกแบบพื้นที่	เสียงและแสง	เทคโนโลยี	สื่อโต้ตอบ	สื่อประสม	บุคลิกผู้ดูแล			
<p>1 เคนดูลิเกกันมัย ?</p> <p>บรรยายความเป็นมา ต้นกำเนิดของลิเก บรรยายภาคงานวัด ใช้อาก ฉายภาพ เสนอฉากสังขาร และมีเกมให้คนออกหาทางว่าตามเขา และม่านกำลังเปิด พร้อมด้วยเสียงดนตรีไทยแบบลิเก</p>	•	•		•	•		8-10	35 SQM.	
<p>2 หลังม่านลิเก</p> <p>บรรยายวิธีการเตรียมตัวก่อนขึ้นแสดง การแต่งหน้า แต่งตัว สถานที่ เบื้องหลังฉากลิเก จำลองเวทีลิเก เพื่อให้คนขึ้นไปเดินชมด้านข้างฉากได้ มีเกมให้แสดงตัวแต่งหน้าให้ผู้อื่นชมเล่น แต่งอินลิเกได้ บรรยายเรื่องกลอน เกมเล่นคำลางลอน</p>	•	•	•	•	•	•	10	40 SQM.	

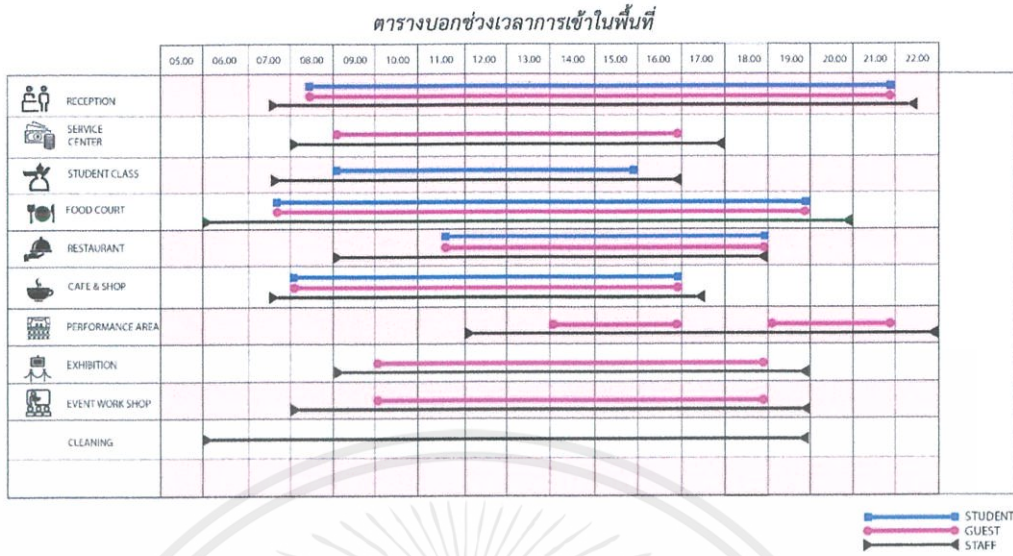
ภาพที่ 4. 15 ตารางแสดง กิจกรรมใน exhibition

เรื่องและเนื้อหา	เทคนิคการจัดแสดง						เวลา	พื้นที่	ภาพบรรยากาศ
	การออกแบบพื้นที่	เสียงและแสง	เทคโนโลยี	สื่อโต้ตอบ	สื่อประสม	บุคลิกผู้ดูแล			
<p>3 ลิเกร่วมสมัย</p> <p>บรรยายการแสดงสมัยวิบูลิแควมสมัย เนื้อเรื่อง เพลง เครื่องดนตรี อธิบายว่าลิเกอยู่มาได้อย่างไร</p>	•	•	•	•	•	•	10-15	80 SQM.	
<p>4 คุณค่าของลิเก</p> <p>บอกคุณค่าของลิเก ความสำคัญของการแสดงลิเก ลิเกให้อะไรสังคม สะท้อนอะไรสังคม</p>	•	•	•	•	•	•	10	40 SQM.	

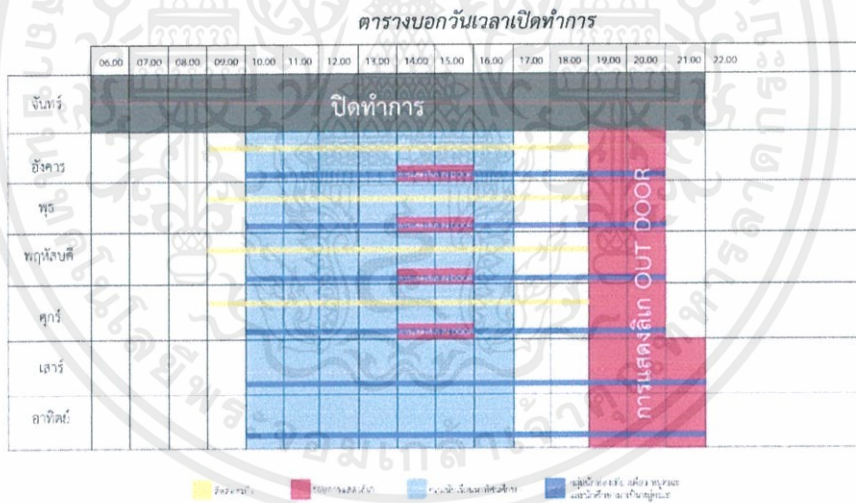

ภาพที่ 4. 16 ตารางแสดง กิจกรรมใน exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4. 17 ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานในแต่ละช่วงเวลา

ภาพที่ 4. 18 ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานในแต่ละช่วงเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

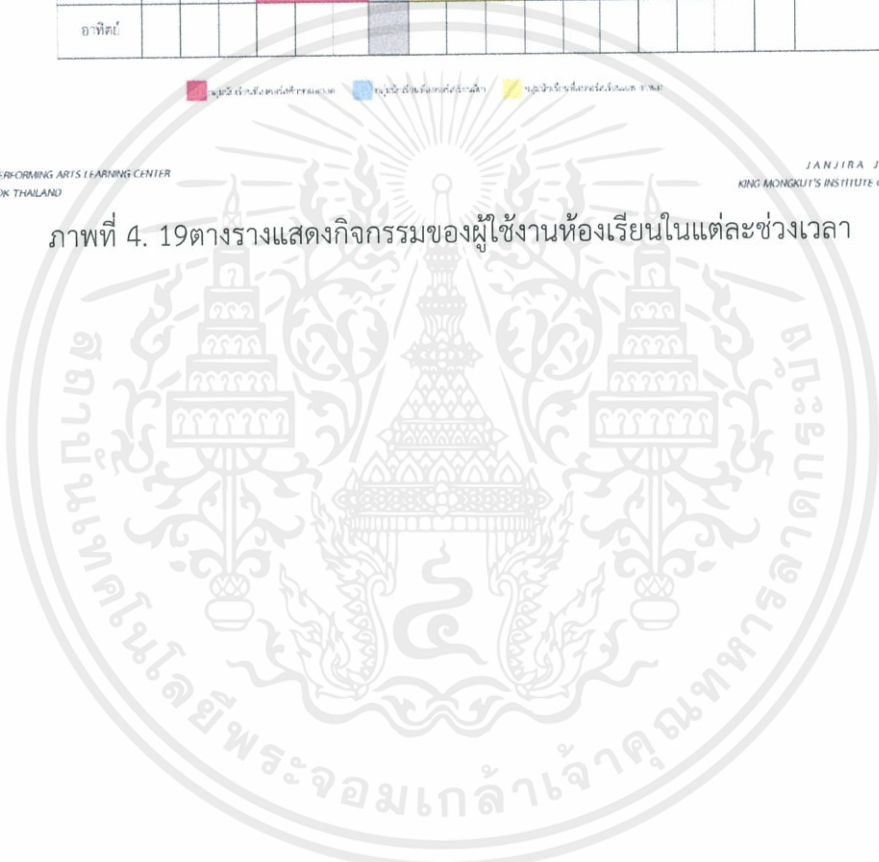
ตารางบอกวันเวลาวิชาเรียน

	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00	22.00	
จันทร์	ปิดทำการ																	
อังคาร																		
พุธ																		
พฤหัสบดี																		
ศุกร์																		
เสาร์																		
อาทิตย์																		

■ วิชาเรียนที่สอนโดยคุณครู
■ วิชาเรียนที่สอนโดยคุณครู
■ วิชาเรียนที่สอนโดยคุณครู

ภาพที่ 4. 19ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ใช้งานห้องเรียนในแต่ละช่วงเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ และแนวคิดการออกแบบ

5.1 สภาพแวดล้อมภายในและวัสดุ

INTERIOR ENVIRONMENT

MATERIAL
ใช้วัสดุที่มีความแวววับ สดขยับแสง เหมือนจุดของมิก

LIGHTING
ใช้ลักษณะของโคมไฟที่ติดตั้งตามผนัง มาปรับใช้ให้เข้ากับ การออกแบบภายในโครงการ

ACOUSTIC SYSTEM
ใช้ระบบ ACOUSTIC ภายใน โรงละคร

LIKAI PERFORMING ARTS LEARNING CENTER BANGKOK THAILAND
 JANJIRA JANNGAM CODE 5820119 KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY (LADKRABANG)

ภาพที่ 5. 1 ภาพแสดงการใช้วัสดุภายในโครงการการวิเคราะห์และแนวความคิดในการออกแบบ

5.2 การวิเคราะห์

MATRIX BUBBLE DIAGRAM

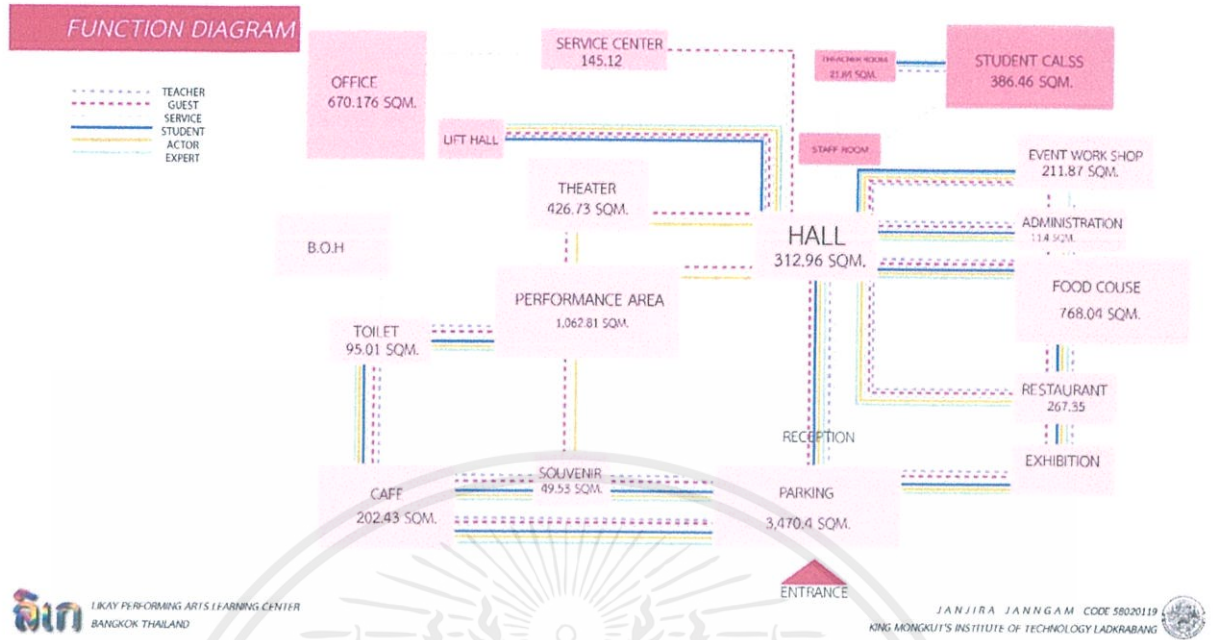
- สีดำในวง: สัมพันธ์ใน 3D
- สีดำในวงกลม: สัมพันธ์ใน 2D
- สีดำในวงกลม: สัมพันธ์ใน 1D

- : สัมพันธ์ใน 3D
- : สัมพันธ์ใน 2D
- - - -: สัมพันธ์ใน 1D

LIKAI PERFORMING ARTS LEARNING CENTER BANGKOK THAILAND
 JANJIRA JANNGAM CODE 5820119 KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY (LADKRABANG)

ภาพที่ 5. 2 ภาพแสดงการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์พื้นที่ (Relation matrix), (Bubble diagram)

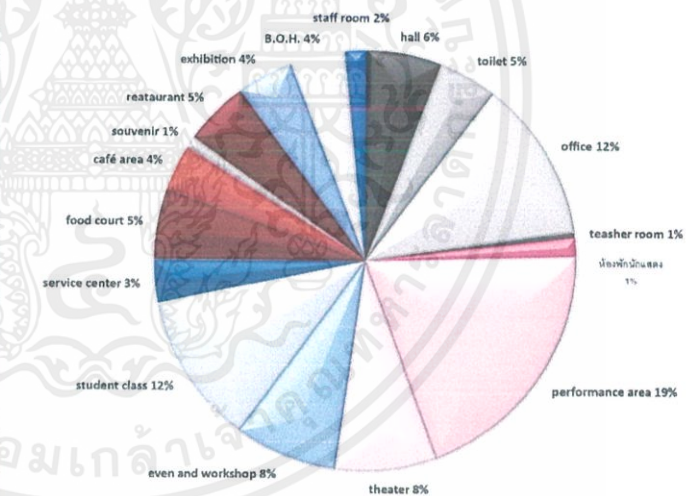
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5. 3ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสำคัญของขนาดพื้นที่ (Functional diagram)

PIE CHART

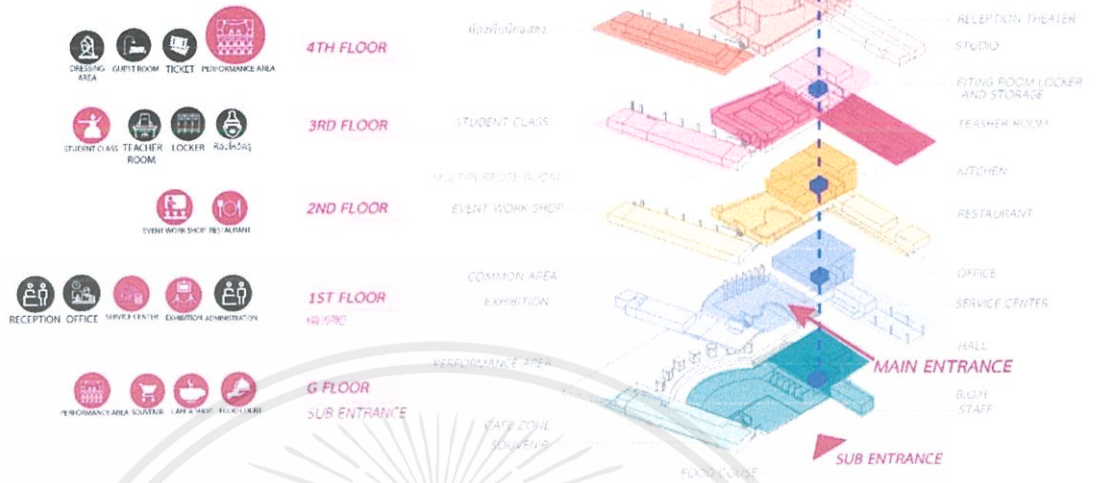
ZONE	AREA (SQ.M.)	PERCENTAGE
HALL	312.96	6
TOILET	245.15	5
OFFICE	670.17	12
TEASHER ROOM	21.84	1
ห้องพักนักเรียน	76.05	1
THEATER	426.73	8
EVEN AND WORKSHOP	418.57	8
STUDENT CLASS	636.74	12
SERVICE CENTER	178.02	3
FOOD COURT	291.9	5
CAFE	189.98	4
SOUVENIR	49.53	1
RESTAURANT	267.35	5
EXHIBITION	228.54	4
B.O.H	500	4
STAFF ROOM	90	2
พื้นที่ที่คำนวณได้ภายในอาคาร	5394.88	
พื้นที่ที่รวมภายในอาคาร	11,689	
PERFORMANCE AREA	1,062.81	
ลานจอดรถ	2,518.8	
รวมพื้นที่ทั้งหมดภายในโครงการ	8976.49	

ภาพที่ 5. 4แสดงการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (Pie chart)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ZONING

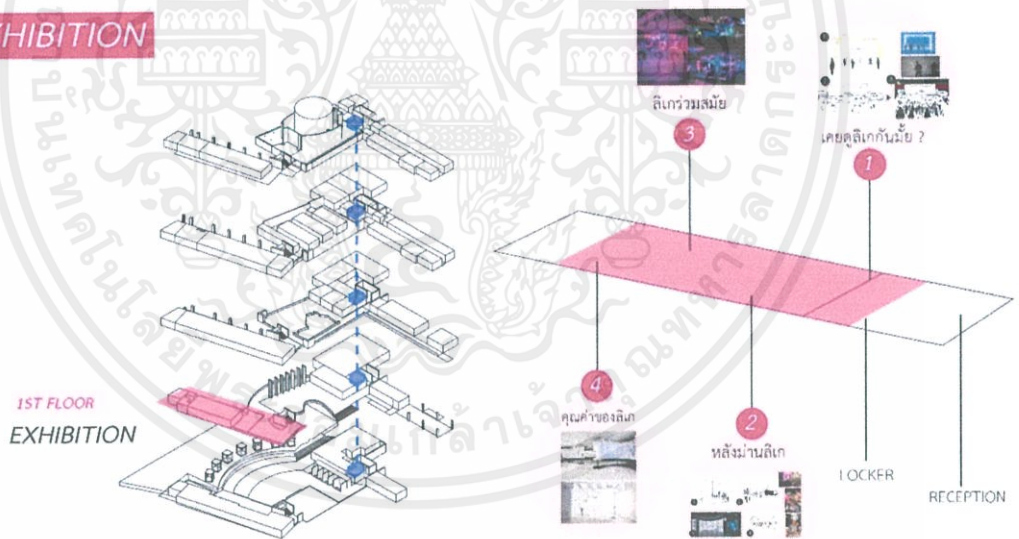

1 KAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 5ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning)

EXHIBITION

1 KAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 6ภาพแสดงการแบ่งเขตพื้นที่ภายใน exhibition (Zoning)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 แนวความคิดในการออกแบบ

DESIGN CONCEPT

LIKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 7 แสดงแนวคิดในการออกแบบ

DESIGN CONCEPT

จุดฉาด แซ่มซ้อย เฉิดฉาย โชติช่วง

จุดฉาด
สีจัดจ้าน สีสวดดา

แซ่มซ้อย
กิริยานุ่มนวล น่ารัก

เฉิดฉาย
รูปร่างงาม

โชติช่วง
สว่างรุ่งโรจน์

LIKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 8 แสดงแนวคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดฉาก

- RESTAURANT
- CAFE & SHOP
- SOUVENIR
- RECEPTION

SCENE

COLOR

FESTIVAL SCENE SPACE
LIGHT SCENE SPACE

ลิเก LIKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119 KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

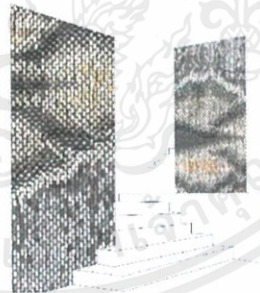
ภาพที่ 5. 9 แสดงแนวคิดในการออกแบบ

เชิดฉาย แต่งองค์ทรงเครื่องให้ SPACE

- PERFORMANCE AREA
- TICKET
- GUEST ROOM
- DRESSING AREA

ORNAMENT

LIGHTING DRESSING SPACE

LIGHT SHADOW

ลิเก LIKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119 KING MONGLUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 10 แสดงแนวคิดในการออกแบบ

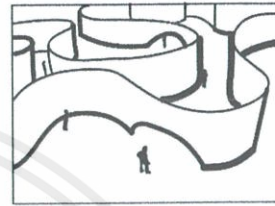
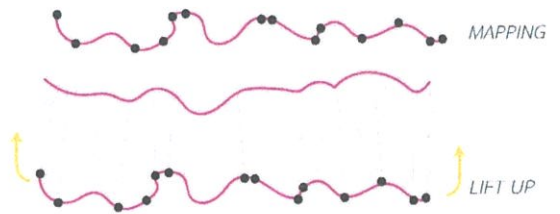
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- STUDENT CLASS
- TEACHER ROOM
- LOCKER
- โรงเรียนวัดศรี

แหล่มช้อย

DANCING
ระบำอ้อควลีลามาลีเก

SPACE

จิเอก IKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

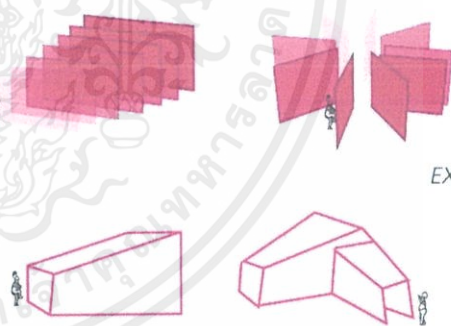
JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONKULI'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 5. 11แสดงแนวคิดในการออกแบบ

- SERVICE CENTER
- CARNIVAL
- MEETING PLACE
- EXHIBITION

โชติช่วง

ภาพ OUT LINE พระเอกสิเ
มีพวกมากยเงินค้อคค

EXPAND

SPACE

จิเอก IKAY PERFORMING ARTS LEARNING CENTER
BANGKOK THAILAND

JANJIRA JANNGAM CODE 58020119
KING MONKULI'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

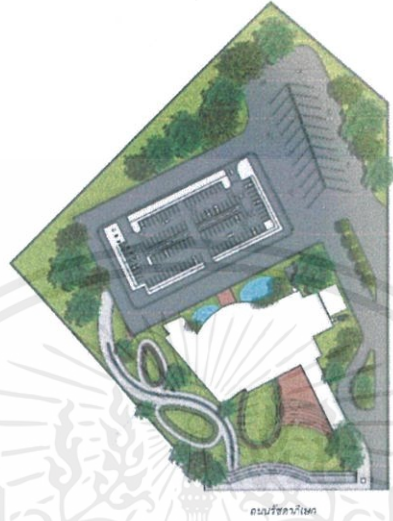
ภาพที่ 5. 12แสดงแนวคิดในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

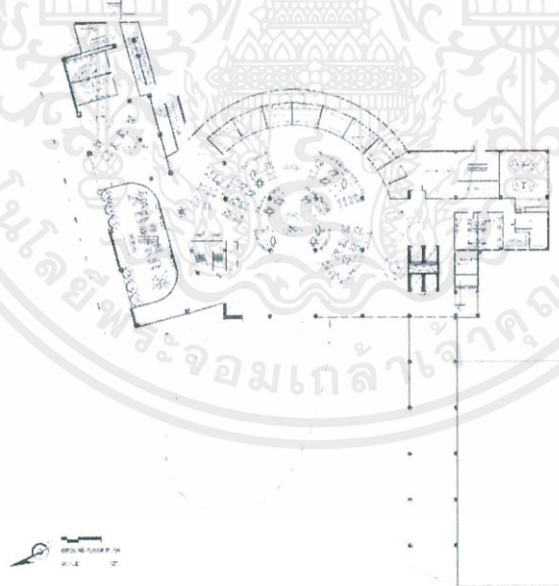
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ และแนวคิดการออกแบบ

6.1 ผังบริเวณของโครงการ

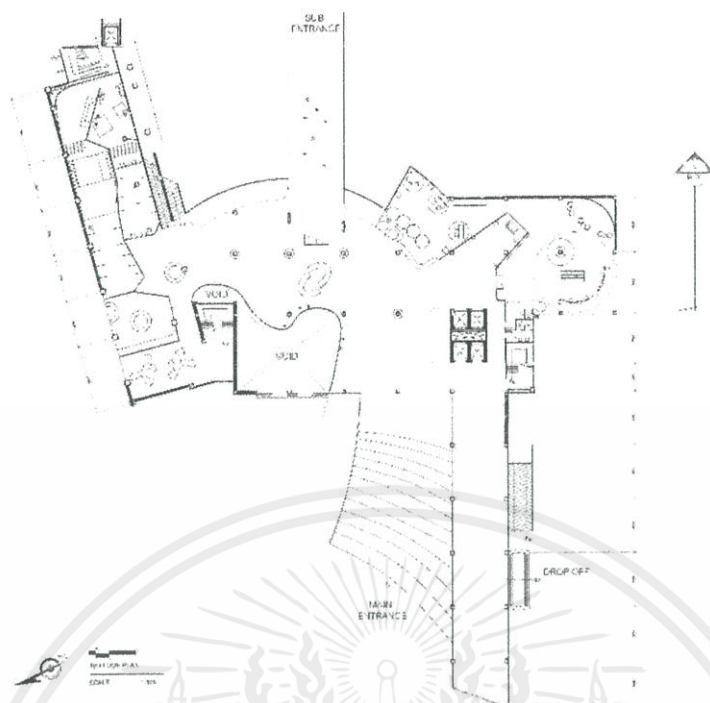
ภาพที่ 6.1 ภาพแสดง layout plan ของโครงการ

6.2 ผังเฟอร์นิเจอร์ (Furniture Layout)

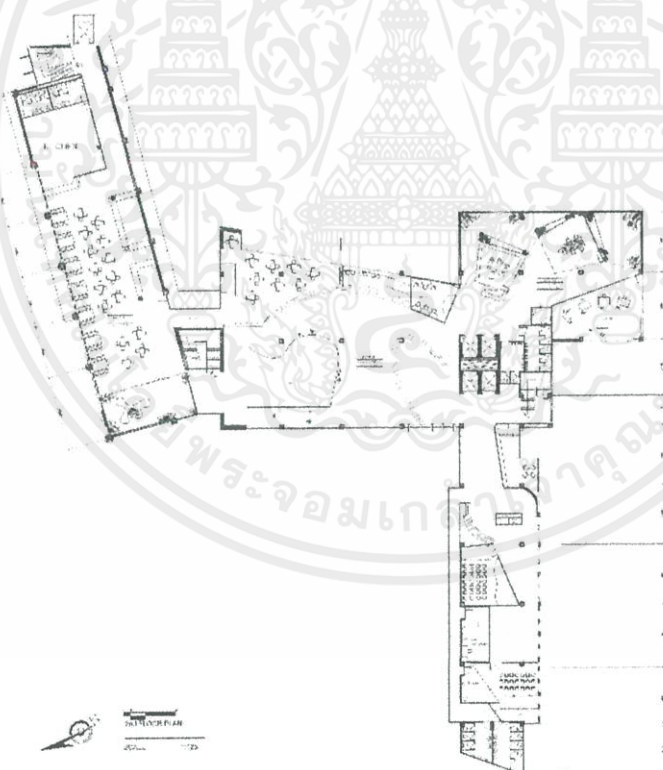

ภาพที่ 6.2 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

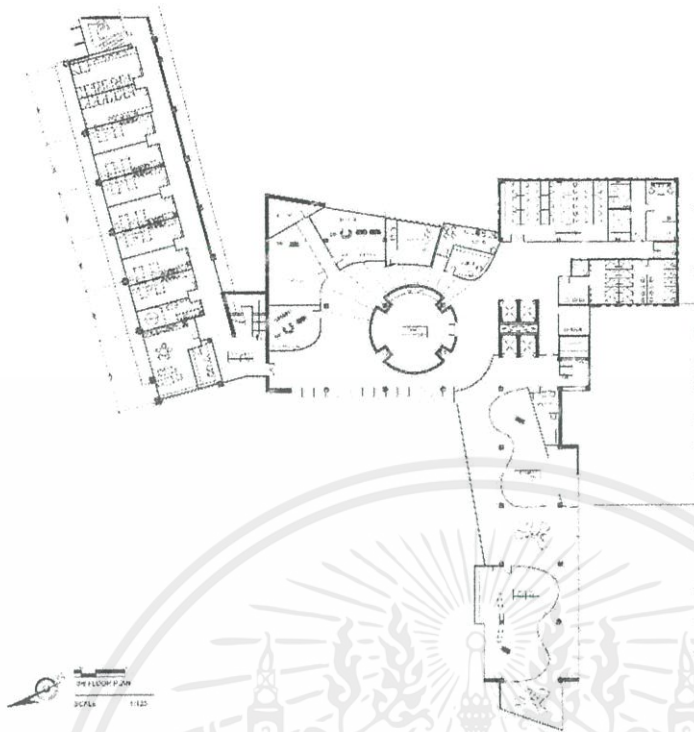

ภาพที่ 6.3 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 1

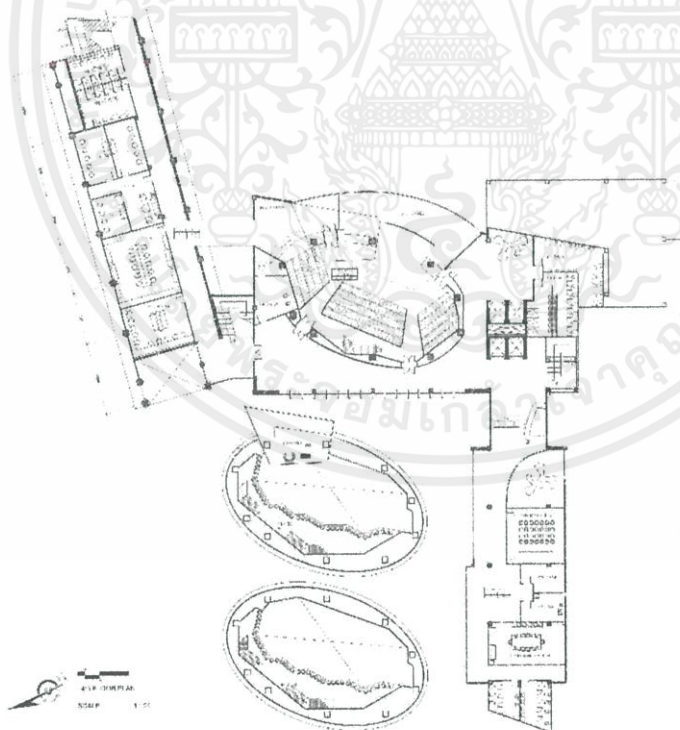

ภาพที่ 6.4 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 5 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 6. 6 แสดงภาพผังเฟอร์นิเจอร์ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

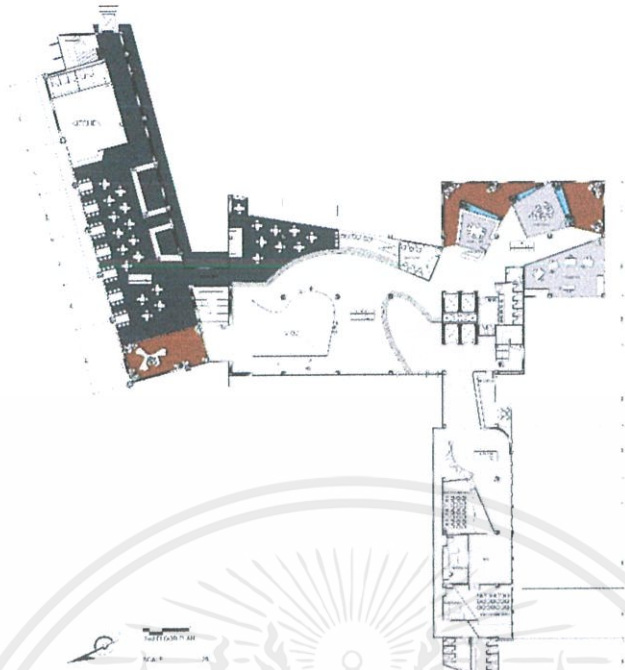
6.3 ผังพื้น (Floor Pattern Layout)

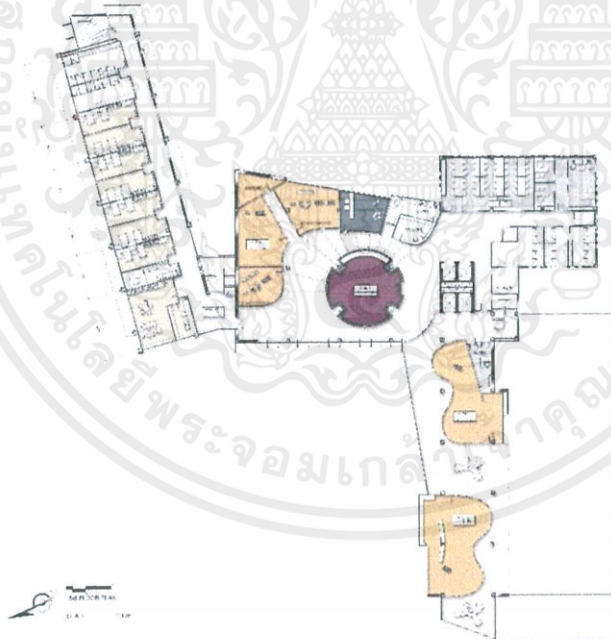
ภาพที่ 6.7 แสดงภาพผังพื้นชั้นล่าง

ภาพที่ 6.8 แสดงภาพผังพื้นชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

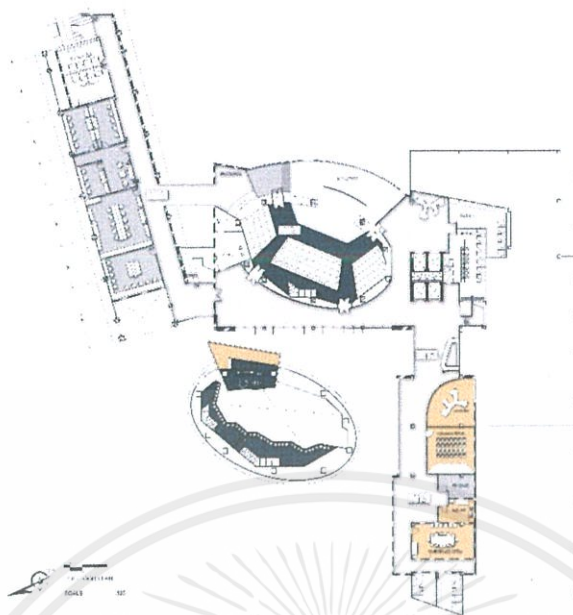

ภาพที่ 6. 9 แสดงภาพผังพื้นที่ 2

ภาพที่ 6. 10 แสดงภาพผังพื้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

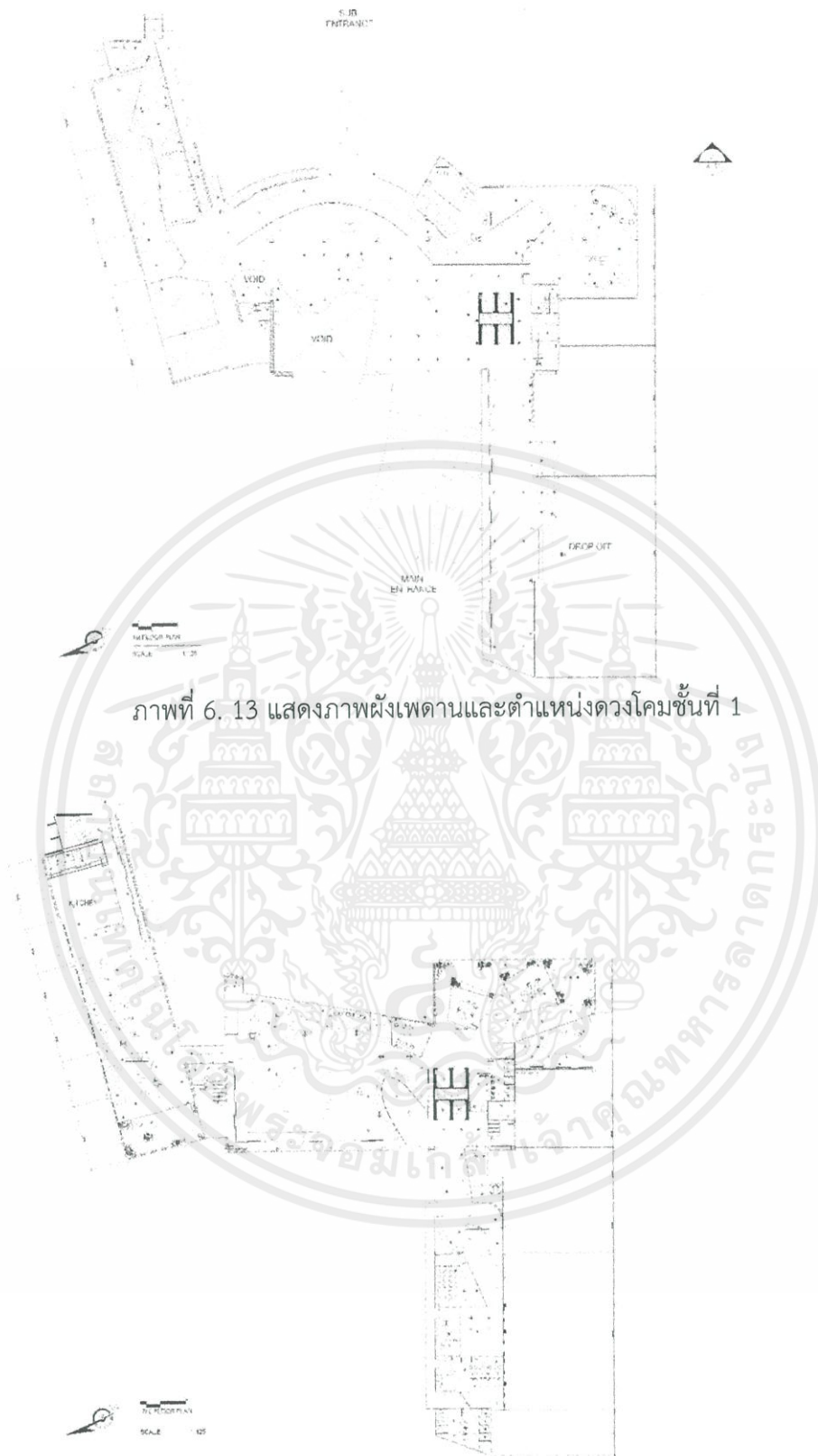
ภาพที่ 6. 11แสดงภาพผังพื้นชั้นที่ 4

6.4 ผังเพดานและตำแหน่งดวงโคม (Reflected Ceiling Layout)

ภาพที่ 6. 12แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นล่าง

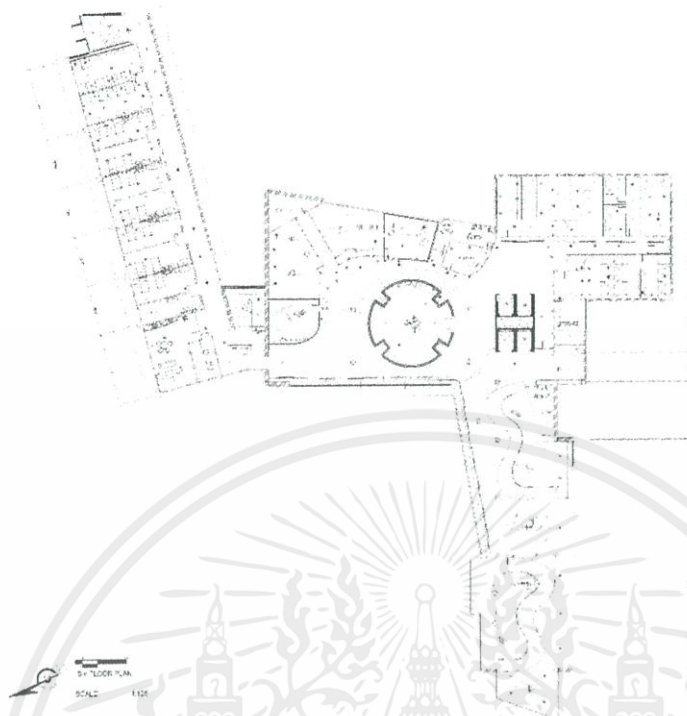
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 13 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 14 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 2

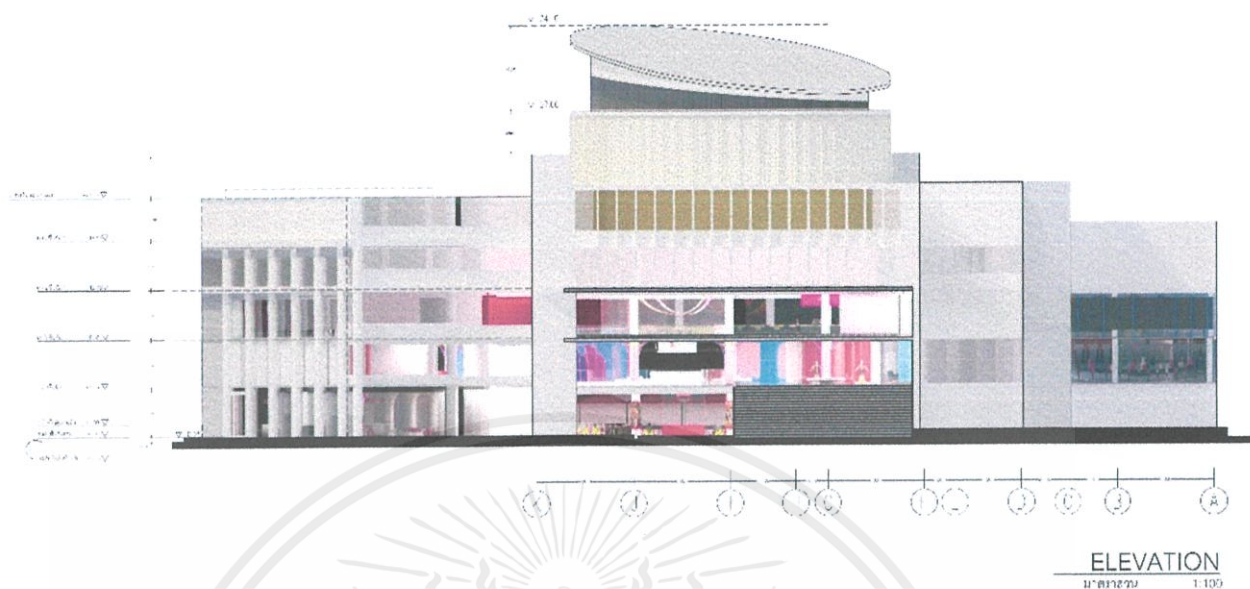
ภาพที่ 6. 15 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 3

ภาพที่ 6. 16 แสดงภาพผังเพดานและตำแหน่งดวงโคมชั้นที่ 4

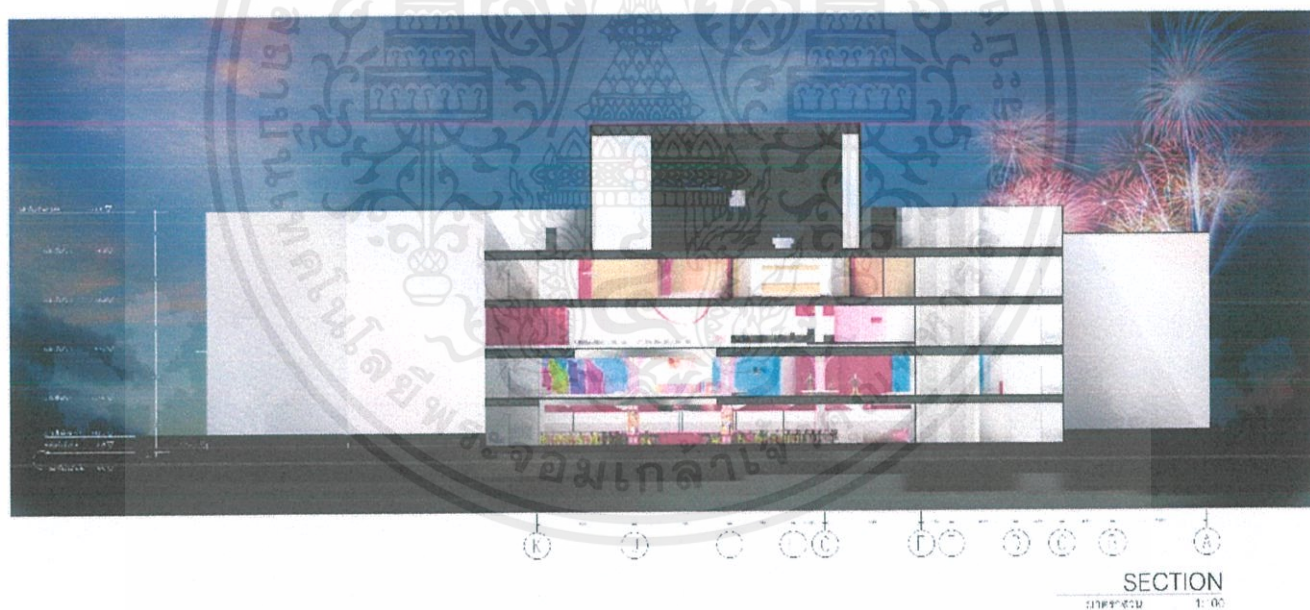
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 รูปด้านอาคาร (Elevation)

ภาพที่ 6. 17แสดงภาพรูปด้านของอาคาร

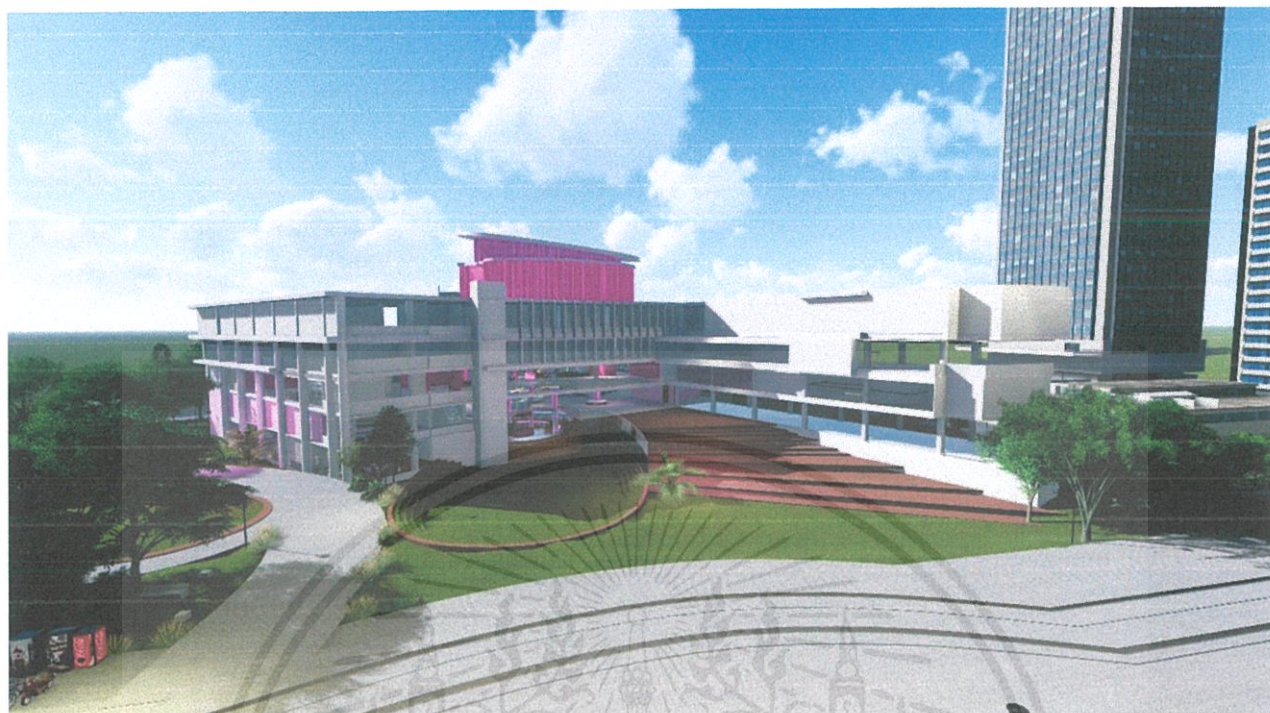
6.6 รูปตัดอาคาร (Section)

ภาพที่ 6. 18แสดงภาพรูปตัดของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 ภาพทัศนียภาพภายในโครงการ

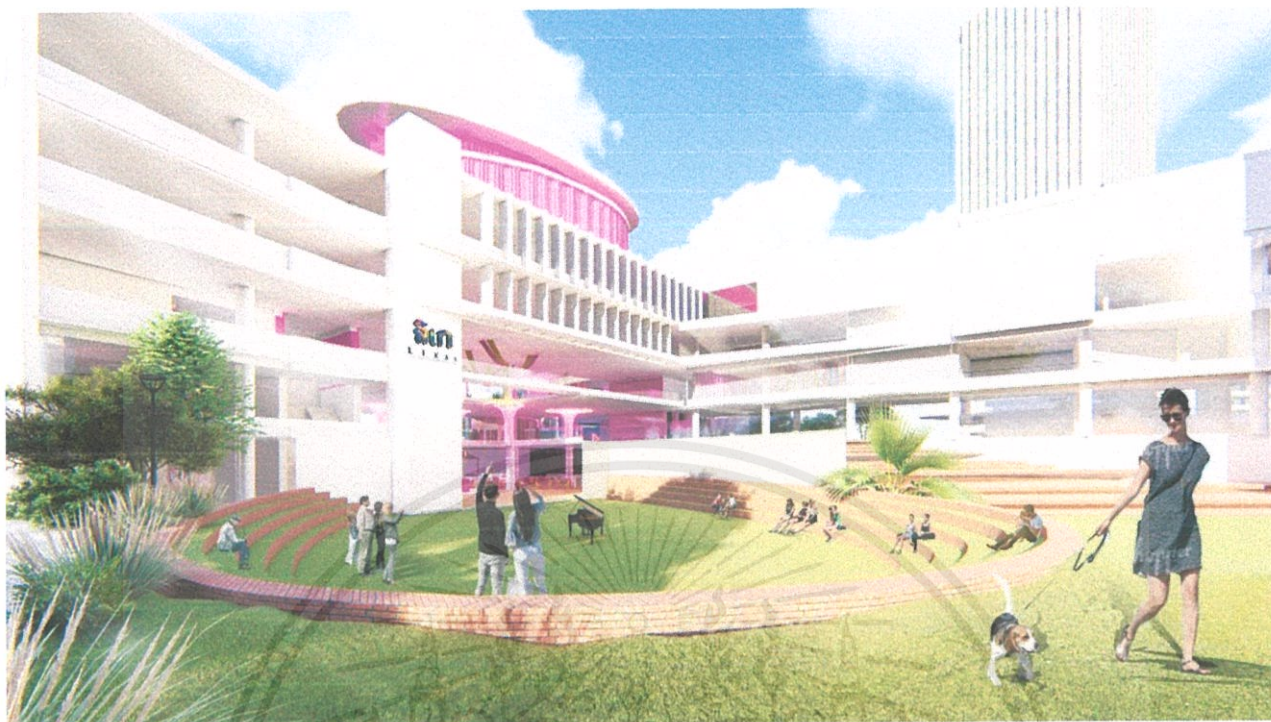

ภาพที่ 6. 19 แสดงภาพทัศนียภาพโครงการ

ภาพที่ 6. 20 แสดงภาพทัศนียภาพมุมสูงของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

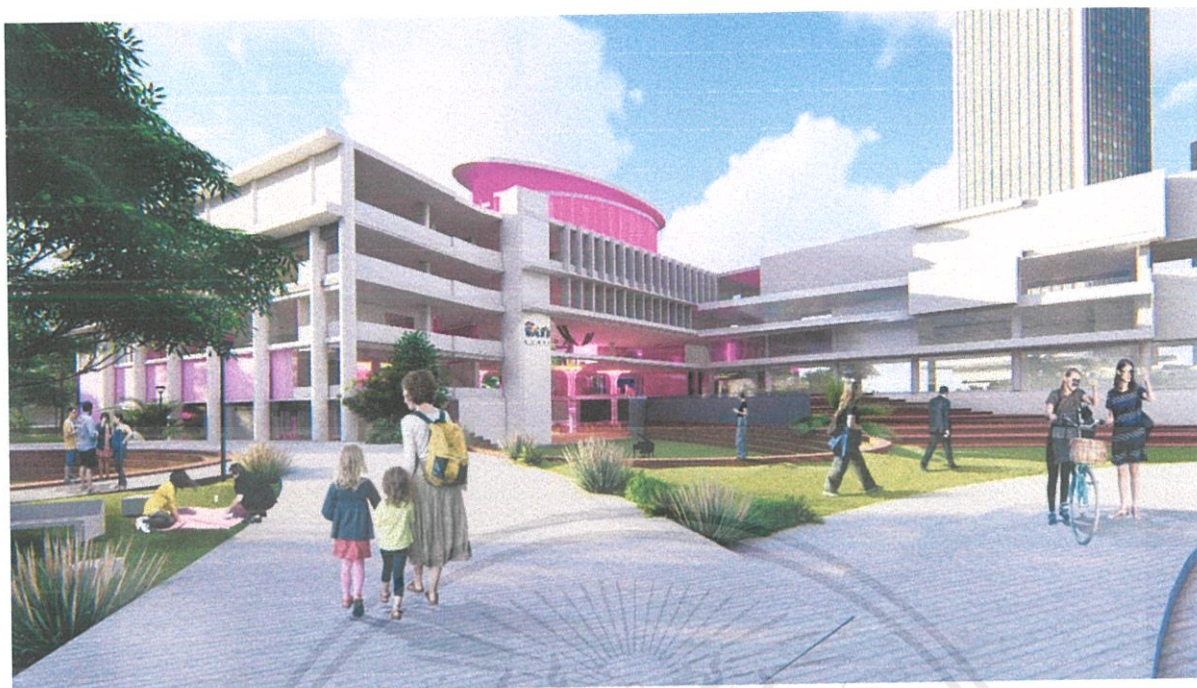

ภาพที่ 6. 21 แสดงภาพทัศนียภาพลานหน้าโครงการ

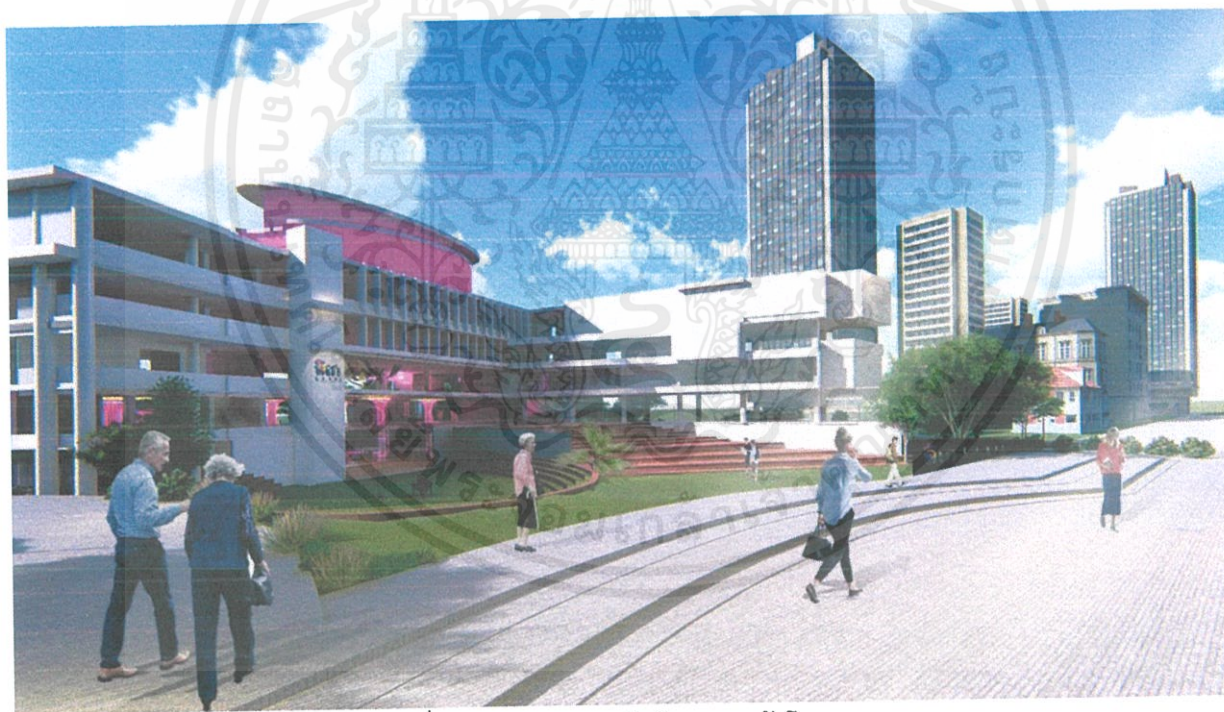

ภาพที่ 6. 22 แสดงภาพทัศนียภาพลานหน้าโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 23 แสดงภาพทัศนียภาพหน้าโครงการ

ภาพที่ 6. 24 แสดงภาพทัศนียภาพหน้าโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงภาพทัศนียภาพภายนอก

ภาพที่ 6. 25แสดงภาพทัศนียภาพ food hall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 26 แสดงภาพทัศนียภาพ food hall

ภาพที่ 6. 27 แสดงภาพทัศนียภาพ food hall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 28 แสดงภาพทัศนียภาพ main entrance

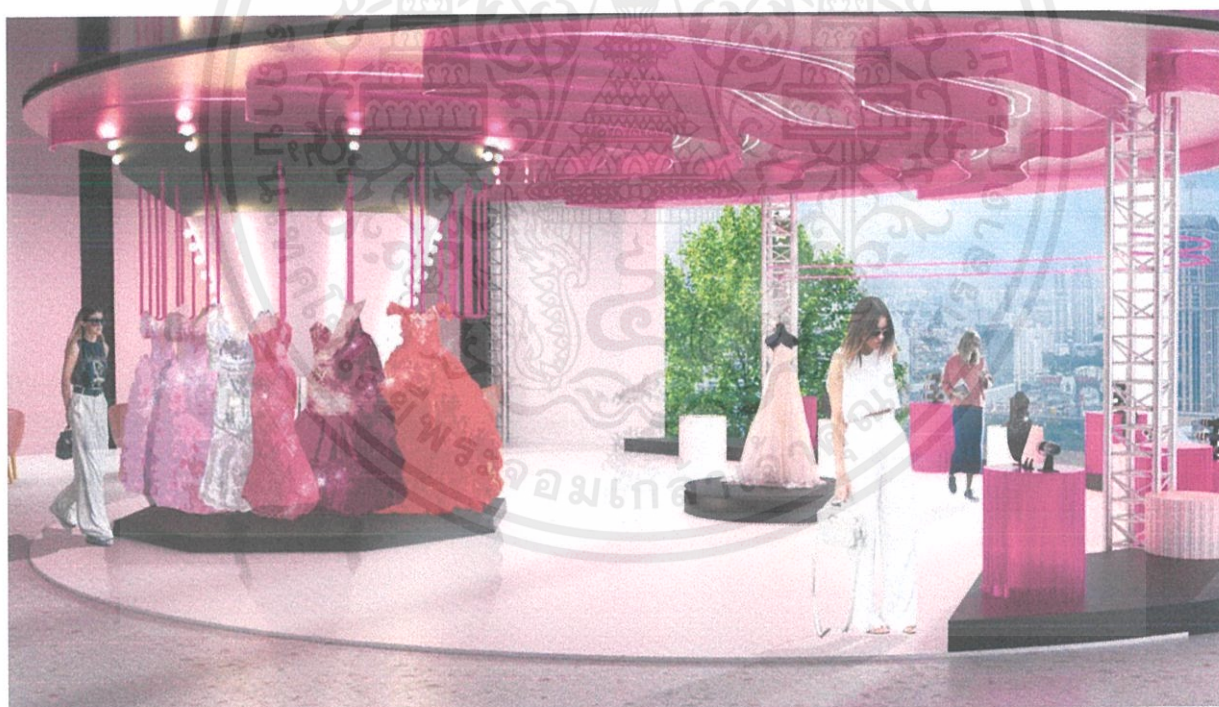

ภาพที่ 6. 29 แสดงภาพทัศนียภาพ sub entrance

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 30แสดงภาพทัศนียภาพ ห้องแต่งตัวชุดลิก

ภาพที่ 6. 31แสดงภาพทัศนียภาพร้านเช่าชุดลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 32แสดงภาพทัศนียภาพ reception

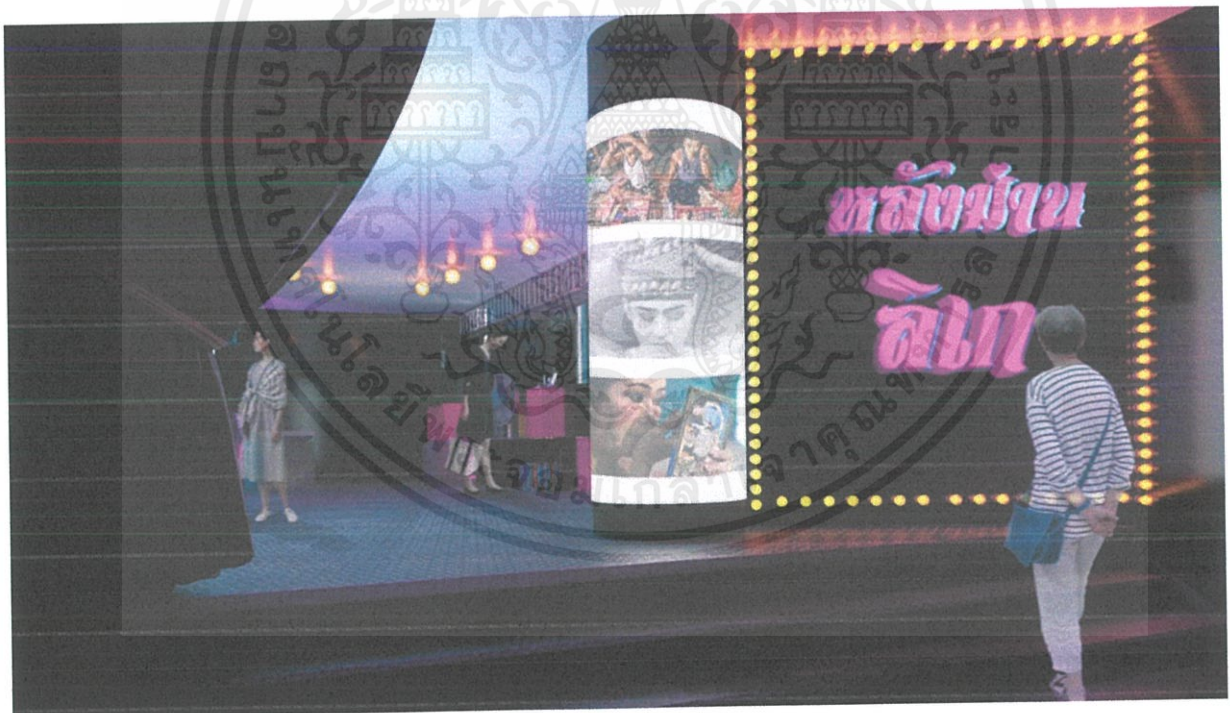

ภาพที่ 6. 33แสดงภาพทัศนียภาพ หน้าทางเข้า Exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 34แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone1

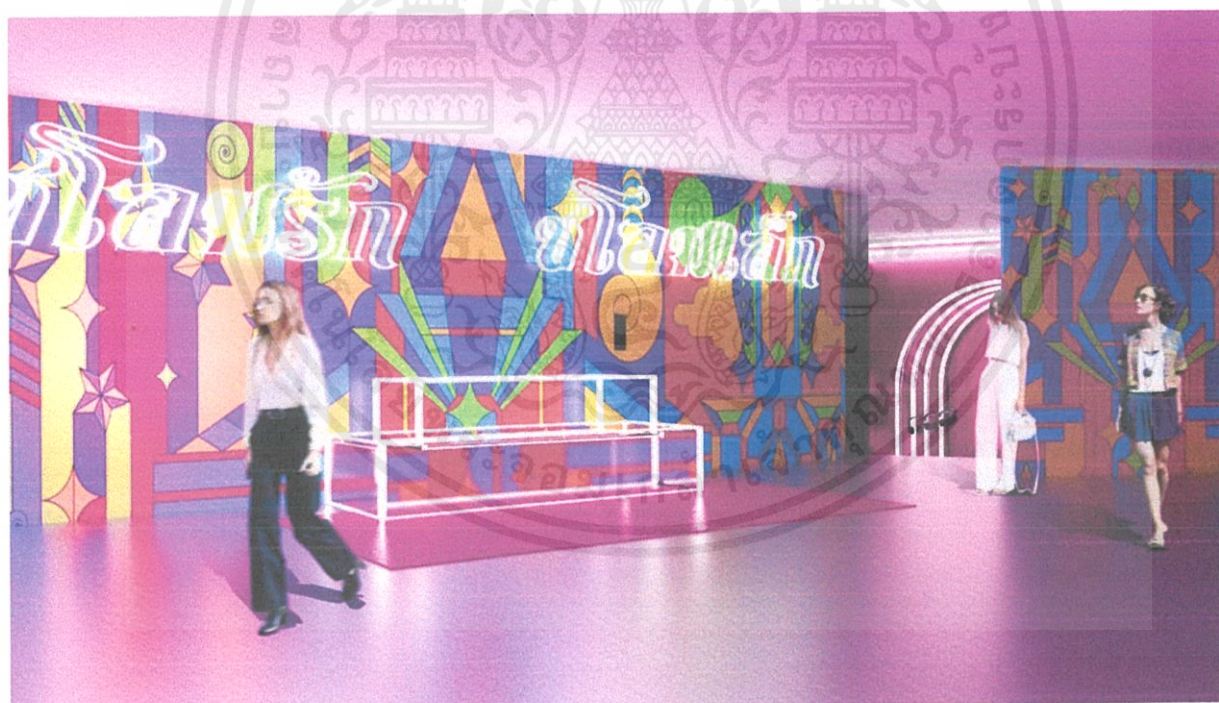

ภาพที่ 6. 35 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 36แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone2

ภาพที่ 6. 37แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 38 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone5

ภาพที่ 6. 39 แสดงภาพทัศนียภาพ Exhibition zone4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 40 แสดงภาพทัศนียภาพโถงทางเดินชั้น 3

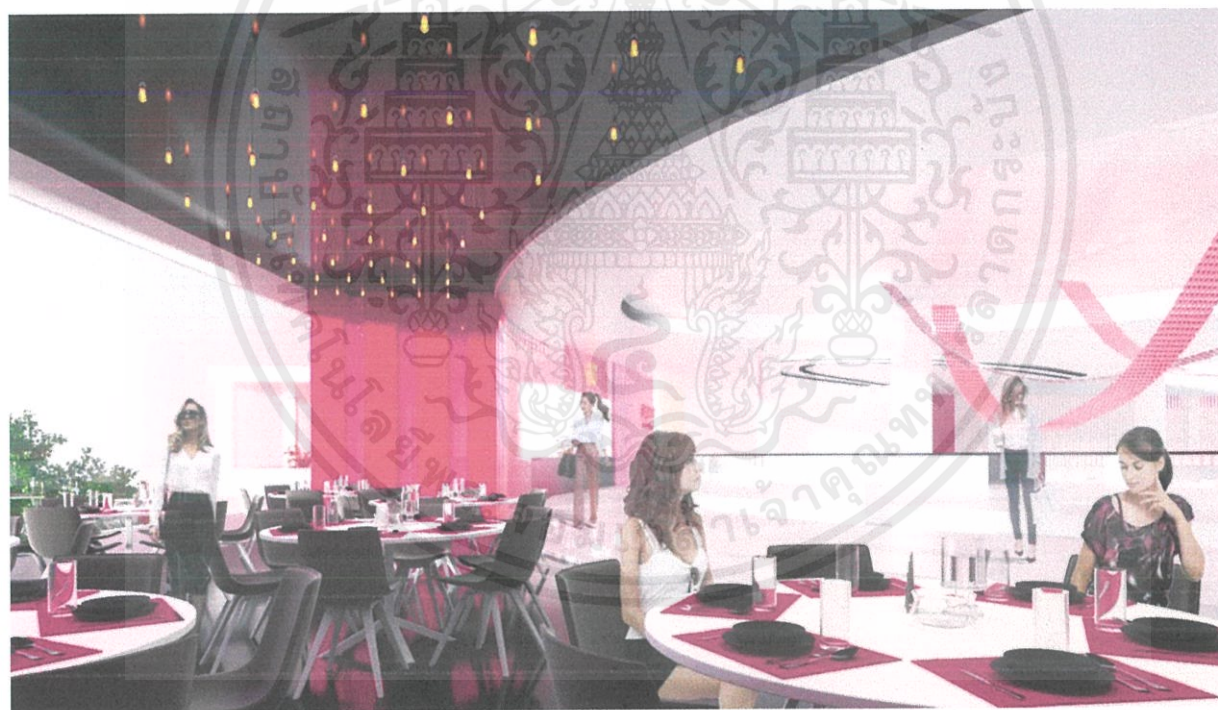

ภาพที่ 6. 41 แสดงภาพทัศนียภาพโถงทางเดินชั้น 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 42แสดงภาพทัศนียภาพ พื้นที่นั่งรอ

ภาพที่ 6. 43แสดงภาพทัศนียภาพร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 44แสดงภาพทัศนียภาพ โชน workshop

ภาพที่ 6. 45แสดงภาพทัศนียภาพห้อง workshop

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 46 แสดงภาพทัศนียภาพ ห้อง workshop

ภาพที่ 6. 47 แสดงภาพทัศนียภาพห้อง workshop

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 48 แสดงภาพทัศนียภาพหน้าห้องไหว้ครู

ภาพที่ 6. 49 แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องไหว้ครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 50 แสดงภาพทัศนียภาพทางเดินระหว่างห้องเรียน

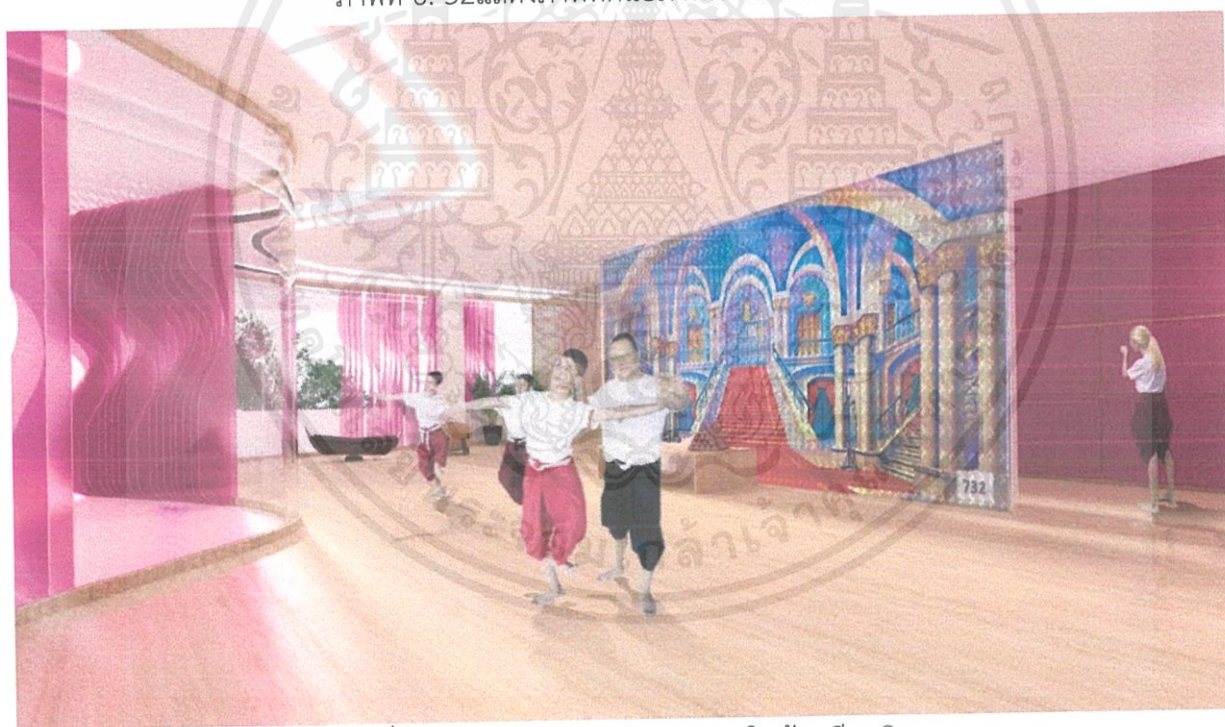

ภาพที่ 6. 51 แสดงภาพทัศนียภาพทางเดินระหว่างห้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 52 แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนรำไทย

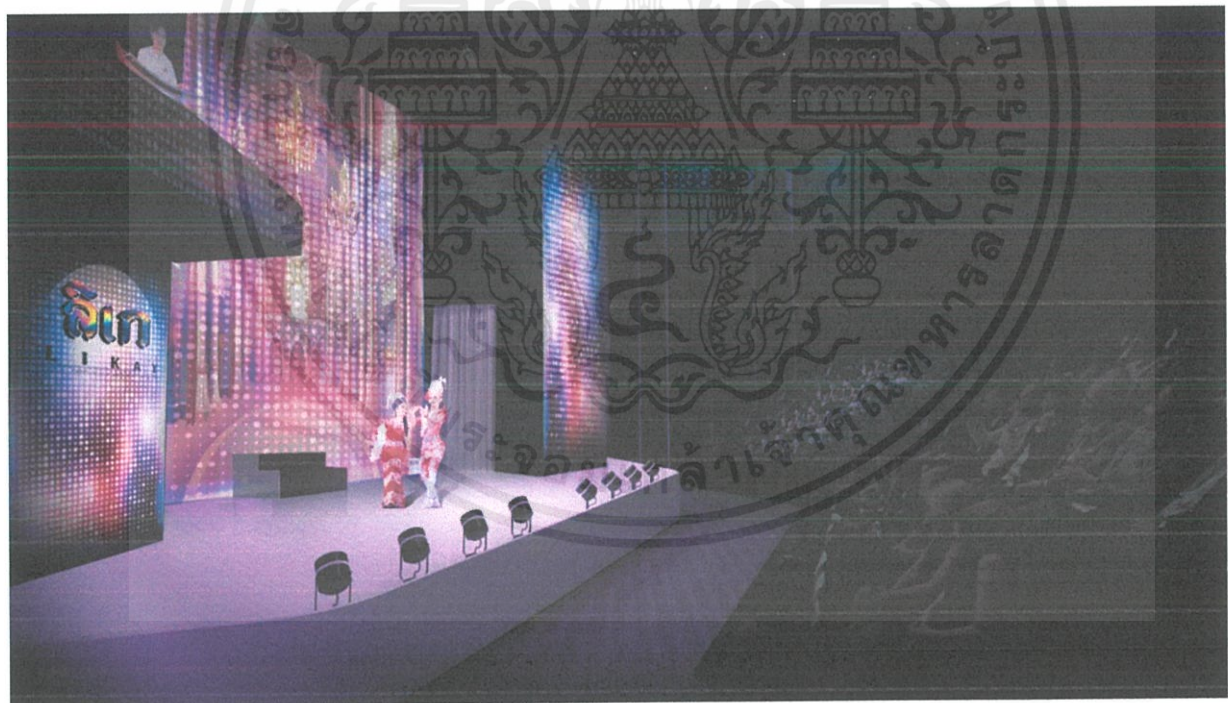

ภาพที่ 6. 53 แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 54 แสดงภาพทัศนียภาพภายในห้องเรียนโลก

ภาพที่ 6. 55 แสดงภาพทัศนียภาพภายใน auditorium

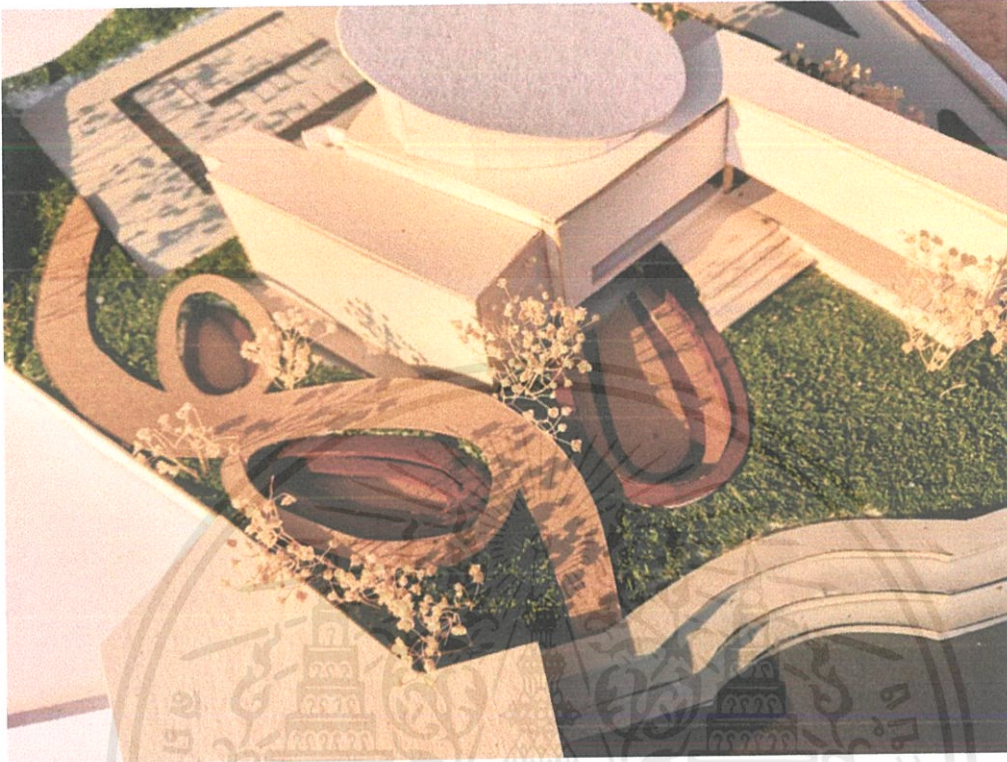
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 56 ภาพไอโซเมตริก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.8 ภาพโมเดลของโครงการ

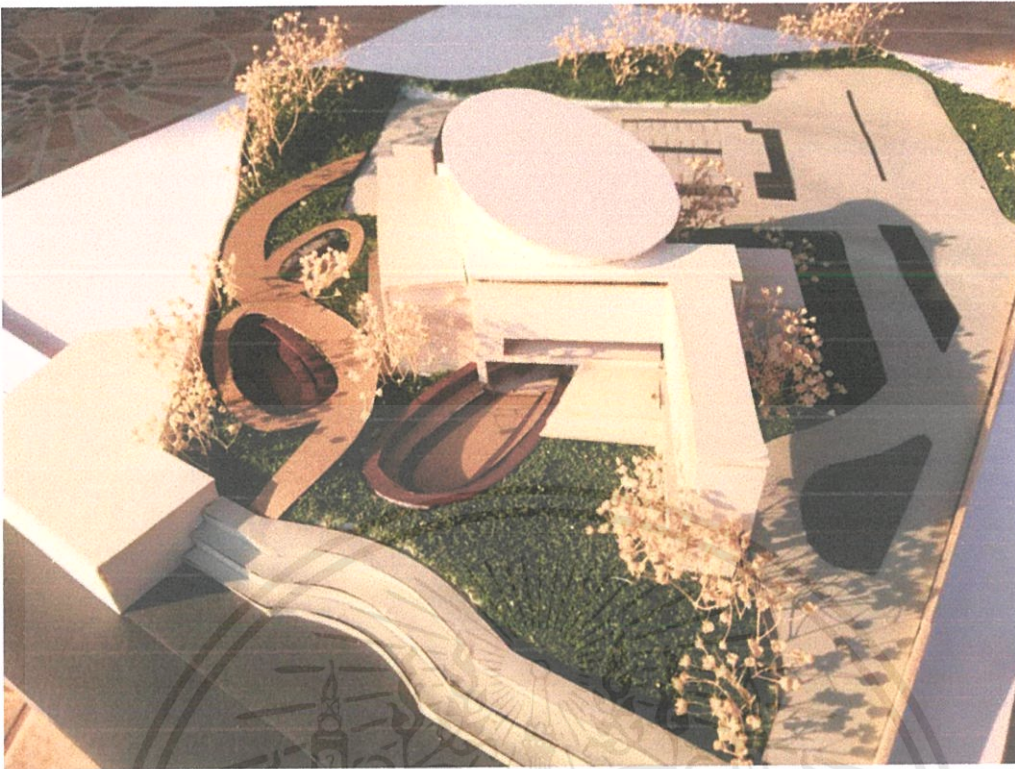

ภาพที่ 6. 57 แสดงภาพโมเดลของโครงการ

ภาพที่ 6. 58 แสดงภาพโมเดลของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 59 แสดงภาพโมเดลของโครงการ

ภาพที่ 6. 60 แสดงภาพโมเดลของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6. 61แสดงภาพโมเดลของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.9 สรุปโครงการ

สรุปแล้วการออกแบบโครงการมีความชัดเจนในการใช้ concept เข้ามา design ได้ดี สามารถคุมเรื่องสีและโทนได้เนื่องจากเป็นโครงการที่ใช้สีค่อนข้างเยอะ และพื้นที่ใช้สอยของโครงการสามารถตอบโจทย์พฤติกรรมและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่แรก คือ

1. เพื่อสร้างพื้นที่รองรับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านลิเกสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริม ศิลปะการแสดงพื้นบ้านลิเก ในด้านความสามารถให้แก่ผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงศิลปะพื้นบ้านลิเกในประเทศ
3. เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับลิเกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในรูปแบบร่วมสมัยที่มีความน่าสนใจและการให้ผู้เข้าชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับนักแสดงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างใกล้ชิดเป็นสถานที่พบปะระหว่างคนในวงการลิเกและประชาชนทั่วไปและเพื่อเป็นที่ให้บริการจำหน่ายของที่ระลึกของสะสมเกี่ยวกับลิเกไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ชั่วคราว)

กระทรวงวัฒนธรรม.2562. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.m-culture.go.th>

เอกชัย ศรีวิลาศ.2562.ลิเก"ยักษ์ตัวแดง"แสดงได้สอดคล้องความขัดแย้งในสังคมไทย [Online]. เข้าถึงได้จาก : www.gotoknow.org (2562,กันยายน 17)

จุฬัมภา สอนสติ . (2561,สิงหาคม 4). พัฒนาศักยภาพเครือข่ายศิลปินพื้นบ้านในมหานครข่าว[online].Availble: <http://www.news-town.com>(2561,สิงหาคม 4).

ฟีดองก้า.2562.สนุกสนาน ฮาเฮ ลิเกร่วมสมัย[Online]. เข้าถึงได้จาก : www.tkpark.or.th (2562,กันยายน 17)

ภัทราวดีเจียเตอร์.2562.สุดสาคร ลิเกร่วมสมัย [Online]. เข้าถึงได้จาก : www.thaihealth.or.th
<http://kanchanapisek.or.th>

หนังสือสารานุกรมไทยเยาวชน ๆ เล่ม 27 เรื่อง ลิเก ลิขสิทธิ์เป็นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.2562. ลิเก.สังคมไทย [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://kanchanapisek.or.th> (2562,กันยายน 17)

ทรงกลด ลิมปิพัฒน์.2562. Len- Likay Play of My Life : ปลุกชีพลีเก มนต์เสน่ห์ที่รวยริน.[Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://adaymagazine.co>

ปริศนา พงษ์ทัตศิริกุล.วิไล วิทยารถไพศาล.บุญเลิศ นาคพินิจ. 2562. “เปิดบ้านศิลปินแห่งชาติ”นายบุญเลิศ นาคพินิจ ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง ลิเก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

สัมภาษณ์

ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์

ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 26 มิถุนายน 2562

อาจารย์สุกัญญา : สำหรับลิเก จริงๆมีการสนใจมานานแล้วแต่ว่าตอนหลังเหมือนมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับศิลปะวัฒนธรรมมากขึ้นและก็มองว่าการแสดงพื้นบ้านไม่ใช่เรื่องของโรงเรียนนาฏศิลป์อย่างเดียวศิลปะกรรม หรือนิเทศ ครูเองก็สนใจลิเก มองในแง่การสื่อสาร เราสามารถที่จะพูดถึงลิเกได้ เนื่องจากว่าครูหนุ่ม อนุกุล ก็อยู่กับลิเกมะขามป้อมเหมือนกัน ลิเกมะขามป้อมในอดีตเขาจะทำการเป็นลิเกร่วมสมัย คำว่าร่วมในที่นี้คือใช้รูปแบบลิเกทุกอย่าง ผีก็จริงหมดเลย แต่เรื่องนอกจะเป็นชิงรัก หักสวาท ก็จะใส่ประเด็นสังคม ประเด็นการเมืองมากขึ้น

1.ความสนใจในศิลปะการแสดงลิเกของท่านอาจารย์ เริ่มต้นอย่างไร

เริ่มจากการไปชมลิเกกับแม่ตอน 4 ขวบ แถวบ้านแถบบางแค มีลิเกงานวัด งานศพ งานบวช เขามีลิเกก็ไปดู โตมาในครอบครัวที่ฟังเพลงลูกทุ่ง พอได้ดูลิเกแล้วมันสนุก เพราะช่วงท้ายเขามีร้องเพลงลูกทุ่ง ลิเกแต่งตัวก็สวย ฉากก็สวย

2.ความเห็นท่าน อาจารย์ว่า บทบาทของลิเกยุคสังคมเมืองปัจจุบัน เป็นอย่างไร แตกต่าง จากอดีตอย่างไร

แตกต่าง อดีตลิเกเป็นมหรสพรพ ถ้าพูดถึงเรื่องสื่อ ลิเกเป็นสื่อการแสดงอย่างหนึ่ง ซึ่งในอดีตสื่อไม่ได้มีให้เลือกชมหลากหลายเท่าปัจจุบัน ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่ได้สนใจลิเกเท่าเมื่อก่อน เนื่องจากหันไปสนใจสื่อรูปแบบใหม่มากขึ้น แต่ลิเกก็ยังคงมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ลิเกมีความสามารถในการทำการตลาดของตัวเอง เปลี่ยนได้ตลอดเวลา ใครชอบอะไร ฮิตอะไร ฉันททำให้ได้หมด

ไม่ว่าจะเป็นการไลฟ์สดแสดงลิเกในเฟซบุ๊กและมีการแข่งขันกันเองอยู่ตลอดเวลา เช่นการแต่งตัว ซึ่งคนดูก็ชอบ คนดูได้เปรียบที่ได้ดูชุดสวยๆ การแสดงใหม่ๆ ที่สำคัญ ลิเกไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวในเรื่องของการดำเนินเรื่องต่างๆ ซึ่งการแสดงแบบโขนมีกฎเกณฑ์และมีรัฐบาลคอยดูแล แต่ลิเก นี่มันต้องดูแลตัวเองมันก็ทำให้เขาอยู่ได้ ที่สำคัญลิเกเป็นเรื่องเล่า เป็นละครหลังข่าว ละครตบจูบ ละครน้ำเน่า ลิเกคือแม่ของละครพวกนี้แหละ รสนิยมคนยังชอบอยู่ก็เลยมีคนดู ยกตัวอย่าง อย่างลำตัด มันไม่มีเนื้อเรื่องมีแต่การร้อง ฟังแล้วมันก็สนุกแต่ไม่สนุกเท่ากับมีเนื้อเรื่อง เจ้าหญิงองค์นั้นองค์นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัจจุบันมีองค์กร หรือ หน่วยงานใด ที่ให้การสนับสนุนศิลปะ การแสดงลิเก 4.50

จริงๆกระทรวงวัฒนธรรมก็มีทุนสำหรับศิลปินอยู่ และมีนายกสมาคมสภาลิเก ก็เริ่มมีหน่วยงานมากขึ้นกว่าแต่ก่อน กระทรวงวัฒนธรรม หอศิลป์กรุงเทพ และนายกสมาคมสภาลิเกไทย

4. ลิเกเรื่องหนึ่งใช้ระยะเวลาในการแสดงประมาณเท่าไร

เริ่มแสดงตั้งแต่ 2 ทุ่ม เลิก 5 ทุ่ม เทียงคืน หรือบางครั้งก็ ตี 1 (แล้วแต่เจ้าภาพกำหนด สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอด)

5. การแสดงลิเกสามารถปรับเนื้อหาให้มีความร่วมสมัยได้ไหมเช่น เป็นเรื่องบุพเพสันนิวาส

ได้แน่นอน มีการเอาลิเกมาขมบ้อมไปแสดงต่างประเทศ สมัยที่คุณ ประดิษฐ์ ประสาททอง ศิลปินศิลปาธร เป็นเจ้าพ่อลิเกร่วมสมัย มีการทำละครกับกัมพูชา ลาว ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เอาเรื่องราวในภูมิภาคอาเซียน เช่นเรื่อง ของจีนที่จะสร้างเขื่อน อาจจะมีผลกระทบทำให้น้ำในแม่น้ำโขงลดลง ทำให้น้ำในอาเซียนลดลง ก็นำพญานาคมาผูกเป็นเรื่อง ออกมาเตือน ซึ่งเนื้อเรื่องยังคงเกี่ยวข้องกับ จักรวาลๆ เพราะลิเกเรื่องจะเป็นประมาณนี้ แต่ประเด็นก็คือความโลภ ความที่มนุษย์แย่งชิงกัน โดยเอานักแสดงของแต่ละประเทศมารวมกัน เพราะมีความเชื่อว่า ชาติต่างๆในอาเซียนมีการแสดงคล้ายลิเก และเป็นแบบนั้นจริงๆ ที่ลาวเรียก ลำเรื่องคือไม่ได้เหมือนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่รูปแบบค่อนข้างคล้ายซึ่ง history มีที่มาก็มาจากที่เดียวกัน แต่ชาติก็นำดนตรีแต่ละประเทศมาใช้ ซึ่งวัฒนธรรมค่อนข้างใกล้เคียงกัน เนื้อเรื่องเลยสื่อสารกันได้ เข้าใจกันผ่านวัฒนธรรม ซึ่งการแสดงนี้เป็นศิลปะแห่งการแสดงออก และการร่อน ในขณะที่นั่งทำ Workshop ก็รู้ว่าเรามีบางอย่างเหมือนกัน นั่นก็คือ มีความเชื่อในพญานาค การแสดงของมะขามบ้อม ที่สอดแทรกเรื่องสาธารณะสุข เรื่อง ศีลกระทะทอง , การสร้างเขื่อนของจีน และอีกหลายๆเรื่อง

8. ความเห็นของท่านอาจารย์ จุดแข็งของการแสดงลิเกที่ต่าง จากการแสดงอื่นของไทยมีด้านไหนบ้าง

เรื่องการปรับตัว และความสามารถในการด้นสด เอาเหตุการณ์บ้านเมืองมาเล่น และที่สำคัญคือ ความสวยงาม จะซึ้งซึ้งหรืออย่างไร แต่งหน้าออกมาก็จะสวย หล่อ หมดทุกคน และมันก็ตรงกับความเป็นคนไทย ที่ชอบดูขม อะไรรสขมอยู่แล้ว และวิถีเล่นที่ดึงเอาศิลปะแขนงอื่นมา เช่น ช่วงนี้มีเพลงลูกทุ่งดังก็เอามาร้องละครกำลังฮิต ก็เอามาผูกเรื่อง บางทีมีรายการพิเศษ สลับเพศชายหญิง และมีระบบหลังโรง สำหรับแฟนคลับ VIP (แม่ยก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. กลุ่มละคร มะขามป้อมคืออะไร ลิเกมะขามป้อมคืออะไร

เป็นคณะละครที่ทำภายใต้มูลนิธิมะขามป้อมมีเงินทุนเกิดมาจากรากหญ้าที่อยากจะทำละครเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม นำวรรณคดีไทย เพลงพื้นบ้านมาใช้เล่นละคร เช่น เรื่องจันทโครพ ที่จันทโครพต้องตาย เพราะเปิดพระอบก่อนถึงบ้าน สอนเรื่องการมีเช็กก่อนวัยอันควรของเด็ก และเป็นพื้นที่ให้นักแสดงที่สนใจละครได้มีพื้นที่ที่จะแสดงออก โดยสมาชิกก็จะเป็นคนที่เรียนละครต่างๆมารวมกัน ตอนนี center มะขามป้อม ได้ย้ายไปอยู่ที่ เชียงดาว สิ่งที่น่าสนใจ เป็นละครเพื่อการเปลี่ยนแปลงเรียกร้อง เรื่องชาติพันธ์ โดยอดีตประธาน ได้แยกออกมาตั้งโรงละคร อนัตตาเทียเตอร์ และภายในปีนี้จะมียาน Bangkok theater festival สิ้นปีก็จะนำลิเกไปแสดง โดยเรื่อง จะเป็นประมาณนี้ เหตุการณ์วันที่ 6 ตุลา โดยพระเอกก็รับบทเป็นลูกจวนๆ เรียกว่าพระชื่อพระธรรมศาสตร์ นางเอกเป็นลูกคนรวย เรียนที่สำนักจุฬามณี ตัวโจ๊กต้องมีเพื่อความตลก เพลงจับกันต้องมี ซึ่งคนดู ดูแล้วรู้ว่าเป็นเหตุการณ์ 16 ตุลา และใส่ความดราม่าลงไป พระเอกตายในเหตุการณ์ แล้วนางเอกไม่รู้ นางเอกมารู้ตอนพระเอกตายไปแล้วว่าพระเอกรัก แก่นก็คือให้เห็นว่า เหตุการณ์ยึดอำนาจเป็นยังไงในช่วงนั้น ซึ่ง target สำหรับละครร่วมสมัยแบบนี้ก็ได้ตั้งแต่ เด็กมัธยมไปจนมหาลัย ซึ่งจะแตกต่างกับลิเกที่แม่ๆ ยายๆดู เขาจะดูลิเกในตลาดเอาสวย เรื่องต้องเอาได้ (ลิเกสมศักดิ์ภักดี ยี่สิบปี เล่นวนอยู่ทำเรื่อง) คนดูไม่แคร์เรื่องซ้ำ เขาดูรสไม่ได้ดูเรื่อง แต่งตัวสวยไหม ร้องเพราะไหม พอมาดูลิเกแบบนี้คนอาจจะดูแล้วไม่สนุก แต่จริงๆแล้ว คนทำอย่างพวกเรา พอเราเข้าใจลิเกอย่างลึกๆแล้วเราก็จะไม่ทิ้งพวก การแสดง แอคติ้ง การตบตี การกรีด มันต้องตลก สนุก ร้องเพลงเพราะ และเราจะสามสรนำพาคนดูไปสู่เรื่องที่เรากำลังจะบอกได้ ถ้าเราทำให้สนุก ทุกเพศทุกวัยดูได้ อย่าไปคิดว่า target จะเป็นชาวบ้านเสมอไป คนชั้นกลาง educate แต่เราก็ต้องทำให้แม่ค้าชาวบ้านเข้าใจเข้าถึงได้ด้วยเพราะลิเกมันเป็นศิลปะร่วม ตัวของมันเองโดยยังไม่ต้องปรับอะไรเลย ยังไม่ต้องทำให้ร่วมสมัย ตัวมันเองก็ร่วมสมัยแล้ว มันถึงอยู่ได้ เราจัดมันครั้งแรกก็ตั้งแต่ รัชกาลที่ 5 โดยอยู่มาถึงได้ในปัจจุบัน ลิเกมีการปรับตัว เช่น ชัยยา มีการเอาจอโปรเจคเตอร์มาฉายเป็นฉาก

10. ปัจจุบันมีสถานที่ไหนสอนการร้อง รำ และแสดงลิเกบ้าง

วิชาเลือกที่นาฏศิลป์ อ่างทอง วิชาเลือกที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬา
(ไม่ได้สอนแต่ของวัง ของชาวบ้านก็สอนด้วย) ครูหนุ่มเป็นผู้ริเริ่ม ทำวิจัยเรื่องลิเกของประเทศไทยด้วยการทำ focus group และเชิญศิลปินมาสัมภาษณ์

11. ท่านอาจารย์เห็นว่าทิศทางในอนาคตของ ลิเกไทย น่าจะเป็นอย่างไร

ไปเรื่อยๆได้อีกเพราะว่า ถ้ามองในแง่คนดู เวลาเทคโนโลยีมันถึงจุดสูงๆ คนจะย้อนกลับมาหาของที่มีสัมผัสได้ และการแสดงลิเกเป็นหนึ่งในละครเวที เล่นสด การที่เราเหม็นหนักรู้สึกได้ด้วยกัน เป็นสิ่งที่มัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาดหายในสังคม คิดว่าลิเกจะช่วยบำบัด ส่วนตรงนี้ ให้คนที่เหงา อยากจะพูดคุยนอกจากการนั่งดูมือถือ
 อยู่คนเดียว แต่ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันนี้ไม่ได้ทำร้ายลิเกเลย ลิเกสามารถที่จะไลฟ์และก็แขวนมาลัยกันทาง
 เลขบัญชี ถ้าลิเกตายละครทีวีก็ตาย เพราะมันคือสิ่งเดียวกันแต่แค่เปลี่ยนสื่อ ถ้าเปรียบเป็นต้นไม้หนึ่งต้น นัก
 แสดงคนทำลิเกต้องรู้ว่ามันมีแก่นมีเปลือก เปลือกสามารถเปลี่ยนได้เสมอ แต่แก่นห้ามเปลี่ยน ลิเกยังงี้ก็ต้องใส่
 ชุดแบบี้ อยู่ๆจะมาใส่กางเกงยีนส์ ไม่แต่งหน้าก็ได้ เพราะชุดที่สวยงาม การเต้น การร้องราชินีเกลิงมันคือแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

สัมภาษณ์

ผศ.ดร.อนุกุล โจรจนสุขสมบูรณ์

ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 28 มิถุนายน 2562

อาจารย์ : ดูแล้วโมเดลที่เราพูดมาก่อนน่าจะเป็นไปได้ น่าจะใช้ได้จริง มากน้อยแค่ไหนมันก็ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะเอาไปใช้ เพราะว่าขนบจารีตลึง เขาไม่ชินกับแบบโรงละครแบบเทียร์เตอร์แบบนี้ ตอนนี้มีปัญหาในแวดวงของการแสดง ไม่ว่าจะเป็นศิลปะพื้นบ้านหรือว่าการละครต่างๆ คือ ไม่มีพื้นที่ให้เขาแสดง แล้วในตัวลึงของเขาดูจริงๆ ลึงแรกแห่งก็คืออยู่กับชุมชนมาตั้งแต่เกิด ยุคเจ้าพระยาเพชรปราณี เขาก็อาศัยชุมชนมาตั้งแต่นั้น ชุมชน support ศิลปินไปด้วย เอื้อกันมันถึงจะอยู่รอด ทีนี้พอมาพูดถึงว่า มาจัดสรรเป็น space อำนาจความสะดวก เรื่องฝึกซ้อมอยู่ตรงนี้เรื่องที่กิน ที่อยู่ พูดถึงในเรื่องหลักการ วิชาการมันก็น่าสนใจ แต่ทีนี้มันจะตอบโจทย์เพื่อจะไปใช้จริงๆหรือเปล่า มันก็อีกแบบนึง แต่ตอนนี้เราเหมือนตั้งโจทย์มา เพื่อเรียนรู้ว่ามันสัมพันธ์อย่างไร ทีนี้ธรรมชาติของพื้นฐานลึงมันค่อนข้างยาก ยากยิ่งก็คือผู้แสดงเขามีความเฉพาะ เช่น การเรียนรู้เรื่องการแสดงลึงกันแค่ภายในครอบครัว มันจะไม่มีมาซ้อมจริงจัง ซึ่งมันไม่ผิด เพราะมันเป็นธรรมชาติของสาขาลึง ครูพัก ลักจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเล่นบ่อยๆมีงานทุกคืน มันซึมซับ และจะได้เปรียบมากหากเป็นสายเลือดลึง อยู่กับลึงมาตั้งแต่เกิด มันก็จะเล่นได้เป็นอัตโนมัติ แต่ในการที่จะให้มีพื้นที่มาฝึกหัด มันดูว่าเป็นเรื่องของละครสมัยใหม่ แต่ถามว่าจริงๆแล้วมันจำเป็นต้องฝึกมัย แม้กระทั่งการแสดงพื้นบ้านจริงๆ ก็ต้องฝึก

ในเรื่องของพื้นที่ ต้องดูว่ามันจะสัมพันธ์อย่างไรกับใน area นั้นๆ คือ หนึ่งคือพื้นที่มันต้องไม่อัดอัดคับแคบ โลงมีอากาศถ่ายเท สีห้องมีความโปร่ง และที่สำคัญเรื่องการเก็บเสียง การมีสมาธิ นี่ก็สิ่งจำเป็น พอมองเรื่องพื้นที่การแสดง สถานที่ต้องเอื้อให้สำหรับนักแสดง แต่จริงๆแล้วลึงเป็นการแสดงที่ปรับตัวได้ดี นี่ก็จุดเด่นลักษณะเฉพาะ หัวใจสำคัญคือสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ได้ตลอดเวลา เช่น ตัวผู้แสดงนัดแนะกันว่าแสดง 10 คน พอถึงเวลาจริงๆมาได้ครบ ได้ไฟ ก็ยังสามารถปรับเนื้อเรื่องให้สามารถดำเนินไปได้ นี่ก็ลักษณะเด่นที่การแสดงพื้นบ้านอื่นๆจะทำไม่ค่อยได้เลย แต่ก็ยังมีโนราห์ นี่ก็อวธิ Folk ความเป็นพื้นบ้านแล้วในการปรับนั้นก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการผิดรูปแบบแต่เป็นเราทำให้การแสดงนั้นดำเนินเรื่องไปได้ด้วยดี

แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าขั้นสุดยอดของลึง ศิลปินลึงต้องมีพรสวรรค์และพรแสวง

ถึงแม้รูปร่างหน้าตาดีเสียงเพราะแต่ก็ไปไม่ถึงจุดหมายไปไม่ถึงจุดหมายนี้หมายความว่ากาตอบรับของผู้ชมไม่มีพอ เขาไม่ตอบรับเรา ความประสบผลสำเร็จที่สุดคือ ต้องมีแฟนคลับ มีคนชื่นชม ติดตามเป็นขั้นสุดยอดของศิลปินลึงแล้วและเรื่องการเคารพผู้อาวุโสเป็นเรื่องสำคัญในวงการลึงพื้นที่รองรับผู้ชมคนดูไม่ได้แค่อยากดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าเวที แต่ด้านหลังโรง หลังเวที คนดูก็อยากดูกัน ฉะนั้น ต้องมีการจัดการเรื่องนี้ที่ดี เป็นอะไรที่ดูน่าสนใจ และต้องหาตำแหน่งที่ไปมาได้สะดวก ที่จอดรถนักแสดง เครื่องไฟ เครื่องเสียง สิ่งอำนวยความสะดวก

สมัยก่อนเล่นกันบนพื้น เขาถึงใช้คำว่า ศิลปะติดดิน ศิลปินพื้นบ้าน เป็นอะไรที่มันปรับตัวเรื่องวิถีประจำ วันเอามาใช้ เป็นลักษณะเฉพาะ

1.ทำไมถึงเลือกทำหัวข้อ บทบาทของศิลปะยุคสังคมเมืองปัจจุบันใน คอร์สเรียนออนไลน์ฟรีของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULA MOOC

พอดีว่าทางมหาลัยมาชวนคุยและประกอบกับพี่ทำวิจัยศิลปะอยู่

เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของกระทรวงวัฒนธรรมและทางมหาลัยก็กำลังหาสายวิชาที่มันดูบันเทิง และโดยเฉพาะด้านสายมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือศิลปกรรมนี้นั้นมันมีวิชาอะไรที่เป็นการแสดงที่เข้าถึง ชุมชนได้ง่าย พี่จึงเลือกกลับมาทำ ซึ่งเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งจะเข้าถึงได้ง่ายกว่าไหน หากคนดูไม่รู้เรื่องรามเกียรติ์ก็ อาจจะดูไหนไม่สนุก แต่ลิเกมันสามารถปรับได้

2.จำนวนคนลงเรียน course online ของ MOOC.CHULA มากไหมคะ ภาพรวมเป็นคนกลุ่มไหน อันนี้พี่ยังไม่ได้เช็คเลย หลักที่ทำคือเป็นของศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์หนังสือจุฬา

3.มีที่ไหนสอนวิชาลิเกบ้าง

มีที่ศิลปกรรมศาสตร์ เปิดเป็นวิชาเลือก และที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองก็เปิดเป็นวิชาเลือกเช่นกัน มีอยู่สองที่ ของที่ศิลปกรรมจุฬาเป็นวิชาเลือก 3 หน่วยกิต เด็กก็มาเรียนกันเรื่อย มีทั้งเด็กนาฏศิลป์ตะวันตก เด็กดนตรีไทย โดยเนื้อหาไม่ได้เน้นว่าจะต้องร้องได้เพราะเลย แค่เรื่องได้สื่อสารได้ ลิเกเป็นเรื่องของการ สื่อสารเนื้อเรื่องระหว่างผู้ชม รำก็ไม่จำเป็นต้องรำได้สวย แต่หากมีพื้นฐานมาบ้างก็ดี เพราะเป็นอะไรที่ต้อง โชว์เป็นองค์ประกอบของลิเก พี่ก็ไม่ได้เก่งในเรื่องการแสดงลิเก แต่ใจรักตั้งแต่เด็ก ก็เรียนรู้มาเรื่อยๆ มีโอกาสได้ลงพื้นที่ ทำวิจัย ตั้งแต่ปี 2541 หลังจากนั้นก็เล่นลิเกมาเรื่อยๆ ปกติทุกวันศุกร์จะไปแสดงที่วัดทุ่งครุ แต่สามปีให้หลังมานี้ไม่ค่อยได้แสดงแล้ว ชุดก็ของร้านแม่แบ่งนี่แหละ

4.มีนักเรียนลงคอร์สจำนวนเท่าไร

คลาสหนึ่งประมาณ 30 คน เริ่มสอนตั้งแต่เรื่องของประวัติ ความเป็นมา ลักษณะเฉพาะ จุดเด่น การร้องกับวงปี่พาทย์มาเรียนเลย พอถึงเวลาปิดคอร์ส นักเรียนต้องมีการจัดแสดงลิเก โดยมากจะไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงที่เทศกาลละครกรุงเทพ และ เด็กที่ไปเป็นระดับมหาวิทยาลัย เป็นลีกสมัครเล่น ที่ไปก็ไปเรียนรู้ นำเสนอผลงาน เรียนจบคอร์สแล้วคุณต้องได้แสดงจริง เคยมีการพาไปดูลีกตามวัดนอกสถานที่ แต่เนื่องด้วยเวลากลางคืนไม่สะดวกจึงเปลี่ยนมาชมลีกผ่านอินเทอร์เน็ตแทน แต่ถึงเวลาโชว์ คุณต้องแต่งหน้า แต่งตัวจริง ซึ่งวิชานี้เปิดกว้างให้กับนักเรียนทุกชั้นปี ส่วนมากจะเป็น ปี 3 ปี 4

5.องค์การในปัจจุบันที่สนับสนุน ดูแลลีก

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม แต่เอาเข้าจริงๆแล้วก็ ลีกต้องอยู่ได้ด้วยตัวเอง เพราะหน่วยงานรัฐบาล ก็ไม่ได้มาซัพพอร์ตอะไรอย่างจริงจัง ถึงแต่จะมีสมาคมลีกแห่งประเทศไทย มีชมรม มีมูลนิธิ จากที่พี่ศึกษาดูลีก ทั้งหมดในประเทศไทยมี 27 จังหวัด ซึ่งแต่ละภาคก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป แต่แหล่งรวมใหญ่ๆในภาคกลางอยู่ที่อยุธยา และอ่างทอง

6.กลุ่มละคร มะขามป้อมคืออะไร ลีกมะขามป้อมคืออะไร

องค์เอกชนไม่หวังผลกำไร แต่ทำขึ้นมาเพื่อเอาละครไปสอนชุมชน แต่ตอนนี้มันเปลี่ยนแปลงไป แต่ก่อนจะมีการละครเพื่อการศึกษา แต่ตอนนี้มีการแยก เนื่องจากนโยบายผู้บริหารไม่ตรงกัน มะขามป้อม ยังคงอยู่ แต่ลีกแยกออกมาใช้ชื่อว่า อนันตดา โดยคุณ ประดิษฐ์ ประสาททอง มีการทำละครร้อง ละครชาตรี ลีก ผลงานอยู่ในเทศกาลละครกรุงเทพ เดิมที่จัดขึ้นที่ บางลำพู ปัจจุบัน จัดที่หอศิลป์ กทม. จัดทุกปีช่วงเดือน พ.ย. อันนี้เป็น cast study อย่างนึง ซึ่งไม่ได้มีแค่ละครปกติมีละครแบบ street ละครต่างๆ ใช้เวลา 3 อาทิตย์ แต่ตอนนี้มีปัญหาจากแหล่งเงินของหอศิลป์ งานอาจจะมีความเล็กลง

7. หนูสามารถมาขอเข้าชม คลาสวิชาลีกได้ไหมคะ

ได้ แต่จังหวะปีนี้เราไม่ได้เปิดวิชาลีก แต่ปีนี้เปิดเป็นวิชาหนึ่งใหญ่ จะสลับปี วิชาลีกเนี่ยเปิดมา 10 กว่าปี มีปีนี้เปลี่ยนพอดี แต่ก็จะมีผลงานของนักศึกษา ดูได้ใน yotube เช่น เรื่องศึกกระทะทอง ลีก ของคณะเภสัช ลีกเรื่องยาปฏิชีวนะ แบบที่เรียดี้อรัก ซึ่งเป็นผลผลิตของวิชาลีก เป็นงานวิจัยด้วย เอาลีก ไปเผยแพร่ ลีกจะอยู่องค์กร เตียวๆไม่ได้ ต้องอาศัยองค์ความรู้ด้วย

8.ท่านอาจารย์เห็นว่าทิศทางในอนาคตของ ลีกไทย น่าจะเป็นอย่างไร

ยังใจลีกก็ยังคงอยู่ ดูจากสถานะการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามาในอดีต ลีกมีการถ่ายทอดรุ่นสู่รุ่น และยังมี กลุ่มคนที่สนใจยังคงสืบทอด ไม่ใช่แค่เรื่องของศาสตร์การแสดง เรื่องเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายก็ยังคงสืบทอด เครื่องประดับ วงดนตรีปี่พาทย์แต่ก่อนนี้มีลิเกวิทยุ คือไม่จำเป็นต้องมีการแสดงให้เห็นสมัยก่อนชาวไร่ชาวนา ฟังลิเกวิทยุ ปัจจุบันมียังการอัดรายการสด ลีก จัดที่ลพบุรี (แดนชัยสนธยา) นอกจากฟังเสียง ก็เหมือนเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังนิทาน คนที่เป็นแฟนคลับจริงๆ ฟังจะรู้เลยว่าเป็นเสียงใคร ไม่หาย ไม่สูญหาย จะมีการพัฒนาการไปเรื่อยๆ โดยที่เห็นได้ชัดเลยคือพัฒนาการเรื่องการแต่งกาย มีเทคนิค วัสดุต่างๆมากมายให้เลือก และชุดก็มีราคาแพง แต่คนที่แสดงลิเกก็ต้องลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

หนังสืออนุญาตให้ใช้แปลนอาคารจาก
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

หนังสืออนุญาตให้ใช้แบบแปลนอาคาร

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง อนุญาตให้ใช้แบบแปลนอาคาร

เรียน หัวหน้าภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตามหนังสือ ที่ อว.7003(ส) / ๐22 ลงวันที่ ๖ เดือน ๕ ปี ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้แก่นักศึกษา นำแบบแปลนไปใช้เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์ นั้น

บัดนี้ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว นามสกุล ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง หน่วยงาน

อนุญาตให้ใช้แบบแปลน โครงการ

อาคาร (ชื่อสิ่งปลูกสร้าง)

อนุญาต ให้ นาย/นาง/นางสาว นามสกุล

ใช้แบบแปลน / อาคาร เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์ เท่านั้น

ข. ไม่อนุญาต ให้ใช้แบบแปลนเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์

ขอแสดงความนับถือ

(นามผู้อนุญาต นาย/นาง/นางสาว)

ตำแหน่ง (ชื่อผู้ให้อนุญาต)

(บรรทัดตราหน่วยงาน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

สุคสาคร ลีกร่วมสมัย

โดย gimawan45 | วันที่ 07 พฤษภาคม 2559 | อ่าน : 2,549

เปิดวิก ทูทเสาร์ ทุ่มครึ่ง ณ วิกหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์เริ่ม 15 พ.ค.53

ครูเล็ก ภทราวดี มีชุมชน กล่าววาทะ... " ...โลก เป็นศิลปะพื้นบ้านที่กำลังเสื่อมความนิยม เพราะขาดการสนับสนุน และไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนา ให้เข้าถึงผู้ชมในยุคสมัยปัจจุบัน จึงไม่สามารถสร้างเป็นอาชีพที่มั่นคง และเป็นประโยชน์ ต่อสังคม และเยาวชนได้ อีกทั้ง การสืบสานยังถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น และทำกันในระบบครอบครัว จึงเป็นเหตุให้ไม่เป็นที่แพร่หลายนัก นำเสียดายหาก ศิลปะเก่าแก่ของชาติ

ซึ่งเป็น ละครเพลงที่มีเอกลักษณ์ ทั้งการร้อง การรำ การดนตรี กำลังจะสูญหายจากชาติไทย ...สมควรจะพัฒนาศิลปะที่มีอยู่ ซึ่งเป็นลูกหลานของคณะเล็ก และถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่เยาวชนที่สนใจ ให้ได้รับการฝึกหัด โดยครูผู้เชี่ยวชาญ อาทิ ครูบุญเลิศ นางพินิจ (ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง ศิลปะ) คุณเลี้ยงผา ดาหวาน (ศิษย์หอมหวล) และคุณณยศ อิศระเสนา ณ ออยุธยา (ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณคดีไทย) มาถ่ายทอดองค์ความรู้เดิม ตลอดจนสร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอใหม่ๆ

โดยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะศาสตร์ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ละครในแบบต่างๆ อาทิ การละคร การร้อง การรำ การดนตรี และการเชิดหุ่น ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว ให้มีความน่าสนใจ สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย และทันสมัยไปกับเรื่องราวในปัจจุบันการณ่ ตลอดจนสอดแทรกปรัชญาในการดำรงชีวิตอย่างมีสุข เพื่อการพัฒนาศิลปะการแสดงศิลปะ ให้มีคุณภาพ ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจและเป็นต้นแบบให้กับเยาวชน ในการสร้างสรรค์ละคร ในรูปแบบอื่นๆ ตามความถนัดของตนเองและพื้นที่ต่างๆ อีกทางหนึ่งด้วย..."

สุคสาคร ลีกร่วมสมัย อีกหนึ่งผลงานที่สร้างสรรค์โดย ภทราวดีเธียเตอร์ และ มูลนิธิละครธรรมะ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ณ วิกหัวหิน โดยการสนับสนุนของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

กำกับการแสดงและออกแบบลิลลาโดย จิตติ ชมพู่ นำแสดงโดย ศิลปินลีกรุ่นใหญ่ สำรวย เครือทอง (เลี้ยงผา ดาหวาน ศิษย์หอมหวล) , ธีรดา ประจันตะเสน

และขอแนะนำ ลีกรุ่นเล็ก พิรัช โผนผิง รมสวัสดิ์ อนุดา ปิยะวานิชย์, ราชนิกร แก้วดี, ชนเช สร้อยทอง , เลอวิทย์ สังข์สิทธิ์ , กฤตินท์ เกียรติเมธา

เปิดแสดงทุกวันเสาร์ เริ่มเสาร์ที่ 15 พฤษภาคม - 12 มิถุนายน ศกนี้ เวลาทุ่มครึ่ง โทร 02 833 5555

www.totalreservation.com วิกหัวหิน โทร 032 827815, 032 827817 www.vichuahin.com

หรือสอบถามข้อมูลที่ ภทราวดีเธียเตอร์ โทร. 024127287-8 www.patravaditheatre.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

สนุกสนาน ฮาเฮ ลิเกร่วมสมัย

🕒 วันเสาร์ที่ 11 เม.ย. 2558

ย้อนกลับ

สนุกสนาน ฮาเฮ ลิเกร่วมสมัย

ในบรรดานาฏศิลป์ไทย "ลิเก" คือศิลปะการแสดงที่คนไทยคุ้นเคยอันดับต้นๆ ไม่ว่าจะจากรายการโทรทัศน์ ละคร เพลงลูกทุ่ง หลายคนที่ยังไม่เคยดูลิเกอย่างจริงจัง อาจคิดว่าลิเกเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ คนสูงวัย เป็นการแสดงที่น่าเบื่อและดูยาก เขย ไม้เหมาะกับคนสมัยใหม่

นั่นอาจเป็นเพราะการที่ไม่ได้มาสัมผัสกับลิเกอย่างแท้จริง เพราะการแสดงประเภทนี้แม้จะแต่งตัวแพรวพราวเหมือนยุคก่อนๆ แต่เนื้อเรื่องกลับมีความ "ร่วมสมัย" ให้การแสดงไม่ได้เข้าใจยากหรือไม่ทันยุคทันสมัยอย่างที่คิดและความคิดว่าลิเกเป็นเรื่องเขยนั้น ก็ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน เพราะยังมีคนรุ่นใหม่ที่มีหัวใจเป็นลิเกพร้อมที่จะสืบสานนาฏศิลป์ของไทยให้คงอยู่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้